

ଶୁଣୁ ବୋଲି କହୁଥିବେ ହେଉ ନାହିଁ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର
 କରଣମାନେ ବର୍ଣ୍ଣବଳର ହେଲେକି କିପ୍ରକାରେ
 ଅଥବା କେଉଁ ଜାତି ମିତ୍ର ବଢ଼ାଇବ ଉତ୍ପତ୍ତି
 ହେଲେ ତାହା କହୁଥିବ ନାହିଁ । ଉତ୍କଳୀୟମାନେ
 କାହିଁକି ଏ ବିଷୟରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରାବାରୁ ତେ-
 ଶ୍ଚିତ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ? ଦଳଦେବତାୟ କାୟସ୍ତୁ-
 ମାନେ ଅପଣା ଉତ୍ପତ୍ତି ବିଷୟରେ କେତେ
 ଶକ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନକ ରଚନା ଓ ମୁକ୍ତି କଳ୍ପର ଆଶୁ
 ପରତପ୍ତ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଉତ୍କଳବାସିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
 ସେତେବେଳେ କରାବାର ଉଚିତ ।

ମହମା ବାବାଜୀ

ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯାକପୁରସ୍ତ ସମ୍ପାଦକାତା
 ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଚେକାନାଲ ସୁଦ୍ଧା କେଉଁଠି
 ପ୍ରଭୃତି ଗତଜାତରେ କୁମ୍ଭିଷ୍ଟ ନାମଧେୟରେ
 ପ୍ରାୟ ଚାରିପାଞ୍ଚଦଶ ଲୋକ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବାନ୍ଧି
 ଅଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ଅପର ନାମ ମହମାବାବାଜୀ ।
 ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଚାରିଜଣ ମଧ୍ୟସ୍ତ-
 ରରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଲୋକଙ୍କ ଜାତିଧର୍ମର
 ତେଣୁ କରବାକୁ ଗୁଜା ତାହାଙ୍କୁ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର
 ଦିବ୍ୟୋ ଜ୍ଞାନକର ଅପଣା ଗୁଜରାଟ ବାହାର
 କରଦେଲେ । ସେହିବେଳେ ଗୁଜରାଟ ମଧ୍ୟରୁ
 ଅଜକୁ ମା ୨ ସ ହେବ ଯାକପୁରକୁ ଆସି
 ବ୍ରାହ୍ମଣ କରଣ ସୂତ୍ର ପ୍ରଭୃତି ନାନାଜାତି ମଧ୍ୟରୁ
 କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ଗଣ୍ୟ କରି ତାହାଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେ-
 ନେଇ ଗୁଜୁଅଛନ୍ତି । ଗୁଜା ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ରାଣ୍ଡାରି
 ଥୋବା, ମାଳା ଓ ଦାସ ଏହି ପାଞ୍ଚଜାତିକୁ ଗୁଡ଼ି
 ଅଇ ସମସ୍ତଙ୍କ ଘରେ ଭୋଜନ କରନ୍ତି । ଗ୍ରୀ-
 ଶ୍ମୀୟାନଙ୍କୁ ସୁଦ୍ଧା ବାରଣ ନାହିଁ । ଏସମସ୍ତଙ୍କ ଘର
 ଭଜ ମାଗିନେଇ ହାଣ୍ଡିରେ ଗୁଡ଼ି ଦାଣ୍ଡରେ ଗୁଡ଼ି
 ଶିଷ୍ୟସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ଭୋଜନ କରି ହାଣ୍ଡିକୁ
 ଭାଙ୍ଗିପକାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଲୋକେ ଏହାଙ୍କୁ ବଡ଼
 ମାନନ୍ତି ଓ କେତେକ ଲୋକ ଏହାଙ୍କଠାରେ ଚୁଷ୍ମଣ
 ଜଣାଇ ଅଜ୍ଞା ଘେନି ଅଜି ଉକ୍ତି ସହଜ ପ୍ରତି-
 ଶାଳନ କରୁଅଛନ୍ତି । ସୁସକାମନା ସୁଦ୍ଧା ସଫଳ
 କରବାକୁ ଶୁଣାଯାଏ । ଯାହା ହେଉ ଏହାଙ୍କ-
 ଦ୍ୱାରା ଜାତିବିନାସର ପ୍ରବଳ ଉପାୟ ହେବାର
 ଦେଖି ଯାକପୁରର ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ସତ୍ତକର ସ୍ଥିର
 କରଅଛନ୍ତି ମହମାବାବାଜୀଙ୍କଦ୍ୱାରା ଯାହାଙ୍କର
 ଜାତି ନାମ ହୁଅଇ ସେମାନେ ପଚାରି ହେବେ
 ଓ କିଅମତ ପ୍ରାୟତଃ ନ କଲେ କେହି ତାହା-
 ଙ୍କର ସଂସର୍ଗୀ ହେବେ ନାହିଁ । ଏପରି କିଅ
 ହେବାରୁ ଗଣ୍ୟଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଉଣା ହେଉଅଛି ଓ

ଯେଉଁମାନେ ଶିଷ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କ
 ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଲୋକ ଘରକୁ ଫେରି ଆସି
 ପ୍ରାୟତଃ ଉଦ୍ୟମରେ ଅଛନ୍ତି ।

ଏସବୁ ସେଠାର ତେଣୁ ମାତ୍ରେଣ୍ଡି ଶୁଣି
 ବାବାଜୀଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଚାହିଁବାକାରଣ ଗତ ସପ୍ତା-
 ହରେ ତାହାଙ୍କୁ ଅପଣା କୋଠକୁ ଡକାଇ
 ସଗୁରୁବାରେ ସେମାନେ ଅପଣା ମତର ଏହି-
 ପରତପ୍ତ ଦେଲେ ଯେ ସେମାନେ ବେଦ କିମ୍ବା
 କୌଣସି ଗାୟ ମାନନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା କୌଣସି
 ଦେବତାର ପୂଜା କରନ୍ତି ନାହିଁ ତାହାଙ୍କର
 ଧର୍ମ ନିବେଦ ଓ ଅଲଖ ବେଦର ମହମାଙ୍କୁ
 ମାନନ୍ତି । ଏ ମହମା ନାମର ଅଂର ଓ ନାମ
 ଅର୍ଥରେ ନିଗୁଡ଼ାର ବ୍ରହ୍ମ କି ସେ ସକଳ ଲୋକ-
 ରେ ବିଶ୍ୱକମାନ ଅଛନ୍ତି ତଥାପି ଗୁଜା ଓ
 ବ୍ରାହ୍ମଣ ପ୍ରଭୃତି ପାଞ୍ଚଜାତିଙ୍କ ସହଜ ସେମାନେ
 ମିଶନ୍ତି ନାହିଁ ତହିଁର କାରଣ ଏହି ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ
 କଲେ ଯେ ସେମାନେ ଅଧର୍ମୀ ଅଛନ୍ତି କିମ୍ବା
 କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏଠେଣି ସେମାନେ ନିଷିଦ୍ଧ
 ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁମାନଙ୍କୁ ଏସବୁ ଶୁଣି ତାହାଙ୍କୁ
 ସ୍ୱଳ୍ପିତ୍ୱରୁ ଅରବ୍ୟ କରି ସବୁକିଜନ ଗୁଡ଼ି
 ଚାଲିଯିବାକୁ ପରମର୍ଶ ଦେଲେ ।

ଏ ବିଷୟରେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥା
 କହୁବାକୁ ହେଲା । ଧର୍ମବିଷୟରେ ଅମ୍ଭମାନ-
 ଙ୍କର କିଛି କହବାର ନାହିଁ କିଏ ଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର
 ଲୋକେ ଯେ ଗୁଜାଙ୍କୁ ଅଧର୍ମୀ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି
 ତହିଁର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ କି ଓ ଗୁଜା ଗଡ଼ର ଅର୍ଥ କି?
 ଯେବେ ଗତଜାତର ଗୁଜା ହୋଇ ଥାଏ
 ତେବେ ତହିଁରେ କିଛି ବଳୁବ୍ୟ ନାହିଁ କାରଣ
 ଯେଉଁ ଗୁଜାଙ୍କୁ ଅଧିକାରରେ ସେମାନେ
 ଅଛନ୍ତି ସେ ତହିଁର ସର୍ବତ୍ର ତାହାଙ୍କଠାରୁ
 ଗୁଡ଼ି ଅବଗ୍ୟବମତ ପ୍ରତ୍ୟକାର କରବାକୁ
 ସକ୍ଷମ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେବେ ଇଂରାଜ ଗବ-
 ଶ୍ଟିମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଗୁଡ଼ିଏ ତେବେ ଏ କଥାଟି ବଡ଼
 କଠିନ ବୋଧହେଉଅଛି ଓ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କର ଉଚିତ
 ଯେ ଉକ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଏଥିର
 ବିସ୍ତାରିତ ବିବରଣ ଅବଗତ ହେଉନ୍ତୁ କାରଣ
 ଏମନ୍ତ ହୋଇଯାରେ ଇଂରାଜଙ୍କୁ ଏମନ୍ତ ବହ-
 ଯୁରେ ଅଧର୍ମୀ ବୋଲି ଲୋକଙ୍କଠାରେ ପରତପ୍ତ
 ଦେଉଥିବେ କି ଯହିଁରେ ଗୁଜୁକୁ ଉଣା
 ହେବାର ଓ ସମୟରେ ବିଦ୍ରୋହ ଜାତି ହେ-
 ବାର ସମ୍ଭାବନା । ଗତଜାତିଲୋକମାନେ ଅତି
 ମୂର୍ଖ ବେଦନ କେଉଁଠିରେ ଏକ ବିଦ୍ରୋହ
 ହୋଇ ଯାଇଅଛି । ଓ ବାବାଜୀଙ୍କ କଥାରେ

ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ବିଶ୍ୱାସ । ଏମାନଙ୍କୁ ଯେବେ
 ସମ୍ପଦା ଇଂରାଜ ଗୁଜା ଅଧର୍ମୀ ବୋଲି ଗୁଜା-
 ଯାଏ ଓ ତହିଁର କାଳ୍ପନିକ କେତେ ଉଦାହରଣ
 ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଏ ତେବେ ଏହାଙ୍କର
 ଦଳ ବୁଝି ହେଲେ ଯେ ଅନିଷ୍ଟ ଘଟିବ ଏଥିରେ
 ସନ୍ଦେହ କି ଅଛି ?

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଚେକାନାଲ ଗଡ଼ର ଦାତବ୍ୟ ଉଷଧୀଲୟରୁ
 କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହକ କମିଟୀ ସ୍ୱରୂପ ଉଲଲଗ୍ନତ
 ମହାଗଣସମାନେ ନିୟୁତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯଥା—

କମିଟର ଓ ଗଡ଼ଜାତର ସ୍ୱପ୍ନଶ୍ରେଣୀ
 ସଂଗ୍ରହଣ

ଚେକାନାଲ ମହାଗୁଡ଼ ସହକାରୀ ସଂଗ୍ରହଣ
 ବାବୁ ବନମାଳ ସିଂହ ସଭ୍ୟ

ବିପ୍ଳବର ଛାରବର ମାଷ୍ଟର ଓ କଷ୍ଟମ
 ସ୍ୱପ୍ନଶ୍ରେଣୀ କମିଟୀ ଏହ, ଏ, ହାରସ
 ସାହେବ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ମାତ୍ରେଣ୍ଡିଙ୍କ କ୍ଷମତା
 ପାଇଅଛନ୍ତି ଓ ସନ ୧୮୭୩ ମସିହା ତାହାଙ୍କ
 ଅଭିନବ ନି ୧୮୮୮ର * ପ୍ରକରଣ ଅନୁ-
 ସାରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ମାତ୍ରେଣ୍ଡିଙ୍କ କ୍ଷମତା
 ପାଇଅଛନ୍ତି । ହାରସ ସାହେବ ଯଦ୍ୱିପ୍ ଅର୍-
 ପାସ ନିୟୁତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ କୌଣସି
 ଲୋକକୁ ଦୌର୍ଗ୍ଵ ସ୍ୱପର୍ଯ୍ୟ କରବାକୁ କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟ
 ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ଗଡ଼ଜାତର ଅବଗତ ହେଲୁଁ
 ଯେ ମୌଲଜା ମୋବାଇଦ ଅଲ୍ଲୀ ବିପ୍ଳବ ଛକ୍କ
 ନୋଅଖାଲ ମୁକାମର ଏକଟି ମୁନସଫ ହୋ-
 ଈଅଛନ୍ତି ।

ଏ ନଗରରେ ଅଜ୍ଞାନ ମନୁଅଙ୍କର ଦୌ-
 ଗୁଣ୍ୟ କିଛି ବୁଝି ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ଗତ
 ଗୁଧବାର ଜଣେ ମନୁଅ ଏକଜଣ ସମ୍ପାନ୍ତ ବ୍ୟ-
 କ୍ତିଙ୍କୁ ବାଟରେ ଅକାରିଣ ଗାଲ ଦେବାରୁ ପୁଲିସ୍
 ତାହାକୁ ଧରି ଆନାକୁ ଘେନି ଗଲେ । ଏଥି
 ପୂର୍ବେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ସଡ଼କରେ କଜଅ ବରୁଥ-
 ବାରୁ ପୁଲିସ୍‌ଦ୍ୱାରା ଧୂଳି ହୋଇ ଦଣ୍ଡ ପାଇଅଛି ।
 କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ମନୁଅ ଧରୁ ହୋଇ ଦଣ୍ଡ ପା-
 ଈଲେ ଏ ଅଭ୍ୟାଗର ନିବାରଣ ହେବ ।
 ଅଜବବ ପୁଲିସ୍‌କୁ ଏ ବିଷୟରେ ଦୃଢ଼କଳ୍ପ
 ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ ।

ଚେକାନାଲର ସହଅଗିଷ୍ଟ ସଜନ ଗଡ଼ରେ
 ସହୁଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟର ଭାର ଭାରଣ କରଅଛନ୍ତି ।

ମୁକ୍ତ ଉତ୍କଳର ସାହେବଙ୍କ ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ
 ଯେଉଁ ଗୋବତ୍ସର ପଥ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
 ହୋଇଅଛି ତହିଁ ଲକ୍ଷ୍ମଣ କେତେକ ବିଷୟକୁ
 'ଉତ୍କଳପୁତ୍ର' ଅନୁମୋଦନ କରୁ ନ ଥିବାର
 ପ୍ରକାଶ ପାଏ ଓ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଜୀବି-
 ତାବସ୍ଥାରେ ଯାହା ସବୁ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା
 ଗୋବତ୍ସପରେ ତହିଁର ବିପରୀତ ଲାବମାନ ଥି-
 ବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଅନୁମୋଦନ
 ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଥମାବସ୍ଥାର କାର୍ଯ୍ୟ ସହଜ ଗେ-
 ଷାବସ୍ଥାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ମିଶାଇ ଶୁଭ କରୁଅଛୁ
 ଯେ ତାହାଙ୍କର ମାନସ ଭଲ ଥିଲା । ଅବସ୍ଥାକୁ
 ଶୁଭକାରୀ ପ୍ରାପ୍ତ ଓ ସୁପ୍ରଣାଳୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର-
 ବାକୁ ଚିନ୍ତା କରି ନ ଥିବାର ସେ ଘାବଣୁ
 ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ନତୁବା ଜାଣିଶୁଣି କୌଣସି
 ମତ କରବାର ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଥମାବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ
 ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନ ଥିଲା କିମ୍ବା ଅନୁମୋଦନ
 ସେତେବେଳେ ନାହିଁ ।

କେନ୍ଦୁଝରୀନୋଡ଼ର କାବାର ସମ୍ପର୍କରେ ଗ-
 ଶ୍ଟିଏ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ
 ଅଛି । ତହିଁର ଜଣାଯାଏ ଯେ ପାଞ୍ଚଟିଅ
 ନୋଡ଼ ବିସ୍ତାର ତଳପ୍ରତଳ ହେଉଅଛି । କେନ୍ଦ-
 ମାନେ ନୋଡ଼ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ନିମ୍ନେ
 ଶିକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତୁ ସ୍ୱଗର ବିଷୟ ଅଟଇ । ମାତ୍ର
 ଓଡ଼ିଶାରେ ତେଜେ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଦେଶୀୟ ସିକଲିଫାନ୍‌ଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାରୁ ପୁରେ-
 ଦ୍ରୁମାଥ ବାନ୍ଧୁର୍ଯ୍ୟ କର୍ମରୁ ସଞ୍ଚେଣ୍ଡ ହୋଇଅଛନ୍ତି
 ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅଭିଯୋଗ
 କରୁଅଛନ୍ତି କି ଗୋଟିଏ ମକଦ୍ଦମା ବିଚାର ସମ୍ପ-
 ର୍କରେ ଅକାରଣ ବିସ୍ତାର ବିଳମ୍ବ କରି ତାହା
 ଲୁଚାଇବା କାରଣ ମିଥ୍ୟା ସମ୍ପାଦ ଜାଣିଶୁଣି
 ଅପରା ଉପରସ୍ତ ମହଲକୁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ।
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉକ୍ତିୟା ଅଣ୍ଡା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ
 ଏହାଙ୍କ ଦୋଷର ବିଚାର କାରଣ ସନ ୧୮୭୦
 ମସିହାର ୩୭ ଅଇନାନୁସାରେ ଏକ କମିଶନ
 କରିବ ।

କଲିକତାର ନାଟକାଦିକମ୍ପ ସମାଜ ବର୍ତ୍ତ-
 ମାନ ମୋଫସଲରେ ଗ୍ରମଣ କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ତେଜନିୟ ସ୍ୱଳେଷଣ ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରାୟ
 ଚାରିହଜାର ଟଙ୍କା ଲାଭ କଲେଣି ଓ
 ଅତି ଲାଭ ହେବାର ଅବା ଅଛି । ତାହାଙ୍କର
 ଚଳନା ଏସୁ ଯେ ଲାଭ ଟଙ୍କାଗୁଣ ଗୋଟିଏ
 ନାଟ୍ୟଗାଳା କଲିକତା ନଗରରେ ଗର୍ମିଣ କ-
 ରିବେ । କଲିକତାବାସିମାନେ ନାନାପ୍ରକାରରେ

ଅପରା ଉନ୍ନତ ପାଠନ କରୁଅଛନ୍ତି ବଡ଼ ଅନ-
 ନର ବିଷୟ ମାତ୍ର ଏ ଦେଶୀୟଙ୍କ ମନରେ
 କେବେ ଏ ବିଧାନ ଉଦୟ ହେବ ।

ହିନ୍ଦୁସ୍ତେ ଅଟ ଲେଖକ ଯେ ପାବନାର
 ଗୋଲମାଲ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଶେଷ ହୋଇ
 ନାହିଁ । ଅଭ୍ୟାଗୁରମାନ ନିବାରଣ ହୋଇଅଛି
 ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଜାମାନେ ମେଲ ବାଜି ରହୁଅ-
 ଛନ୍ତି ଶକ୍ତିଶା ଦେଉ ନାହାନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଅବା-
 ଲତର ନାଲିଗ ଭନ୍ତି ହୁଛି ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବାର
 ନୁହଇ ।

ପୁରୁଡ଼େନରେ ବାଠର ତେଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେ-
 ରୁଅଛି । ଗଜ୍ଜ ବଟାଗଲ ଉତ୍ତାର ଯେଉଁ
 ମୁଣ୍ଡା ଓ ତେଲ ରହିଯାଏ ତହିଁରୁ ଏ ତେଲ
 ବାହାରୁଅଛି ଏକ ଜାଲିବାକାର୍ଯ୍ୟ ଏଥିରେ ଉତ୍ତ-
 ମତ୍ତେ ଉଦ୍ଧାର ହୁଅଇ ।

ପ୍ରିକ ଚୌକିଳରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି ଯେ
 କଲେକ୍ଟରୀରେ ଗଜଶାଠୀର ଯେଉଁ ନାଲିଗ
 ହୁଅଇ ତହିଁରୁ ତମାକ ୧୦ଅଇନର ୩୭ ଥାଗୁ-
 ଦ୍ୱାରୁ ହେବ ସନ ୧୮୭୧ ଅ ୧୪ ଅଇନର ଏକ-
 ଦମା ୮ପ୍ରକରଣ ଅନୁସାରେ ହେବ ନାହିଁ ।

ଯେମନ୍ତ ଏକ ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ରର ବର୍ତ୍ତମାନରେ
 କେହି ହିନ୍ଦୁ ଅନ୍ୟ ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ର କରି ନ ପାରେ
 ସେହିପରି ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ଉଦ୍ଧାର ତାହାର ବିଧ-
 ବା ସ୍ତ୍ରୀ ଅନୁମତ ଯାଇଥିଲେ ପୁଣି ଏକ ପୋଷ୍ୟ-
 ପୁତ୍ରର ଜନ୍ମଦିନରେ ଅନ୍ୟ ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ର କରି ନ
 ପାରେ ।

ପ୍ରେରଣପଥ
 ଗୁମ୍ଫା ନିର୍ମାଣକ୍ରମ ।
 ହେ ମୁ୍ୟାଧିପତ୍ତକମିତ୍ରୀ ରତ୍ନ ଲେଖନୀ
 ଅନୁମାନଙ୍କ ଅରଣ୍ୟ ବାରେ ଶୁଣ କଣ୍ଠେ ।
 ପ୍ରଜା ସ୍ୱାଧିପତ୍ୟ ଶୁଭ ଯେବେ ଅଛି ନେଇ
 ତେବେ ବସି ଅସ୍ୱାସ୍ୟ କରଇ ଶ୍ରୀଜା କର ।
 ତୁମ୍ଭେମାନେତ ରହୁଲ ଅନନ୍ତ ଶୟନେ
 ଜାଗ୍ରତ ନୋହଲେ ଏହା ଜାଗିବ କେବେ ।
 ବାରେ ଯେବେ ନେଷ ମେଲ ଦେଗନ୍ତ ସହର
 ଜାଣିପାରନ୍ତୁ ଅନୁମାନଙ୍କ ହରହର ।
 ପୁଣେ ବନ୍ଦୁକ୍ଷେତ୍ରମାନେ ଜାଗରତ ଥିଲେ
 ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିତ୍ୟ ଦେଶ ସେ ଏବେ ଗୋଇଲେ ।
 ସ୍ଥାନ ବାଜ କଲ ଶ୍ରୀଜାକୁ ନଦୀ ମଧ୍ୟରେ
 କରଇ ଅଣି ରଖିଲ ନର୍ଯ୍ୟମା ରଜରେ ।
 ପୁଣି ସବୁ ମୁକ୍ତଅସ୍ତ୍ର କବୀର ଏ ନେଇ
 ଗଦା କରି ନଦୀକୂଳରେ ଦ୍ୟନ୍ତି ଥୋଇ ।
 ହେ କମିତ୍ରୀ ସର୍ବମାନେ ଅନୁଭବ କର
 କି ତୁମ୍ଭଙ୍କ ଲାଭ ନଦୀ ସ୍ନାନକୁ ସିବାର ।

ଦିପେଶତ ନଦୀକୂଳ ବାସିମାନେ ଯେତେ
 ସୁଖରେ ରହନ୍ତୁ ତା ବହୁବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ।
 ସେହି ଗଜମାନ ଗୁମ୍ଫା ମୁକ୍ତ ହି ନ ତାଣ
 ଜାଣି କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରଲେ ସେଥି କି କାରଣ ।
 ପୁଣେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟଦେବତା ନାମେ ଗୁଡ଼ା ଥିଲେ
 ପ୍ରଜା ସୁଖପାଇ ନଦୀ ପ୍ରସ୍ତରେ ବାଜଲେ ।
 ଯେବେ କେତେଗୋଟି ଜାତି ବାଜି ଯାଇଥାନ୍ତେ
 ତେବେ ପ୍ରଜାମାନେ ବସି ଏ ତୁଣ୍ଡ ଲଭନ୍ତେ ।
 ହେ ଜଗତପତି ବାରେ ଅମ୍ଭୁ ସୁଭ ଦେନ
 ପୁଣ୍ୟ ସେତ ନୁପରାଜ କର ଅବଦାଣ୍ଡି ।
 ଅବର ଏବ ଜଗଲ ଘଣ୍ଟି ଅମ୍ଭୁ
 ଶୁଣ ଉପାଦାନେ ଯାବି ଆଉଁ ବୋଧବନ୍ତୁ ।
 ଗୋକିରାଣୀ ଶାନ୍ତ ଦେବା ହେଉଛି ନିଷ୍ଠୁଳ
 ଗୋକିରାଣୀ ଆଉଁ ତ ନ ଗଲ ଚୌର ଗୋଲ ।
 ଯାହା ଇଚ୍ଛା ପଛେ ତାହା ହେଉ ପ୍ରକାଶର
 ଦୟା ନ ରଖନ୍ତୁ ଶାନ୍ତ ନେବା ସମସ୍ତର ।
 ବାହାକୁ ଦୋଷ ଅର୍ପିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୋଷ
 ଏପରି ଗୁଣୀଙ୍କ ଗୁଣେ ନ ଗଲି କ୍ଳେମ ।
 ଉପର ହାକିମମାନେ ପୁଣେ ନ ଶୁଣିଲେ
 ବାହାବେ କହନ୍ତୁ ବିସ ହେବ ଅମ୍ଭୁ ତୁଲେ ।
 ଏତେ ପୁଣେ ପାଇ କେ ରହୁବ ଏ ଗୁଣରେ
 ଅଣ୍ଡା ହେଲେ ଉଠିବିକୁ ଅନ ଦେଗାନ୍ତୁରୋ
 ହେ କମିତ୍ରୀ ସର୍ବମାନେ ନ କରବ ସେଷ
 ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ବ୍ୟଥା ହେଲେ ସଦ୍ଵ ବଚନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ।

କଟକ
 ୨୫/୮/୭୩ } ଏକତ୍ରଣ ଅନୁଭବ

ହିନ୍ଦୁ ବାଠଯୋଗ ନଦୀକୂଳରେ ପୁଣେ ପ୍ରହର
 ଥିବ । ଏବେ ସେତେବେଳେ ନ ଦେବାରୁ ନଦୀକୂଳରେ
 ଏମନ୍ତ ଦୂର୍ଗଙ୍କ ହୁଅଇ ଯେ ସେ ବାଟ ଦେଇ
 ଚାଲିଯିବାର ଦୈନ ପ୍ରତିବାଦିକରତ ଦଧା
 ସରଇ । ସମ୍ପାଦକ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।
 ରଞ୍ଜକକୁ ଭକ୍ତିପ୍ରଦାୟନୀ ନାମକ ପାଞ୍ଚିବ
 ପଠିବା ତଳିକମାସ ତା ୨ ରତରେ ପ୍ରକାଶିତ
 ହେବ ।
 ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀବେଦନାଥ ମିତ୍ର
 ତା*ରତ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୫/୮/୭୩
 ସନ ୧୮୭୩ ମସିହା
 ଏହି ଏହି ଉତ୍କଳଖଣ୍ଡ ସହରୁ କଟକ ବର୍ତ୍ତା
 ଦତ୍ତାର କଟକପ୍ରିଣ୍ଟିଂ-ପ୍ରେସ୍‌ରେ ଯତ୍ନାଳୟରେ
 ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

ଉତ୍କଳ ସାମ୍ବାଦ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ୍ରୀମତୀ
ସଂପାଦନା

ଭାରତୀୟ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ସଂପାଦନା । ମୁ । ଭୁବନେଶ୍ୱର ସଂପାଦନା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ।

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୯
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପାଇଁ ତାହାମାନଙ୍କୁ ୪୯୫୩

ଦେଖିବାକୁ ରୁଚିବାର ଓଲଟା-
ବୁଲଟି ମୋର ଉତ୍ତର ଏ ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ ପଦ୍ମ
ଏକ ସଂଖ୍ୟାରେ ପ୍ରକାଶ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଉତ୍ତ
ସମ୍ପର୍କରେ ଜଣେ ପଞ୍ଚମେରକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ଯେ " ପିଅରକର ଉତ୍ତରକୁ ଯେ ଏକ
କରକାର ଲେଖିଅଛନ୍ତି ତାହା ହିସାବରେ
ଏକ ସଂଖ୍ୟାରେ ପ୍ରକାଶ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଉତ୍ତ
ଓ ଏଥିରେ କେତେ ପାଣି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ
ହେବ । ଉତ୍ତର ଗୋଟି ଯେ ପୁରୁଣୋଟା ଗାଉ-
ବାକୁ ଚେବ ତାହା ଏକଥରରେ ଅଥବା ତୁ-
ଓଲିରେ ପୁରୁଣୋଟି ହେବାକୁ ହେବ " ।
ଅମୂଳ୍ୟକ ବିକେଦନାରେ ତାଙ୍କୁ ମହାପଦ୍ମ-
କ ଲେଖକ ଏକ ମନେ କରାଯାଇ ନ ଯାରେ
ପଞ୍ଚମେରକର ନାହିଁ ଏକେ ସଂଖ୍ୟାରେ
ହେବା ବୋଲିବାକୁ କିଛି ନାହିଁ । ତାହା ଏହା-
ପର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗାଉଣି ନୁହେଁ ହୋଇଥାଏ
ସେହି ପାଇଁ କହୁଅଛୁ ଯେ ଏକ ସଂଖ୍ୟାରେ
ଅର୍ଥ ବାଟିନା ଅଥବା ମାତ୍ରା ସଂଖ୍ୟାରେ ନ ମିଶେ
ତାହାକୁ ପୁରୁଣୋଟି ମିଶାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ କରବା
ହୋଇ ନ ଯାରେ ଏକ ସେବେ ପୋଷଣ ହେବ
ପୁରୁଣୋଟା ଗାଉଣି ଏକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଏକ ସଂଖ୍ୟା
ଗାଉଣିର ଅର୍ଥକ ହେବା ଓଲିକେ ଗୋ-
ଟାଏ ଲେଖକ ଗାଉଣିର ବୋଧହେଉଥିବେ
କରବା ହୋଇ ନ ଯାରେ ।

ଭାବନାରେ ପୁରୁଣୋଟି ଯେପରି ଗୋଟିଏ

କରବାକା ମନୁଷ୍ୟର ରୁଚନା ହୋଇଥିଲା
ସେହିପରି ଗୋଟିଏ ମନୁଷ୍ୟ ଏକାକରେ ହେବ-
ରୁପଟା ପୁରୁଣ ଓ ଅରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନି-
କଟରେ ରୁଚନା ହୋଇଥିବା ବସ୍ତୁ ଅବିଷ୍ଣୁ
ସ୍ୱପ୍ନରେ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ସଂଖ୍ୟାରେ ସାମ୍ବାଦିକ
ସମ୍ପର୍କରେ ଯୋଗୁ ରୁଚନାକାରକର ସମ୍ପର୍କ
ଉପାଦି ହେବ ଯେ । ଏ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଜଣେ
କେହି ଉତ୍ତର ସଂଖ୍ୟାରେ ବୁଝାନ୍ତି ଏହି ଯେ
କେହି ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷୀକୁ ଜଣେ ବୁଝାନ୍ତି ନିଜ-
ରୁକ କରମାନ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷୀକୁ କେତେକ
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମରେ ପୁରୁଣରେ ନାହିଁ କଲ କି
ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ବକ ବାଜିରୁ ହେଉ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରି ଥିଲେ ସେ ବକ ଗୁଣ୍ଡା ହୋଇ ରହିବା
ପାଇଁ ଉତ୍ତର ଗୋଟିଏ କରବାକି ଦେଇ
ପଞ୍ଚମେରକରେ ଯୋଗାତ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।
କେଦମ୍ବପତ୍ରର ସଂଖ୍ୟାରେ ହେଉଛି କେତେକ
କେତେକ ମନୁଷ୍ୟକ ଓ କେତେକ କେତେକ ବୁଝା-
କରର ସଂଖ୍ୟାରେ ହୋଇ ବାଜିରୁ ଗୁଣ୍ଡାଏ ହାତୁ
ଗୋଟିଏ ଅଣି ହତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ପ୍ରମାଣ
କରୁ ଦେଲେ ଏକ କେତେକ ଗୋଟିଏ ଅମଳ
କେତେକ ଭବିଷ୍ଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଓ କେତେକ
ଅସାମିକ୍ ମାରସିଃ କର ଏକ ସଂଖ୍ୟାରେ କରବାକି
ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ଗୁଣ୍ଡା କରବା ଉପକ୍ରମରେ
ଥୁଲେ ଏମନ୍ତ ସମ୍ପର୍କରେ ଅସାମିକ୍ ବୌଦ୍ଧ୍ୟ
ନୁହେଁ ଗୋଟିଏ ସଂଖ୍ୟାରେ ହୋଇ ଉପକ୍ରମ
ହେଲେ ଓ ତାକୁ ମନୁଷ୍ୟର ବୁଝାନ୍ତି ଅସମ୍ପର୍କ

ଜଣାଣିବାକୁ ସେ ସମ୍ପର୍କ ଉପକ୍ରମ କର ମନୁଷ୍ୟ
ସମ୍ପର୍କ ମିଥ୍ୟା ହେବାକୁ ଜାଣିଲେ । ଉତ୍ତ ସେ
ଅସାମିକ୍ ଉପକ୍ରମରେ ସଂଖ୍ୟାରେ ହେଉଛି ପ୍ରମାଣ
କି ପ୍ରକୃତରେ ଅର୍ଥକ ହେଲେ । ଗୁଣ୍ଡାଏ
ଯେ ସେମାନଙ୍କ ବାଜିରୁ କରବାକି ହେବ ଓ
ମନୁଷ୍ୟର ସଂଖ୍ୟାରେ ବୁଝାନ୍ତି ଅସମ୍ପର୍କ ହେଲେ-
କି ପ୍ରମାଣକର ଜଣାଣିଲେ । ଯେପରି କେତେକ
କି ବକ ଦେଖିବା ଏ ସେପରି ଗୋଟିଏ
ଅସାମିକ୍ ସେହିପରି ବି ପୁରୁଣ ଅସାମିକ୍ ଅସାମିକ୍
ଏ ମନୁଷ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ-
ନାମୁ ନାମୁ କର ଅଛନ୍ତି ନଦେଇ କିଛି ଗୋଟିଏ
ବ୍ୟକ୍ତିଗଣେ ଅସାମିକ୍ ହେବ ବୋଧହେଉଥିବେ
କେତେକ ସଂଖ୍ୟାରେ କରବାକି ବାଜି ହେଉଛି
ଦାଏ କେତେକ ଉତ୍ତର ପୁରୁଣ କରବାକି ଅଛନ୍ତି
ସେ ହାତୁକି ଏ ମନୁଷ୍ୟ ସଂଖ୍ୟାରେ ତୁଳ-
ହୋଇ ବସିଲେ ? ।

ଉତ୍ତରାଦିତ୍ୟା ସ୍ତମ୍ଭର ।

ଅମୂଳ୍ୟକ ଲେଖକଙ୍କ କରବାକି ସଂଖ୍ୟା
କରବାକି ଉତ୍ତରାଦିତ୍ୟା ସଂଖ୍ୟାରେ କରବାକି
ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି ଉତ୍ତର ଜଣାଣାଏ
ଯେ ଏକି କରବାକି ଉତ୍ତରାଦିତ୍ୟା ଅନୁ
କରବାକି ଓ ପ୍ରମାଣ ଅନେକ କେତେକ ବିଷୟରେ
ବାଜାରେ କେତେକ ପ୍ରକୃତକାରଣରେ
କରବାକି ପ୍ରାଣ ହେଉ ନାହିଁ । ସଂଖ୍ୟା ଉତ୍ତରା
ଶିକ୍ଷା ଦେବାଗାଲି କରବାକିରେ କେତେକ

ଦଳଦଳା ମେଢ଼କେଲ ଗାଳେଇ ଅଳ ଓ ସେ-
 ଠାରେ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ବଢ଼ି ହୋଇଅଛନ୍ତି
 ଯେ ଗାହାଣ୍ଡି ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ଓ
 ସିକ୍ଷକ ଉଭୟ ଲାଭ ହୋଇଅଛି । ଏଥିପାଇଁ
 ଲେଖକଙ୍କୁ ଶୁଭ ଶୁଭେଚ୍ଛା ପ୍ରଦାନ କରୁଛି
 ଯେ ଦଳଦଳାଗଣା ମୋହନଙ୍କ ଏହି ସ୍ଥାନ-
 ରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଦେବୀଙ୍କ ଉପାୟ
 କରନ୍ତେ । ଦଳଦଳା କଲେଜରେ ଗାଳା ଓ
 ସାଧନା କରାଯାଇ ଅନେକ ଲୋକ ଶିକ୍ଷା କରୁଛି
 ଓ ଏ କୁଳସ୍ଥାନରେ ବହୁଳ ଚିନ୍ତାଧାରଣା
 ଅଛି ଏଥିପାଇଁ ଅଳେ ଉକ୍ତ କୁଳସ୍ଥାନରେ
 ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ସମ୍ଭାଷଣକୁ
 ଅନ୍ୟ ଦେଇ ଠାରେ ଏସବୁ ଶିକ୍ଷାପ୍ରାଣ ହେବ
 ହୁଏ ପୁର ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅନୁମାନଙ୍କ ସୁଯୋଗ ସଫଳାଣ୍ଡ 'ଉତ୍କଳ
 ଚିନ୍ତାଧାରଣା' ଏହି ସମୟରେ କରାଯାଇ ଏସବୁ
 ଶିକ୍ଷାଦେବୀଙ୍କ ଦାନୋଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରାଯାଇ ପାଇଁ ଏହି
 ସୁଯୋଗକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରାଯାଇ ଓ ଅନୁ-
 ମାନେ ଏଥିରେ ଅନଳର ସହକାର ଯୋଗ
 ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଉତ୍କଳରେ ଯେମନ୍ତ ଚିନ୍ତାଧାରଣା
 ଅଳଙ୍କ ଦୋଷ ସୁଧାର ଦମ୍ଭଲାର ଅଧ୍ୟାୟ
 ସ୍ଥାନରେ ସେଥିର ସଫଳତା । ଏଠାରେ ଦେବୀଙ୍କ
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଚିନ୍ତାଧାରଣା ସମନ୍ତ ନୁହେଁ ବଳ
 ଦେଖାଯାଉଛି ମଧ୍ୟ କିମ୍ପା ଦେଖାଯାଏ-
 ଏ ନାହିଁ । ଏହି ହେତୁକୁ ଏଠାରେ ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟ
 ଲୋକ ଚିନ୍ତାଧାରଣା ସାମାନ୍ୟ ଭାବେ ଶୁଣିବାର
 ପ୍ରକାଶକ ସମାପେ ଦେବଦେବୀ ଅଥବା ସାଧୁ
 ପ୍ରକାଶକର ଅଧ୍ୟାୟ ଦେଖନ୍ତୁ । ଏଠାରେ ଦେବୀଙ୍କ
 ବଳଦଳା ଯାଇ ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତେ ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥା
 ମଧ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ପଢ଼ି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଦଳଦଳାକୁ
 ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନକ୍ଷେତ୍ର ଅନେକ ସୁଖ୍ୟା ହେଲେ ମଧ୍ୟ
 ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟର ସେଥିର ସଫଳତା ଅଛି ଯେ ସେ-
 ଠାରେ ଉକ୍ତ ସୁଧାରଣା ଦେଖାଯାଇ କର ଶିକ୍ଷା
 କରନ୍ତେ ଓ ନାଶାଧାରଣା ସେଥିର ସଫଳତା ଅଛି
 ଗାହାଣ୍ଡିର ଉପାୟ ନାହିଁ । ଅଳ ଏବଂ ଉତ୍କଳ-
 ରେ ଚିନ୍ତାଧାରଣା ଦେବୀଙ୍କ ଅଧ୍ୟାୟ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣା
 ଅଧ୍ୟାୟ ଲାଭକାରୀ ଏହି ଏଠାରେ ଶିକ୍ଷା ଦେ-
 ବୀଙ୍କ ସହକାର ଉପାୟ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଇ ଯେ
 ହେତୁ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ବୃତ୍ତ ଚିନ୍ତାଧାରଣା
 (ଚେତନାର ସାମାନ୍ୟତା) ଉପାୟ ଦେଖାଯାଇ
 ଓ ସେଠାରେ କିମ୍ପା ସବୁ ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟ ସଫଳତା
 ଉପରେ ଏସବୁ କିମ୍ପା ବିକଳ ଓ କିମ୍ପା ମିଳି-
 ଶ୍ୟ ସଫଳତା ଏଠାରେ ରହି ଅଛି । ଏହି ଏବଂ

ସ୍ଥାନ ଓ ଶିକ୍ଷକ ଉଭୟସମ୍ପର୍କ ସୁଯୋଗ ଏଠାରେ
 ଅଳ ଓ ଚିନ୍ତାଧାରଣା ଶିକ୍ଷା କରାଯାଇ ଅନେକ ବାଳକ
 ପ୍ରାପ୍ତବିଦେ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ସହକାର ନାହିଁ ।
 ଯେବେ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ
 ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ ତେବେ ଉକ୍ତ ସୁଧାରଣା
 ଏଥିର ସଫଳତା ନାହିଁ କରନ୍ତେ ସହକାର ନାହିଁ ।
 ଦେବୀଙ୍କ ସହକାର ଚିନ୍ତାଧାରଣାମାନଙ୍କ ସଫଳତା
 ଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶକର ଲୋକ ଲୋକା ସୁଧାର
 ଏସବୁ ଯାହି ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟ କୁଳସ୍ଥାନ
 କିମ୍ପା ପ୍ରକାଶକ ଅଧ୍ୟାୟ । ଏସବୁ ଗଠନାତ
 ଗଠନାମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖା ଚିନ୍ତାଧାରଣା କିମ୍ପା
 କରାଯାଇଛି ନା କରାଯାଇଛି । ସୁଧାରଣା ଏଠାରେ
 ଶିକ୍ଷା ଦେବୀଙ୍କ ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟ ପ୍ରକାଶକ ଅଳ ଓ
 ଏଥି ପାଇଁ ଉପାୟ କରାଯାଇ ଅବଶ୍ୟକ ।

ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ଅନୁଧ୍ୟାୟ ।

ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟର ପ୍ରକାଶକ ଉତ୍କଳ ଉକ୍ତ
 ଅନେକପ୍ରକାର ଅନୁଧ୍ୟାୟ ବା ଉପମା ଶିକ୍ଷା
 କରନ୍ତୁ ବୋଲି ଯେତେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଅଛନ୍ତି
 ଦର୍ଶନୀୟ ଗାଳା ଏହିପ୍ରକାର ଲୋକା ଦେଖ ।
 ଅନୁମାନଙ୍କ ଲେଖକଙ୍କେ ସୁଧାରଣା ପ୍ରକାଶକ
 ଅନେକ ଅନୁଧ୍ୟାୟର ସଫଳତା ଅନୁମାନ
 ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟ କରନ୍ତେ ଓ ଗାଳା ଯେ ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟ
 ମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବ ଗାଳା ଅନୁମାନେ
 ସେହି ସମୟରେ ଦେଖି ଦେଖନ୍ତୁ ଦେଖି ଉତ୍କଳ-
 ପୁରୀମାନଙ୍କ ଉପାଧ୍ୟାୟ ଯାଠି ବହୁ ସଫଳତା ଲେଖ-
 କଙ୍କେ ସୁଧାରଣା ପ୍ରକାଶକ ସାଧୁରାବ
 ଅବଲମ୍ବନ ଦେଖାଯାଇଛି । ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ
 ଉପାଧ୍ୟାୟ ଗାଳାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେବ ଯେ
 ଅନୁଧ୍ୟାୟ ଦେବୀ ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟ ଦେଲେଟି
 ଏସବୁ ସଫଳତା ଦେଖାଯାଇ ପ୍ରକାଶକ ଅଳ
 ଓ ପ୍ରକାଶକେ ଅନେକସମୟ ଦେଖା ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟ
 ଦେଖନ୍ତୁ । ଯେବେ ପ୍ରକାଶକେ ପ୍ରକାଶକ ଦେ-
 ନ୍ତେ ତେବେ ଉତ୍କଳର ଗାଳା ଉପରେ
 ଗଠନା ବୁଦ୍ଧି କରନ୍ତୁ ଓ ସେହି ଗଠନା ବୁଦ୍ଧି
 ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମୋକଦ୍ଦମା ମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ
 ରକ୍ଷା ପାଇବା ଦାୟିତ୍ୱ ପ୍ରକାଶକେ ଅନୁଧ୍ୟାୟ
 ଅନୁଧ୍ୟାୟ ଦେଖନ୍ତୁ । ଏସବୁ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି
 ଲେଖକଙ୍କେ ସୁଧାରଣା ସାହକ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଛି
 ଦେଖା ଦେଖାଯାଇ ସୁଧାରଣା ଲାଭ କରନ୍ତେ ନାହିଁ ।
 ସେ ଦେଖିଲେ ଲୋକ ମାତୃସମ୍ପର୍କମାନଙ୍କୁ ଏହି
 ଅଳ ଦେଖାଯାଇଛି ଓ ଦେଖାଯାଇ ପ୍ରକାଶକ
 ଅନୁଧ୍ୟାୟ ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟ ଦେଖା ଦାୟିତ୍ୱ ଉତ୍କଳର

ପ୍ରକା ଉପରେ ଯେବେ ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟ କରନ୍ତୁ
 ଦେଖା ଗାଳାକୁ ଗାଳା ଦେଖି ଦେଖିଲେ ସେହି
 ପ୍ରକାଶକେ ମାତୃସମ୍ପର୍କ ସାହକ୍ୟ ହୁଏ ସେଥି
 ଦେଖି ଓ ଅନୁଧ୍ୟାୟ ଦେଖି ଦେଖି ଗାଳା
 ଉପାଧ୍ୟାୟ ଉପାଧ୍ୟାୟ ଦେଖି । ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟ
 ମାନଙ୍କେ ହୁଏ ସେଥିର ଦେଖି ନାହିଁ । ମାତୃ
 ଏ ଅଳ ସୁଧାରଣା ଦେଖାଯାଇ ଦେଖାଯାଇଛି
 ସେ " ଏହି ସୁଧାରଣା ପ୍ରକାଶକେ ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟ
 ଦେଖି ଦେଖି ନାହିଁ ଦେଖି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେ
 ଏସବୁକୁ ଅନୁଧ୍ୟାୟ ଦେଖାଯାଇ ଏସବୁ
 ନୁହେଁ । ଏସବୁଟି ଦର୍ଶନୀୟ ଅନୁଧ୍ୟାୟ
 ଅଳ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁଧ୍ୟାୟ ସୁଧାରଣା
 ପ୍ରକାଶକେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଉପାଧ୍ୟାୟ କଲେ ଓ
 ଉପାଧ୍ୟାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଉପାଧ୍ୟାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ଦେଖାଯାଇ ଓ ଦେଖାଯାଇ ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟ ସୁଧାରଣା
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନୁଧ୍ୟାୟ ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟ
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଅନେକ ଦେଖା ଦେଖି "

ମାନଙ୍କର ଲେଖକଙ୍କେ ସୁଧାରଣା ଏହି
 ସମୟ ମନୁଷ୍ୟ ଲେଖି ସୁଧାରଣା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ
 ପ୍ରକାଶକେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୁଧାରଣା ସୁଧାରଣା
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ସାହକ୍ୟ ଏହିସମୟ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶକ
 କରାଯାଇ ଯେ " ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦେଖି
 ଏହି ଉପାଧ୍ୟାୟ ଯେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହିସମୟ
 ଅନୁଧ୍ୟାୟ ହୁଏ ଦେଖାଯାଇ ଅନୁଧ୍ୟାୟ ଅନୁଧ୍ୟାୟ
 ନାହିଁ ଉପାଧ୍ୟାୟ ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟ ଦେଖାଯାଇ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ଦେଖାଯାଇ ପ୍ରକାଶକ ଅଳ । ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟ ଲେଖ-
 କଙ୍କେ ସୁଧାରଣା ମାତୃସମ୍ପର୍କମାନଙ୍କୁ ଦେଖି
 ଅଳ ଦେଖାଯାଇଛି ଗାଳା ପ୍ରକାଶକ ଦୋଷ
 ସୁଧାରଣା ଏହି ଗାଳା ଉପାଧ୍ୟାୟ ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟ
 ଦେଖାଯାଇ ଅନେକ ଦେଖାଯାଇ ଦେଖାଯାଇ
 ପ୍ରକାଶକ ନାହିଁ । "

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦେଖା ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସୁଧାରଣା
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏ ସୁଧାରଣା ଦେଖାଯାଇଛି
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୁଧାରଣା ଅନୁଧ୍ୟାୟ
 ଦେଖି ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେ-
 ମନ୍ତୁ ଏହିକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ସୁଧାରଣା ଦେଖି ଅନୁ-
 ଧ୍ୟାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଦେଖାଯାଇ
 ଅନୁଧ୍ୟାୟର ଏହି ପ୍ରକାଶକ । ଏହିସମୟ ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟ
 ଦେଖି ନ ଦେଖି ପ୍ରକାଶକ ଅଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟ
 ସୁଧାରଣା ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟ ଦେଖି ଅନୁଧ୍ୟାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ଦେଖା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଦେଖା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ଠାରେ ଅନୁଧ୍ୟାୟରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ଦେଖି ଓ ପ୍ରକାଶକକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦେ-

ରାମାନ୍ତ୍ର ଡାହା ନେଉଳୁ । ମାତ୍ର ଅଜ୍ଞାନର ଦରଦାର ଦଳ ଗଲଣି ଆଉ ସେଇ ଅଧିକ ନାହିଁ । କହୁଁରେ ପ୍ରକାଶ ସହିତ ସଭାବ ରହିଥାରେ କମିତାରଙ୍କର ଡାହା ଦରଦା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ ସେଥିପ ହଲେ ଡାହାଙ୍କର ଲଭ ଲଭ ହାରି ନାହିଁ ।

ଭଗବତ୍ ଉକ୍ତିପ୍ରବାସିନୀ

ଯେମନ୍ତ ଏକସମୟରେ ବଳିକତାରେ ପରାସା-କୁସା ପସିବା ଦାହାରୁଦାର ଧୁମଧ୍ୟାମ ହୋଇଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହିପରି କଟକରେ ସାକ୍ଷିକ ପସିକା ଦାହାରୁଦାର ବେଶାଯାଏ ପ୍ରଥମେ ଉତ୍କଳପୁତ୍ର ବୃତ୍ତାୟରେ ଉତ୍କଳ ହରିଷିଣୀ ଓ ବୃତ୍ତାୟରେ ଉକ୍ତି ପ୍ରବାସିନୀ ଏହି ଦର୍ପ ମଧ୍ୟରେ କନ୍ୟାବିଶେଷ ବର ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବଦଳେତଳାରେ ଅନୁମୋଦେ ଶେଷ ଶିଖିତ ପସିକାଦିକୁ ଅଗ୍ର-ମାନ୍ୟ କରୁଅଛୁ । 'ଉତ୍କଳପୁତ୍ର' ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟରେ ସର୍ବଦାଧାରଣକୁ ପସିକା ଯୋ-ଗାଇବା କିନ୍ତୁ ପଶାନ୍ତରେ ଥରେ ସଂଦାପସ୍ୟ ଦାହାରୁ କରବାଦୁତ୍ତ ପସିକାର ଭେଦେ ଅନ୍ୟ କୁଅର ନାହିଁ ଓ ଏଥିରେ ଯେ ସବୁ ବସୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତୁ ତହିଁରେ ଅବଧି ଲେଖକର ଲଳି ହୋଇ ନାହିଁ । 'ଉତ୍କଳ ହରିଷିଣୀର' ପ୍ରଶାଳା ଉତ୍କଳପୁତ୍ର ପ୍ରାୟ ଅଧିକା ମଧ୍ୟରେ ଶୁଣ୍ଠା ଯନ୍ତ୍ରଣା କ୍ଷମାରେ ପ୍ରଦାନ ଲେଖା । କିନ୍ତୁ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ ଓ ଓଡ଼ିଆ ଭବନା ଅନ୍ୟ ପସିକାପେକ୍ଷା କିନ୍ତୁ ହେବାର ଅଧିକାଂଶ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହାର ଉପଯୋଗିତା ଦେଖାଯାଏ ନା ।

'ଭଗବତ୍ ଉକ୍ତିପ୍ରବାସିନୀ'ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରଥମ ଓ ଡାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିକ୍ୟ ଲେଖକ ଭଳି ଅନୁସର ଶୋଇ ଅଛୁ । ଏଠାର ଅଧିକାଂଶ ଲେଖକ ବୈଷ୍ଣବ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ କିନ୍ତୁ ଧର୍ମର ଚର୍ଚ୍ଚା ନ ଥିବାରୁ ସମ୍ଭବ ସହା ଦୂର୍ଗତକ ଲଭୁଅଛୁ । ଏପରି ଅଧିକାଂଶ ଲେଖକର ଏକପ୍ରକାର ଏମନ୍ତ ଲାଗଣାର ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ଭକ୍ତ ଧର୍ମ ବିଷୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଛନ୍ଦା ଅନ୍ୟ କିଛି ସାଠି କରୁବେ ନାହିଁ । ଏହୁ ହେଉଥିଲ ଅନେକ ସମୟରେ ଲେଖକ ଗ୍ରାମ ଅନ୍ୟର ସୁଖା ପରି ପାରୁନ୍ତି ନାହିଁ । ଭକ୍ତି ପ୍ରବାସିନୀଦ୍ଵାରା ଦେବଳ ଲେଖକର ଧର୍ମପ୍ରତି ଅନୁଷ୍ଠାନ କିନ୍ତୁ ଏମନ୍ତ ନୁହେଁ ଅନୁମୋଦେ ଅତ୍ୟା ଦର୍ଶ ଯେ ଏହାଦ୍ଵାରା ସାପ୍ତକର୍ମର ଅନେକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାଧନ ହେବ ଓ

ଅସାଧାରଣ ଯେଉଁମାନେ ବୁଝୁ ପଢ଼ିବାକୁ ସୁଖ ପାନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ନିମନ୍ତେ ପଢ଼ିବାକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରୁବେ । ପଢ଼ିଲାଠାରୁ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରବାକୁ ଚିତ୍ତ ବଳିବ ଓ ଯେତେ ସାମ୍ବାଦରୁ ଧର୍ମ ଅବଗତ ହେବେ ତେତେ ମନ ପ୍ରଗସ୍ତ ଓ ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି ହେବ ।

ପସିକା ଉତ୍କଳପୁତ୍ର ପଲିଲେ ଏ ସବୁ ଦେବାର ସମ୍ଭାବନା କହୁ ଏ ପସିକା ତ୍ରୟେ ଚଳିବ ଓ ଏଥିରେ ବିକ୍ର ବିଷୟର ଅଲୋଚନା ହେବ ଏହାର ପୁଠନାରେ ଡାହା ସ୍ତୁତି ଲେଖା ନାହିଁ ଅନୁମାନରେ କଣାଯାଏ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ଦାସନ ଦୂତ ଓ ବିପ୍ରାରୁ କରୁବା ଏବଂ ମନର ବୃଦ୍ଧି ଓ ମତ ଓ ବିଶ୍ଵାସରୁ କରୁନୁତାକୁ ଯେଉଁ 'ଦଲାଦଲା' ବୁଦ୍ଧି ହେଉ ଅଛି ଡାହାକୁ କିବାଲେ କରୁବା ଏଥିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟଇ । ସେ ଯାହା ହେଉ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରବଣେ ପସିକାର ଗୁଣାଗୁଣ ସମସ୍ତ ବୋଲିବା ବଠିନ ଅଟଇ ଚନ୍ଦ୍ର ଗୁଣବଶ କାହାରୁରେ ସବୁ କଣା ପଡ଼ବ । ସମ୍ପ୍ରତି ଯାହା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ତହିଁ ସମ୍ଭବରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଏକ ଦଥା ନ କହୁ ଅନୁମୋଦେ ଶାନ୍ତ-ରତ୍ନ କ ପାଉଁ । ଲେଖକ ମହାପୟ କଳ୍ପା ଓ ସୁଲ ଗ୍ରହଣ ପ୍ରତି କଟାକ କରୁ ଯାହା କହୁ ଅଛନ୍ତି ଉପସ୍ତୁତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅନୁମୋଦେ ଯେବେ ଅପଣା ବାଲକମାନଙ୍କ ସୁଲରେ ଦେଉ ଚଳିହୋଇ ଦସିଲ ଓ ଡାହାକୁ ଅପଣା ଧର୍ମର ଉପଦେଷ ଦେଇ ନାହିଁ ଏଥିରେ ସେମାନେ ମତ ହେଲେ ସେ ଗୋଷ ଡାହାଙ୍କର କହୁଇ ମାତ୍ର ଅନୁମାନକର ଅଟଇ । ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଅନ୍ୟ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ବକୁ ଡାହାକୁ ଡାହାଙ୍କ ମନ ଆପଣା ମତ ଅଛୁକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ କର ସେ ଅନୁ-ଠାରୁ କିନ୍ତୁ ନ ହୋଇ ଅବଶ୍ୟ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟ ହେଲା କାରଣ କୌଣସି ଧର୍ମ ଶିକ୍ଷା ନ କରବାଠାରୁ ଗୋଷିଏ ଧର୍ମ ଶିକ୍ଷାରୁ ଅବଶ୍ୟ ଭଲ ଦୋଲ-ଦାରୁ ହେବ ସୁଭବଂ । ଆପଣା ଦୋଷ ଶୁର ଡାହାକୁ ବୁଝିବାର ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏତେକାଳ ଏ ଦେବାୟ ଲେଖକ ଧର୍ମ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର କୌଣସି ଉପାୟ ନ ଥିଲା । ଭଗବତ୍ ଉକ୍ତି ପ୍ରବାସିନୀ ସହ ଓ ପସିକା ଉକ୍ତି ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଶାରି ହୋଇ ଅଛି ଅତିଏକ ଶିକ୍ଷା ସୁଦରୁ ଭଲ ହେବାର ବୃତ୍ତେ ସମ୍ଭବ ଯେ ସୁଲଗ୍ରହମାନେ ମତ ବୋଲି ଡାହାଙ୍କର କନା ହୋଇଅଛି ।

ପରମେଷରେ ଅନୁମାନକର ଅନୁଷ୍ଠ୍ୟ ଏହି ଯେ ବୈଷ୍ଣବଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ମାନେ ଏ ପସି-

କାର ଗ୍ରହଣ ହେଉନ୍ତୁ ଓ ସୁଖ ଓ ଉତ୍କଳରେ ଯେଉଁ କାବର ସକାମାନ ପ୍ରାପିତ ହୋଇଅଛି ସେମାନେ ଏଥିର ସାହାଯ୍ୟ କଲୁନ୍ତୁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

୧୫ : ଲାପ୍ତ ମାସ ଅଧି ଶେଷ ହେଲା କିନ୍ତୁ ଅବଧି ପ୍ରଚ୍ଚର ବର୍ଷା ଦେଲା ନାହିଁ । ଏଥ ଯୋଗୁଁ ଦେଉଷଣ ଦର୍ପ ଅନେକ ପଶୁକୁ ପଡ଼ାଇ ଓ ବେତେ ଗ୍ରାନରେ ବିଲ ଲୁଅ ହୋଇ ଯାଇ ନାହିଁ । ଜଳ ଯେଉଁମାନେ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ଏବର୍ଷ ଡାହାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଭଲ ଅଛି । ନଦୀବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ଏବର୍ଷ ବିଷୁବ ଉଣା ବେଦଲ ଗତ ସମ୍ପାଦରେ ସାଧାରଣତଃ ନଦୀବୃଦ୍ଧି ହୋ-ଇଥିଲା ।

ଅନୁମାନକ ଏକଦଂ ଉପମରରୁ ସୁଖ ସଦ-ର୍ଶନ କରି ଗଲ ଗୁରୁଦାର ଏ ଜଗତକୁ ପ୍ରତ୍ୟା-ଗମନ କଲେ । ସେଠାରେ ବିକ୍ର ଦାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଘରେ ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

ସାତପୁର-ରେ ଗରୁଡ଼ ଗୁମ୍ଫା କର ଡାହା ଲଗଇ ଲଗବା ଅପଶ୍ୟରେ ଦୌଗ ସୁପର୍ ହୋଇଥିଲା ଗର ସପାଦରେ ବେ ମୂଲି ଯାଉଲା । ଅପଶ୍ୟ ଡାହା ଉପରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେଲା ନାହିଁ । ଫିଲଡ଼ ସାହେବଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସଦେ ଯେଉଁ ଲେଖକ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଦର୍ପ କରୁବା ଅପଶ୍ୟରେ ଦୌଗ ସୁପର୍ ହୋଇଥିଲା ଡାହାର ଦତ୍ତ ହୋ-ଇଅଛି ।

ନିମେ ଏ ନଗରରେ ଗଣେଶ ପୂଜାର ଅନୁମ୍ଭ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଅଛି । ଗଜ ସମ୍ପାଦରେ ମହାସମାସେ ସୁପର୍ ଗଣେପମାନଙ୍କର ବସର୍ତ୍ତ ହେଲା । ଏଥିରେ ଦକ୍ଷିଣକାରରେ ଯେଉଁ ଗଣେଶ ସବୁ କର୍ମୀର ହୋଇଥିଲେ ଡାହାଙ୍କର ମିଲନ ଦେଖିବା ଶୀଘ୍ର ଅନେକ ସାଧା ହୋଇ-ଥିଲେ ଓ ସହର ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଗଣେଶ ପ୍ରତି-ମାମାନ ଓ ଡାହାଙ୍କର ମେଳ କର୍ମୀର ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନେକ ଶିଳ୍ପନେତୃତ୍ଵାଦା ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲା । ଗଣେପପୂଜା ଉପଲକ୍ଷରେ ଶିଳ୍ପବାୟନର ଉଚ୍ଚତ ହେଉଅଛି ସୁପର ବିଷୟ ଅଟଇ ।

ଏସିପୁସିକ ସୋସାଇଟୀଙ୍କ ପ୍ରକାଶକୁ ଉଚ୍ଚତ ଗୋଷିଏ ଚୁନମ୍ଭର ସର୍ବ ଅଧିଅଛି । ଅନୁମୋଦେ ଏଠାରେ ଯାହାକୁ ବୁଝିଅସାଧ ବିକ୍ରି ଡାହା ସେୟାବିଦି ଉଚ୍ଚ

କୃତ ଦେଖିଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେମନ୍ତ ପୁରୀ
ରାଜ ଦେହର ଅଧେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦୀ ଯୋଗ
ଯାଇଅଛି । ଅଧେ ଦେହଠାରୁ ଗାଢ଼ିତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଗୋଟାଏ ଦେହଯାଏ ।

ଏକଜଣକ ଉତ୍କଳୀୟ ଉତ୍କଳରେ ଉତ୍କଳ
ଗଣନିକାମାନେ ଅପଣା ଗଣନିକାକୁ ଶୁଣି ର-
ତ୍ନାଦି ଉପସ୍ଥଳ ଅଛନ୍ତି । ଉକ୍ତା ପ୍ରଜା କାହାର
ଅପଣି ଥିବାର ସମ୍ଭାବନା ଯେବେ ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍କଳ-
ଦାରକୁ କୁହା ଯାଉ ନ ଥାଏ ତେବେ ଉକ୍ତା
ଶୁଣିବେଳେ କହାଯ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରକ
ଲେଖ ଦେବାର ନୁହଇ ।

ଯୋଧପୁରର ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମେଠି
କଲେକଳୁ ପଢ଼ିବାକୁ ସିଦ୍ଧେ ଛାତ୍ରୀଙ୍କ ବସାବର
ସକାଶେ ଯୋଧପୁରର ମହାଗୁଜା ୪ ୯୦୦୦
ଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି ।

କଳିଦେବର ଗୁଣ ଅପଣା ଗୁଣରେ ଗୋ-
ଟିଏ ବାଲେଟ ବସାଇବାକୁ ମନସ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି
କଳିଦେବ ପ୍ରମାଣୁ ଲେବକ କିମ୍ପି ଯେପ୍ରକାର
କାଲେଟ ଗ୍ରାହଣ ହୋଇଅଛି ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେ-
ହପର ହେବ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ କହାଣୀ ମନସା ନବଲକ୍ଷ୍ମୀରକ
ମୁକ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣାଦି ଶୁଣି ଅନୁମାନେ ଅଭୀତ୍ୟ ଚାହୁଁଇ
ହେଲୁ । ମନସା କଣେ ଉତ୍କଳପଦର ଲେବ
ଥିଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେ ଉପାଗାନା ପ୍ରଥମେ ଏକାକ-
ଶୁଣୁ ହୁଅଇ ଓ ପାଠ୍ୟା ପଥରପଥା ପ୍ରମୁଦ
ଯେତେ ଦେଖାଯାଏ ଏହି ମହାମୟ ଦେହ
ସବୁର ଅବଦର୍ଶୀ ଅଟନ୍ତି ।

ବରଦାସ ପୁରୁଷେ ମୁଖା ପିନ୍ଧାଯାଏ । ମିତ୍ରା
କରବା ପାଇଁ କଲକକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ଏ ସ-
ମ୍ପାଦକ ବଡ଼ ଭରମ ଅଟଇ । ଏହାପାଇଁ ବ-
ଦାୟ ବାଲକମାନେ ଅନ୍ୟ ଏକପ୍ରକାର ଉଦ୍ଦେଶ
ଲୁଚ କରୁବେ ।

କେଉଁକିମୁନ ଅବଦତ ଦେଲୁ ଯେ ଅନ୍ୟ
ପୁରୁ ବଦାକା ମୁଖା କାଲକର ଦେବା ପାଇଁ
କଲକକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ତୁ ଅଧିକ ଓଡ଼ିଶାର
ବାଲକମାନେ କଲକିତାକୁ ପୁଣି ଉତ୍କଳିଆ
ସକାଶେ ଯାଉ ନାହାନ୍ତି । ଓଡ଼ିଆଙ୍କର ଭରତ
କେବେ ହେବ ।

ପାଣ୍ଡାହବ ସମାଜର ଅପୁତକତାର ପରିଚାର
ଅବଦତ ଗୋଇଅଛନ୍ତି କଣେ କ୍ଷୁଦ୍ରେକର
ଗୋଟିଏ ସମ୍ପାଦ ଦେଖ ଉତ୍କଳ ଚାହାର
ଅବଦତ ସବୁ କ୍ରମେ ପରବର୍ତ୍ତ ହୋଇ ସେ
ମାନି ପୁରୁଷ ପାଲଟିଲ । ତହିଁ ଚାହାର ସାମ୍ୟ

ଭାବୁ ପରଦାଗ୍ର ଦଳ ଓ ସେ କଲେ ଶୁଣୁ
କହାଦ ଦୋର ପ୍ରଦେ କାଳ କାଟିଲ । ଏହାକୁ
ମଦକଲକ ବନା ଅଧ ବଣ କୁହାଯାଏ ।

କୃତା କଲକକୁ ଉତ୍କଳିଆ ଅର୍ଥମଣ୍ଡର ସତ-
କାଣ୍ଡ ସମ୍ପଦ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଯୋଲରେ ବିକ୍ଷା
ଦେବା ପାଇଁ ବସଜଣା ପଶୁରକୁ ମାଧିକ ଚାହାଣା
ଲେଖାଏ କଲକମାନ ଦେବାର ଶୁଣି ବରପଛନ୍ତି ।
କହାଦ ଭରତ ସକାଶେ ବନଦେବରେ ଦେ-
ତେଲେଟ ଦେତେ ଉପାୟ ଦେଅଛନ୍ତି ଏଦେ-
ଶରେ ସେପର ବଡ଼ ଦେଲେ ଦେଖାଯିବ ।

ପ୍ରେ ର ଗ ପ ଥ ।

ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉତ୍କଳଭାଷିଣୀ ସମ୍ପାଦକ ମହାତମ
ସମାପଣ ! କିମ୍ପିକର କେତେବ ଶ୍ରେଣୀ
ଅପଣକର ଜଗତଦ୍ୟାପିନୀପର୍ଯ୍ୟାୟେ ପ୍ରାଜ୍ଞତାନ
କର ଚର ବାଧୁକ ଚରବା ଦେବେ ।

ଗତ କୁରୁଲମାସ ତା ୧୩ ରାଜରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କଲ ପାଠ୍ୟାକାରେ ଉତ୍କଳଭାଷିଣୀର ନାମକ
ସମାଜ ହୋଇଅଛି, ଉତ୍କଳ ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତ
ପାଠ୍ୟାକାର ଶାସ୍ତ୍ରୀ ବାକୁ ଉତ୍କଳପୁରଦାକୁ
ନାମକ କଣେ ମେମ୍ବରମହାପୟ ବାଧୋଥାନ-
ପୂର୍ବକ ଯାହା ସକାର ପୂଜା ବିଷୟରେ ବକ୍ତ-
ତା କଲେ ଉତ୍କଳ ସଭାସଦ ସମସ୍ତେ ସରମାନ୍ୟ-
ଦତ ହେଲେ । ଗତ କୁରୁଲ ଗାଧୋତକ ଉତ୍କ-
ରତ ଉତ୍କଳପୁର ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ଗଜାମ, ସମ୍ପୁରପୁର
ଓ ବଟକ ଏତ ଉତ୍କଳମାନଙ୍କୁ ଏକତରଫେ
ଯାହା ସମ୍ପାଦକମହାତମ ସଫଳ କରୁଅଛନ୍ତି
ତାହା ଶ୍ରବଣ ବରଦାସ ମୁକ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣର ଭବନ
ବାଦଗ୍ରାୟ ବୋଧ ହେବ । କାରଣ ଏତ ଯେ
ଏକେବଦକୁ ସରମେବର ଉତ୍କଳାୟମାନଙ୍କର
ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଦେଲେ ମାତ୍ର ବୋଧ ହୁଏ
ଶ୍ରୀମତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଉତ୍କଳାୟମାନଙ୍କ ଦସୟ
ଶୁଣି ଏମାନଙ୍କ ଗାମା ଦେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି ଏବ
ଏତ ଉତ୍କଳ ଏକତରଫେ ଦେଲେ କେତେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେବ ଚାହା ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେ ଦେବକଳା ଦର ମାହାନ୍ତି
ଯେବେ କରାନ୍ତେ ତେବେ ଶ୍ରୀମତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡକ ସଦା ବହୁମୁଖ ଜନ ଦେଖାଇଥାନ୍ତା
ଏଥିରେ ଉତ୍କଳାୟ ବୃତ୍ତାମାନେ ଓ ପ୍ରଜାମାନେ
ସମସ୍ତେ ସଦା ହୁଅନ୍ତେ, ଯଦ୍ୟପି ବୋଲବା ମ-
ତ୍ତାମନେରେ ଯାକକୁ ଲେଖାପଠ୍ୟ ବିଷୟ ଦେଲ
କାରେ କଲୁଅଛି ତେବେ ବୁଝାଇବସୟ
ଏହ ଯେ, ଗଜା ପ୍ରଜା ସମସ୍ତେ ଓଡ଼ିଶା, ପୁଣି
ଓଡ଼ିଆକଲରେ ଯେବେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟା ପ୍ରକଳତ

କଲେ ତେବେ ଦେଉଁକାଦ ଉତ୍କଳମାନଙ୍କରେ
ଓଡ଼ିଆଭାଷା ପ୍ରକଳିତ କରବାକୁ ଅଳ୍ପ ଦେଉଁକା,
ସମ୍ପଦ ପୁରଦାବନା ସଦୋଦୟ ଉତ୍କଳର ପର-
ତଦ୍ୟାବଦ୍ୟ ଦେଉଁ କଳୁ ନାହାକର ଅବସ୍ଥା
ଦେଉଁ ଠାରେ ଚାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣାଯାଉ ନାହିଁ
ସୁଦୟ ପୁରଦାବନାର ମେମ୍ବରମାନେ ବ୍ରହ୍ମପୁରପୁ
କଲ ପାଠ୍ୟାକାର ଉତ୍କଳାୟମାନଙ୍କ ଶ୍ରୀମତ୍ର ବାକୁ
ଉତ୍କଳପୁରଦାକୁ ଦୁଇକ୍ରମ ଅଭୀତ୍ୟ ଅବଦ୍ୟ-
କୟ କରୁଅବର୍ତ୍ତର ଉତ୍କଳାୟ ଓ କୁଗୋଳ ଉ-
ତ୍କଳାୟ ସୁଦେବ ଅନୁବାସ ଦରବାକୁ ଅନୁମତ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଅନୁମାନେ ବୋଲୁ ଯେ ମାତ୍ର
ର ମହାତମ ଉକ୍ତ ବାଧାରେ ଅପଣାକୁ ଯୁକ୍ତାକୁ
ହୁଅନ୍ତି ନଦେଲୁ ଦେବକ ଓଡ଼ିଆରେ ପାଠ୍ୟକ
ଦେବା ବାଧ୍ୟମାନେ ୪ ୭ ଲା ପଲୋଦର ଓ
କରୁ କର୍ତ୍ତାପଣା ଦେବେ ଲୁ ।

। ଉ । କଲକମହାତମ

NOTICE.

Wanted a Head master for
the Kurangsasan aided English
school; pay Rs. 20 a month.
Preference will be given to one
who has passed the University
Entrance Examination. Apply
to the undersigned.

Peary Mohan Shen
Dy. Inspector of schools.

Cuttack,
The 8th Sept. 1873.

Compiled by the REV. W.
MILLER, and to be published
during this month, about 340
pages super Royal 16mo.

AN ENGLISH AND ORIYA DIC-
TIONARY, especially adapted to
the use of Europeans, and Na-
tive Students and Schools.

Rs. As. P.
Price.—In stiff cloth covers 1 12 0
Bound in plain cloth 2 0 0
„ in Embossed „ 2 4 0

N. B.—An early application for copies
should be made to the Superintendent of
the Orissa Mission Press,
Cuttack,
Sept. 4th, 1873.

ଏହି ଉତ୍କଳଭାଷିଣୀ ସଭାର ବାଦ ବର୍ତ୍ତା
ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍କଳମାନଙ୍କ
ମୁଦ୍ରଣ ଓ ପ୍ରକାଶନ ହେଲ ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସ୍ଥାନ

ସମ୍ବାଦ

କାଂ ରାଜ୍ୟ ସିପ୍ଟମ୍ବର ୧୯୩୮ ମସିହା । ମୁ । ଅଗ୍ନି ନ ବନ୍ଦନ ପତ୍ର ୩୮୯ ସାଲ ଗଢ଼ିବାର

ଅଗ୍ନିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ହେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମସିହା ପାଇଁ ଜାତୀୟମାସୁଲ ୫୯୫୮

ଉତ୍କଳମାସ କା ୨୭ ରୁଗୋରୁ ସରକାରୀ
ହରେକୃଷ୍ଣାନ କନ ହେବ ଓ ପୁନଃ ଉତ୍କଳମା-
ସାରେ ପ୍ରସାଦୀକାର କର୍ମରୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍କ-
ଳମାସ କା ୨୭ ରୁଗୋରୁ ଅକ୍ଟୋବର ମାସ
କା ୮ ରୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ପାଇବେ ।
କା ୨୭ ରୁଗରୁ ଗଣିକା ଗୁମିମତ କାହାରିବ
କଲ୍ପ କା ୯ ରୁଗ ଅକ୍ଟୋବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାଆ-
ରିବ ନାହିଁ । ପାଠକମାନେ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରଭବର୍ଷ
ଅନୁମାନଙ୍କୁ ଅବସର ଦେଇ ଆସୁଅଛନ୍ତି ତତ୍ତ-
ତ୍ତା କରୁ ଏବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କୃପା କରନ୍ତେ ।
ଉର୍ବୋମୁକ ସର୍ବ ବ୍ୟବସାୟର ଆମୋଦପ୍ରମୋଦ
ସମ୍ପଦ ପାଠକମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ହେ କର୍ମସାଧକ
ଅଭିଳାଷରେ ଅନୁମୋଦେ ମଧ୍ୟ ଅପଣାର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବୁଁ ।

ଉତ୍କଳା ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରସାବ ସମ୍ପର୍କରେ
ଗ୍ରାସକ୍ତ ହେବୁ ଯାହେବ କମିଶନର ଅନୁଗ୍ରହ
ପ୍ରଦାନ ଅପଣା ମତ ଜଣାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ଗଣ୍ଡିବ ସହ ଲେଖିଥିବାରୁ ଏହୁ ପରିକାରେ
ତାହା ପ୍ରତୀତ କଲୁ । ଯଦ୍ୟପି କି ସହ ଲିଖିତ
ସମସ୍ତ ଚକ୍ରରେ ଅନୁମୋଦେ ବିଧ୍ୟ ହେଉ
ନାହିଁ (ଲିଖିତ କାରଣ ପରେ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବ)
ମାତ୍ର ଅଧିକ ବିଧାୟୀ ଦେବା କଷ୍ଟରେ ଯେଉଁ
ସନ୍ଦେହ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା ଅନେକାଂଶରେ
ସତ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ ପାଇବାର ମଧ୍ୟ ଅବସ୍ତୁ
ଦୃଶ୍ୟ । ଏଠା ଶାନ୍ତମୁଖରେ ବେତେ ନିର୍ଦ୍ଦ

ଦେଇ ଅଇନ ବିଷାଦୀକର ସୁବିଧା ହୋଇଅଛି
କିନ୍ତୁ ଅବସ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଶୁଣୁ ପୁଣି କୁତ୍ସାର୍ଥୀ
ଦେବାର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ଉତ୍କଳା ବିଦ୍ୟା-
ଳୟରେ ସେହିପରି ଘଟିବାର ଅବସ୍ତୁ କି ?
ତେବେ ଅଇନ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କଳା ବିଷା କର-
ବାର ଅନେକ ସୁବିଧା ଓ ସହଜ ଅଛି ଓ
ଏହା ବିଷାଦୀକର ଏବର୍ଷରେ କର୍ମ ଆରମ୍ଭରେ
ରୂପାୟ ହେବ । ଅତଏବ ଅନୁମୋଦେ ଆଗ
କରୁ ଯେ ସର୍ବବ୍ୟାପାର ଏବର୍ଷରେ ଆରମ୍ଭ
କରୁ କାହୁଁକରେ ଏପରି ବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଣୁ ଅଣ
ଉପକାର ହେବ କି ନାହିଁ ତାହା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷକୁ
ଜଣାଇବେ ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟ ହେଲେ ଯେଉଁ-
ମାନେ ସଫିକାକୁ ବାହା ରଖନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅ-
ଗଣ୍ଡି ଗ୍ରାସକ୍ତ କମିଶନର ଯାହେବକୁ ତାହା
ଜଣାଇ ପାରନ୍ତୁ ।

ଗଜ କୁଳରମାସ ମେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ
କ୍ଷେତ୍ର ସଂବାଦେ ନାଲକ୍ଷ୍ମ କଲ ଗୁଣ୍ଡଳ ହୋଇ
ଥିଲା ତହିଁରୁ ଏକ ଜାଲବା ଗଜ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ
କର୍ମମୁନେଷ୍ଟ ବଦେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି
ଅନୁମୋଦେ ତହିଁରୁ ଜାଲିକ୍ ଯେ ଓଡ଼ିଶାରେ
ସର୍ବପୁଣ୍ୟ ୫୯୫୮ ମାତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଜଳ ନିଅ
ମାଉଅଛି । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଜାଲର
ମା ୫୫୫୫ ଶ, ନାଉ ଲେବଲ ମା ୫୫୫୫ ଶ,
ଭାଲବନ୍ଦୀ ମା ୫୫୫୫ ଶ, ଓ ମାଲୁପା ମା ୫୫୫୫ ଶ ।
ପ୍ରଭବର୍ଷରେ କେବଳ ମା ୨୨୫୫ ଶ ସକାଶେ

ଜଳ ନିଅ ଯାଉଥିଲା ପୁରୁଣୁ ଏବର୍ଷ ଦୁଗୁଣରୁ
ଅଧିକ ହୋଇଅଛି । ବୃଷ୍ଟି ଭଲ ନ ହେବା
ଏଥିର କାରଣ ଜଣାଯାଏ । ମେଷମସୁଲଅଡ଼େ
ନାଲକ୍ଷ୍ମର ଅଧିକ ଉପଯୋଗିତା ଦେଖାଯାଏ
କାରଣ ସେଠା କୃଷକମାନେ ପ୍ରାୟ ମା ୫୦୦୦ ଶ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ନାଲକ୍ଷ୍ମ ମତାଉ ଅଛନ୍ତି ।

ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣିର ଜେନରାଲ ଯାହେବ
ବିଧାନ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଦେଖିବାକୁ ଅସାଧାରଣ
ରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ଅରଣ୍ୟ
ଦୋଷଗୁଣ ବଦେଟରେ ଯୁକ୍ତି ସମ୍ମତ ମନ୍ଦ-
ମାର ହେତୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ ପୁଣି ଯେବେ
କୌଣସି ଗୁରୁତର ଦୋଷ ବନା କେବଳ ଧାତ୍ତି
ସମ୍ପରେ କୌଣସି ପାରଦୃଷ୍ଟିକ ଦୋଷ ହେତୁ
କେଉଁକି ତାହା ଅସାଧ୍ୟ ହେବୁ ଅଧିକ
ଠିକ ସେହି ମନ୍ଦମନା ସେହି ପ୍ରଭାବକ କାମ-
ରେ ଗୁମିମତ ଅରକ୍ଷ୍ମାନ୍ ଅଗତ ହେବାକୁ
କାଳର ଅଧିକାର ଯାଏ ତେବେ ଯେଉଁ ବନ୍ଦ-
ରପତ ଭଲ ଅରକ୍ଷ୍ମ ଅସାଧ୍ୟ ହେବୁ
ତାହାକାଠାରୁ ସାହିତ୍ୟିକ ପ୍ରାପ୍ତରୁ ବାଣ ସେହି
ଜଳର ବଲେକ୍ଷ୍ମରୁ ବଦେଟରେ ହେବାପ୍ର
କରେ ଅରକ୍ଷ୍ମର ଦ୍ଵୀମୂଲ୍ୟ ତାହାକୁ ଫେର
ହଅସିବ । ଏ ଅକ୍ଷ୍ମା ବଡ଼ ଉତ୍ତମ ହୋଇଅଛି
ଏଥିର ଦେଖିବା କର୍ମରକ୍ଷ୍ମାକୁ ଲକ୍ଷ୍ମ ଯେ
ଅଗ୍ରତରେ ଲେଖା ଚୋଇଥିବା ଅରକ୍ଷ୍ମାନ
ଗ୍ରାସ୍ୟ ବ କରୁବା ବ୍ୟବସ୍ତୁ ଉତ୍କଳକୁ ନିର୍ଦ୍ଦ

କ୍ଷେପେ ପ୍ରଜାତାଳନ କରିବୁ ବାବଦ ନାମର
କିଛିକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଚିନ୍ତାକର ହେଲେକେଲେ କିଛିକ-
ର୍ତ୍ତାମାନେ ସେପ୍ରକାର ଅଭୀଳ ଶୁଣିବା କର-
ଥିଲେ, ଏ ଉପମାନୁଷ୍ଠାନରେ ଗଣ୍ଡିଏ ସାହିତ୍ୟିକ
ଦେଇ ଅନାୟାସରେ ଆଶାହୀନ ହୋଇ ପାରନ୍ତୁ ।

ସରକାରୀ ନିର୍ମୂଳ ନୀତିମାନଙ୍କ ଯୋଗେ କି
ପ୍ରକାର ବାଣିଜ୍ୟ ଚଳୁଅଛି ଓ କେଲେ ନାନ-
ମାସର ଅଦାୟ ହେଉଅଛି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାଇ
ଜାଣିବା ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡା ଗଢ଼ଣରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୁଅଇ । ଗତ ଗଜେନ୍ଦ୍ର ଅମ୍ବେନାରେ ଅବ-
ଗତ ହେଲୁ ଯେ ଗତ କୁଲର ମାସରେ
ଜଳଭଣ୍ଡରୂପେ ମାସର ଅଦାୟ ହୋଇଥିବା
ଯଥା—

ହେଡ଼ାପତ୍ର ନାଲ	୪ ୭୨୦୯
ହାଇଲେକଲ ନାଲ	୪ ୨୮୯
ଜାଲପତ୍ର ନାଲ	୪ ୧୯୯
ହୁଜର	୪ ୩୩୯
ମେଦନାସୁର ନାଲ	୪୨୩୩୯

ଓଡ଼ିଶାର ନାଲ ସବୁ ମଧ୍ୟରେ ଦେବକଳ
କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ାରେ ବହୁ ସାଧୁର ଅଦାୟ ହୁଅଇ
କିନ୍ତୁ ନାଲର ସେ କରକରାଣୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
କିଛି ସମସ୍ତ ବାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ଏ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ଅପତନ
ଅଥବା ବଠାନ୍ତ ଯାଏ ଡାହା ସବୁ ବେହୁକାଟରେ
ଶତାଧିକ କରଇ ଓ ଅନନ୍ୟ ନାଲ ସବୁରେ
ଦେବକଳ ସ୍ଥାନୀୟ ବ୍ୟାପାର ବିକା ଅଧିକା କରଇ
କୋଲ ନାମମାତ୍ର ମାସର ଅଦାୟ ହୁଅଇ
କିନ୍ତୁ ମେଦନାସୁର ସହଜ ଭୁଲନା କଲେ ଓ-
ଡ଼ିଶା ବଜାରର କାରବାରରେ ଦେଲେ ବିକିନି
ଶୁଣି ଚିନ୍ତାଯାଏ । ସେଠା ନାଲରେ ଦେବକଳ
ମନୁଷ୍ୟ ସାଧାରଣରେ ୪ ୮୦୯ କି ଅର୍ଥାନ୍ତ
ହେଡ଼ାପତ୍ର ନାଲ ମାସରୁ ୪୨୩୩୯ କି ଅର୍ଥକ
ଅଦାୟ ହୋଇଅଛି । ନାଲକାଟେ ମନନାମ-
କର ସୁଯୋଗ ଅବଧି ବଠା କେବଳ ଉପକ
ନାହିଁ ବରଂ କେହି ମହାକର ଚାହୁଁ କଲ
କରବାର ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ । କେତେକ ଦେବକଳ
ବାମୋଇମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ମୁଦରେ ପ୍ରକାଶନ କିନ୍ତୁ
ମିଳ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୋବାରେ ସମାଜ ସ୍ଥାନୀୟରେ
ପ୍ରକାଶନ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟକର କରିବୁ କେବେ
ଅଧିକ ନୀତିଗୁଣ ଲୋକଙ୍କର ସମେତ ନି-
ଜାର ହୁଅନ୍ତା ବଳେହ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ଯାହା ମାନେ ଏହି କୋବାରେ ବିଧି ମହାନାଥ
ଏହା ପାଇ ଦେବାକୁ ସୁଦା ମୁକ୍ତ ପାବନ୍ତୁ ।

ମରୁ ବିଷୟ ଯେ ଏ ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ
କରୁନା କରୁନା ଭଲ ଲୋକ ବଠାରେ ଅଧିକ
କରୁନା ଓ ଏହି ବ୍ୟାପାର ଓଡ଼ିଶାବାସୀମାନଙ୍କର
ପୁରୁଷଣା ଉପର ହେଉ ନାହିଁ ।

ଉତ୍କଳମାନ ଖା ୧୯ ଉପରେ ହୁଏଲ ହୋଇ
ଅପାଲକରେ ଗ୍ରାସୁକୁ ପ୍ରଦେଶ ମାତ୍ରେକ କଳ
ସାହେବଙ୍କ ମାଷାଳରେ ଜାତକେଶ୍ୱର ମନ୍ତ୍ରଣର
ମଦନମା ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଥିଲ । ତିନି ସାଂ
ଶ୍ରୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଦାୟର ବିଷୟ ଓ ବିଷୟ
ହେଉଥିବାପାଇଁ ଗ୍ରାସୁ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଅପାଲକ
ସହରେ ପ୍ରଦେଶ ହେଲେ କିନ୍ତୁ ଏମନ୍ତ
ଖୋଲମାଲ ହେଲ ଯେ ଅପାଲକ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ
କେଲେ କେବଳ ନାହାରି କର ଦେଲେ । ଅ-
ସେପରମାନେ କିମ୍ପା ହେଲ ଉତ୍କଳ ମନ୍ତ୍ରଣମା
କାର୍ଯ୍ୟ ମେମନ୍ତ ଅରସ୍ତୁ ହେଲ କେମନ୍ତ ମନ୍ତ୍ର-
ଣର କରବାର ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସାହେବ
ଅପତ୍ତି ହେଲେ କି ହୁଏଲର କିଏଶାସ୍ତ୍ରୀ
ମିଅର ସାହେବଙ୍କୁ ଏ ମଦନମା ହୋଇ ସୁପରି
କରୁନା କି ମନନା ନ ହୁଇ ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟକ-
ଧର ଖା ୩୩ ବୁ ଅନୁସାରେ ଦେବକଳମାନ
କର ଦର ମୁଖ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର କିମ୍ପା ଅଧିକ
କେବଳ ଅପତନ ମଧ୍ୟ ଅପତନ ମଦନମା
ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲସାରେ ଏହି ଶ୍ରୀକର ଉଲ୍ଲସ
ମାତ୍ରେକ ଅଥବା ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କରପ୍ରାପ୍ତ
ମାତ୍ରେକ ଏହିର କରଇ କର ଥାନ୍ତେ ।
କିନ୍ତୁସାହେବ ଦେଖିଲେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟକିଧର
ଖା ୩୩ ବୁ ଅନୁସାରେ ମିଅର ସାହେବଙ୍କୁ ଏ
ମଦନମା ଅନୁସାରେ କରୁନା ଅଧିକ ହୋଇ
ଥିଲେ ସେ ମଦନମା କୋଲର ପାରନ୍ତେ ମାତ୍ର
ଡାହା ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଡାହାଙ୍କ କିମ୍ପା ନ
ଅଦାୟ ଅପତ୍ତି ଡାହାଙ୍କ କରବରେ ଅପତନ
ହୋଇ ଥିଲ ମୁକ୍ତ୍ୟ ସେମନ କିନ୍ତୁସାହେବ
କ୍ଷେପକାର ସବୁ କରବର ଅଧ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଚାଟି-
ନରେ କରବ ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ମଦନମା କର-
ବର ମିଷ୍ଟର ବାଧୁର୍ଯ୍ୟା ହୁଏଲର ମାତ୍ରେକ
ଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶାସାହେବଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମଦନମା
ପ୍ରକାଶନକର ଅନୁମତିପାଇଁ ଉଲ୍ଲସାସ ହେବା-
କୁ ଡାହା ଶାସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଅଛି । ମଦନମା କର-
ବର ମୁଖ୍ୟ ଧାରଣ ଏହିପ୍ରକାରେ ହେଲ ଦେଲ ।

କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ଅର୍ଥାନ୍ତ ଖା ୧୨ ଉପରେ
କରବ କାର୍ଯ୍ୟା ଅପତନ ଶ୍ରୀକୁ କିଛି କିଛିପଦାର
ମଦନମା ଅପତନ ହେଲ ଓ ଉତ୍କଳମାନେ ସମସ୍ତ

କରୁନା ଶ୍ରୀ ବିପ୍ଳବଧର ଖା ୮୩ ବୁ
ଅନାମୀ ଅପତନ ନ ହୁଏଲ ମତ ପ୍ରକାଶ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରଦେଶ ସାହେବ କଳ ଏଥିରେ ଅଧିକ
ହୋଇ ନାହାନ୍ତ ଓ ସେ ଡାହାଙ୍କୁ ଏ ମଦ-
ନମା ପତାଉକାର ବାଧା କିନ୍ତୁ କର ଅଧିକ ।
କିନ୍ତୁରେ କି ଅପତନ ଦେଖିବାରେ ଅଧିକ
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ମତ ଯେ ସବୁସାଧାରଣକର
ସନ୍ତୋଷକର ହୋଇଅଛି ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଦାୟକରେ ଦରବ
ମନ୍ତ୍ରଣୀଙ୍କର ଉପା କିନ୍ତୁ ହୋଇଅଛି ଓ ଅଧିକ
ଶ୍ରୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏମନ୍ତ ଅନନ୍ତ ଥିଲ କଲେ ଯେ
କେଲେକେଲମାଏ ଡାହାଙ୍କୁ କରବ କରବା
ସୁସାଧ୍ୟ ହେଲ ଓ କେବେ ସୁଯୋଗ ପାଇଥାନ୍ତେ
କେବେ କିମ୍ପାମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଅଧିକର ଦର-
ଥାନ୍ତେ ଡାହାଙ୍କର ଉପକରଣୀ ଏହି ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଅଛି ।

ଉତ୍କଳମାନ ମାତ୍ରେକ ବିଷୟ ।
ଅନୁମାନକ ଲେଖକମାନଙ୍କୁ ଉପକର ମର
କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁସାହେବଙ୍କର ଯେକିନ୍ତୁ ଗୋଷ ଥାଲ
ଓ କେତେକକର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗୋଷ ଡାହା-
ଙ୍କର ଅଧିକ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସେ
କେ ମଦନମା କରକରାଣୀ ସହଜା ନାଲର
ଅଧିକ ଏ ବିଷୟରେ କୌଣସି ମନେହ ନାହିଁ ।
ଡାହାଙ୍କର ଉପକରଣୀ ମୁକ୍ତ ସର୍ବଦା କିନ୍ତୁ
କେବଳାୟ କେବଳ ସେମନ୍ତକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପ୍ରକାଶ କରବା ଥାଲ ଅନୁମତିପ୍ରକରେ ଉପକ
ଓ କିନ୍ତୁସାସ୍ତ୍ରୀ ଉପାସୁମାନ ଅଧିକମାନ କରବା
କିନ୍ତୁ ଅନନ୍ତ କାଳ ହୁଏଲ ଓ କେବେ କେବଳ
ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ଥାଲ ସେ ପ୍ରକାଶ ନାହିଁ କରନ୍ତେ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶରେ ଉପାସ୍ତ୍ରୀ କିନ୍ତୁ ହୁଅନ୍ତୁ ।
କିନ୍ତୁ ଅନୁମାନେ ମୁକ୍ତକରରେ ସ୍ତାନର
କରୁଅଛି ଯେ କିନ୍ତୁ କି କରବାପାନ୍ତ ଅନେକ
ପ୍ରକାଶ କରକରଣୀ କେବଳେ ମଧ୍ୟ ଉପକାର
ହେଲଅଛି କାରଣ କେତେକ ଚିନ୍ତା ଅଧ୍ୟାସୁକର
କେବଳ ଉପାସୁ ମନକରଣ କି ହେଲେକେ
ଅଧ୍ୟାସୁକରକର ବାହାକର ଚିନ୍ତା ଅଧ୍ୟାସୁକ
ହେଲଅଛି । କେବଳ ଉପକ ଚିନ୍ତା ମଧ୍ୟରେ କିନ୍ତୁ
ନାହିଁ ମାତ୍ରେକ ପ୍ରକାଶର ରୁଚନ କରବା
କରବା ଗୋଟିଏ ଅଧିକ । ଅନୁମାନେ ଗଜେ-
ନ୍ଦ୍ର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ମାତ୍ରେକର ସର
କର୍ତ୍ତାମାନ ଏଥିର ଉପାସୁ କରବାକୁ ବହୁ
କିନ୍ତୁ ଦେଖା କରୁଅଧ୍ୟାସୁ କେବଳ ଡାହାଙ୍କର

ପ୍ରାକ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷୁ ଇତ୍ୟା ଅନୁମୋଦନ କରି
ଅପରାଧ ଅବସ୍ଥା ସେ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ
ନାହିଁ ।

ଉତ୍କଳର ମାହାଲର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ସେ କେ-
ବଳ ଶ୍ରେଣୀ କରନାକୁ ବୁଝାଇ ଦୋଧ
ଅପ ଶାଠକମାନେ ବଳଶ୍ରେଣୀରେ ଯାହାକୁ ।
କା ପ୍ରଜା ବାହୁ ବି ଅଂଶକ ମଧ୍ୟରେ ଦେଉ
କ୍ରି ଅମମ ବା ଅପେଷାକୁଳ ପୁଞ୍ଜଳ ଚାହାନ୍ତି
କା ଅପାର ହେବ କେବିବାକୁ ବୁଝାଇ ।
କୃ ମହାଲରେ ୧୮୫୫ ବ ୨୦ ଅଂଶ ଅଛନ୍ତି
ମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତୁରୁ ମାହାଲର ସମସ୍ତ ପ୍ରଜା-
ଉପରେ ଶୁଭର ସୁରକ୍ଷା ମାହାଲର ପ୍ରଭେଦ
କାକୁ ବୋଧବ ଜମିଦାରର ଜମି ମଧ୍ୟବାକୁ
ଅର୍ଥ ଓ ୨୦ ଜମିଦାରକୁ ମାହାଲ ସେ ଅଂ-
ଶମାନରେ ଗଜଣା ବୁଝାଇ ଦେବାକୁ ସଜ୍ଜର
ସପର ୨୦ ଜମିଦାରର ଭଲମନ ସମସ୍ତରେ
ରୂପଶୁଳ ଓ ରେଟି ସଲମି ଇତ୍ୟାଦ ଦେବାକୁ
ସଜ୍ଜର । ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରଜାର କେତେ
କୃଷି ଜାହା ଅନୁରବଦର ଦୁରକଣ ମୁକ୍ତବକୁ
ମନ୍ତୁଷ୍ଟକରଣା ଯେ ପ୍ରକେ ଅବସ୍ଥାରେ ସେପ୍ରକେ
ମାହାକୁ ୨୦ ଜଣର ମତ ଯୋଗାଇବାକୁ ସଜ୍ଜର
ଜାହାର ଅବସ୍ଥା ବର୍ଣ୍ଣିବା ବ୍ୟତୀତ ଏକ୍ଷୟ ହେ-
ଶାନ୍ତି ଏକ୍ଷୟ ଦାୟର ଯେ ପ୍ରଜା ବଳବାନ
ଅଂଶର ଅଗ୍ରଣୁ ପ୍ରକଣବର ଦୁଃଖ ଅଂଶମା-
ନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଣୁ ବରଇ ଓ ପ୍ରଥମ ଲକ୍ଷଣ ଅଂ-
ଶକୁ ଶୋଳସଣ ଉପରେ ବୁଝାଇ ସମି ଗଜଣା
ଦେବାକେଳକୁ ଗେଷ ଲକ୍ଷଣ ଅଂଶକର ବଳବା
ପ୍ରକ ଏକବର୍ଣ୍ଣର ବଳବା ସଜ୍ଜ ରପୁଥାଏ ।
ଅନେକ ଜମିଦାର ଏମନ୍ତ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେ
କୌଣସିବିଧେ ଏକ ଜମିଦାରର ଅଗାଏ ବି
ଏକପାତ୍ର ବୁଝା ଯାଉଛନ୍ତି ଅପଣା ବାହୁକଲରେ
ସମସ୍ତ ଜମିଦାରର ମାଲକ ହୋଇପଡନ୍ତି ଓ
ଉପର ଅଂଶମାନେ ସାହୁ ଡାକ ଛନ୍ଦି ବାଧି
ହୋଇ ଅପଣା ଅଂଶ ଜାହାକୁ ବଳିବୁ କରନ୍ତି ଓ
କିମ୍ପୁ ଅଧିକର ଅପଣା ହୁଏ ଅଲଗା କର
ହୁଣା କେଉଁଠାରୁ ନାହିଁ । ଏକ ବଖୁ ଅଧିକ
ମୋକଦମା ଯେ ୨୦ ବର୍ଷରେ ବୁଣା କିଛି
ପାଏ ନାହିଁ । ଏହି ଜାହାର ପ୍ରଧାନ କାରଣ
ଅଧିକ । ଏକ୍ଷୟ ଅଧିକୃତ କାରଣର ବରଣା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷୁଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ ଯାହା
ଦର ସର କର୍ତ୍ତ ବାମଲ ସାହେବ ଇହିଁରେ ବୁଝ-
କକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ପ୍ରସଂସାର ବଖୁ ଅଧିକ ।
ଏ ଅଧିକ କାରଣଗଣର ସଂଖ୍ୟା ସଜ୍ଜ ୧୨-

୧୩ ମସିହାର ଅଂଶରେନର ଧା ୨୦ ଓ ୨୫-
ସରେ ବ୍ୟାଧ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଜମିଦାରମାନଙ୍କ
ଅଳକାରୁ ଜାହା ରବ ହେଲ । ସେସବୁ
ଜମିଦାରରେ ଅନେକ ଅଂଶ ଅଛନ୍ତି ସେ
ଜମିଦାରୀ ସଦାଗେ ଜଣେ ସରକାରୀର
ନିୟନ୍ତ୍ର ଦରକାର ବ୍ୟାଧ ଉକ୍ତ ଅଧିକରେ
ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷୁ ସେହି
କିମ୍ପୁସୁରକ୍ଷିତ କରବାକୁ ମାନସ କରନ୍ତି ଅର୍ଥାକୁ
ସେହି ମାହାଲରେ ଅନେକ ଅଂଶ ଅଧିକ
ସେଠାରେ ଜମିଦାରମାନେ ଜଣେ ସରକାରୀ-
ଜାର ନିୟନ୍ତ୍ର କରବେ ଯେ ଜାହାକୁ ଜମିଦାରୀ
କିମ୍ପୁର ସମସ୍ତଙ୍କର ଅର୍ଥକ ହେବ ଓ ସେ ପ୍ର-
କେଷକ ଜମିଦାରକୁ ଜାହାର ଅଂଶମାନରେ
ଇହି ବୁଝାଇବ । ଯେହି ସ୍ଥଳରେ ଜମିଦାର
ମାନେ ସେହି କରବାକୁ ଅପଣା ହେବେ
ସେଠାରେ ଜମାର ବଳେହୁର ଅପଣା ହୁକୁ-
ମରେ ଜଣେ ସରକାରୀର ନିୟନ୍ତ୍ର ଦରବେ ।
ଏହି ମର୍ମରେ ଏକ ଅଧିକ ବିଧିବଦ ବରଣାପାଇଁ
ବଳବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷୁ ଇତ୍ୟା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷୁରେ
ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁଥିଲେ । ଇତ୍ୟା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷୁ ଏକ୍ଷୟ
କିମ୍ପୁ କରବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ଥିବା ହିସାବରେ
ବଳବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷୁ ସଜ୍ଜେ ବାଧା ହେଲେକେ
ସହନା ସେହି ନ କର ଉକ୍ତର ବେଇଅଛନ୍ତି
ସେ ଅଧିକ କରବା ସୁବରେ ଏକ୍ଷୟ ଅଧିକ
କାରଣର ବରଣା ଅଧ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଥିବା ବିଷୟ
ଜମିଦାରକୁ ଜଣାଇ ସେମାନଙ୍କର ମତ ନେବାର
ଉଚିତ ଅର୍ଥାକୁ ଉତ୍କଳ ମାହାଲରେ ଥିବା
ସମସ୍ତ ଅଂଶକ ସହ ଲକ୍ଷଣ କୌଣସି ବ୍ୟତୀ-
କମ ନ ଥିବ କିମ୍ପେ ଉକ୍ତ ଅଧିକ କାରଣର
ହୋଇପାରେ ଏକିସପ୍ତରେ ସେମାନେ ମତ
ପ୍ରକାଶ କରବେ । ଅଧିକ ମାନବର ଲେ-
କ୍ଷକେଷୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏହି ପ୍ରକାରେ ଅପଣା
ମନ୍ତବ୍ୟ ବାହୁ କର ଏକେଶାଧି ସମସ୍ତ ସମାଜ
ଓ ଅପର ଲେକକଠାରୁ ମନାମତ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁଅଛନ୍ତି । ଏସବୁ ମତ ସଂଗ୍ରହକ ହେଲେଠାରୁ
ସେପର ବ୍ୟାଧ କରବା ଉଚିତ ବଦେତନା
ହେବ ସେପର କରବାକୁ ହେବ ।
ଅପ୍ରେମାନେ କରବା କର ଯେ ଜମିଦାର-
ମାନଙ୍କର ଯାହା ଅପଣି ଥାଏ ଅବ-
ଲମ୍ପେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷୁଙ୍କୁ ଜଣାଇନ୍ତି । ପ୍ରସ୍ତାବ
ଯାହା ଶ୍ରେଣୀଅଧି ଅନୁମୋଦନ କାରିବାରେ
ସୁକ୍ତିପୁକ୍ତି ଅର୍ଥ ସେହି ବିଧି ନ ହେଲେ
ଜମିଦାରମାନେ ସହକରେ ସମ୍ପର୍କ ହେବେ ନାହିଁ

ଅଳକାରେ ଯେ ଅଧି ଶୁଭକର ଇହିଁରେ କରୁମାତ୍ର
ସନେକ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରକାଶର ମଧ୍ୟ
ବିଠିନ ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ବାକୁ ସୁଦାମଚନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟନାୟକ ଉପାଧି
ଶ୍ରେଣୀର ଅଗ୍ରଣୁ ଲକ୍ଷଣଧର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ।
ମହାଲକା ଉତ୍କଳର ଓବରସିଅର ବାକୁ
ରୁପୁରାଧ ମାହାନ୍ତି ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଉପର
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି ।
ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଉତ୍କଳର ସର୍ବ ଓବରସିଅର
ବାକୁ ମାଧବାନକ ମାହାନ୍ତି ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ବୁଝ
ଓବରସିଅର ପଦ ପାଇଅଛନ୍ତି ।
ଗଜ ସାପ୍ତାହିକ ରୂପେ ଅନୁମାନେ ବାଉ-
ହୋଟି ବ୍ୟାଧ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଅପାଲକ ବନ
ଥିବା ବେତୁର ମୁଦେର ଉତ୍କଳର ଅଧିକ ଶ୍ରମ
ସଦାପେ ସମସ୍ତ ମିତ୍ରା ପାଇବାର ବିହାର
ନୁହଇ ।
ବର୍ଣ୍ଣେଇବରେଣୀ ଶ୍ରୀଅଧିକ ଯେ ଉକ୍ତ
ଅବ ମାହେଷୁର ଅପଣା କେନ୍ଦ୍ରସୁଧ ସହକ
ବେନାଜାକୁ ଇଂଲଣ୍ଡର ଯାହା କରୁଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ଜାହାଙ୍କର ମାନସ ଅଧି ଯେ ସାପାକ ଓ
ବାବଦେତନାକ ସଦର୍ଶନ କର ଅଗାମୀ ଶାଳ-
କାରେ ଗୁରୁତରକରୁ ଅଧିକେ ।
ବୁଝାବୁ ସର୍ବ ସଦାଗେ କଲକତା ବାଉ-
ହୋଟି କଲକତା ଓ ତା ୨୦ ରୁପଠାରୁ ବନ
ହୋଇ ଅଗାମୀ ବଦମୁରମାତ୍ର ତା ୨୦ ରୁପ
ସୋମବାରକର ଯିତିକ ମାତ୍ର ସରେକ ମକଦମା
କରୁ ବଖୁଣିବୁ ସିରସା କଲକତା ଓ ତା ୨୦-
ରୁପଠାରୁ ଅଗାମୀ ବଦମୁରମାତ୍ର ତା ୮ ରୁପ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର ହେବ । ଏହି ମଧ୍ୟରେ କେବଳ
ଯୋଷାକ ବରୁ ବରଣର କାର୍ଯ୍ୟ ଅକ୍ତୁବର
ମାତ୍ର ତା ୮ ଓ ୧୧ ଓ ୧୫ ରୁପରେ ହେବ ଓ
ଅନ୍ୟ ବନମାନଙ୍କରେ ଉପରଲେଖା ପ୍ରାପ୍ତ
ବଦ ରୁପ । ବନ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଏକକ-
ଏ କଳ ସହର ମଧ୍ୟରେ ରୁପ ଅବଶ୍ୟକ
କାର୍ଯ୍ୟମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତେ ।
ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଓ ଲକ୍ଷଣଧରୀ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ
ଶ୍ରେଣୀ ବଦନା ହୋଇଅଛି । ଜମାଗତ ଶୁଦ୍ଧି-
ପଦ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝି ହେଲ ଓ ଅନେକ ପର

ଓ ଦେଲେ ଜବ ନହୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ମଧୁସୂଦନ
 ଚେ ବନବିହାରୀ ଘର ଘାଟି ଯାଇଥିବାର
 ଶୁଣାଯାଏ । ସେଠାର ମେଳସ୍ତର ଲୋକଙ୍କୁ
 ସାହାଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଏଠାରେ ବାହୁଁ କି ଏକର୍ଷ
 ଦର୍ଶାଇ ଏତେ ଅଭାବ ! ଏଦେଶର ମେଘମୟ
 ଗୁଣସମ୍ପନ୍ନ କରବାକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି କି ?

ସାବନାର ମେଳସ୍ତର ଘୋଷଣା ଦେଇଅଛନ୍ତି
 ନେ ହାତଭୋଜା ନେବାର ଜମିଦାରଙ୍କର
 ସମଜା ନାହିଁ ସ୍ତବ୍ଧ ହାତୁଆମାନେ ବହୁ
 ଭୋଜା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଜାମୁଲ ସାହେବଙ୍କ
 ଗୃହକୁଳେ ଦେଲେ ଅଧିକ ନ ଘଟିବ ।

ରୁର୍ଗୋପକ ସଦ୍ୟ ସକାଶେ ରେବନ୍ଦୁ କଲେ-
 ରମାନ ଭଜନମାସ ଭା ୨୭ ଉତ୍ତମର ଅଭ୍ୟୁ-
 ଦୟ ମାସ ଭା ୨ ଉତ୍ତମ ସମ୍ପନ୍ନ କି ୯ ନ ଦନ
 ହେବ ।

ଏକାଉଦ୍ଦିଶା ଜେନରାଲ ବଜ୍ରପନ ଦେଇ
 ଅଛନ୍ତି ସେ ଦଗହରସ୍ତର ସଦାସେ ସେଉଁ ଦନ
 ମେଉଁ ଦିନେ ବନ ହେବ ଉତ୍ତର ସୂତ୍ରକନ
 ଉକ୍ତ ସରକର ବର୍ମଗୁଣମାନଙ୍କ ଦେଖନ ଦଥ
 ସିକ । ଏ ଉତ୍ତର ଦେଉଳ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ବର୍ମ-
 ଗୁଣମାନେ ଅନୁମତ ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗଜପତି ସାହେବ ଜେଷ୍ଠୀ ଜଲେ-
 ଚୁଟର ଓ ଜେଷ୍ଠୀ ମାଠେସୁଟ ବୁଝାଇଠାରୁ
 ଚୁଟକୁ ବଦଳି ହୋଇ ଅସିଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେରଣ ସମ୍ପା

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍କଳ ପଦିକା ସମ୍ପାଦକ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର
 ସମାପ୍ତେଷୁ
 ଛପାଇବ କେତେକ ନିବେଦନ ଅପରାଧର
 କରଣ ବ୍ୟାପକ ସମ୍ପଦେ ସ୍ଥାନବାନ ଦେଇ
 ବାସ୍ତବ କରିବା ହେବେ ।
 ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ।

ଏ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବହୁକାଳରୁ
 ଭର୍ତ୍ତିଜ ଥିବା ଧର୍ମଶାଳାର ମରୁମିତ ଓ ପରସ୍ପାର
 ଓ ବଜାଲମାତ୍ରକ ନିବାରଣ ସକାଶେ କେତେକ
 ଜମିଦାର ଗଣ୍ଡା ହୋଇ ଜଗନ୍ନାଥବନ୍ଧୁର ମଠର
 ଅଧିକାରୀ ଗୁମରାସ୍ତ୍ର ପାସକର ତମା ହୋଇଅଛନ୍ତି
 ଉକ୍ତ ଅଧିକାରୀ ମଠର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବର ଗ୍ରହଣନୀମ
 ପାସ ଓ ଲାଭ ବଜାଲରୁ ସ୍ୱୟଂ ଉଦ୍ଧରଣ ଅର୍ପଣ
 କରି ଅପରାଧ ଜନ୍ମ ସ୍ୱାଧିକରେ ଶୁଣାଇଲାପ
 ସର୍ତ୍ତ ଭମନେ ରହି ଅଛନ୍ତି ଉକ୍ତ ଧର୍ମଶାଳାର
 ମରୁମିତ ଓ ପରସ୍ପାର ଭିନ୍ନାଦି ଦୂରେ ଥାଇ
 ଗୁରୁମାନେ ସେ ଧର୍ମଶାଳାରେ ଗଣ୍ଡାଇ ଓ ପାକ
 ବ୍ୟସ୍ତ ବୋଧାକ ସକାଶେ କେତେକ ଗ୍ରାହ ପୂର୍ଣ୍ଣା

ଦେଇ ଉତ୍ତର କର ଅଭାବ ବର ଅଛନ୍ତି
 ଓ ମଧ୍ୟ ବଜାର ଉତ୍ତରୀକାର ଧର୍ମଶାଳାର
 ସାମନାରେ କେତେକ ଦୋକାନକୁ ଦୋକାନ
 ଭରଣା ସକାଶ ପୂର୍ଣ୍ଣା ଦେବାରେ ସେ ଦୋକାନ
 ଶମାନେ ଭରଣାପୂର୍ଣ୍ଣା ଉପରଦର ଭର୍ତ୍ତିଜ କର
 ଧର୍ମଶାଳାକୁ ଅଜାବଣ କର ଅଛନ୍ତି ଓ ବଜାଲ-
 ମାନେ ସେପରି ଗଣ୍ଡା ହୋଇଥିବା ମହାସମାଜ
 ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି ତାହା ଲେଖିବାର ବାନ୍ଧୁକ ଏ ସବୁ
 ବ୍ୟାପାର ଦେଲେ ଦେଖା କି ଶୁଣା ନ ଥିଲ
 ପୁଣ୍ୟର ବସୟ ଏହି ଯେ ଏ ସମସ୍ତ ଅଧିକାର
 ଦେଉଣସି ସରକାରୀ ବର୍ମଗୁଣ କି ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି
 ଦୃଷ୍ଟିଯାଇ ବହୁ ନାହାନ୍ତି ଅଜାବକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ କି
 ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗମାନଙ୍କପ୍ରକାର ସବୁ ଏକଲର ପ୍ରବଳ
 ପ୍ରତାପ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜମିଦାରସାହେବ ଓ ମରୁମାନଙ୍କ
 ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟସାହେବ ଅନୁପ୍ରସ୍ତରେ ଦୃଷ୍ଟିଯାଇ ବହୁ
 କେବେ ଅପେକ୍ଷରେ ଅନାଗିତ ଲୋକଙ୍କର
 ବହୁରୁଣେ ମୋଜନ ହେବାର କିଛି ମାତ୍ର ସନ୍ଦେ-
 ହ ନାହିଁ ।

ଉକ୍ତ ଜଗନ୍ନାଥବନ୍ଧୁର ଦେଖିପୋଷଣା ନାମକ
 ପୁସ୍ତକର ଲେଖକର ଉପକାରଣେ ଶ୍ରୀ ବାବୁ
 ବେଦାରମାଥ ପଲ ଜେ, କଲେକ୍ଟର ପ୍ରଭୃତି
 ବସ୍ତୁକା ଗୁଣାଗୁଣ ଅପୋକନ କର ମରୁମତ
 ବଗୁରୁଣେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ପୁସ୍ତକରୀରେ ଏପରି
 ବଳ ବର ଓ ଚରୁଗାମ୍ ଅପରିଷ୍କାର ହୋଇ ଅଛ
 ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନାପ୍ରକାର ଓ ସେହି ପୁସ୍ତକରୀର ଜଳ
 କେବଳ ଉକ୍ତ ଜଗନ୍ନାଥବନ୍ଧୁର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା
 କାଜର ଓ ନାବକାତର ଉକ୍ତ ଯୌତ ବ୍ୟତ-
 ରେକେ ଅନୁକମ୍ପାର ଉପକାର ଦେଇ ନାହିଁ
 ଓ ସାମ୍ୟ ବହୁ ଏହି ଯେ ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକରୀର
 ଘାଟ ବଦଳିରେ ପକ୍ତର ପାଟଣା ହୋଇ
 ଉକ୍ତରେ କାଠର ଫାଟକ ଦଥ ହୋଇ ସେ
 ଫାଟକରେ ଏକ ଇଂରାଜୀ ଛୋଲସରେ ଭଦ
 ହୋଇ ଉତ୍ତର ଗୁଣ ସୁଲିପ ବର୍ମଗୁଣ ବିମା
 ହୋଇଅଛି ।

ଏପୁରୁଷୋତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିବା ନରେନ୍ଦ୍ରପୁସ୍ତ-
 କରୀ ମରୁମତ ସକାଶେ ଶ୍ରୀ ବାବୁ ଶିବପ୍ରସାଦ
 ସିଂହ ମୁନସଫ ଓ ବାବୁ ଗୁଣାସୟ ଗୁଣ୍ଡର୍ପଣା
 ଜେ, କଲେକ୍ଟର ଗୁଣାଗୁଣ ଦେଲେ ଠକା
 ସଞ୍ଜୟ କର ଏଠାର ଦକ୍ଷିଣା ଦେବା ସମୟରେ
 ସେଥିର ମରୁମତର ଭରଣ ଶ୍ରୀ ବାବୁ ଛୋଟପାଥ
 ଗୁଣ୍ଡର୍ପେରୁକ ଅର୍ପଣ କରି ଯାଇଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ
 ଅବଧି ବାବୁ ମହାପତ୍ରମାନେ ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକରୀର
 ମରୁମତ ବସୟରେ ଥରେ ସପଲର ବର

ନାହାନ୍ତି ହାୟ ଯଦି ପ୍ରାକ୍ତଃସ୍ତରୀୟ ଉକ୍ତ ପ୍ରମ-
 ସିତ ମୁନସଫ ଓ ଜେ, କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ ଜଗ-
 ନାଥ ମହାପତ୍ର ଅକ୍ତଦଥ ଏଠାରେ ରୁଚିଥାନ୍ତେ
 କେବେ କେତେ ପ୍ରକାର ନରଦ୍ୱର ଉକ୍ତ ଓ
 ଲୋକଙ୍କର ଉପକାର କରିଥାନ୍ତେ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା
 ଦରୁ ବାହୁକ୍ତ ପାଠକବର୍ତ୍ତମାନେ ଅବଧି ତାଙ୍କ
 ସଦାଚରଣ ନିଷ୍ଠାରେ ଶ୍ରୀ ଥିବେ ଛାଦେବଦ
 ରୁ ।

ମୁ, ପୁସ୍ତକ ନିବେଦନ
 ୨୧-୮-୭୩ କପିଳରରାମଗୁ
 ବଜ୍ରପନ ।
 ଗ୍ଳୋକରରାମକା ।
 କେତେଗୁଣକ ସହକାରୀ ଉଦାହରଣ ଗ୍ଳୋକ
 ଏକସିତ ହୋଇ ମୁଦ୍ରଣ ହୋଇଅଛି ମୂଲ୍ୟ ୪୦/
 ଜାକମାସୁର ୪୦/ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂଫର୍ମାସନ ଯଶାକସୁରେ,
 ବାଗରୁକାପସ୍ତ୍ର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣଲଲି
 ଦୋଷକ ବସାରେ ଓ ଅମ୍ଳ ଛାଦରେ ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟା
 ଚୁଟକ କର୍ମେଲକ୍ତୁଲ
 ୧୮-୧-୭୩ ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦରାମପଣ୍ଡା

NOTICE.

Compiled by the Rev. W. MILLER, and to be published during this month, about 340 pages super-Royal 16mo., AN ENGLISH AND ORIA DICTIONARY, especially adapted to the use of Europeans, and Native Students and Schools. Rs. As. P. Price.—In stiff cloth covers 1 12 0 Bound in plain cloth 2 0 0 „ in Embossed „ 2 4 0 N. B.—An early application for copies should be made to the Superintendent of the Orissa Mission Press. Cuttack, Sept. 6th, 1873.

ପୁସ୍ତକପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀ ଗୁଣା ବହୁ ମଧୁସୂର ବନ୍ଧୁ ୪୧ ୨
 ବାବୁ ବହୁ ବହୁର ଘୋଷ " ୪ ୨
 ଶ୍ରୀ ଗୁଣା ବହୁ ବସପତ୍ରା " ୪ ୨
 ବାବୁ ବପିଳରରାମ ଗୁଣ୍ଡ ପୁସ୍ତକ ଅଗ୍ରମ ୪ ୨

ଏହି ଉତ୍କଳପଦିକା ସହର ବାବୁ ବର୍ଣ୍ଣା-
 ବଜାର ବାବୁ ଶ୍ରୀ ଗୁଣାଗୁଣ ଯଶାକସୁରେ
 ମୁଦ୍ରଣ ଓ ପ୍ରକାଶନ ହେଲ ।

ଅତିରିକ୍ତ

ଉତ୍କଳଗଣିତା ତା ୨୦ ରାଜ ମାସେ ସିପ୍ତମ୍ବର ସନ ୧୮୭୩ ମସିହା ।

ଗୁଣସ୍ୱୟ ସଂବାଦ ।

✓ ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ !

ଅପଣ ଯେ ଗତ ଉତ୍କଳଗଣିତାରେ ନୂତନ ହାସପିଟେଲରେ ଏକ ଚିକିତ୍ସାବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନ କରିବା ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ ତତ୍ତ୍ୱକ୍ଷଣରେ ଅମ୍ଭେ ତାହାର ସାହେବଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସରମର୍ତ୍ତ କରିବାରେ ଯେ କେତେକ ବସ୍ତୁର ଅପତ୍ତି ଦେଖାମଲ୍ଲ ତାହା ଅମ୍ଭେ ନିମ୍ନଲିଖିତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ।

୧ । ଏଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଇଂରାଜ ଚିକିତ୍ସା ସମ୍ବନ୍ଧ କରିନ୍ତି ନାହିଁ ଏ ସ୍ତଳରେ ଏକଦେଶୀୟ ବାଲକମାନଙ୍କୁ ଇଂରାଜ ଚିକିତ୍ସାର ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ତ ଫଳ ହେବ ଓ ଗୋମାନେ ମଫସଲରେ ବେଉଁଠାରେ କର୍ମ କରିବେ । ଯେଉଁ ସବୁ ସବୁକ୍ଷମତନ ଓ ଇରାଗେସନ ଅର୍ଥସମାନ ଅଛି ତହିଁରେ ସରକାରରୁ ନେଟିକତାକୁରମାନେ ମୁକରର ଅଛନ୍ତି ସେ ସବୁ ଅର୍ଥସରେ ସେମାନେ କର୍ମ ପାଇ ନ ପାରନ୍ତେ । ସରକାରୀ କର୍ମରୁ ଓ ବଙ୍ଗାଳୀ ଜମିଦାର ବ୍ୟକ୍ତିଜ ଉତ୍କଳୀୟମାନେ କେତେ ଇଂରାଜ ଚିକିତ୍ସାଳୟକୁ ନ ଯାନ୍ତି ଯେହେତୁକି ଯାକସୁର ଓ କେନ୍ଦ୍ରପତା ଏ ଦୁଇଯାଗାରେ ଉତ୍ତମ ନେଟିକତାକୁର ଅଛନ୍ତି ସେ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କୁ ଯାଣି ଓ ସରକାରୀ କର୍ମରୁ ସେଠାକ ଏ ଦେଶୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଜାଣିଥ ବ୍ୟବସାର କରିବା ସକାଶେ ଦେହ ଯାଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨ । ଚିକିତ୍ସାବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନ ହେଲେ ଯେ ଏକଦେଶୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି କେତେ ଶିକ୍ଷା କରିବା ସକାଶେ ସେଠାକୁ ଯିବେ ଏଥିରେ ଅମୂଲ୍ୟ ସହକେ ହେଉଅଛି । କର୍ତ୍ତମାନ ଯଦି କେତେ ଶିକ୍ଷା କରିବାକୁ ନାହାଁ ମନେ ତେବେ ଛାତ୍ର ଏପ୍ରେକ୍ତି ସ ସ୍ୱତ୍ୱ ରଖାଯାଇ ଶିକ୍ଷା ହଅସିବ ମାତ୍ର କେତେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଅସୁ ନାହାନ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱ ଚିକିତ୍ସା ଶିକ୍ଷା ପୂର୍ବକ ସୁଦେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଏପ୍ରେକ୍ତି ସମାଜଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ୱ ଲେଖାଏ ଦେଖନ ସରକାରରୁ ମୁକରର ଥିଲ ତେତେବେଳେ ଦୁଇ ଲକ୍ଷକଣ ଶ୍ରୀ ସେହି କେତେକ ପାଇ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଓ ମଧ୍ୟ ସେହି ସମୟରେ ବିଶେଷ ଲୋକ ଶିକ୍ଷା କରିବାର ଉଚ୍ଚା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଏକଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଦରମା ଦେବାକୁ ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ କେତେ ବାହା କର ନ ଥାନ୍ତେ ଏଥିରୁ ବୋଧ ହେଉଅଛିକି ଲୋକମାନେ କିପରି ଲୋକରେ ଅପତ୍ତି ନାହିଁ କେବଳ ଟଙ୍କା ଲୋକରେ ଅପତ୍ତି ।

ଯେଉଁମାନେ ଏ ବସ୍ତୁର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଯଦି ଅମୂଲ୍ୟ ଦେଖାଇ ପାରିନ୍ତି ଯେ ସଦରବର୍ଷରୁ ଦୋତ୍ରବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୟସ ବାଳକ ଏକଭୂରେ କୋଡ଼ଏ ଲକ୍ଷକଣ ମାସିକ ଜଣକେ ଏକଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଦରମା ଦେଇ ଶିକ୍ଷା କରିବାକୁ ଗୃହ୍ୟଅଛନ୍ତି ତାହା ହେଲେ ଅମ୍ଭେ ଏ ବସ୍ତୁରେ ନକର୍ତ୍ତମେଶ୍ୱରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରି । କମିଶନର ସାହେବଙ୍କ ସାଲଜମାମା ରାସୋର୍ଟ ଯାହାର ବଦର୍ଥୀ ମେମ୍ବର ସ୍ୱଳ୍ପମ ବର୍ତ୍ତରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମ୍ଭଠାରେ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି ତହିଁରୁ ଅମ୍ଭେ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ତାହା ଓ ପାଟନାରେ ଚିକିତ୍ସାବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନ ଦେବାର ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଅଛି ଯଦି ଅମ୍ଭେ ଏ ବସ୍ତୁର ଉଚିତ ନିନ୍ଦୋପସ୍ତୁ କରି କଟକ ସକାଶେ ଲେଖିବୁଁ ତେବେ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ଏହି ବାଧା ତାଣିବାର ଅବସ୍ୟକ ଯେ କେତେ ଜଣ ଶ୍ରୀ ଶିକ୍ଷା କରିବାକୁ ଅସି ପାରିନ୍ତି ନଗେତୁ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ସ୍ଥାପନ ହେଲୁ ପର ଯଦି କେତେ ନ ଅପତ୍ତି ତେବେ ତାହା ଏକ ଲକ୍ଷର ସ୍ତଳ ହେବ ।

କଟକ
ତା ୧୯ ରାଜ ସିପ୍ତମ୍ବର ସନ ୧୮୭୩ ମସିହା

ଶ୍ରୀ ଯାନ ବିମୁଖ ସାହେବ
ଏକଟିଂ କମିଶନର

ମୂଲସମ୍ପଦ ଦେଖ ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭାଗ
ସଂଖ୍ୟା

ଭାରତୀୟ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ସଂସ୍ଥାପନା । ମୁ । ଅମ୍ବିକା ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ସଂସ୍ଥାପନା

ଅଗ୍ରମ ଦାଣ୍ଡ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗୁଳ ୫୯୫

କୌଣସି ସକଳିକେ କଳ କମ୍ପା ମୁଦ୍ରଣ
ଯେଉଁ ଜଳରେ କମ୍ପା କରନ୍ତି କମ୍ପା ଯେଉଁ
ଜଳରେ ତାହାକୁ କିମ୍ପା କରନ୍ତୁ ସରକାର ପ୍ରସ୍ତାବ
କ୍ରମେ ସେହି ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କର କମ୍ପା
ତାହାଙ୍କ ଶ୍ଵାର ଭଜ ସରକାରଙ୍କୁ ଜିନେ କମ୍ପା
କୌଣସି ପରବର୍ତ୍ତରେ ଦାନପତ୍ର ବଳରେ
କୌଣସି ସ୍ଵାକର ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି କି ନାହିଁ କମ୍ପା
ସେ ଭକ୍ତ ଜଳରେ ବାମବଦ୍ଧୁରା ଅଥବା
ଭଦ୍ରକର୍ତ୍ତା ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଅଧିକାର ରଖିଥିବା
କୌଣସି ଜମିଦାରର ରାସ୍ତା ଅଛି କି ନାହିଁ
ହାଇକୋର୍ଟ ଏହି କଥାସବୁ ଜାଣିବାପାଇଁ ଏକ
ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଏହି କଥା-
ସବୁ ଏହି ଜାଲକା ପ୍ରକାଶକ ସାଲକମାନାସହ
ହାଇକୋର୍ଟକୁ ପଠାଯିବ ଏବଂ କୌଣସି ସକ-
ଳିକେ କଳ କମ୍ପା ମୁଦ୍ରଣ କରନ୍ତୁ ସେବା-
କାଳରେ ମଧ୍ୟ ପଠାଯିବ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥିରେ ହାଇକୋର୍ଟକୁ ଗୋ-
ଟିଏ କଥାରେ ପ୍ରସଂସା କରୁଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନ-
ଙ୍କର ବରବର ଏହି କଥାଟି ହେଉ ଯେ ହାଇ-
କୋର୍ଟ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହା ଗୁଣ୍ୟ ପୁଣି ।
ସଂଗ୍ରହକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ରେକର୍ଡ଼ ବୋର୍ଡ଼
ଯେମନ୍ତ ସକ୍ଷମ ଭେଦକୁ ନୁହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି
ମୁଲରେ ହାଇକୋର୍ଟ ବୋର୍ଡ଼କୁ ଚିତ୍ତରେ ।
ବୋର୍ଡ଼ ଅମଳମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ସଂଗ୍ରହକାରୀ
କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଓ କିଏ କେତେ ସମ୍ପତ୍ତି କର
ତାହା କୁଣ୍ଡାଳି ମାତ୍ର ଅମଳମାନେ ଅପଣା

ଶ୍ଵା ପୁତ୍ର ନାମରେ ଯାହା ହସ୍ତକରନ୍ତୁ ତାହା
ସେଥିରେ ନ ଥାଏ ସୁତରାଂ ଅମଳମାନେ
ବୋର୍ଡ଼ ଅଗ୍ରରେ ଥିବେ ସମ୍ପତ୍ତି କରୁଥାନ୍ତି
ହାଇକୋର୍ଟରେ ଯେଉଁ କିମ୍ପା ରଖିଲେ ଲେଖାଗଲ
ଜମିଦାରରେ କେହି କମ୍ପାରେ ଅଧିକ ଫାଦ ଦେଇ
ଗାରବ ନାହିଁ । ହାଇକୋର୍ଟରେ ଯେ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିବ
ଓ ଶ୍ଵା ଯାହା ସ୍ଵୟଂ ଉପାହୀନ କରୁଥିବ ତାହା
ସବୁ ଗୁଣ୍ୟକେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଅଧିକ ।
ବୋର୍ଡ଼ ରେକର୍ଡ଼ ହାଇକୋର୍ଟରେ ଏଥିର
ଶିକ୍ଷା ଉପାହୀନକ ଅମଳମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ନ-
ଗାରେ ଶ୍ଵା କମ୍ପା ପୁତ୍ରନାମର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନେ-
ଇନେବା କିମ୍ପା କରନ୍ତୁ । ଶ୍ଵା କମ୍ପା ପୁତ୍ର
ନାମରେ ସମ୍ପତ୍ତି କିମ୍ପାକରଣ କେତେ କାରଣ
ଅନେକସ୍ଥଳରେ ଥିବ ଏହା ଅମ୍ବେମାନେ ସ୍ଵା-
କାର କରୁ କିନ୍ତୁ ଯାହା ନାମରେ କେଉଁ ଅମଳ
ଯେ ତାହା ଉପାହୀନ କରୁ ଏଥିରେ କିଛି
ବେନେହ ନାହିଁ ଓ ଅପଣା ନାମର ସମ୍ପତ୍ତି
ପକ୍ଷରେ ଅମଳର ଯେକିଛି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅପଣା
ଶ୍ଵା ଓ ପୁତ୍ର ନାମର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ-
ସବୁ କରାଯାଇ ସେବ ଏହାମଧ୍ୟ କେତେକ
କାରଣ ପରଦାନପତ୍ର ଶ୍ଵା କମ୍ପା ଅପାପ କିମ୍ପା
କାଳକ ଅପଣା ନାମର ସମ୍ପତ୍ତିରୁ କାର୍ଯ୍ୟ
କାରଣ କରୁବ ଏହା କମ୍ପା କିମ୍ପା ସଂଗ୍ରହକାରୀ
ନୁହନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ଭରସାକରି ସେ ବୋ-
ର୍ଡ଼ ରେକର୍ଡ଼ ଏଥିର ଉପରଲିଖିତ ପ୍ରାୟ କିମ୍ପା
କରୁବେ ତାହା ହେଲେ କଥାରେ ଯେଉଁମାନେ

ଅପଣା ଶ୍ଵା ପୁତ୍ର ନାମରେ ସମ୍ପତ୍ତି କିମ୍ପା କର
କରୁଥିବୁ ପାଇଁ କେତେକ୍ଷତ୍ରକ ମଦଦମାର
ପୁସ୍ତକ ଭେ ରଖନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅଧିକ କିମ୍ପାରେ
ପ୍ରକୃତ କେବେ ନାହିଁ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅନେକ ସହଜ ଉପାୟକୁ
ପଦକୁ ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି ।

“ଉତ୍କଳସମ୍ବାଦ, ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ
ଗଡ଼ଜାତର ସମସ୍ତ ବ୍ରତାମାନେ ଅସଂଖ୍ୟ ବୋଲି
ଉତ୍କଳପୁତ୍ର ଲେଖନ୍ତୁ ! ! ଅମ୍ବେ କେଉଁକୁ ଯେ
କେଉଁକୁ ଭରସା, ଅନେକାଂଶରେ ସରକାର
ବୋଲି ପରାଧୀନ ହେଉଅଛନ୍ତି । ତାହାର ପ୍ରମାଣ
ଏହି ଯେ, ଏକକା, କେତେକ କିମ୍ପା, କିମ୍ପା
ନଗରରେ ଥାଇ, ସାଲକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ,
ତାଳସାମନ ଦରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସଂଗ୍ରହକାରୀ
ମଫସଲରେ ଗୋ ୧୪ ଶା ସୁଲ ସଂଗ୍ରହକାର
ମଧ୍ୟ କିଳକଟୁ ମୁକାମରେ, ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ
ମୁଲ କମ୍ପା, ତାହାର ପରାଧୀନ ପ୍ରକୃତ ସ୍ଵୟଂ
କରୁଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ମଫସଲ ସୁଲର ପ୍ରଧାନ
କୁଣ୍ଡାଳିକା ଗଠକୁ ଭରସାକାରୀ ଦେଇ,
ଗଡ଼ଜାତମୁରେ ପକାଉଅଛନ୍ତି, ଏଉତ୍କଳ,
ସ୍ଵୟଂ ପ୍ରକାଶ କେତେକ କର, ସଂଗ୍ରହକାର
କଲେକ୍ଟର, ଫାଇଦାଗା, ଓ ଅପାଳକ ମଦ-
ଦମାନ, ଅରନାନୁସାରେ, ଫାଦକର କିମ୍ପା-
କିମ୍ପା; ସୁଦୃଶ୍ୟ ପାତ୍ର ଅମଳକୁ, ଲୁଗା ପିନ୍ଧାଇବା
କିମ୍ପାରେ, ପ୍ରାୟ ଉତ୍କଳପୁତ୍ର ଶିକ୍ଷା କିମ୍ପା କର

ସେମାନଙ୍କୁ କୁଣ୍ଡା ପିନ୍ଧାଇ, ମନ୍ଦ୍ୟ, ବିଭିନ୍ନ ଚର୍ଚ୍ଚା, ପୁନଃ ପଦ୍ମପତ୍ତାପିନ୍ଧା ନାମକ, ଏହି ଉପକାରୀ-ସମ୍ପର୍କସମ୍ପନ୍ନ, ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସେବା ପ୍ରକାଶମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅଛନ୍ତି, ଏଥିରୁ ଅଧିକ ସନ୍ଦ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ, ଅଳ୍ପ କି ହୋଇପାରେ ? ଯାହା ଦେଖି, ଏହା-ଙ୍କର ଉପରେ କେତେକ ସମ୍ପର୍କସମ୍ପନ୍ନ ଭାବ ଦେଖି, ଭବ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚା ଯେ ଯତ୍ୟକ୍ତି ମତ୍ରକାରର ସମସ୍ତ ଗୁଣାମାନେ, ଏହିପରି ଅଧିକାରୀ ଭବନ୍ତେ ତାହା ଦେଖି ଗତକାଳୀୟମାନେ ଅସଂଖ୍ୟ, ଏହା କି ଦେଖି ହେଉଥିବାର ? ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସମସ୍ତ ଗୁଣାମାନେ, ଗୋଟାମାନ ମହାଗୁଣାଙ୍କ ପରି ସନ୍ଦ୍ୟ ହୋଇ ଉଠନ୍ତେ ।”

ଏ ସମୟରେ ଯାହା ଲୋକେ ମାନୁଥିଲେ ସେ ସବୁ ପ୍ରମାଣମୟ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଓ ଏସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁଧା ଅନେକ ଗତକାଳରେ ଦେଖା ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅନୁମାନେ କୋଲି ଯେ ଦେବକ ଏକକ କାର୍ଯ୍ୟସାଧକ ଭବନ୍ତେ ସୁଧର ନାହିଁ । ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଯିବା ସନ୍ଦ୍ୟ ଦେବା ସହଜ କଥା ନୁହେଁ ଓ ଉଚ୍ଚରେ ବିସ୍ତର ଦୀକ୍ଷା ଅପେକ୍ଷା କରାଯାଏ ସୁଧର । ଗତକାଳ ଗୁଣାମାନଙ୍କୁ ଭବନ୍ତେ ଯେ କ୍ରମେ ପ୍ରକାଶକରଣ ପଦପ୍ରାପ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ର ଭଲ ଦେବ ଓ ଦେବର ଧନକୃତି ଦେବ ଧର୍ମର ଉପାୟ ଦେଖାଯେ ହେଉଛି । ବିଶିଷ୍ଟର ବିସ୍ତାର କରଣ ଏଥିରୁ ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଅବସ୍ଥା ଦୌର୍ଗଣ୍ୟ ଗତକାଳ ଗୁଣାଙ୍କ ଉଚ୍ଚରେ ମନୋଯୋଗୀ ଦେବକ ଦେବୀୟାର ନାହିଁ କାନ୍ତି, ବହାଘାତାଘାତ ପ୍ରଥମେ ଭଲ କାମ ସମ୍ପାଦନ କରଣର ଅବସ୍ୟତା କି ଯହିଁରେ ପ୍ରକାଶକ ଗତକାଳର ଉନ୍ନତ ପ୍ରାଣନ ପୁରଣଦ-ନୀର ପ୍ରାଣନ ପତ୍ରକାଳ ସବୁକୁ ସମଜ ଅପ ଅନାୟାସରେ ସବୁ କରୁଥିଲେ ଯାହାକୁ ଭବ-ପାରେ ଏକ ସେହିପରି ଗତକାଳ ମଧ୍ୟ ସିଦ୍ଧା ଅଧିକାର ସୁଯୋଗ ହୁଅଇ । ସୁଧାରେ ତାହା-ସ୍ଵାମୀ ଚୋପିତ ସିଦ୍ଧା ସୁଧଧା କରଣା ଯେମନ୍ତ କି ଗତକାଳର ପ୍ରଜା ଜାମର କାର୍ତ୍ତା ଗତକାଳ ଓ ଗତକାଳ ଦେବ ବିଦେବରୁ ଅନାୟାସରେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପାରିପାରେ । ଉପରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମହାଜନଙ୍କୁ ବିଶିଷ୍ଟ କରଣକୁ ଉପାଦେ ଦେବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମାପନେ ନାନାପ୍ରାଣରେ ଏମନ୍ତ କାରଣା କରଣା ଯେମନ୍ତ କି ଦେବ ତଦାନୁରୋଧ ସେମାନେ ପ୍ରାଣକଳ ନୁହନ୍ତି କିମ୍ବା ଦୌର୍ଗଣ୍ୟ ବିଷୟରେ ଯାହାମ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦେଲେ ଅଧିକମ୍ପେ ଓ ଅଧି-

କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାହା ପାଇପାରିବ । ତତ୍ପରେ କୃଷି ଓ ବିଦ୍ୟ ବିଷୟରେ ପ୍ରସାର କରଣା । କୃଷି ଓ ବିଦ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟସମ୍ପନ୍ନ ଗତକାଳ ଗୁଣାମାନଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥା ଭବନ୍ତେ ଦେବ ଓ ମାତାଜନମାନଙ୍କ ସୁଯୋଗ କର ଦେଲେ ସେ ସୁଧା ସବୁ ଦେବ ବିଦେବରେ ବିକ୍ରୟ ହୋଇ ଗତକାଳର ଅଳ୍ପ ବର୍ତ୍ତି ଦେବ । ବିଦେବୀୟ ଲୋକର ସମା-ମନ ଦେଲେ ଦୌର୍ଗଣ୍ୟ ଗତକାଳର ଅଧିକ ଧନ ନାହିଁ ଓ ଏବେ ବସି ଦେହ ସନ୍ଦ୍ୟ ଦେବୀରୁ ପାରି ନାହିଁ । ଉଦାହରଣସ୍ଵରୂପ ଗୋଟିଏ ଗାମାନ୍ୟ କଥା ଦେଖ ଏହି ଦେବ ଗତକାଳ ଗୁଣା ଓ ଉପୁରୁ ତାକୁ ଏତେ ଭବନ୍ତେ ହୁଅଇ ଯେ ସାଧନାକାର କି ଏକକାଳର ଗାର ଗାହାବଦେ ସମସ୍ତ ଦେବାର ଉଠିତ ବିଷୟ କରଣରେ ବିଷ ଦେହ ବିଭବରୁ ସୁଧା ଅଧିକାରରେ ମାତ୍ର ଦେହ ଗତକାଳ ଅଧିକା ଗତକାଳ । ଏଥିରୁ କାରଣ ଏହି ଯେ ତାହାକୁ ଭବନ୍ତେ ଅନୁମାନଙ୍କୁ କରଣପ୍ରାୟ ଜଣାଯାଏ କିନ୍ତୁ ସୁଯୋଗ ଅଧିକାର ଦେହ ଗତକାଳ ଅଧିକା ହୋଇଅଛି । ଅନୁମାନେ ଗତକାଳ ଗୁଣା-ମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରାଯାଏ କି ଯେନେ ସେମାନେ ଅଧିକାରକର ପ୍ରକାର ଭବନ୍ତେ ଗାହକ ବରଣାକୁ ଦେଖା ଦେଲେ ଓ ଦେହ ଦେଖା କରଣାପରି ସେମାନେ ଗୁଣ କାରଣରୁ ଅଧିକ ଗତକାଳ ଗୁଣାମାନଙ୍କୁ ଭବନ୍ତେ ଭବନ୍ତେ ଗତକାଳ ଗୁଣାମାନଙ୍କୁ ଭବନ୍ତେ ମନୋଯୋଗୀ ଦେବକ ଦେବୀୟାର ନାହିଁ କାନ୍ତି, ବହାଘାତାଘାତ ପ୍ରଥମେ ଭଲ କାମ ସମ୍ପାଦନ କରଣର ଅବସ୍ୟତା କି ଯହିଁରେ ପ୍ରକାଶକ ଗତକାଳର ଉନ୍ନତ ପ୍ରାଣନ ପୁରଣଦ-ନୀର ପ୍ରାଣନ ପତ୍ରକାଳ ସବୁକୁ ସମଜ ଅପ ଅନାୟାସରେ ସବୁ କରୁଥିଲେ ଯାହାକୁ ଭବ-ପାରେ ଏକ ସେହିପରି ଗତକାଳ ମଧ୍ୟ ସିଦ୍ଧା ଅଧିକାର ସୁଯୋଗ ହୁଅଇ । ସୁଧାରେ ତାହା-ସ୍ଵାମୀ ଚୋପିତ ସିଦ୍ଧା ସୁଧଧା କରଣା ଯେମନ୍ତ କି ଗତକାଳର ପ୍ରଜା ଜାମର କାର୍ତ୍ତା ଗତକାଳ ଓ ଗତକାଳ ଦେବ ବିଦେବରୁ ଅନାୟାସରେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପାରିପାରେ । ଉପରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମହାଜନଙ୍କୁ ବିଶିଷ୍ଟ କରଣକୁ ଉପାଦେ ଦେବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମାପନେ ନାନାପ୍ରାଣରେ ଏମନ୍ତ କାରଣା କରଣା ଯେମନ୍ତ କି ଦେବ ତଦାନୁରୋଧ ସେମାନେ ପ୍ରାଣକଳ ନୁହନ୍ତି କିମ୍ବା ଦୌର୍ଗଣ୍ୟ ବିଷୟରେ ଯାହାମ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦେଲେ ଅଧିକମ୍ପେ ଓ ଅଧି-

କ୍ଷେତ୍ରରେ କେତେକେ କେତେ ଉତ୍ତରୀୟମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ କୁ ସୁଧି ଦୋଲ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତୁ । ଉତ୍ତରୀୟମାନେ କୋଲି ଅଧିକ ସୁଧବର ଭବନ୍ତେ ଏକଥା ଗାହା-କ ମନରେ ଏକାନ୍ତ ଭବନ୍ତେ ହୋଇଅଛି ଦେ-ଦୌର୍ଗଣ୍ୟ ଦର୍ମ ଶିଖିଲମ୍ପେ ଦୋହ ଦେବାର ଦେଖିଲେ ସେ ଦୋଲକୁ ଯେ ତାହା ଉତ୍ତରୀୟମାନଙ୍କୁ ଦୋହ ଅଛି । ଅଧିକା ଶିକା କରଣା କାହାକୁ ସୁଧବର ଦୋହ ବିଷୟ ନାହିଁ ସୁଧବର ଦୌର୍ଗଣ୍ୟ ଅନୁମାନଙ୍କୁ ସୁଧି କରଣେ ମଧ୍ୟ ଅନୁମାନେ ଅଧିକା ଦୌ-ରେ ତାହା ସାଧାରଣ କରଣକୁ ବିଷୟ ଦେଖି ଅଛି । ମାତ୍ର ଦୋହ ଏତେ ଗତକାଳ ଓ ଅନୁମ-ନକ ପ୍ରତ ଏତେ ଅଧିକାରରେ ସେ ଅନୁମାନେ ତାହା ମୁକ୍ତବିଷୟେ ସାଧାରଣ କରଣକୁ ଲକ୍ଷିତ ଦେହ ନାହିଁ ବିଷୟ ଏମନ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ଦେହଅଛି ଯେ ଅଧିକାରୀମାନେ ଅଧିକା ଦୋହ ଜାଣି ପାରିଲେ କରଣ ମଧୁ ପାରିବାକୁ ଦେଖା କରଣେ ଓ ତାହା ଦେଲେ ଅନୁମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଉପକାର ଦେବ ।

ଉତ୍ତରୀୟମାନେ ସେ ଦାୟବରେ ସୁଧି ଏହି-ରେ ଅନୁମାନ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏ ଦୋହ କରଣ କାର ଦମ୍ପା ସୁଧାକୁ ଗତକାଳରେ ଲକ୍ଷିତ ହୁଅଇ ଏମନ୍ତ ନୁହେଁ ଗତକାଳ ଦେହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ ପ୍ରକାର ଲୋକ ଅଧିକ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏହି ଦୋହ ଓ ସେହିପରି ଦୌର୍ଗଣ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଲୋକର ଭବନ୍ତେ ଦେହ ନାହିଁ । ଏହି ଉଦାହରଣ ବିମନ୍ତେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଲୋକଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭବନ୍ତେ ହୁଅଇ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କର ସବୁରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସେତେ ଅଧିକ ଧନ ଉପାହାର ଦେବାର ସମ୍ପଦ ତାହା ବିଭବକୁ ଦେହ ଦେଖା କରଣ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏତେରେ ଦେଖିତ ନୁହେଁ । ଏତେରେ ଦେବକ ପେଟ ପାତକୀ ବିଷାଗେ ଦେବେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଓ ଯେବେ ଦେହ ସମସ୍ତଙ୍କର ମୋହକ କି ମୋହ କରଣ ଉପାୟ ହୋଇ ଦେବେ ଅଧିକ ଅଧିକ ପ୍ରକାଶ କରଣେ ନାହିଁ । ଦେହର, ବର୍ଣ୍ଣା, ଦମା, ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରକାର ଉପକାରକର ଏହି ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ ଓ ଦେବ ଏମାନେ ଠହରୁ ଏହା ତାହା ଉପକାର ଅଧିକ ଶାଳ ବହିନେ ଉପାହାର ଉପକାରକମ୍ପେ ସମ୍ପଦ କରଣକୁ ଦାହାଭବ ନାହିଁ । ଦୌର୍ଗଣ୍ୟ ଦୋହ-ପରୁ ଚିକା କିମ୍ପେ ଦେବ ପ୍ରଥମେ ଦେଲେ-ବନ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦେବ ଓ ସର୍ବ ଦେବ ଏକାକୀ

ଉତ୍ତରୀୟମାନଙ୍କ ସୁଧବ ।
 ଯାହାକୁ ଦେଖଣା ଦାହେବ ଦମ୍ପର ଉତ୍ତ-
 ଗରେ ପ୍ରାୟ ୯ ଶ କାର ଭବ୍ତ ଏତେରେ
 ଦେବ ସୁଧବ ବିଷୟରେ ଅଧିକାରୀ କର
 ଅଧିକ ଓ ସେ ଯେତେଦେଲେ ଦୌର୍ଗଣ୍ୟ
 ପ୍ରକାର ସର୍ବକରେ ଉତ୍ତରୀୟ ସୁଧବର କଥା

ଜାତରେ ଦେଇ ଛାଡ଼ା ଦେଇବି ଖାଇବ
 ଭେଦେନ ଅର୍ଥ କର୍ମ କରବାକୁ ଅଧିକ ନାହିଁ
 ଚଷମାନଙ୍କ ଅଧିକ ପରିଚ୍ଛା ବୋଲିଯାଏ
 ଦାସ୍ୟରେ ଏମାନେ କ୍ଷେତ୍ର ସମୟରେ ସାଧୁ-
 ଦନ ଭଲଭେଷଜ କର୍ମ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯେବେ
 ଜାହାଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶା ଦେବାକୁ ନ ପଡ଼ନ୍ତା, ତେବେ
 ସେମାନେ ଦେବେ କି ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ । ଫଳତଃ
 ଏମାନେ କ୍ଷେତ୍ରଦାନରେ ପରିଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସତ୍ୟ
 କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଚଷା କି କେବେ ଅଧିକରେ
 କୌଣସି ଫଳ ପ୍ରସ୍ତୁତକରି ବନ୍ଦୁ କରବାର
 ଦେଖା ଯାଉଅଛି ? ଯେବେ ଚଷମାନେ ଯଥୋ-
 ଚ୍ଚିତ ପରିଚ୍ଛାମା ହୁଅନ୍ତେ ତେବେ କର୍ମଯାକ କ୍ଷେତ୍ର
 କମ୍ପା ବାଡ଼ିରେ ନାନାଦ ଫଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି
 ବନ୍ଦୁ କରନ୍ତେ ଓ ଚାନ୍ଦାନ୍ ଜାହାଙ୍କର ଅବ-
 ସ୍ତାର ଅଧିକର ଭଗ୍ନ ହୁଅନ୍ତା । ବାଣିଜ୍ୟ
 ବ୍ୟବସାୟୀ ଲୋକଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା
 କଲେ ଜାଣିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସ୍ତୁତିର ଦେଖା
 ଯାଏ । ଦେଶ ଏହି ଓଡ଼ିଶାକୁ କେତେ କେତେ
 ଦେଶର ଲୋକ ବାଣିଜ୍ୟ କରବାକୁ ଅଧିକରନ୍ତି
 ଓ ଏଠାରେ ଯୋଜନା କରି ଚାନ୍ଦାନ୍ ଏମନ୍ତ
 ଅର୍ଥ ଲାଭ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଜାଣିଲେ ଦେବଳ
 ଏଠାରେ ଅପଣା ଭବର ପ୍ରତିପୋଷଣ କରିଅ-
 ଚ୍ଚିତ୍ର ଏମନ୍ତ ନୁହେଁ ସରଳ ସିଦ୍ଧାନ୍ତେ ମଧ୍ୟ
 ଶୁଭ୍ର ଏକ ବାଜି ନେଇ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ବଙ୍ଗଳା
 ଭେଲଟା ମାରଣ୍ୟ ଲୁକପୁସ୍ତ ପ୍ରଭୃତି ନାନା-
 ଦେଶର ଲୋକ ଏଠାରେ ବ୍ୟବସାୟ କରିଅଛନ୍ତି
 ଓ ଏମାନେ ଯେ ଏଠାକୁ ଅଧିକାଂଶକେଳେ ଘର
 କୁଣ୍ଡି ବାଜି ଅଧିକରେ ଛାଡ଼ା ନୁହଇ ଅତି
 ସାମାନ୍ୟତଃ ସାଧ୍ୟରମ୍ପୁ କରି ବର୍ତ୍ତମାନକୁ
 କେତେ ବଡ଼ଲୋକ ହୋଇ ଗଲେଣି କିନ୍ତୁ ଅବଧି
 କୌଣସି ଓଡ଼ିଶା ସେମାନେ ହୋଇନାହିଁ । ଏମା-
 ନେ ଅଧିକ ଦେଶ ଓଡ଼ିଶାକୁ ବୁଝାନ୍ତି ନାହିଁ
 ଚାଥାପି ଯେତେଲୋକ କରବାକାରେ ଯାଇ ରହି
 ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଲୁଚିବି ଭଲ ଅଭିବକ୍ତ
 କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେହି ଦିନକାରେ ସବୁ ପ୍ରବେଶ
 ଓ ଜାତର ବଣିକ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିମ୍ପା ସୁଦ୍ଧା
 ଓଡ଼ିଶା ମହାକର ଅଛି କି ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ ଯେ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି ପ୍ରାୟ କିମ୍ପା
 ସୁଦ୍ଧା ସେମାନେ ନାହିଁ । ଯେବେ ଓଡ଼ିଶାମାନେ
 ଏକାନ୍ତ ଅଲଗାବର ଦଶ ନ ହୁଅନ୍ତେ
 ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ବେଢ଼ି ସେଠାରେ ବାଣିଜ୍ୟ
 କରବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଏ । ଯେବେ ଦେହ
 ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଓଡ଼ିଶାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ

ବୋଲି ସେମାନେ ଏ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ
 ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି ତେବେ ଜଣିବ ଉତ୍ତର
 ଏହି ଯେ ଏ ସୁଦ୍ଧି ହିତ୍ତ ବଳବତ ନୁହଇ ଦାରଣ
 ଓଡ଼ିଶାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଉଣା ହେଲେହେଁ ମାର-
 ଣ୍ୟତା କି ଭେଲଜାକଠାରୁ କିଛି ନୁହଇ
 ତେବେ ସୁବିଧାକର ହେଉଛି ଏହାଙ୍କର ପୁର୍ବମା
 ଫେଡ଼ି ନାହିଁ ।
 ଉପରେ ଯାହାଙ୍କ ନିଆ ବସ୍ତିତ ହେବା
 ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ମୂର୍ଖ ଓ କିମ୍ପାଶୀର
 ଲୋକ ଜାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଲଗା ଏକପ୍ରକାର
 ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ ପାରେ କିନ୍ତୁ ବହୁତ ଓ ଉପ-
 ଶ୍ରୋତର ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ ବିଚ୍ଛାସାଧି ବିଦେ-
 ଶ ନାହିଁ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଅଲଗୁଅ
 ଅଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ବହୁତ ଲୋକମାନେ ପ୍ରାୟ
 ସମସ୍ତେ ବୁଦ୍ଧରମ୍ପୁ । ଯେତେଦିନ ଗଣ୍ଡିଏ ବୁଦ୍ଧ
 ମିଳି ନ ଥାଏ ତେତେଦିନ ଏହା ଛାଡ଼ା ଅନୁ-
 ଶରଣ କରିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯେବେ ଗଣ୍ଡିଏ ସାମାନ୍ୟ
 ବୁଦ୍ଧ ହୋଇଲେ ସତ୍ୟ ତେବେ ଏହାଙ୍କୁ ଦେବ
 ପାଏ ? ବର୍ଣ୍ଣାଚର୍ଚ୍ଚା ଏକାବେଳେକେ ବନ୍ଦ
 ହୁଅଇ ଓ ଦନ ଜାତିବାସୀର ଦେବଳ ସମା-
 ଶେଳ ଓ ଅନର୍ଥକ ଗଳ୍ପ ଓ ଛାନ୍ଦା ସାର । ସର-
 ଦାସୀ ସାମାନ୍ୟ ବୁଦ୍ଧର ହେଲେ ବିଦ୍ଵାନଲୋକ-
 ମାନେ ବାବୁ ହେଲେ ଜାଣି ସେ ଅତି ପରିଚ୍ଛାମ
 କରବେ ନାହିଁ କେତେକେ ଫେରୁ ଅଧିକ ହିତ୍ତ
 ଅହାର କରି ବିଚ୍ଛା ଧର ପଡ଼ିବେ ଓ ଯେବେ
 ଦାହାର ସହିତ ସାକ୍ଷାତ ହେଲେ ତେବେ ଅନର୍ଥକ
 ଗଳ୍ପ ଓ ଅଧିକ ଦନ ଦେବେ । ବଦେଶର
 ଲୋକମାନେ ସରଦାସୀ ଭାବେ ପାଇ ଅଧି
 ଅଛନ୍ତି ଅଥବା ସରଦାସୀ କେତେକେ ଉକାଳ
 ସୁଦ୍ଧା କର୍ମ କରି ବଳିଷ୍ଠା ବରଣକା ଲାଭ
 କରି ଅଛନ୍ତି ଏହା ଦେଖି ସୁଦ୍ଧା ଏଠାର ବିଦ୍ଵାନ
 ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତେଜିତ ହେଇ ନାହାନ୍ତି ବିଦ୍ଵାନ
 ଲୋକଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଯେମନ୍ତ ଜମିଦାରଙ୍କର
 ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଦେହସ୍ୟ । ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ପଗା-
 ଶେଳ ଓ ବୁଦ୍ଧା ଗଳ୍ପରେ ଦନ ହରନ୍ତି ଓ ନା-
 ଯାଉ ଚହସିଲଦାର ଉପରେ ଜମି ସରଦାସୀ
 କିନ୍ତୁ ଏଣେ ବିଦାସ କରିବାକୁ ସମସ୍ତ ହୁଅଇ
 ନାହିଁ ବୋଲି ସାଧୁବର୍ତ୍ତର ହେବାକ ପଡ଼ି
 ରହୁଅଛି । ଅପେ ପରିଚ୍ଛାମ କରିବାକୁ ଜଗବର
 ଚହସିଲଦାରର ହଥାରେ ବୁଦ୍ଧ ଓ ଚହସିଲ-
 ଦାର ଅବସ୍ଥାନପାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରଇ ।
 ଅନେକ ଜମିଦାର ଧନୁସର ଅଲଗା ନାସ
 ହୋଇ ସର୍ବସ୍ତ ହରଇଲେଣି ଉପାତ ଦୁଇଏକ

କିଣ ଛୁଡ଼ା ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏହି ଅବସ୍ଥା ।
 ଯେବେ ଏମାନେ କିମ୍ପାକ୍ରମେ ଅପଣା ଅଧି
 ବ୍ୟସ୍ତ ହେବାକୁ ବୁଝାନ୍ତେ ଓ ବାହୁରେ
 ଅଧି ବହିର ବ୍ୟା ବ୍ୟସ୍ତ ଉଣା ହେବ
 ଉତ୍ତର ଚନ୍ଦ୍ରା କରାଯାଏ ଛାଡ଼ା ହେଲେ
 ଏମାନଙ୍କର ଦଶା ଏତେ ମନ ହୋଇ ନ
 ଥାନ୍ତା ? ଅଲଗାବର ଅଧି ବ୍ୟସ୍ତ ବୁଝିବେ
 ନାହିଁ ଅଧିକ ହୁଣ୍ଡା ଓ ଅଧିକାରର ପରବର୍ତ୍ତ
 ହୋଇ ନାନାଦ ସୁଦ୍ଧା ମଜଦମା ମାମଲା କରି
 ସର୍ବସ୍ତ ହରଇବେ । ସହାୟରେ ସରଦାସୀଏ
 ବାହାରଦାର ହିତ୍ତ କିନ୍ତୁ ମଜଦମା ଯାଇ
 ଯେତେ ଉଚ୍ଚା ଟଙ୍କା ଅମଳ ଉକାଳକୁ ଭୁଲି
 ହୋଇ ଦେଇ ଅଧିକେ ।
 ଅଧିକ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଓଡ଼ିଶା ଦେବଳ
 ଅଲଗୁଅଙ୍କର ଅବାସୁମି ଅଧି ଓ ଦୋଷ
 ହୁଅଇ ଯେବେ ନଦୀକାଅମଳ ଥାନ୍ତା ତେବେ
 ଓଡ଼ିଶାବାସିଙ୍କୁ କରି ଦେବାକୁ ସୁଦ୍ଧା ପଡ଼ନ୍ତା
 ନାହିଁ ବାରଣ ଓଡ଼ିଶାକୁ ବିଦ୍ଵନ୍ଦ ନଦୀକ
 ଅଲଗୁଅ ଜାଗିର ତଳେ ଚାହାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ
 ଉତ୍କଳଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ସେମାନେ ଦେବାର
 ନୁହଇ ସୁତରାଂ ଓଡ଼ିଶାବାସିମାନେ ଅଲଗୁଅ
 ଉପାତ ନ ଦେଲେ ଏମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଗଣି
 ନାହିଁ । ବାହୁତ ଉଚ୍ଚାମାନେ ଏତେଅଲଗୁଅ
 ଏଧିକ ବାରଣ ଅନୁମାନେ ଚାହୁଁ କରି ବହୁ
 ନ ପାରୁ ଉପାତ ଦେଲେ ବଥା ଅନୁମାନେ
 ଅନୁମାନ କରିଅଛୁ ଯେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଶର୍ତ୍ତ
 ହୋଇ ସିଦ୍ଧା ଅଧି ଏଠାରେ ଉତ୍ତେଜ ନ
 କରି ଅନାମା ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ସହିତ ରଖନ୍ତୁ ।
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଠକଙ୍କଠାରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ
 ସମସ୍ତେ ଥରେ ଅପଣା ମନରେ ଏହାକୁ
 ଚନ୍ଦ୍ରା କରନ୍ତି ଓ ବାହୁରେ ଓଡ଼ିଶାମାନେ
 ଅଲଗୁଅ କି ନୁହନ୍ତି ଭରପେକ୍ରମେ ବୁଦ୍ଧ
 କରନ୍ତୁ । ଯେବେ ଏଧିକ ସତ୍ୟତା ସେମାନେ
 ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିପାରବେ ତେବେ ଜାଣିବ ବାରଣ
 ଅବଶ୍ୟ ଜାହାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଅଧିକ ଓ ଜାଣି
 ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକର ତେଷ୍ଟା କରବେ । ସରଦାସୀକରେ
 ଦୋଷ ସୀକାର କରିବା ଉକ୍ତ ଦୋଷର ମୁକ୍ତ
 ପାଇବାକୁ ପ୍ରଧାନ ଉପାୟ ଅଧିକ ଅଧିକ
 ଅନୁମାନେ ଅପଣା ଦୋଷ ଅପେ ସୀକାର
 କରି ଏଧିକ ଦେମନ୍ତେ ଏ ଲଜାର ପାଇ
 ପାଇବା ଏହି ଉପକା ମନରେ ସର୍ବଦା ଜାଗରୁକ
 ହେଲେ ଉତ୍ତରର ଦାଟ ରେବ ।

ଅନୁମାନକର କାର୍ଯ୍ୟସୂତ୍ର ସମ୍ପାଦନା
ଲେଖକଙ୍କୁ ଯେ ଗଜ ଗାଠ ଓ ୧୯ ରୁରେ
ଘୋଡ଼ାରେ ବମନୁ ପ୍ରଭୃତ୍ ବୃକ୍ଷି ଘୋଡ଼ାପତ୍ରି
ଯେ ବମନରେ ଅତି ଜଳକ ବେଳା ନାହିଁ
ତେବଳ ଜାତିର ମାସରେ ଚନ୍ଦ୍ର ବସନ୍ତର ବର୍ଷ
ହେଲେ ଫସଲ ଉତୁରସିବ ।

କୃଷିକର୍ତ୍ତା ଧୂ ବଦେହେଷୁ ହୌଷ୍ଠମ ଗଣସ
ଆଇବା ସମ୍ପର୍କରେ ଲେଖକ ଏହି ମତ ପ୍ରକାଶ
କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ମୋକ୍ଷପଦା ସଦୃଶ ବନ୍ତୁ ପୁଲିସ
ଜଗଲୁକମଳ ପ୍ରମାଣ ବୌଦ୍ଧମାଲ୍ ହୋଇବାର
ପ୍ରମାଣ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଘୋଷଣା ମାତ୍ରେଣୁ ସ୍ଵରୂପମ୍-
ନନ୍ଦୁ ମାତ୍ ଅନୁମାନ କରୁଥିଲେ ଉତ୍ତମ
ପ୍ରମାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତେ । ଉତ୍ତମାହେବଙ୍କ
କର୍ମର ସଂଧ୍ୟା ହୋଇଅଛି ।

କାକପୁର ଘୋଷଣା କଲେକ୍ତର ଉତ୍ତମାସ
ଶ୍ରୀ ଗାଉଅଛନ୍ତି । ଅକ୍ତୁରର ମାସରେ ଜାହା
ସ୍ରସ୍ଵା ଘରକେ ଏହାଙ୍କ ବର୍ମରେ ଯେବେ
ଉତ୍ତମର ଗାହେବ ନ ଅସନ୍ତି ଲେବେ ଦାବୁ
କଳୁକଗୋର ଦାସ ଘୋଷଣା କଲେକ୍ତରକ
ଘୋଡ଼ାକୁ ସଠାଇଲେ ନିଜ ଦେବ କାରଣ ଦାବୁ
ଏହେବାସ୍ଵ ଧୂବାନ ଏଠା ଶ୍ରୀ ମାତ୍ରେଣୁ ବଦେ-
ହେଷୁ ଶ୍ରୀ ଅତି ପ୍ରକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
ଅନେକ ମତକ ହେବ ।

ଦାବୁ କଲେକ୍ତର ଦାସ କଳିକାର ଉତ୍ତମାସ
କା ୧୯ ରୁରେ କାକପୁରରୁ ଅଧିକ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନା-
ଥଙ୍କ ହେଉଥିଲେ ଏହାକାରୁ ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି
ସିନି ଚାକରକୁ ବମାନ କଲେକ୍ତରକୁ ମାତ୍ରେଣୁ
ଏହୁମଧ୍ୟରେ ମତ୍ରେଣୁରେ ଥିବା କଳେ ଗୁଣସମ୍ପନ୍ନ
କାଶା ଲେଖକ କଲେକ୍ତର ଘୋଡ଼ା ରୁମ୍ଭର ଚନ୍ଦ୍ର
ବୈଦ୍ୟନାଥ ଘର ହେଉକଲେକ୍ତରକ ସେ ପିତା
ଉତ୍ତରେ ସନ୍ତୋଷ କର ଅନେକ ସୁଖକର
ଗାହାଠାକ୍ ମାଲ ଦାହାର ବଳ । ଏ ହେଉକ-
ଲେକ୍ତରକ ଅନେକ ମୋକ୍ଷପଦା ସାନ୍ତ୍ରୀ କରି
ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବୃକ୍ଷି ନ ହେବାକୁ
ଲେଖକ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଅଛନ୍ତି ।

ଅନୁମାନକ ନୂତନ କଳିକାର ଗାମ୍ଭୀରୀ ବସନ୍ତ
ଘାହେବଙ୍କ ଗୁଣକମଳରେ ଏଠା କଳିକାରମାତ୍ରେ
ନର ଲକ୍ଷ୍ୟାଦର ଧୂରେ କଳି ଗାମ୍ଭୀରୀ ରୁ-
ପେଶ କରୁର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରହା ହେଉ ବର୍ଷ-
ମାତ୍ରେ ଅନୁମତ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ଏହାର
କଲେକ୍ତର ହେବେ ଶ୍ରୀ ଅନେକ ମତକର
ଅନ୍ତା ସରନ୍ତି ।

ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକସଂବାଦ ।

ମାନ୍ୟାଳୟଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ
ନୂତନମାନରେ ଭେଦ ଦାବରେ ଗୋଟିଏ ପୂର୍ବ-
ଶନା ହେବାକୁ ଜଣେ ହେବାକୁ ଲେକ ବ
ରାହାର ନାମ ଗୋଡ଼ାଲମାର ଅଞ୍ଚଳ ଅଧିକାର
ଅଠାକ ଗାଉ ସେହି ଗାଉରେ ବିଭାଜନ ନିରାକ
ସଂସ୍କୃତ ଶାନ୍ତର । ତାହାର ସୁନି ପିତାଙ୍କ ମୂଳ
ହେଉନୁ ୫ ୧୦୦୦ ଜା ଶ୍ରୀପୁରୁଷର ଦୀନ
କର ମାନ୍ୟାଳୟ ଭେଦରେ ବଂଶାନୁକ୍ରମ କଳରେ
ଅବେଦନ ହଲ । ତମେଇନ ଉତ୍ତମ ମାତ୍ରେଣୁ-
ଲେକ ଓହ୍ଲସି ହରଣାବୁକାରୀ ସପକ୍ଷରେ
ଲେଖିଲେ ଯେ ମୂଳ ବ୍ୟକ୍ତିର ବସନ୍ତ ବ ୧୨ ଶ
ଧୁର ଓ ସେ ସବଳ ଓ ସୁପ୍ତ ଧାର ବର୍ଷକୁ ପ୍ରାୟ
୫ ୧୦୦୦ ଜା ଅବୁ କରୁଥିଲେ । ଏହା ବୁଝି
ବଂଶାନୁ ଅବେଦନକାରୀ ସମ୍ବଳ ୫ ୧୦୦୦ ଜା
କୃତ୍ରି ହରବାଲେ ସେ ରାହା ନେଇ ଶ୍ରୀଜି ହେଲ
କିନ୍ତୁ ବଂଶାନୁ ୫୫୫ ହେବା ସମୟରେ ଏହିକ
ବନ୍ତଲେ ଯେ ଏଟିକା ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ନୂତନ ଦେ-
ବକ ଅବେଦନକାରୀ ପିତାଙ୍କ ମୂଳ ହେବାରେ-
କଂଶାଳ ତୁଣେ ପ୍ରମାଣରୁ ଚିତ୍ତ ସୁନ୍ଦର ତାତ୍-
ପାନ ହଲେ ।

ଗୁଣକମଳକ ମାତ୍ରେଣୁକରୁ ଅଧିକାରୀ ଯେ
ଘୋଡ଼ାରେ ଏକ କଳିକାରମାନରେ ତୁଣିକର
ମୂଳରେ ପଦ୍ୟାଦ ବଦିସୁ ହେଉଅଛି । ଅଧି
ବୃକ୍ଷି କ ବମାନ ଦାହାର ଅଟଇ ? ମାତ୍ରେଣୁ
ପ୍ରକାଶ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅନୁମାନ ସାନ୍ତ୍ରୀ ଅନେକ
ପଦ୍ୟ ଘୋଡ଼ାକୁ ମାତ୍ରେଣୁ ।

କେଉଁ ହେବେ ଅଧିକାର ଦେବୁ ଯେ
କରୁହୁଡ଼ା ଦୋକ୍ତକାର କଳିକାରରେ ଜଣେ
ପିତାକୁ କୃତ୍ରି ଲକ୍ଷ୍ୟକାର ଅନୁମାନ ହେବାକ
କୃତ୍ରି ଉତ୍ତମାଳୟ ଅନେକ ମତ୍ରେଣୁ ହେଲ
କିନ୍ତୁ କଳି ସମ୍ପର୍କ ହେଲ ନାହିଁ ପରପେଷରେ
ଜଣେ ତାକୁର ଅଧି ଗୁଣସାଧୁକୁ କୃତ୍ରି ଉତ୍ତ-
ମର ଓ ତତ୍ତ୍ରେ ପଦ୍ୟା ହେଲ ଯେ କାଲକ-
ରୁ ବଂଶକୃର ହେବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକ ହେବୁ
ଅବସ୍ଥା ହୋଇଅଛି । ଶ୍ରୀକଳିକାରୀବିହାର ଏ
ପ୍ରକାର ଲୁଚିଶ୍ରୀକମଳ ଦେବେ କୃତ୍ରିକ ହେବ ?

ଦେଖନୁ ଚୁଲିରେ ଯେଉଁ ଦେବାକୁ ଦାନି-
କାମାଳେ ପଦ୍ୟୁ କାର୍ଯ୍ୟକ ଗାଉଗାମା ଓକଣା ଓ
ଦାଗରୁକମଳ ପିତାଉକାର ବଦିଶ୍ରୀ ହେବାକ
ସୁନ୍ଦର ଅଧି ଅଧିକ କରୁଥିଲେ ତତ୍ତ୍ରେ

ଜଣେ କେଉଁ ଅଧିକାରୀ ଯେ ଏହେବୁ ଗାଠା ପିତା-
ଦା ଗାଠୁ କଳିକ ଅଞ୍ଚଳ ଦାହର ମଦାଲକରକ
ସ୍ଵା ପାଇଁ ଏକବସ୍ତୁ ବୁଝଣାହୋଇଲେ କେଣାଅଛି
ଦୋଷପୁଅର ବସ୍ତୁପାଇଁ ନିକୂଳାକରେ ଗାଠା
ଘୋଡ଼ା ମଧ୍ୟ ଚାକର ବଦିହାର ଉତ୍ତମାଳ ଦେଖା
ଯାଏ । ଏଠାରେକମାନେ ଏ କର୍ମର ପ୍ରକଳ
ବଲେ କରୁସୁ ଦୃଷ୍ଟି କେ ଓ ଗାଠୁକଳି ହେବ ?

ହେଉ ଅବ ଲକ୍ଷ୍ୟା ଲେଖନୁ ଯେ ବଂଶ-
କାଳି ହେଉଁ ଗାଠୁକର ସାନ୍ଧ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ
କଳିକରୁ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରତି ହୋଇଅଛି କଳି ନ-
ଧନି ବରେ କଳିକରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଗାଠ ହେବ
ଦୋଲ ପିତାକୁ ଅବଦାନ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଗାଠ
ଓ ବସନ୍ତ ନୂତନରେ କଳିକରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଗାଠ
ସୁଅଇ ଏକଥା ମାହାନୁ କଣା ନ ଥିଲ ଦେଲି
ଯୋଗ୍ୟକାପଣରୁ ସାନ୍ଧ୍ୟ ଦେବାକୁ ଶିବା ପାଇଁ
କୃତ୍ରିମେଣୁରେ ଅନେକ କରୁଥିଲେ ।

ମିତାକର ଅନୁମାନପାରେ ଉତ୍ତମାଳ ଓ
ସୁକର ବଂଶକୃର କେଉଁ ଗାମ୍ଭୀରୀ ପ୍ରକାରର
ଅଞ୍ଚଳ କାଶା ଅବଦାନା ନୁହେ । ଯେତେ-
ଦେଲେ ଏକ ପରଦାରର ସମସ୍ତ ଲେକକର
ଅଧ୍ୟାନରେ ବଂଶକୃ ଆଏ ତଳକେଦେଲେ
କାଶା ଉତ୍ତମାଳ ଓ ପରଦାରରୁ କଳିକ ଅଧ୍ୟ-
କାରରେ ଥିଲେ ସୁକର ହୁଅଇ । ସୁକରପଦା
ପଦ୍ୟୁରେ ଗାଠକ ପଦ୍ୟାକ ହେବାକ କଳିକ
ଅଧ୍ୟାନ କାର୍ଯ୍ୟକ ହେବାକୁ ବଦିହାରୁ କାଶା
ଦେଲେ ଅଧ୍ୟାନ କାର୍ଯ୍ୟକ ପଦ୍ୟାକର ଅଧ୍ୟାନ
ନାହିଁ । କେଉଁ କଳିକପଦ୍ୟାକ ସୁକର କଳିକ
କୌଣସି ପଦ୍ୟ ସୁକରରୁ ହେଉ କଲେ ସୁକର
କାଶା ଉତ୍ତମାଳ ଦେବା । ଏ ଲେକ ଯେବେ
କୌଣସି ଉତ୍ତମାଳ ବଦିକ ମୂଳ ନ ହୋଇ
ପରଦାଏ କେବେ ଅନୁମାନପାରେ କାଶାକ
ସ୍ଵା ଗୁଣକରକାର କାର୍ଯ୍ୟକ ଦେଖ କରବ ଏକ-
କଳି ଉତ୍ତମ କାଶା ଅଧ୍ୟାନ ଉତ୍ତମାଳ ପରଦା-
ରୁ ମୂଳସୁକର କୌଣସି ବଂଶକୃ ପିତା କଳି-
କପଦ୍ୟାକ ହେବକ ହେବ । ଯେବେ ବଂଶକୃର
ଅବସ୍ଥା ଏହେବ ଆଏ ଯେ କାଶା ସୁକର ଦୋଲ
ହୁମେ ଏକକମାନେ ଅଧ୍ୟାନ ହେବକ ହୁଅଇ
କେବେ ମିତାକର ଗାଠୁକୁ ଗାଠକ ହେଉସୁବା
କୌଣସି ବଦିହାରକାର ସେ ଫଳ ରାଉ
ହୋଇ ପାହବ ।

କୌଣସି ଏହୁ ଉତ୍ତମପିତା ଏହେବ କଳିକ ପଦ୍ୟା-
କାର ବଦିକୃତ୍ରି ବଂଶକୃର ସଂଗ୍ରହକୃରେ
ମୂଳକ ଓ ପ୍ରକାର ହେଲ ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

କାଳ
ସଂଖ୍ୟା

ଭାରତୀୟ ଅଧିକାର ସମ୍ପାଦନାମଣ୍ଡଳ । ମୁ । ଅମ୍ବିକା ବ୍ୟଞ୍ଜନ ସମ୍ପାଦନା ମଣ୍ଡଳ

ଅଗ୍ନିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୦
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୦
ମଫସଲ ପାଇ ଲାଭମାସୁଲ ୫୦୫୦

ଗୃହାମାନଙ୍କ ହାଜଣା ଲେଖଣୀ କାରଣ ହାରଦୋର୍ଷ ଏକ ନୂତନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରେକର୍ଡ଼ିଂ ବରାଧକ୍ରିୟା ମେ ଗୃହା ନାମର ବ୍ୟା ଅଧିକାର ଅନ୍ୟ କର୍ମଗୁଣା ବିକାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଦେଲ ମାସକେ ଗାହାର ନାମ ଉକ୍ତ ବସ୍ତୁରେ ଲେଖାଯିବ ଓ ସେହି ବନ ମୋକାଦବଦୀ ଦେବ ଓ ଶ୍ରୀ ପାଇବ ଗାହା ସବୁ ଭିତ୍ୟା ଲେଖା ଓ ସାହେବକର ସପ୍ତକକୁ ହେଉଥିବ । ଏ ଉପାଦାନ ଅନୁମାନ ବୁଝାଇ ଗୃହାମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ କାର ଉପସ୍ଥିତ ରହୁକାରୁ ପତନ ନାହିଁ କାରଣ ଗୃହମାନଙ୍କେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଲସ ଦେବାପାଇଁ ଅଧିକ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ଓ କେହି ଗୃହା କେତେବନ୍ଦର ପରି ରହୁଅଛି ଗାହାକର ନୟନ-ସ୍ଵାକାର ହେବ ।

ଉପରଲେଖାପ୍ରାୟ ଓ ବାକାଃଜା ଉପରେ ଗଜ-କଜା ୫୦୫ ଲେଖାଏ ।
ମୂଲ୍ୟ ୫ ୧୦୦୦୦ କାର ଅଧିକ ଦେଲେ ୫ ୧୦୦୦୦ କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପରଲେଖା ପ୍ରାୟ ଓ ବାକା ୫୫୫ ଉପରେ ଗଜକଜା ୫୦ । ଲେଖାଏ ।
ବନ୍ତୁ ସ୍ଵାକର ପଞ୍ଜିରୁ ଫିସ ଦ୍ଵାରା ୫ ୫୦ କାର ଉଣା ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏ ଫିସ କଲମ ଉପିହାର ବାହାରବା ପୂର୍ବ ଉନ୍ନୀତାସ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ଅନୁମାନେ ଏ ନିୟମରେ ଅଗମୟ ଅନ-କିଜ ହୋଇଥିଲୁ କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେବେ-ରେବେ ନିଲମ ହେବାକୁ ଅନେକ ଗରଦନାର ଭଲମକୁ ସାଧୁପାର ନ ଥିଲେ । ପ୍ରତିମାସର ଭବ୍ୟତ ବନରେ ଭଲମ ହେବାର ବ୍ୟା ସମସ୍ତେ କାଶିଲୁ ଭଲମ ନୂଆପାତେ ସମସ୍ତେ ସେ ବନ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପାରିବେ ଓ ଏ ବିଷୟରେ କେନ୍ଦ୍ର ବାହାରକୁ ପରାମର୍ଶକୁ ଦିବେ ନାହିଁ ।

ଗୃହାମାନଙ୍କ ଗବର୍ତ୍ତର କେନ୍ଦ୍ରରକ୍ତ ଅନୁମାନ ବନେ ହାରଦୋର୍ଷ ନିୟମ ବରାଧକ୍ରିୟା ମେ ଉନ୍ନୀତାସମେ ମେ ସମସ୍ତ ଚଳନ୍ତ ବା ଅଗ-ଲନ୍ତ ସାଏକାବ ଭଲମ ହୁଅଇ ତହିଁ ଉପରେ ଭଲଭବିତ ଭରରେ ଫିସ ଅର୍ଦ୍ଧାୟ ଦୋଇ ସର-କାରରେ କମାହେବ ଯଥା—

- ୧) ମୂଲ୍ୟ ୫ ୧୦୦୦୦ କାର ଅଧିକ ନ ଦେଲେ ପ୍ରତି ୫ ୧୦୦ ବ୍ୟା ଭବ୍ୟ ଅଂଶ ଉପରେ ୫ ୧୦୦ ଲେଖାଏ ।
- ୨) ମୂଲ୍ୟ ୫ ୧୦୦୦୦ କାର ଅଧିକ କିନ୍ତୁ ୫ ୧୦୦୦୦ କାର ଅଧିକ ଦେଲେ ୫ ୧୦୦୦ କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ହାରଦୋର୍ଷ ସମ୍ପ୍ରତି ବ୍ୟାଧି ବରାଧକ୍ରିୟା ମେ ଅଚଳନ୍ତ ସମ୍ପ୍ରତିର ଭଲମ ପ୍ରଭେଦ ମାସର ଏକ ବନେଷ ଭାଗରେ ଓ ସମସ୍ତରେ ଦେବ ମେ ଉନ୍ନୀତାସ ନମେ ସେତେ ଅଚଳନ୍ତ ସମ୍ପ୍ରତି ଭଲମ ଦେବାର ଏକ ସବୁ ସେହିବନ ଦେବ ଓ ସେ ବନ ସବୁ ସେଷ ହୋଇ ନ ପାରିଲେ ତହିଁ ଅରଦନ ଭଲମ ଦେବ ଓ ସେବେ କିତ୍-ପିତ ଭାଗରେ କରେଣ ବନ ଏକ ରେବେ ମଧ୍ୟ ତହିଁ ଅରଦନ ଦେବ । ଭଲମ ଦେବାପାଇଁ ସେତେ ସମ୍ପ୍ରତି ଏକ ନିଲମବନର ପୂର୍ବ ୫ ୧୫ ନର ଉଣା ନ ହୁଅଇ ସେ ସବୁର ଏକ ଭାଲତା ସଦର ମୁଦାମର ସମସ୍ତ କରେଣରେ ଲକ୍ଷ୍ୟର ବ୍ୟାଧିବ । ସଦର ମୁଦାମ ତୁଟା ପ୍ରଭେଦ ମୁଦସଂଜ୍ଞା ମହତ୍ଵମାରେ ଏହମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବ ।

ଅନୁମାନଙ୍କ ସାତପୁରସମ୍ପାଦନା ଲେ-ଖିଅକ୍ରିୟା ମେ ସେଠାରେ ବରାଧକ୍ରିୟା ସାକ୍ଷରାଣା ଭାଗ ସମାବେଦରେ ହେବ ହୋଇଅଛି । ବ-ରଜା ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ବଜେପ୍ରତିମା ଅମ୍ବିକା ସ୍ଵତ୍ଵ ପ୍ରତିପତ୍ତାଠାରୁ ଦିଗମୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ବବସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ଉପରେ ବରାଧକ୍ରିୟା ହୋଇ ପ୍ରତିବନ ଦେବା ଗୁରୁପାଶ ଲକ୍ଷ୍ୟର ଲିଖିଏ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରୁଥିଲେ । ପ୍ରତିବନ ପ୍ରାୟ ଦମ ସହସ୍ର ଯାଣୀ ହୋଇଥିଲେ ଓ ବରାଧକ୍ରିୟା ଦୋକାନ ବିସିଥିଲା ଏବଂ ନାଟାଦି ତମାବା ହୋଇଥିଲା । ଅଷ୍ଟମୀ ଦନ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କର ଗଣ୍ଡା ଚଉମଝିର ଘର ହୋମ ଦେଲ ପରେ ସମସ୍ତ ତମିଦାର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲେବେ ସାଞ୍ଜ ସାଞ୍ଜ ମହଣ ଦିଅ ସେହି ହୋମକୁଣ୍ଡରେ ଚାଳିଲେ । ସେମାନେ ଦୁଇ ଚାଲୁଥାନ୍ତୁ ଏବେ ପଶ୍ଚାତ୍ତମାନେ ଲେଖା ଅ-ବସ୍ତୁରେ ପଞ୍ଜିର ଲକ୍ଷ୍ୟର ବୁଣର ଦିଅ ବାଦି

ହେଉଥାନ୍ତୁ । ହୋମରେ ବର୍ଷ ପ୍ରକାମ ଚୋର
 ଓ ପ୍ରାୟ ଉତ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଉପର ବଳୀ ପ୍ରକାରେ ।
 ବଳୀର ଉତ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଚୋର ନେତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
 ହୋଇଗଲେ । କମଳକୁ ଦନ ପାକୁଣୀ ଚୋ
 ବିକ୍ରମପତ୍ରକୁ ବଳେ ବରୁ ପ୍ରକାମରେ ଯନ୍ତ୍ର
 ହୋଇ ବାହୁଡ଼ିଲେ । ସେ କମ ଉପରେ ଦେଖି
 ମେଡ଼ ସବୁ ବୈଜ୍ଞାନିକକୁ ଅଧିକା ସମୟରେ
 ଅନୁମାନକ କୋଡ଼ଏ ହଜାର ଯାଏଁ ହୋଇ-
 ଥିଲେ । ପୁରୁଷ ବଳେ ଯନ୍ତ୍ର ସହକାରେ ଗା-
 ଶ୍ଟରୁକ୍ଷା ବଳେ ଓ କାହାର ବୁଝି ଅବଶ୍ୟ
 ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅନୁମାନେ ଅତି ଅନୁରୋଧ ସମ୍ମତ ହୋଇ-
 ଶୁରୁ ସମାପନାପାଇଁ ଉଲ୍ଲେଖ ଅନୁରୋ-
 ଧନ ବୃତ୍ତପୁଞ୍ଜି ଉଦ୍ଧୃତ ହୁଏ ।

“କଲେପୁରୁର ବଜାଳ ଧନ ଓ କମିଗାର
 ବାବୁ ଦ୍ୟମାନକ ଦେ ଦେତେବ ବର୍ଷ ବଳ
 ହେଉ ୩୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରି କରାଧ୍ୟକ
 ମାଉଗାବଜାରେ ରୁ ଚୋର ପ୍ରଥମ ପ୍ରକା-
 ରର କାର୍ତ୍ତି ଭଲ ଗୋଟିଏ କାର୍ତ୍ତି କରୁଥିଲେ ।
 ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ବାଲେଶ୍ଵର ନଗରରେ ସାଧାରଣ
 ଶ୍ରେଣୀମାନଙ୍କ ଉପକାର ନିମନ୍ତେ ହୁଏ ପ୍ର-
 ବାଳକ କାର୍ତ୍ତି ସ୍ଵୟଂ କୋଟିଏ ଉତ୍ତମେଶ୍ଵର
 (ଉଷଧୀଲତା) ଯାଏନ କଲେପୁର । ଏହି ଉତ୍ତ-
 ମେଶ୍ଵରରେ କଲେ ଚାକର କଲେ କଳାଉ-
 ଶ୍ରୀ ଓ କଲେ ନବର ବୃଦ୍ଧ କ ୧୧ ହସ୍ତକୁ
 ହେବେ । ସେମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମ ଦେଖତ ୫୦୦୦୦
 ଅଧିକ ହେବ । ଏହିଟା ଉଷଧର ଗର୍ଭା ମା-
 ଦିକ ଯେତେ ହୋଇଥିଲେ । ଦ୍ୟମାନକ ବାବୁ
 ଏହି ବଳନ ବ୍ୟୟ କରାହ ଉପଯୋଗୀ ଗୋ-
 ଟିଏ କମିଗାରର ଉପସ୍ଵର ବନର୍ତ୍ତମେଶ୍ଵର ହ-
 ସ୍ଵରେ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସେହି ଉଷଧୀଲତାର
 ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟୟ ସେହି ଉପସ୍ଵରକୁ ନିର୍ବାହଣ
 ହେବ ।

ଅଥ ଯାଏ ଉଦ୍ଧୃତ୍ୟାରେ ଏପ୍ରକାର କାର୍ତ୍ତି
 ଦେହ କର ନ ଥିଲେ, ଦ୍ୟମାନକ ବାବୁ ତାହା
 କରି ଦେନ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁରୋଧ ହେଲେ, ଏପ୍ର
 ନିମନ୍ତେ ଅନୁମାନେ ଦେବର ପ୍ରକାମଧ୍ୟ
 ହୋଇ ଦ୍ୟମାନକ ବାବୁକୁ ଅବଶ୍ୟ ଅନୁରୋଧ
 ଦେଉଥିଲୁ ଓ ଉତ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ପ୍ରକାମ ଗୁଡ଼ିକ-
 ବଜାରେ ପାର୍ଥନା କଲୁଥିଲୁ ଯେ, ସେମାନେ
 ଏକସ୍ଵର ବନର୍ତ୍ତମେଶ୍ଵର କାଠାଉ ଦ୍ୟମାନକ
 ବାବୁର ଉଦ୍ଧାର ବର୍ଷର ଓ ପ୍ରକାମଧ୍ୟ ନିମନ୍ତେ

ତାହାକୁ ହୋଇଥିବି ବ୍ୟବେଶ ଉଦ୍ଧାର ପ୍ରକାର
 ହେବୁ ।”

ଏବର୍ଷ ଦୁର୍ଗୋତ୍ସବ ଅତି ଉତ୍ତମଦିବେ କା-
 ଦାହେ ହୋଇଅଛି । ସେତେ ପୁସ୍ତୁ ହୋଇ
 ଅତି ଅନୁରୋଧରେ ଏପ୍ର ଦେବ ହେବ । ପ୍ରକ
 ଦେବାଣି ଯାହାରେ ବର୍ଷରୁ ବ୍ୟାପାର ନ ହେବ
 ଓ ପାପ ହବସ୍ତ ନେ ଅନୁରୋଧ ଯାହା ହୋଇ-
 ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ସମୟରେ ବର୍ଷରୁକଲେ
 ହେଉଥିବୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁକଲେ ଦୋହସ୍ତର ବର୍ତ୍ତମାନ
 ଦେବପର ଭବନା ହୋଇଅଛି । ପ୍ରାୟ ପଦର
 ଦନ ହେଉ ବୁଝି ହେବାକୁ ନାହିଁ ଏପ୍ର ମଧ୍ୟରେ
 ଏକ ଏକ ପ୍ରାନ୍ତେ ଅନୁରୋଧର ନିକାଶୁକ
 ବୁଝି ହୋଇଥିବୁ କିନ୍ତୁ ତାହା ହେଉ ନାହିଁ ତଳ
 ହୋଇ ନାହିଁ । ଏବର୍ଷ ପ୍ରକାମ ବୁଝି ଅନୁରୋଧ
 ହେଉଥିବୁ ବନ ଗାଠରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଭଲ
 ନ ଥିବ ଏଥିରେ ଏକେବଳ ବୁଝି ନ ଦେବାଳ
 ବଳ ପାଟି ଅନୁରୋଧକୁ ବାଧୁକରି । ନାହିଁ ନୋ-
 ତ୍ତମାନେ ହୁଏନ ମାନବରୁକଲେ କରୁଥିବୁକ
 ହେଉଥିଲେ ଦେବାଳକ କେଉଁଠାରେ ହୋଇଅଛି
 ଓ କରୁକ କରୁକ ନାହିଁ ହୋଇ ନାହିଁ ।
 ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ କେବ ଅଧିକା ବର ଦେଇ
 ନାଲକରୁକ ବୁଝିଥିବୁ ଦେଉଥିବୁ କିନ୍ତୁ ଓ-
 ତାହ ଏକେ ଦେବ ଉତ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଦେଉଥିବୁ
 ଯେ ନାଲକରୁକରମାନେ କରୁଥିବୁକ ନେଇ
 ପାବୁ ନାହିଁ ଓ କମି କରୁକ ବର କଳ ଦେ-
 ବାରେ ବରକୁ ଦେଉଅଛି । ଏନା ସମୟରେ
 କଳମୁ ସପ ହେବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତହୁରେ
 ବନର୍ତ୍ତମାନକରୁକ ବୁଝି ଦେଖ ନାହିଁ କେତେ
 ପୁଣ୍ୟ କରୁଥିବୁକ ଦେଉଥିଲେ ବରପୁ ନ ବୁ-
 ଅନା ଦିନୁ ଅଧିକା ବର ଦେବ ନ ପଡ଼ନ୍ତା ।
 କରୁକ ଏପ୍ର ପ୍ରକାମ ଦେଖି କେବେ ବାବର
 ହୋଇଅଛନ୍ତି । ବ୍ୟକ୍ତି ସଦ୍ୟ ଉତ୍ତମ ହୋଇ
 ଥିବାନି ଯାନ ପସ୍ତା ହୋଇଥିବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ନ-
 ହାର୍ତ୍ତ ଓ ଅଗ୍ରାଧ ହୋଇଅଛି । କେତାରେ ବୁଝି
 ହେଲେ ପ୍ରାୟ ହୁଏନ ସତର ଏନାକୁ
 ଅନୁରୋଧ ହେଉଅଛି । ବୁଝି ଉଚ୍ଚ ବର ହେଉ
 ଦେଲେ ଦେବାଳକ ଦେବାନି ଦର୍ଶା ଦେବାର
 ଭରଣା ଦେଉଅଛି ଓ ମଧ୍ୟ ଗରଜାନ ଅଳ
 ବୁଝି ହୋଇଅଛି ଏପ୍ର ଯାହା ହେବ ।

ହୁଏନ ଅଧିକା ଏକପ୍ରାନ୍ତ ଦେଉ ଯେ
 ବନର୍ତ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝି ଅଧିକ ହୋଇଅଛି

ଓ ସେ ଯୋଗୁଁ ସଂଲଭ ଅବସ୍ଥା ଭଲ ଦେଖା
 ନ ଯାଏ । ବୁଝିଥିବୁ କି ଏହା ପୂର୍ଣ୍ଣା ।

✓ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦ ।

ଅନୁମାନେ ଏପ୍ରକାର ଏହୁଦେବ ନେତ୍ରି-
 ଥିଲୁ ଓ ଅନୁମାନକର ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକାମ
 ଦେଉଥିଲୁ । ପ୍ରକାମ ବୁଝିଥିଲୁ ଯେ ବନର୍ତ୍ତମେଶ୍ଵ
 କମିଗାରକୁ ବନର୍ତ୍ତ ମେଡ଼ ହ ଦେଇ ପ୍ରକାମାନକୁ
 ଦେଉଥିବୁ ଓ ସେମାନେ ତାହା ପାଇଅଛନ୍ତି
 କି ନା ଏହା ଭଲେ ବସବାବୁ ବନାନ୍ତୁ ଦର୍ତ୍ତମ
 କିନ୍ତୁ ଦେବାପରେ ସରକାର ଏକେବଳ ନିର୍ବାହଣ
 ରହିଲେ ହେଉ ହୋଇବା ନାହିଁ । ଅଠ ନଅ-
 ଦଶ ଉତ୍ତାରେ ଏପ୍ର ଭବନ ସରକାର ଉତ୍ତର
 ନ ଥିବ ଓ କଲେ ତାହା ଯଥାର୍ଥ୍ୟ ହୋଇ
 ପାରିବ କି ନା ଦେଖିପ୍ରକା ଅଧିକ । ସେ
 ଯାହା ହେବ ତଦାନୁକୂଳ ହି ସମୟ ଅବରୁମ୍ଭେ
 ହୋଇଅଛି ତାହା ପାଦେମାନଙ୍କୁ ବନାଅଛି ।

ବନର୍ତ୍ତମେଶ୍ଵର ଅଗ୍ରାଧ ହେଉ କମିଗାର-
 ମାନଙ୍କୁ ଏପ୍ର ୩୨୦ ଗାଠାରୁ ବନ ୧୮୦
 ଗାଠ ପାର୍ଥନା ହା ଶ୍ରୀ ଉତ୍ତମେଶ୍ଵରରପାଟି
 ବାବର ଏକମାତ୍ର ନିଅବରେ ତଳକ ହୋଇ-
 ଅଛି ଓ ତଳକ ପରଦେବାପରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଦେଖା
 ଅଛି ଯେ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ବାବକ ବାବକ
 ନ ହେଲେ ଯେ ବୁଝି ହେଉ ବସଯାଇଅଛି
 ତାହା ବାସପୁଷ୍ଟ ଅେହାର ତିଆରିକରାନ୍ତୁ
 ପୁନରୁପେ ଅପାପୁ କରି କଥାଟା । ଏ ଅଗ୍ରାଧେ
 କମିଗାରମାନେ ନିଜକୁ ବୁଝି ହୋଇଅଛନ୍ତି
 ଓ ଅନେକ କେବ ଦୋଲକ୍ତି ଯେ ସରକାର
 ଦେଖା ହେଉ ଦେଉଅଛନ୍ତି ତାହା ସରକାର
 ବରକାର ଏ କୋଟିଏ ରୁପା ଦେବିକ ହୋଇ
 ଅଛି । କମିଗାରମାନଙ୍କର ଏକାଦ୍ରୁପ ପକା
 ହେବାର ହେଉ ବାରଣ ଦେବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
 ସେମାନେ ଯେ ଦେୁ ହରବରରେ ପଲରେ
 ଏଥିରେ ଅନୁମାନ ଦେବେ ନାହିଁ । ବାବୁକରେ
 ଏ ଅଗ୍ର ଅତି ବୁଝିବାବୁକ ଓ ଦେଉଥିଲେ ଅନୁ-
 ମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖେବ ଦୋଷ ଦେଖୁଅଛି ।

ପ୍ରକାମଧ୍ୟ ବାବର ବାବର ସବାରେ ଯଥେଷ୍ଟ
 ସମୟ ଦପଯାଇ ନାହିଁ । ପଥକର ବଡ଼ାପେ
 ଏକବର୍ଷର ବାବର ଭଲକ ହୋଇଥିବୁ କିନ୍ତୁ
 ମିତ୍ର ଭଗମାତ ସମୟ ଦପ ଯାଇଥିବ, ଏଥିରେ
 ଅଠବର୍ଷର ବାବର ପାଠ ଦେବନ ଏକମାତ୍ର
 ସମୟ ଦପ ଯାଇଅଛି । ଏହା ଅନୁପାପୁ ଓ
 ବିଦିଅଛି, ଏକେ ଅଧ୍ୟ ସମୟରେ ଦାତ୍ତ

କାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦରବାର କିନ୍ତୁ ଦେବ ଓ ଦେବୀ
 କର ନ ପାରନ୍ତେ । ଅନେକ ଜିନିଷର ସିରସ୍ତ
 ଠିକ ନ ଥାଏ ଓ ଅନୁମାନେ ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ
 କେତେକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଚାଲିବା ବା ଶାନ୍ତି
 କାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦରବାର କୁହି ନାହାନ୍ତି । ଅନେକ
 କ୍ଷୁଦ୍ର ଜମିଦାରଙ୍କର ଅନେକ ସରସ୍ତା ନାହିଁ
 ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତରୀ ବଜାଜ ନୁହେଁ । ସେମାନଙ୍କ
 ଘରରେ ବଡ଼ ବର୍ଷର କାଗଜ ବାଜିଲ
 ଅଥବ ଅଟଇ । ବଡ଼ ଜମିଦାରଙ୍କର ସିରସ୍ତା
 ଅଛି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଅନେକ ଜମିଦାରୀ
 ଅବାଜି ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ଅଳ୍ପ ସମୟରେ
 ଦାଗର ହାତକୁ ବରାଦା କରୁ ଦେବ । ପ୍ରକୃତ
 ବର୍ତ୍ତମାନ କାଗଜର ଚଳଣି ଅନୁରୂପ ସମୟ ।
 ବୁଝାସାମାନେ କାଗଜର ଚଳଣି ଦେଖିବା ନା
 କାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦରବାର, ବଡ଼ୋରୀ ଜମିଦାର-
 ମାନେ କଳ କରୁଛନ୍ତି ଓ ପ୍ରକୃତ ଅନୁମାନଙ୍କ
 ହସ୍ତେକମାନେ ବଡ଼ୋରୀ ଅଧିକ ସମୟ
 ଦେବାର କରନ୍ତି ଥିଲା । ଏହି ଅଳ୍ପ ମିଥ୍ୟା
 ଦେବୁ ଜମିଦାରମାନେ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି, ଯେ
 ବଡ଼ ପ୍ରକୃତ କାଗଜର ଚଳଣିର ଏ ଦୋଷ
 ଉପାୟ ହୋଇଅଛି । ମାତ୍ର ଅନୁମାନେ ବଡ଼
 ସମୟ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ କାଗଜମେଣ୍ଡର ବଜାଜ
 କିମ୍ପା ଅଛି ପ୍ରକୃତ ଦୋଷ ନ ଥାଏ ।
 ଅଳ୍ପ ସମୟ ବସ୍ତୁରେ ପ୍ରକୃତ କମ୍ପାନୀର
 ଦୋଷ ଅଟଇ, ଯେଦେବୁ କୋଡ଼ କମ୍ପାନୀ ମିଥ୍ୟା
 ଦେଉଥିବାର ଶୁଭାଶାସନ । ଜମିଦାରମାନେ
 ଦୋଷରେ ବସନ୍ତର ଅନୁପଦ କଲେ ମାତ୍ର
 ମିଥ୍ୟା ଅନେକ ପଥ-ପଦ ଦେବ ।

କମ୍ପାନୀର ଏ ଅଳ୍ପ ଅନେକ କେତେକ ଅନାଦ
 ମାର୍ଗରେ ବରାଦା ଅଧିକ ଭାବ ନା ମିଥ୍ୟା
 ଦାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦରବାର ପ୍ରକୃତ କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ଏହି କେତେକ ଦୋଷ ଅଟଇ । ଏହା
 ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣାଅଛି ଯେ ଜମିଦାରମାନେ ପ୍ରକାଶ-
 ନଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀ ଗୁଡ଼ିକ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ
 ପଦ ୧୭୭ ଶାଳର ଯେପରି ମିଥ୍ୟା ଦାଗଜ
 ଦାଗଜ ହୋଇଅଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି
 ଦେବ । ଯଦି ପ୍ରଥମକାଳ ମିଥ୍ୟା ନୁହଇ
 ତେବେ ବସନ୍ତରେ ଅଳ୍ପ କମ୍ପାନୀ କରାଗ
 କି ଅବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଦାଗଜ ଦାଗଜରେ
 ଜମିଦାରମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁଡ଼ିକ ରଖିଲେ
 ଥିବାର ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୁଡ଼ିକ
 କମ୍ପାନୀର ଦାଗଜ ଦେବାଦି କ ଦେବେ । କେତେକ
 ଜମିଦାର ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବର୍ଷ

ବରାଦାର ଗୁଡ଼ିକ ନ ମିଳଇ ସେ ସେ ବର୍ଷ
 ସେମାନେ ଅଧିକା ଗୁଡ଼ିକ ରଖିଲେ ନେମାନ୍ତି
 ଦୁର୍ଗୁରେ ଗୁଡ଼ିକ ଗୁଡ଼ିକ ସାଧୁ, ବର୍ଷର ସର-
 ବାରର ପାଉଥିବା ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଯଦି କିଛି
 ଅପେ ଅନୁଗାଳୁ କଲେ ତେବେ ଗୁଡ଼ିକରେ
 ଦୋଷ କଣ ? ଯେଉଁମାନେ ଅପମାନ ଗୁଡ଼ିକ
 ପାଇଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦେଖି ପାଉଥିବାର
 ଗୁଡ଼ିକ ଗୁଡ଼ିକ ରଖିଲେ ଦେଇ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ଶୁଣା
 ଯାଏ । ପ୍ରକୃତର ଯେ ନେମାନ୍ତି ଦୋର
 ଗୁଡ଼ିକ ଗୁଡ଼ିକ ସରବାରର କିଛି ଗୁଡ଼ିକ ନ ମିଳି-
 ଲେଇଲେ କେତେ ଜମିଦାର ରଖିଲେ କିଛି
 ଗୁଡ଼ିକ ଦେଇଅଛନ୍ତି; ଏମନ୍ତ କି ତେଣୁ ଜମିଦାର
 ଗୁଡ଼ିକ ଗୁଡ଼ିକ ଦେଉଥିବାର ଅନୁମାନେ
 ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଅଛି । ଏପରି ଅନୁମାନେ
 ଜମିଦାରଙ୍କ ସ୍ତରୀ ତାମ୍ବୁର ଦୋଷକୁ ନୁହେ
 କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କି ପ୍ରକୃତ ଦାଗଜ ଦେବେ ?
 କାଗଜ ଦେବେ, କାଗଜର ପଦ ୧୭୭ ଶାଳରେ
 ଶ୍ରେଣୀ ଗୁଡ଼ିକ ନ ଦେଖାଇଲେ ଗୁଡ଼ିକ ବାଦପା
 ଦେବ ଏହି ଅନୁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଜା-
 ରଦ୍ଦ ଅଛି । ଏପରି ମଧ୍ୟ ଦାଗଜର ବସନ୍ତ
 କାଗଜ ଦେବାକୁ ସେମାନେ କିମ୍ପା କରନ୍ତେ ।
 କେହି ଦେ ୧୭୭ ଶାଳରେ କେତେକ
 ପ୍ରକୃତ ଦେଇ ଗୁଡ଼ିକରେ ଯେ କିଛି ଗୁଡ଼ିକ
 ଦେଉଥିବ ଯଦି ତାହା ବରଦାର ପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ଗୁଡ଼ିକ ଦେବ ତେବେ ସେ ଗୁଡ଼ିକ ପାଏ ପାଇବ କି
 ନା ଏହା ଅନୁମାନେ କିମ୍ପା ନ ଥାଏ । ଅନୁ-
 ମାନଙ୍କ ହସ୍ତେକମାନେ ସେ ଗୁଡ଼ିକ ପାଇବାର
 ଉପାୟ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶନେ ଏପରି ଅଧିକ
 ଦେଲେ ଦେବୁ ପ୍ରକୃତ ଦାଗଜ ଦେଉଥିବୁ
 ଜମିଦାରମାନେ ଦାଗଜର ପ୍ରକୃତ କର ନ
 ପାରନ୍ତେ ଦୋଲି ଦାଗଜ ଦେବାର ବଡ଼ ଅଳ୍ପ
 ମିଥ୍ୟା ବଦା ଯାଉଅଛି ଦେବୁ ଏପରି ସ୍ତରୀ
 କରାଗାଉଛି କିନ୍ତୁ ଏହା ଅବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଯେ
 ମିଥ୍ୟାକୁ ଅବଶ୍ୟକ କରନ୍ତେ ସେ କୌଣସି
 ପ୍ରକାରେ ମିଥ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ମିଥ୍ୟାଦାଗଜ
 ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତେ ।

କମ୍ପାନୀର କାଗଜଦୋଷରେ ବଦାଗଜରୁ
 ଦାଗଜ ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଅଛି ଏହା
 ଅପରିସ୍କୃତ ଅଟଇ । ନେମାନ୍ତିରେ କାଗଜ-
 ଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକା ପ୍ରକାଶକର ନାମାଦ
 ପ୍ରକାରେ ଅର୍ଥ ଗୋଷ୍ଠି ଓ ଅଧିକାର
 କରନ୍ତି । ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକା ଓ
 ପସନ୍ଦର ବାମା ନ ରହିବ । ଯଦି ଦାଗଜ

କମ୍ପାନୀ କରବାର ସେମାନଙ୍କୁ କମ୍ପାନୀ ଦଥଯାଏ
 ତେବେ ସେମାନେ ଦୋର ଗୁଡ଼ିକ ଦାଗଜ
 କମ୍ପାନୀର ଗୁଡ଼ିକ ଗୁଡ଼ିକ ଓ ସରବାରଙ୍କ
 ଅନୁପାୟ ଦେବ । ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି
 କମ୍ପାନୀ ଦଥଯାଉଅଛି କି ନା ସେମାନେ ଅଳ୍ପ
 ଦୁର୍ଗୁ ଦେଇ ଦେଲେ ଯେ କମ୍ପାନୀର ଦାଗଜ
 ନେଇ ରଖିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେଲେ
 ଶରବାଦେବକ କିମ୍ପାକୁ ରଖିବୁ କରନ୍ତେ ।
 ଏହି ଅନୁମାନେ ସେମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକା-
 ଗୁଡ଼ିକ ଦେବୁ ପ୍ରକୃତ ସେମାନେ ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଲେ
 ବଦାଗଜର ମିଥ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଦେବ ।
 ପଦ ୧୭୭ ଶାଳର ଦାଗଜ କଲେ ଗୁଡ଼ିକର
 ବଦାଗଜରେ ଦାଗଜ ଦୋଷକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
 ଭଲକିମାନେ ଦେଖିବାର ଦାଗଜ ଦେବାରେ କି
 ଅପତ ଥିଲା ।

ଏହା ଏହି ଅଠ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ
 ମଧ୍ୟରୁ ବସନ୍ତରୁ ହୋଇଅଛି ସେ ମାଗଲ-
 ମାନଙ୍କର ବସନ୍ତ ଦାଗଜ ଦେବ ଦେବ
 ଗୁଡ଼ିକ କିମ୍ପା ଦେବେ ଦଥଯାଉ ନାହିଁ ।

ଅନୁମାନେ କି ବଦାଗଜରେ ଜମିଦାରମାନ-
 କୋରୁ ଅଧିକାଗଜ ଭଲ କରବାର ଅବ-
 ଶ୍ୟକ ନ ଥିଲା ଦାଗଜ ଅନୁମାନଙ୍କୁ ଗୋଷ୍ଠି
 ଦେବୁ ଅଛି ଯେ କେବାର ଦେବୁ ଦାଗଜ
 ଗୁଡ଼ିକରେ କରବ କି ଦେବେ ଦେବୁ ଯାଆନ୍ତି
 ବସନ୍ତରେ ଅବଶ୍ୟକ କି ଅନୁମାନ କରନ୍ତେ ।
 କେବେ ଅଧିକାଗଜ ଦେବାର କି ପ୍ରକାଶକ
 ଥିଲା, ସ୍ତରୀର ଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରକୃତ କିମ୍ପା ଅବଶ୍ୟକ
 ଜଣାଯାନ୍ତି । କେହି ଦାଗଜ ଏବେ ମାଗଲରେ
 ରଖିବୁ ଦୋର ସେ ମାଗଲର କେତେକ
 ରଖିଲେ ପାଇଲେ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ
 କେତେ ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଅଛନ୍ତି ଅବଶ୍ୟକ ଜଣାନ୍ତେ
 ଓ ଜମିଦାର ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶକ ସନ୍ତୋଷଜନକ
 ନରେ କର ନ ପାରଲେ ରଖିଲେ କଥା ସାହି୍ୟ
 ହୁଅନ୍ତି । ଯଦି ଦାଗଜ ଦେଖିବାର କିମ୍ପା
 ଅବଶ୍ୟକ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଦାଗଜ ଜମିଦାରର
 ସରସ୍ତା ଦାଗଜ ଭଲ କର ନିଅନ୍ତେ କି
 ଗୁଡ଼ିକ ଠିକ୍ ଦଥା ଜଣାଯାନ୍ତି ଓ ଦେବୁ
 ଦାଗଜ କରୁଲେ ଗୁଡ଼ିକ ବସନ୍ତ ତାହା
 ବସନ୍ତରେ କିମ୍ପା । କିମ୍ପା ଜମିଦାରମାନେ
 ପୁଣ୍ୟ ଦୋଷର ଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁ ଦାଗଜ
 ଦାଗଜ କରୁଲେ ତାହା ଯାଆନ୍ତି ନା ସ୍ତରୀ-
 ସୁ ଗୁଡ଼ିକ ଦାଗଜ ଦେଲେ ପାଇବୁ ସରସ୍ତା ।
 ଉପସ୍ତୁତ ପ୍ରକାରେ ପ୍ରକୃତ ଗୁଡ଼ିକ ଗୁଡ଼ିକ

ହୋଇଥିଲେ ଅନେକ ଲୋକ ମିଥ୍ୟା ଜାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଦୋଷକୁ ଓ କାନୁଗୋଇଙ୍କ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଓ ଅପହରଣକୁ ଓ ନାନାଦି ଦ୍ରୁମର ରକ୍ଷା ପାଇଥାନ୍ତେ ଏବଂ ସରକାର କର୍ତ୍ତିଶ୍ରୀ ଏତେ ଲୋକଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ଲେଖାଇବା ଦୋଷରେ ଦୋଷୀ ନ ହୁଅନ୍ତେ ।

ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚାଳିତ ହାତମାନେ ପୁର ବରଫକୁ କି କାନୁଗୋଇମାନେ ଜମିଦାରଙ୍କ ଦାଗଲ ଜାଗଜ ଜମାରିବା କରନ୍ତେ ଓ ମଧ୍ୟ ସକଳକ୍ରମର ଓ ସର୍ବରୁ କ୍ରମେ ଦୟାଳୀ କଲେକ୍ଟର ଦେଇ ଦେଇ ଏ ବସ୍ତୁର ଉପକ୍ରମ କରନ୍ତେ । ଏତେ କ୍ରମେ ଏ ବସ୍ତୁର ଅଧିକ ଉପାରିତ ବରଫ ବାର ଅବସ୍ଥା ନ ଥିଲା ଓ ଯେ ଉପାୟରେ ହେଉଅଛି ତହିଁରେ ବେବଳ ଦଗୁଲୋକ କରା-ରୁ କମିଦାର ରମ୍ଭା ଉଦ୍‌ୟର ଅଧିକ ଦାଗଲ ଏବଂ ସରକାରଙ୍କର ଅଧିକାରୀ କର୍ମକାରୀ କାନୁଗୋଇମାନେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଲୁଣ୍ଠି ଗାର ଜାଗଜ ଠିକ ଥିବା ଓ ପ୍ରଜାମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁଡ଼ି ପାଇଥାଏର ଉପାୟ ବରଫ ଓ ହାତମାନେ ତଦାରଖରେ ଅପଣା ଉପାୟକୁ କୌଣସିମତେ ସମ୍ପ୍ରମାଣ କରନ୍ତେ । ଫଳ ମଧ୍ୟରେ ବେବଳ କାନୁଗୋଇଙ୍କର ଲାଭ । ଅନୁମାନେ କାନୁଗୋଇ ପ୍ରକାରରେ ଯାହା ଲେଖିଲୁ ସମସ୍ତେ ସକଳପ୍ରକାର ସେବର ଦ୍ୟବ-ହାର ନ କରନ୍ତୁ ଅଧ୍ୟାୟ କରନ୍ତେ ସକଳେ ନାହିଁ ।

ଏ ପ୍ରକାରରେ ଅନୁମାନଙ୍କର ଅଧିକ ଗୋଟିଏ କଥା ଅଛି । ଯଦି ମିଥ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ଜାଗଜ ଦାଗଲ ନ ହେବା କମ୍ପା ତାହା ଠିକ ନ ଥିବା ଦୋଷରେ କୌଣସି କମିଦାରଠାରୁ ଗୁଡ଼ି ଗୁ-ଡ଼ି ସରକାରଙ୍କୁ ନ ଧରନ୍ତୁ ତେବେ ସେ କି ତାହା ରମ୍ଭାକରଠାରୁ କୌଣସିମତେ ଅତ୍ୟାଧିକ ଦର ନ ଗ୍ରହଣ ? ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଇ ନ ପାଇଲେ ଅଧିକତ ପାଇବ । ଏଥିରେ କି କମିଦାର ପ୍ରଜା ଉଦ୍‌ୟର ଅଧିକ ନ ହେବ ? ସରକାର ଏତକ କଥା ରୁଁ ପାଇ ନାହାନ୍ତି କି ଅଧିକ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ଯେ କି ମୁଁଙ୍କ ଦେହ-ପତାରେ ଥିଲେ ଓ ଯାହାଙ୍କର ଯାତ୍ରାପୁରୁ ଅଧିକାର କଥା ହୋଇଥିଲା ମଉସାକାମର ଏବଂ କି-ସକା ନେତୃତ୍ୱରେ ହୋଇଅଛି ।

ଏଠାରୁ ମୁମୁକ୍ଷୁ ବାବୁ ବିକ୍ରମସାହିତ୍ୟ-ସଂସ୍ଥାକୁ ବଦଳ ଦେବେ ଓ ପୁଣ୍ୟର ମୁମୁକ୍ଷୁ ବାବୁ ହରେକୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ରର ଏଠାରୁ ଅଧିକ । ଏ ଅଙ୍ଗ ଗଡ଼ଜାତରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ।

ଯାତ୍ରାପୁରର ମୁମୁକ୍ଷୁ ବାବୁ ତନ୍ତ୍ରପ୍ରସନ୍ନଦେବ ଓ ଦେବପୁତ୍ରାଦି ଦୟାଳୀ କଲେକ୍ଟର ବାବୁ ଗଦାମନ୍ତ୍ର ନାଥଙ୍କର ଏକଗ୍ରନ୍ଥକା ଲେଖା ଏ ଦେଶ ନ ବଢ଼ି ହୋଇଅଛି ।

ଯାତ୍ରାପୁରର ସମ୍ପାଦକ ପାଇଅଛି ଯେ ସେ-ଠାରେ ଜଣେ ଗୁଡ଼ିଆର ଗୋଟିଏ ବ ୪ ଶର ମାଉସୁଡ଼ା ଫଳ ନ ଯାଇ କମ୍ପା ବର୍ତ୍ତମାନ ନ ହୋଇ ଚୁକ୍ତବତୀ ହୋଇଅଛି । ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚା ସେତେବେଳେ ତାକୁ ଚୁକ୍ତରେ ଦୁଧ ବାହାରୁଛୁ ଓ ସେ ଗୁଡ଼ିଆ ଚୁକ୍ତ ଅପେ ନ ଗାଉ ମହାଦେବଙ୍କ ଉପରେ ନାଲିଅଛି । ତେତେକ ଲୋକ ତାକୁ କାମଧେନୁ ବୋଲି କହୁଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ସେଠାରେ ଜଣେ ବ ୪ ଶର ବନ୍ଧ୍ୟା ହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଚୁକ୍ତବତୀ ହୋଇଅଛି । ଏଣିକି ଯା-ତ୍ରାପୁର ଚୁକ୍ତରେ ରହିବ ।

ଅନୁମାନେ କୃଷକମାନେ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଯେ ଶ୍ରାମକୁ ଉଦ୍‌ୟରୁ ନଦର ସର୍ତ୍ତକ ବଦ ଲାଗିଲେ ଅନୁଦାସର ଉଦାନ କ୍ରମି ଗୁଡ଼ିଏ ଅନୁଦାସିକରଠାରୁ ପାଇଅଛି । ଏହା ଶ୍ରାମକୁ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଣାଳି ବୈକଳ୍ୟରୁ ନାମା ଛାଡ଼ିବ ଅନୁଦାସ ଅଧିକ । ଲାଗିଲେ କିଲି ଉଦାନର ଅଧିକରୁ ଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବସ୍ତୁକୁ ବସ୍ତୁ-ରୁତ କରନ୍ତେ । ଅଧିକରୁ ଉଦ୍‌ୟରୁ ବାବୁ ପ୍ରଦାପା ଓ ସଦାପାଥାଗରଙ୍କ ଅଧ୍ୟକାବଳ ଗୁଡ଼ିକ ହୋଇଅଛି ।

ସାଧାରଣ ଦେହର ଯାତ୍ରାକାର ବରଫରେ ଯେ ଅଧିକା କରୁଥାଉଥିଲା ତହିଁରେ ଗୁରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କି ବସ୍ତୁ ହୋଇଅଛି । ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ୪ ୨୦୦୦ ଟା ସକଳଦୋଷର ଦୟାଳୀ ବାକ ଶ୍ରାମକ ମହାବୃଣା ବିକଳ ଗୁଣାଭର ଦେବେ ।

ଅନୁମାନଙ୍କ ଶ୍ରାମକ ମହାବୃଣାଙ୍କ ପୁର ଯେ କି ଉଚ୍ଚତରଠାରୁ ଅଧିକରେ ଉପଦେଶର ସକଳମାଣଙ୍କୁ ଅଗାମୀ ତାରୁଣ୍ୟ ମାସରେ ବନ୍ଦାହ ଦେବେ । ସେ କୁମାରୀ ଭବ ବନ୍ଦ୍ୟାରେ ଲପ୍ତା ଓ ବଦେ ସୈନ୍ୟର ଅବିକଳକ ଦୈନିକାଧ୍ୟ ଅଧିକ । ଧନ ସେ ଥି, ଏ ଦେ-ଶୀୟ ଅନେକ ପୁଣ୍ୟ ବଳପୁତ୍ର ପାଠକ ସୁନ ପ୍ରକରେ ସକଳେ ବାହୁ ।

ପୁଣ୍ୟପୁର ଅନୁଷ୍ଠାନ ସିଦ୍ଧର ପ୍ରକାରରେ ଶ୍ରାମକୁ ପୁର ଶ୍ରାମରେ ଅନୁମିତ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମଣର ଅଧ୍ୟାକାବଳ୍ୟର ଗୋଟିଏ ପୁଅକୁ ଏବଂ ହାତୁଣ୍ୟ ବ୍ୟାଧି ଅନୁମାନ ବରଫରେ ସେବାର ସୁଦେବ ଏହି ଗଣାରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନ-କର ରୁକ୍ତ ଶରୀର ହୁଅଇ ସେହିଠାରୁ ରୁକ୍ତ ବାହାରର ସେ ପ୍ରାଣ ଯୋର ଦେଲେ କହୁମାସ ତର ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ, ଦନ ମଧ୍ୟରେ ୮ । ୩ ଥର ପାଏ ଲେଖିବ ରୁକ୍ତ ଶରୀରକୁ, ରୁକ୍ତ ଗଲ ଉଦାର ସେ ବାହୁ ଉଚ୍ଚତର ଶୋଇ ପଡ଼େ । ଏପ୍ରକାର ପ୍ରାୟ ଏକବର୍ଷ ଦେବ ଦେ-ଉଅଛି କେହି ମାସରେ ୧୦ । ୩ ଥର ଦେଉ ମାସରେ ୧୩ । ୩ ଥର ଏପ୍ରକାର ହୋଇ ଏକେ ଅଧସେର ଲେଖିବ ରୁକ୍ତ ବାବୁ ହେଉଅଛି । କୌଣସି ଦୈନିକ ଏକେ ଗୁଡ଼ି ପାଉ ନାହାନ୍ତି ଏହା ଦେଖାଏ କି ବସ୍ତୁକ ପ୍ରକ ଅନୁ-ନିମୟ ଅଟେ । ତାକୁର ଯାହେବ ଏ ଭେଗ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରାପାରୁ ତାକୁ ଏ ମନ୍ଦୁର ଦେଖା-ଦାର ଅବଶ୍ୟକ ।

୧ । ଏକଦେଶରେ ବେତରୁ ଅଧିକର ବେଳୁ ଗର ତା ୨ ରୁଗ ଉତ୍ରକ ଦମାତ୍ରାକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବୃଣାଗଲକ ଦନରୁତ ଜଣେ ଉନ୍ମ-ବାସର ପ୍ରା ନିମାଦ୍ୟରେ ଶୋ-ତି ବନ୍ଦ୍ୟା ପ୍ରବକ କର ଅଛି, ସନ୍ତାନ ସଦ୍ୟକ ମଧ୍ୟରୁ ବେତର ପୁତ୍ର ଅପର ରୁକ୍ତଗୋଟି କଳ୍ୟା । ସେମାନେ ଅଧ୍ୟାକାସ କରତାବଦ୍ଧରେ ରହିଅଛନ୍ତି ।

୨ । ସମ୍ପ୍ରତି ମାନାକରେ ଗୋଟିଏ ବିଧବା ବିବାହର ଉଦ୍‌ୟୋଗ ଦେଉଅଛି ବନ୍ଦ୍ୟାକୁ ବସ୍ତୁକମ ୧୦ ଏକ କରୁର ବସ୍ତୁକମ ୨୦ ବର୍ଷ ମାନାକରେ ଏହିପ୍ରଥମ ବିଧବା ବିବାହର ଉଦ୍‌ୟୋଗ ।

୩ । ବଦ୍ୟାମକ ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀରେ କୌଣସି ହିନ୍ଦୁ ଦେହର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ନରକରୀ ହୋଇଅଛି ଯେ ବଳଦାନ ବନା ତାହାର ଫାସିର ହୁକୁମ ହୋଇଅଛି । ଏବେପୁଣି ଏକେବର ଅପର ୧୦ ଦିନର ଅଛି ? ଅର୍ଥ କୃତ୍ତିରେ ଦେବ ଅନୁ ଅଧିକର ନିଧ୍ୟ ଅନୁକ ଦେହରେ ଓ ବର୍ଷ ଦେହରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଅଛି ।

୪ । ଏହି ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସରଳ ବ୍ୟକ ବଦ୍ୟା-ବଦାର ବ୍ୟକ୍ରମ ଓ-କ୍ରମର ମହାବୃଣାରେ ସୁପ୍ରତି ଓ ପ୍ରକାର ଦେଲ ।

କରକ ପାଠ୍ୟ

ସାମ୍ବାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଦ୍ଵାଦଶ

ସଂଖ୍ୟା

ଜାତୀୟ ଅନୁର ସମ୍ପାଦନାମୟିତା । ମୁ । କାର୍ତ୍ତିକ ଦଶମ ସମ୍ପାଦନାମୟିତା

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୫
ମସିହା ସାଂସଦୀୟ ମୂଲ୍ୟ ୫୫

ଗର ସମ୍ପାଦକ ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ
 ହୋଇଥିଲା ଓ ମେଧାବୀ ବଂଶେଷ ଅତି ଦେଖି
 ପ୍ରକୃତ ବୃଦ୍ଧି ଦେବାକୁ ଅପା ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର
 ତାହା ବିପଦ ଦେଲା । ଯେତେବେଳେ ବର୍ଷା ହୋଇ-
 ଅଛି ତଦ୍ଦିନେ ଲଘୁଧାନ ଉତୁର ଯିବ ମାତ୍ର
 ଦାରୁଣ ଲଘୁଧାନ ସଦାଶେ ଆହୁର ବୃଦ୍ଧି ଅବ-
 ଶ୍ୟବ । ବର୍ଷାମାନ ମେଘ ନିକୃତ ବର ନାହିଁ
 ଯେତେବେଳେ ବର୍ଷା ଦେବାକୁ ଲଘୁଧାନ ଦେଖାଯାଏ
 ଯଦି ଅତି ବୃଦ୍ଧି ନ ହୁଏ ତେବେ ଲଘୁ ଅବଶ୍ୟ
 ହେବ ବମନ୍ତ ଅପକା ହେଉଅଛି । ବରଦେ-
 ପର ଅବଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅତି ମନ୍ଦ, ଯେତେବେଳେ ବର୍ଷା-
 ଲଘୁଧାନ ହାତୀବାସ ଯଳ ପଡ଼ିଅଛି । ମାତ୍ର
 ବମ୍ବେ ଓ ମାଡ୍ରାସ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରକୃତ ବୃଦ୍ଧି
 ହେବାର ଶୁଭାଶାସ ।

କିମ୍ପା ସେ କାଗଜର କୁଟିବାକୁ ହେବ ଓ
 ଯେଉଁମାନେ କାଗଜ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ସେମାନ-
 କତାରୁ ସୁଦ୍ଧା ଅତି କାଗଜ ଭଲର ବ୍ୟୟ
 ନ ଯାଇ ଦେବକୀ ଏହି ବୃଦ୍ଧିବାକୁ ହେବ ଯେ
 ସେମାନେ ଲବଣକୁ ଗ୍ରହଣ କେଉଁ ବ୍ୟୋଧନ
 ଦେଇଅଛନ୍ତି କିମ୍ପା । ଯଦି କିମ୍ପା ଓ କାଗଜ
 ଭଲର ଅଞ୍ଚଳ ଯେ ଉଦୟବର୍ଷା କିମ୍ପା ସା-
 ହେବ ଥିଲେ ବମନ୍ତ ମୁହେ । ସେ ଅତି
 ଦୋର୍ତ୍ତ ଓ ଦରଶିନେଶ୍ଵର ଅଟଇ । ଲବଣ-
 ମାନେ ଗୁଡ଼ି ପାଇଅଛନ୍ତି କିମ୍ପା ଓ ପାଇଥିଲେ
 କିମ୍ପା ଯେପରି କିଛି କିମ୍ପାର ସୁନ୍ଦର
 ନେଇ ନ ଯାଉ ଏହି ଅତିପ୍ରାୟରେ ଉଚ୍ଚ
 ଅଛି ପ୍ରକୃତ ହୋଇଥିଲା । କିମ୍ପାରେ କିମ୍ପା-
 ଗନ୍ଧର ସାହେବ ଅଠବର୍ଷର କାଗଜ ଭଲ
 ବର୍ଷାଥିଲେ କିମ୍ପା ଉଚ୍ଚର ଅତି ବୃଦ୍ଧିରେ
 ବର୍ଷାମାନ ସେ ହୋଇଲୁ ଯେ କାଗଜ ଭଲ
 କିମ୍ପା ଦିନେଷ ଭଦ୍ରାବନ ନ ହର ହୁଏ କାଗଜ
 ଲଘୁଧାନ ଭଦ୍ରାବନେ କିମ୍ପାମେଶ୍ଵର ଅତିପ୍ରାୟ
 ସିବ ହେବ ।

କିମ୍ପାରମାନେ ଅନେକ ଲୁଗା ଓ
 ବ୍ୟୟର ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ଓ କିମ୍ପାର
 ସେମାନେ କିମ୍ପା ସାହେବକତାରେ ବ୍ୟୟ
 କୁଟିକ ହେବେ ଏହା ବୋଲିବାର ନାହିଁ
 ଏକା କିମ୍ପାର ବାହୁକ ଲବଣମାନେ ସୁଦ୍ଧା
 ଅନେକ ଅତି ଓ ଅଭ୍ୟାସର ରକ୍ଷା
 ପାଇଲେ ଯେତେବେଳେ କିମ୍ପାରମାନେ ଉପରେ

ଯାହା କିମ୍ପା ତାହା ଲବଣର ଉପରେ ସର୍ବତ୍ର
 ବା ଅଂଶିତ କିମ୍ପା ମନେହ ନାହିଁ । ଏତେବେଳେ
 ଅନୁମାନେ କିମ୍ପା ସାହେବକତା ଧନ୍ଦବାଦ
 ଦେଉଅଛି ଓ ବ୍ୟୟ ପ୍ରଦାନା ବଦୁଅଛି ।
 ସାଧାରଣ ପୁଞ୍ଜ ତତ୍ତ୍ଵର ଉପାୟ ଦେବକ
 ସମ୍ପାଦକ ଅତି ଅକ୍ଷେପର ବ୍ୟୟ ଏହି ଯେ
 କିମ୍ପା ପ୍ରତି ଅନେକ ପାତ୍ରମ ତାହୁଣ ଦୃଷ୍ଟିପାତ
 ନ ହରଣ ନାହିଁ କିମ୍ପା ଦେବକ ଦେବକ ସୁଦ୍ଧ
 ସୁନାୟ ସମ୍ପାଦକ ପ୍ରତି ଗାଢ଼ର ବାଦୁଣ ଶୁଦ୍ଧ
 ଓ ମନୋଯୋଗ ଦେଖି ଅନୁମାନେ ସାତ୍ରସ୍ୟ
 ଅନୁରକ୍ତ ହୋଇଅଛି ଓ ଲବଣ କିମ୍ପା ଯେ
 ସେ ସଦା ଏହି ପ୍ରକାର ସୁଦ୍ଧି ରକ୍ଷି ଦେବ-
 କର ସୁଦ୍ଧ ସୁଦ୍ଧତତା ଓ ଦେବର ଉଦ୍ଧର ପକ୍ଷରେ
 ଏକାନ୍ତ ସହବାସ ହେଉଛି । ଲେବେ ମଧ୍ୟ
 ସମ୍ପାଦକର ଉପକାର ବୃଦ୍ଧି ।

ଅଜାୟ ରାମ୍ପନ ଦେବା ଦୋଷରେ କୌଣସି
 କିମ୍ପାଅପାଦ ଓ ବାଲେଶ୍ଵରର କୁଟିକଣ
 କିମ୍ପାଏ ବସନ୍ତ ଓ ଉତ୍ତରର ଉଚ୍ଚ କିମ୍ପାରକ
 କିମ୍ପାଏ ଦୋର୍ତ୍ତ କିମ୍ପାର ଯେ ଲେଖିବେଶ୍ଵ
 ବ୍ୟବସ୍ଥିତବାହେବ ପ୍ରସ୍ତାନ ଲଘୁଥିଲେ ତାହା
 ମହାମାନବ ଶୁଦ୍ଧ ବ୍ୟବସ୍ଥିତବାହେବ ଅଭାବ୍ୟ ହର
 ଅଛି । ଏ ସୁଖସମ୍ପାଦ ଅନୁମାନେ ହୁଣ-
 ସେହି ଅଧି ସର୍ବିକାର ଅବଗଳ ହୋଇ ଅତି
 ଅନୁରକ୍ତ ହେଲୁ ଓ କିମ୍ପାରମାନେ ବ୍ୟୟ
 ଉପରେ ଶୁଦ୍ଧ କିମ୍ପାର ଅନୁରାଗରରେ

ମନ୍ତ୍ର ଦେବେ ଏ ପ୍ରକାରେ ଅନୁମାନେ ଯେ ମତ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ସେହି ମତ ମହାମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶକରୀ ଜନମାନଙ୍କ ଉପଦେଶଠାରୁ ବଳପୂର୍ବକ ବୁଝି ନେଲେ ଜନିତାରମ୍ଭରେ ବସ୍ତୁମତେ ନୀଳମ ହୋଇଗଲେ ଓ ଏଥିରୁ ସ୍ତମ୍ଭ ଅଠର ଅଛି ତେବେ ଜାହାର ଜନିତାର ଗୋଟି ହେବାର ବ୍ୟବସାୟ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶକରୀ ପୁଅର ବ୍ୟବସାୟ ଓ ବସ୍ତୁର ଗାଢ଼ତା ଅନୁଭବନ । ତାଙ୍କଠାରେ ଅନୁମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବମତେ ଜନିତାର ଗଣନା ବୁଝି ହୋଇ ନ ଥିଲେ ହେଁ କାହାର କଥା ନ ମାନି ସେ ଯେପରି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କଲେ ତାହା ତାଙ୍କ ବିଦେଶଜା ଓ ବସ୍ତୁର ଯଥେଷ୍ଟ ପରିଚୟ ଅଛି ଓ ତଦ୍‌ବା ଜନିତାରମ୍ଭରେ ତାଙ୍କଠାରେ ଚିତ୍କାରକୁ ଉତ୍ତୀ ହୋଇ ରହିଲେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅନୁମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶ ଯେ ସେମାନେ ଏ ଶିକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀ ନ ହୋଇ ରହିଲେ ତାଙ୍କୁ ନ ଚିପୁନ । ବନସ୍ତା ଘାଟେକ ଅନର୍ଥକ ଏ ବସ୍ତୁରେ ଏତେ ଧୂମଧାମ ଲଗାଇଲେ ଓ ଲେଖ୍ୟହେତୁ ଉପଦେଶର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପପ୍ରସ୍ତାପ ହାବିମାନେ ତାଙ୍କର ମତରେ ଭଲିଲେ । ଏକା ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶ ଏଥିରୁ ସୁସ୍ପଷ୍ଟରୁ ଦଲେ ।

ଉପଦେଶ ସ୍ତମ୍ଭ ।

ଅନେକ ଦଳ ପଦେ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଏ ପ୍ରକାର ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ କରୁଥିବାରୁ ଅନୁମାନେ ସେ ସମୟରେ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରେ ଅପଣାର ମତ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ତାହା ଯାତ୍ରାମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତି ନ ଥିବ, ଏଯୋଗ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚାର ସଂକ୍ଷେପ ବିବରଣ ଲେଖୁଅଛୁ । ଅନୁମାନେ ବନୋବସ୍ତୁ ଜାଗତପତ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶ ଚଳନ୍ତ କର ଏଥିରୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରୁଥିଲେ ବ୍ୟାସ୍ତ୍ର ଉପଦେଶର ଚିତ୍କାର ସ୍ତମ୍ଭ ନାହିଁ ଥାନ ଉପଦେଶ ସ୍ତମ୍ଭ ଏହି ଯେ ସେ ହରି ଦେଉଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମି ଲେଖ ବଳପୂର୍ବ ସେଥିରୁ ଜନିତାର ତାକୁ ବସ୍ତୁର ଭେଦ ନ ପାରିବ କିମ୍ବା ଉତ୍ତୀରଣ କରନ୍ତୁ ଅପର ଦେଲ ନ ପାରିବ । ଏହା ଚିନ୍ତା ଜାହାର ଅଛି ବସ୍ତୁ ସ୍ତମ୍ଭ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ବ ସେ ସୁମିରେ ଧନୀ ବସ୍ତୁର ବୃକ୍ଷାଦ କାଟି ନ ପାରିବ କିମ୍ବା ବନର ସ୍ତମ୍ଭ ସୁଧା ସ୍ତମ୍ଭରୁ ବର ନ ପାରିବ । ବଳୁ ଅନୁମାନଙ୍କର ଲେଖ୍ୟହେତୁ ବ୍ୟବସ୍ତ୍ରର ଘାଟେକର ମତ ଏପରି ନୁହେଁ ଅପରନ୍ତୁ ସେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଦୌଣ୍ଡି ଉପଦେଶ ଥାନ ପଞ୍ଚାଶର

କୁମି ବସ୍ତୁର ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରେ ସେହି ଜନିତାରରେ ଅଛି ତୁମି ଧରୁଥିଲେ ଥାନ ତୁମିରେ ତାହାର ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରୁ ଉତ୍ତୀ ହେବ ନାହିଁ । ସେ ଏ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରେ ସ୍ତମ୍ଭରୁ ଜନିତାର ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରୁ । ସେମାନେ ଯେ ମତ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ତାମ୍ଭଲ ଘାଟେକ ଦେଖର ତାହା ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶର ଉପଦେଶ ଜନିତାରରୁ ସୁଧାସ୍ତ୍ରରୁ ବସ୍ତୁରେ ତାଙ୍କର ଏକାଦଶ ଧୂମ, ଏଥିରୁ ବଳପୂର୍ବ ଅନୁଭବର ସ୍ତମ୍ଭ ଅଛି ଏକ ଦୋର ପାରେ ।

ତାମ୍ଭଲ ଘାଟେକର ମତ ଯାହା ଦେଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ହୋଇଲେ ଯାହା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା ଅନୁମାନଙ୍କ ମତ ହଜେ ସୁସ୍ପଷ୍ଟସ୍ତମ୍ଭରୁ ଉତ୍ତୀ ଓ ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ । ମହାମାନଙ୍କ ଜନମାନେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଉପଦେଶର ଯେ ଚିତ୍କାର ଥାନ ତୁମିରୁ ସୁମିରୁ ବ୍ୟାସାଧେ ଯାହା ଅବସ୍ୟକ ତାହା ସକ୍ଷୁ ଜନିତାରର ଅଛି ଜନିତାରର ଅଧିକ ଅଧିକାର ଅଛି ଯେ ଯେଉଁ ମାନଙ୍କର ତୁମିରେ ବସ୍ତୁରୁ ଅଛି ବେକର ସେହି ବ୍ୟବସାୟକଠାରେ ସେ ସ୍ତମ୍ଭ ଅବସ ବସ୍ତୁର ପାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଜନିତାରର ଅବସ୍ଥାରେ ସେ ସ୍ତମ୍ଭ ଅଧ୍ୟ ଦେହ ନେଇ ନ ପାରେ । ଉପଦେଶର ଏଥିରୁ ବୁଝି ଅଧିକାର ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ବସ୍ତୁରୁ ଚଳାଏ ପକ୍ଷରୁ ଚଳାଏ କର ପାରିବ କିମ୍ବା ଅପଣା ମର କିମ୍ଭେ ତୁମି ବ୍ୟବସାୟର ବସ୍ତୁରୁ ବେଦ ପାରିବ । ଯଦି ଏଥିରୁ ବସ୍ତୁରୁ ବସ୍ତୁର ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶ ଓ ଚଳାଏ ଗଣ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରୁ ହୁଏ ତେବେ ଜନିତାରର ଅଧିକାର ଅଛି ଯେ ସେ ତାକୁ ଅଧିକାର ପ୍ରଦେଶକରୀ ସୁପ୍ରାବସ୍ତୁର ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶର ପାରିବ ଓ ପ୍ରକୃତ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶ ନେଇ ପାରିବ । ଏ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶ (ଜିଲେ) ଉପଦେଶ ଉପଦେଶରେ ପ୍ରକାର ହୋଇଅଛି ।

ଏଥିରୁ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ବିଷୟର ଶୀର୍ଷ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରେ ଦେଖାଯାଏ । ଉପଦେଶରେ ଥାନ ପଞ୍ଚାଶରୁ ହୁଏ ବସ୍ତୁରୁ ବସ୍ତୁର ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶର ବିଶ୍ୱାସରେ ତାହା ବସ୍ତୁର ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରୁ ହୁଏ । ଦୋଧ ହୁଏ ବସ୍ତୁରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶର ଏଥିରେ ବୁଝି ପ୍ରକାର ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରେ ତାଙ୍କର ଏକାଦଶରେ ଦୁର୍ଭି ପାରି । ତେବେ ଜନିତାରରେ ମଧ୍ୟ ଥାନ ଉପଦେଶର ପଞ୍ଚାଶ ଅପାରିତରେ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶର ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶ ମାଧ୍ୟ ଯେଉଁ ସୁଲେ ଜନିତାର ଅପରି ଦର ଅଛି ସେ ସୁଲେ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶର ବା ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରେ । ଦେହ ଜନିତାର ଅପଣା

ସ୍ତମ୍ଭର ଅଧିକାରମତ ଅପରି ବସ୍ତୁର ନାହିଁ ସୁଧ ଦେହ ଏଥିରୁ ଅଧିକ ଅଧିକ ଯେ ବ୍ୟବସାୟ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରେ ଅଧିକ ଥାନପଞ୍ଚାଶ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରୁ । ଜନିତାରର ଏଥିରୁ ଅପଣା ଘୋରୀରୁ ଅଧିକ ।

ଏକ ଉପଦେଶ ପଥକର ଓ ଚର୍ଚ୍ଚାର ଅଭାସର ।

ଅନୁମାନେ ଏଥିରୁ ନୁହେଁ ଯେ ପଥକର ସମ୍ପର୍କରୁ ପରିଚିତର ଓ ତଦ୍‌ବାରେ ବ୍ୟାସାବେଶର ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରୁ ଓ ବ୍ୟାସାବେଶର ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରୁ ଓ ଅଧ୍ୟାବେଶରୁ ଚର୍ଚ୍ଚାର ଚର୍ଚ୍ଚାର ଏକ ଅଧିକ ଉପଦେଶ ଯେ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରୁ ବ୍ୟବସାୟ ନିଅନ୍ତୁ ଦେବ ଅନୁମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରୁ କଥା ପ୍ରକାରରେ ପଠିଅଛି । ଅନୁମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଉପଦେଶର ଉପଦେଶ ଧର୍ଯ୍ୟ କରବା ଦୋମେ ଅଧେବରମାନେ ବସ୍ତୁର ହୋଇଥିଲେ ଓ ପ୍ରମାଣରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶର ବସ୍ତୁର ହୋଇଥିଲେ ହୁଏ ପଥକର ଅଧିକାର ଥାନ ବୁଝି ଅଧିକ ଯେ ଯେଉଁ ମାନେ ତୁମି ଉପଦେଶ ପଥକର ଦେଉଥିବେ ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶ ବ୍ୟବସାୟ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରୁ ଥିଲେ ସେମାନେ ପରିଚିତର ଘାଟୀ ନ ହେବେ । ଏହି ବ୍ୟାସାବେଶରେ ଅଧିକର ପର ବର୍ତ୍ତିତ ନେଲ ଓ ବାକି ଯାହା ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶର ଉପଦେଶ ଅଧେବରରୁ ବେକରରୁ ନିଅନ୍ତୁ ଦେଲ । ଅଧେବରମାନେ ଅଧିକରରୁ ନ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାମାନେ ଯେ ଅଧିକର ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶ ଓ ବ୍ୟବସାୟ ହୋଇଥିବେ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ କରା ଯେବେକୁ ବ୍ୟବସାୟରେ ବସ୍ତୁର ମୁକ୍ତି ପାରିବା ଅଧିକ ଅଧେବରରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶର ପର ମୁକ୍ତିପ୍ରମ ଅପରି ବସ୍ତୁର ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରୁ ବସ୍ତୁର ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରୁ ଅଧିକରୁ ପ୍ରକାମାନଙ୍କର ସ୍ତମ୍ଭରୁ ଅଧିକରୁ ପ୍ରକାମାନଙ୍କର ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶର ଅଧିକରୁ ହୁଏ ଓ ବ୍ୟବସାୟ ଦେଖାଯାଏ । ଅଧିକର ପର ଉପଦେଶରେ ପଥକରରେ ଅଧିକର ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶର ଶତ ହେବ ଅଧିକର ସରକାରର ବୁଝି ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶର ନାହିଁ ।

ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରେ ଅଧେବର ବସ୍ତୁର ହୋଇ ନାହିଁ ସେଠାରେ ଏ ଜର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତୁର ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶର ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶରୁ ଅଧିକର । ସୁଧ ଓ ବ୍ୟବସାୟ ଅଧେବର ବସ୍ତୁର ହୋଇ ନାହିଁ ଅଧିକର ବସ୍ତୁର ଅନୁମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟାବେଶର

ମଧ୍ୟବନ୍ଧୁ ଉକ୍ତ ପୁରୁ ପ୍ରକାର କଥା ଲେଖିଅଛନ୍ତି ।
 ଯେଉଁଠି ଲେଖିଛନ୍ତି ସେହିପ୍ରକାରେ ସେ
 ଲେଖିଛନ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ସ୍ୱଳ୍ପ ନି ବରବା ଓ
 ଯେଉଁ ଗ୍ରାମରେ ଅନେକ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ବ୍ୟବସାୟୀ
 ଥିଲେ ସେହି ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ସରକାରୀ
 ସ୍ୱାମୀୟ କର୍ମବ୍ୟାପୀ ବା କାନୁଗୋଇମାନୁ ବ୍ୟା-
 ପାରୀ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବାକୁ ଚାହା କମିଶ୍ନର ଓ
 ବୋର୍ଡ଼ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲା ଓ ଉପନିୟାୟୀ
 ସେଠାରେ କର୍ମ ଲାଗିଲା ଏବଂ କଟକରେ ସେହି
 ପ୍ରଥା ଅବଲମ୍ବନ ହେବା କାରଣ ଅପେକ୍ଷା
 ହେଲା । କିଛି ପୂର୍ବ କଟକର କଲେକ୍ଟର
 ସମୁଦାୟ ଜିଲ୍ଲାରେ ଘରର ଭାଲିଆ କରବା
 ସକାଶେ କାନୁଗୋଇମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ
 ମାତ୍ର ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଅପେକ୍ଷା ପାଇବାର ସେ ଅର୍ଥ
 ରହିଲା କିଛି ୨୦ ବ ୨୦ ମହାଜନ ଗ୍ରାମି ବାଞ୍ଚି
 କିଛି ଘର ଥିବା ଘର ଓ ବୋଦାନର ମୂଲ୍ୟ ଆର୍ଯ୍ୟ
 କରବା ସକାଶେ କାନୁଗୋଇଙ୍କୁ ଅର୍ଥ ଦେଲେ ।
 ପ୍ରକାଶରେ ଏ ପ୍ରଥା ଦୋଷ ଥିଲା ଅର୍ଥ ଓ
 ଏଥିରେ ଅନୁମାନେ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ଅବା
 ଦରୁଥିଲା ଯେ ଅପେକ୍ଷା ସ୍ୱଳ୍ପ ହୋଇକର
 ଉପସ୍ଥଳ ଘର ବାଞ୍ଚିବା କାରଣ ଜଳଯାବ
 ପରମ୍ପରା କରୁଥିଲେ କିଛି ଯେ ଅଧିକ ଓ
 ଅଧିକାରରେ ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା ଚାହା ଅର୍ଥ
 ହେବ ନାହିଁ । କାନୁଗୋଇମାନେ ଯଦି କିଛି
 ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ଚାହା ହେବଲ ୨୦ ବ ୨୦
 ଗ୍ରାମରେ ଅବଶ ରହିବ । ମାତ୍ର ଅନୁମାନଙ୍କର
 ଏ ଅବା ସମ୍ଭବୁପେକ୍ଷା ସଫଳ ହୋଇଅଛି ।
 ଅନୁମାନେ ମୋଦପଲରେ ଓ ଏଠାରେ ଅ-
 ନେକ ଲୋକ ପ୍ରମୁଖକୁ ଅବଗତ ହୋଇଅଛୁ
 ଯେ ଉପର ଲେଖିତ ସଂଖ୍ୟକ ଗ୍ରାମରେ ମୂଲ୍ୟ
 ଆର୍ଯ୍ୟ ସରଳ ଭାବରେପ୍ରକା କାନୁଗୋଇମାନେ
 ଅନ୍ୟ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ଘର
 ଭାଲିଆ କଲେ କିଛି ଲୋକେ ଖାତର ରାୟ
 କର ଚାଲିବାର ଘର ଗାରୁତ କରବା ପାଇ
 କାନୁଗୋଇମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦେଲେ । ଏମନ୍ତକ
 ଜଣେ କାନୁଗୋଇ ଏବଂ ଗ୍ରାମର ଭାଲିଆ କରି
 କଟକକୁ ଅସିଥିବାର ସେ ଗ୍ରାମର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି
 କାନୁଗୋଇକୁ କିଛି ଦେଇ ଚାଲିବାର ଘର
 ଗାରୁତ କରୁଥିବା କାରଣ କଟକକୁ ଦଉଡ଼ି
 ଅସି ଥିଲା । ଯେଉଁ ଗ୍ରାମସବୁରେ ମୂଲ୍ୟ ଆର୍ଯ୍ୟ
 ହୋଇଅଛି ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ କେତେକ କାନୁ-
 ଗୋଇ ଅନ୍ୟାୟ କରୁଅଛନ୍ତି ସେହେତୁ କେ-

ଲୋକ ବ୍ୟକ୍ତି ପଥକର ଦୟାକାଳରେ ପର-
 ଗାୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଘରର
 ମୂଲ୍ୟ ଭାଲିଆ ବାଲିଗ ଟଙ୍କାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ନ ଥିବା
 ପ୍ରକାରେ କାନୁଗୋଇ ଗ୍ରାମ ଖଜାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ
 ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଓ ସେହିମାନଙ୍କର ଘରର ମୂଲ୍ୟ
 ବାସ୍ତବିକ ଗ୍ରାମ ଖଜାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଅଟେ ସେ ଘର-
 ସବୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଉଦାରତାର
 ସାଧାରଣ ଆଶା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି । କାନୁ-
 ଗୋଇମାନେ କେବଳ ଅଧିକ ଦୁଃଖୀ ପ୍ରକାଳ-
 ଠାରୁ ଉପସ୍ଥଳ ପ୍ରକାରରେ କିଛି ନେଇଅଛନ୍ତି
 କିନ୍ତୁ କେବଳ ବା ଜାଣିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପାଖ ପାଖ
 ନାହାନ୍ତି । ସୁତରାଂ ପଥକର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅନ୍ୟା-
 ଗୁରୁ ଅଧିକାରରେ ଦୁଃଖୀ ପ୍ରକାଳ ଉପରେ
 କରନ୍ତା । ଅନୁମାନଙ୍କ ବଦେତନାରେ ଜଣେ
 ଯଥୋପଯୁକ୍ତ କର୍ମବ୍ୟାପୀ ମହାସଲକୁ ପଠାଇ
 ଏ ଅନ୍ୟାୟ ବିଷୟରେ ବିବେଚନାରେ ଉପନ୍ତ
 କରୁଥିବାର ଉଚିତ କାରଣ କାନୁଗୋଇଙ୍କ
 ଅପହରଣ କଥା ସମ୍ଭା ଶୁଣାଯାଏ ଓ
 ସେ ପକ୍ଷରେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ କିଛି ଉପାୟ
 ଅବଲମ୍ବନ ନ କରୁବାର ସେମାନେ କିମି
 ଉପାଦେଇ ହେଉଅଛନ୍ତି । ଯଦି ସମସ୍ତା
 ଲେଖିତ ଅନ୍ୟାୟର ବିଷୟରେ ଯଥାର୍ଥପେ
 ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଏ ତେବେ ଚାହା ବିପଦର ସଲ୍ୟ
 ଜଣାଯିବ ଏବଂ ଯେଉଁ କାନୁଗୋଇ ବିଷୟରେ
 ପ୍ରମାଣ ହେବ ସେ ବିହୁଳ ବସ୍ତୁ ପାଇବ
 ଏହା ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟାୟର କିଛି
 କରାଯିବ ହୋଇ ପାରେ । ଅନୁମାନେ ଉତ୍ତମା
 କରୁ ଯେ ପ୍ରକାଳକୁ ବିମ୍ବ ପାରେବ ଏ
 ବିଷୟରେ କିଛି ଅପେକ୍ଷା କରୁବେ । ଉଦା-
 ରଣ କରୁଥିବାର ହେଲେ ସେଥିରେ ଜଣେ
 ସୁଦକ୍ଷ ଓ ଅଜ୍ଞାନମାନ ଦେବାୟ ହାତମଜୁ
 କରନ୍ତୁ କଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ ହେବ ।
 ପୁଣ୍ୟର କଥା ଅନୁମାନେ କିଛି ଶୁଣି ନାହିଁ
 କିନ୍ତୁ ସକ୍ୱପାତ କାନୁଗୋଇ ପ୍ରାୟ ସମାନ ସେ-
 ଠାରେ ଯେ ଏପରି କିଛି ଅନ୍ୟାୟର ହୋଇ
 ନ ଥିବ ଏହା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଯଦି କଟକରେ
 ଏଥିରୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରୁଥିବାର ହୁଏ ତେବେ ପୁ-
 ଣ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଏବିଷୟର ଅନୁମାନ କରୁବାର
 ଉଚିତ ।
 ଶୁଣିବାରୁ ପ୍ରକାର ପ୍ରକାଶ ଯେ ଓଡ଼ିଶାର
 କୌଣସି ଜିଲ୍ଲାରେ ଘର ଉପରେ ପଥକର
 ବସଣୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଓ ସନ୍ତୋଷକର ମତେ
 ହୋଇ ନାହିଁ । ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଅଦୌ କିଛି

ଲଭ ନ ହେଲା କଟକର ଲଭ ଦେବଳ ପାଶ
 କଥା ଗତ ମୁକ୍ତା ଓ ପୁଣ୍ୟରେ କିଛି ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ
 କଦାପି ହୋଇ ନ ପାରେ । ଦେବଳ ଲଭ
 ପକ୍ଷରେ ବାଲେଶ୍ୱର ଅପେକ୍ଷା କଟକ ଓ ପୁଣ୍ୟ
 ଶେଷରେ ହେଲା କିନ୍ତୁ ଅଧିକ କୌଣସି ବିଷ-
 ଯୁରେ ନୁହେଁ । ସମୁଦାୟ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶରେ
 ସହସ୍ୱେ ଖଜା ଉପୁକ୍ତ ସକାଶେ ଅର୍ଥ-ଶ୍ୟ ପ୍ରକା
 ଅପହରଣ ଓ ଲୁଗାଧାର ହେଲେ ! ଅଦୌ
 କେତେ ଅବିଶ୍ୱର !!
 ଘରୁଆକ୍ରମର ଅଧିକ ଗୋଟିଏ ଉପୁକ୍ତ ଦୋଷ
 ଅଛି । ସୁଦେ ମୋଗଲ ମରହଟ୍ଟାମାନେ କିଛି
 ଓ କିଛି ନେଇଥିବାର ଲୋକେ ଭୟରେ ଲଲ
 ପୁତ୍ର କର୍ତ୍ତାଣ କରୁ ନ ଥିଲେ । ଉପକଳ
 ସୁଗାସନରେ ସେ ବିଷୟରେ କର୍ତ୍ତୃୟ ହୋଇ
 ଲୋକେ ଯଥାସାଧନପାରେ ଅପାବ ଅବସ୍ଥାକୁ
 ଉଦ୍ଧୃତ କରି ଅପୁଥିଲେ ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଖଜବ
 ପ୍ରକାର ହୋଇ ଲୋକଙ୍କୁ ଉପକଳରେ କନୁଗ
 ଦେଇଲେ ଓ ଉଦ୍ଧୃତମାର୍ଗର ବିଶ୍ୱାସ ହେଲା ।
 ଉଦ୍ଧୃତ ଖଜବ ସମୟରେ ଅନେକ ଲୋକ ଦାଣ୍ଡ
 ଦ୍ୱାରରୁ ଯାଉଁଲା ଦେବା ନାହିଁ ତାହା ଲଗାଇ
 ଥିଲେ ଓ ଯେ ପୁଲେ ଘର ଉପରେ ପଥକର
 ଘରର ମୂଲ୍ୟ ଅନୁପାରେ ହେଉଅଛି ସେ ପୁଲେ
 ଯେ ଲୋକେ ଉତ୍ତମ ଘର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁବାର
 ବିବେକ ସମ୍ଭବୁପେକ୍ଷା ହେବେ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ
 କଣ ?
 ପଥକର ସମ୍ଭବେ କାନୁଗୋଇଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟର
 ସବିଶେଷ ଲୁଚାଗଲ ଅମଳ ବିବେକ ଅନ୍ୟା-
 ଗୁରୁ ବା ଅପହରଣ କଥା ଲୁଚାଇଲେ ଅନ୍ୟାୟ
 ହେବ । ସେମାନଙ୍କ କଥା ଉପୁ ପ ଓ ଚାହାହିଁ
 ଏ ଦେଶରେ ପ୍ରକାଶ ଖଜବର ଉପୁକ୍ତ ଦୋଷ ।
 କଟକରେ ପ୍ରଥମରେ ଏ ଅପହରଣ ଅଧିକ ପକ୍ଷ-
 କାର ଉଦାରଣ ହୋଇଗଲା ଅର୍ଥାକୁ ସୁଦେ
 ହେଉଥିବାର ୨୦ ବ ୨୦ ବନ ଯେଉଁକେ ଦେଇ
 ଥିଲେ ସେହିକ ସେ ଗଲ ଦନୁ ପଥକର
 ଦକ୍ଷରେ ଅଧିକ ଅପହରଣ ବା ଅନ୍ୟା-
 ଗୁରୁ ମାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଜଣମାନଙ୍କରେ
 ଅମଳ ବିବେକମାନେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତ ସହସ୍ୱା
 ଦେବାର ଶୁଣାଯାଏ । ଏହୁ ସବୁ ଅନ୍ୟାୟର
 ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁମାନେ ପ୍ରକାଶ ଖଜବର ପ୍ରକା-
 ବାଧ ଅଟେ ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦ ।

ଲେଖକଙ୍କ ଗର୍ବର ଶାନ୍ତେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
 କଲେକ୍ଟର ଗିରୀ ଶାନ୍ତେକଲ ଉପରେ ଯେ
 ଦୋଷାଗ୍ରେଣ କରୁ ତାକୁ ଯେତେବେଳେ
 କରୁଥିଲେ ମହାନାମ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟାଚେତ ତାକୁ ସେ
 ଘୋଷ ଶବ୍ଦର ମୁକ୍ତକରୁ ତାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣସମ୍ପର୍କ
 କରୁଥିଲେ ଅନ୍ୟ ବସ୍ତୁରେ କିମ୍ପା କରୁଥିଲେ
 ଅନ୍ଧ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଗିରୀ ଶାନ୍ତେକଲ ଗା
 ତାରେ ପଞ୍ଚାଳ କଲ ନ ଥିଲେ ସେ ସମ୍ବାଦ-
 ଶିଳ୍ପ ଏ ବସ୍ତୁ ତାଣି ବାଗଜ ଉଲବଦେ ଏ
 ଅନ୍ଧ ଦେଲେ । ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦର୍ଶକରୁ !

ଯାଜପୁରର ଦଣ୍ଡୋଠି ଉଦ୍ୟାନର ପୁଣି
 ନେବାକୁ ଶୋକ ଅନିଷ୍ଟା ମେଳଣର ଗଜ
 ନାହେବ ଯାଉଅଛନ୍ତି ।

ଏକକ୍ଷ ଅନ୍ତର୍ଗତ କଲମାଟିଆ ପ୍ରଗଣାର
 କେତେକ ଗ୍ରାମରେ ଓଲଟିତା ରୋଗ ଉପସ୍ଥିତ
 ହେବାର ଅନୁମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇଅଛି ।

କମଳ ପାଟଣୀଙ୍କୁ ଅସ୍ତିତା ପ୍ରଦାନର ବାଳା-
 ପାଟଣୀଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ଦଶମସହସ୍ର ଯାକୀ ହୋଇଥିଲେ
 ଓ ବୃନ୍ଦାବନସ୍ଥିତ ଉପଲ ବଳା ପଢୁଥିଲେ ।
 ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ରକ୍ତଗୋଳ ହୋଇ ନ ଥିବ । ଏ
 ପକ୍ଷରେ ଯାଜପୁର ବରଦା ଠାକୁରାଣୀ ଯଥା-
 ସାଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାର ମାନ ରକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଘରୁକସ-ପାଠ ପଢ଼ିବାର ଅବଗତ ହେଲୁ
 ଯେ ବଲକଳା ଉପାସୀ ବାକୁ କମଳା-ସାଜ
 ପାଇ ତୁର୍ଗାଗୁଡ଼ାର ଉପକ୍ରମ ଯାକ ୨୦୦ ବାହୁଣ
 ଓ ସନ୍ନାମିକ ହେତାରେ ଝଙ୍କାର ମିଠାଇ ଖୁଆଇ
 ଅଛନ୍ତି ।

ବଲକଳରେ ହେଉଁ ବଳାଳିମାନେ ଅସ୍ତିତ୍ଵ
 ସେମାନେ ସେଠାରେ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କୁ ପ୍ରାପକ କର-
 ଅଛନ୍ତି ଉପାସନା ଉଚିତାକି ବଜ୍ରସ୍ଵରାରେ
 ହେଉଅଛି । ଏବେଗର ଅର୍ଥମନାକ ସେ ସେ-
 ଠାରେ ପ୍ରାପକ ହେବା ଅତି ସୁଖର ବସ୍ତୁ
 ଅଟଇ ।

ଘରୁକସରୀୟ ଗଜାଦର ଦେଲେ ପରର୍ଥକ
 ଅତମ୍ଭର ! ଅନୁମାନେ ଅବଗତ ହୋଇଅଛି
 ଯେ ମନାଗୁର ହୋଇବାର କର ଚିତ୍ରାଣ ବେଦକ
 ମସ୍ତକ ସାଜର ମୂଳ ଉତ୍ତରଣ ଝଙ୍କା । ଏଥିର
 ଅଧେ ଝଙ୍କା ତୈଶି ପ୍ରକର କଷ୍ଟରେ
 ପ୍ରସ୍ଥୋଗ ହୋଇଥିଲେ ବେଗର ଦେଲେ ମନାକ
 ହୋଇଥାନ୍ତା । ବେଗାଣୁ ବ୍ରାହ୍ମଣାଚେ ଏହିପ୍ରକାର
 ଅତମ୍ଭରରେ ସରନ୍ତି ।

ପ୍ରେସ୍‌ର ପଞ୍ଜୀ

ମହାପଦ !

କରପୁସ୍ତକବଦ୍ଧବେଦନ ଏହି ଯେ ଅପ୍ରକଟ ମେରୁ
 ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ନାମସିଦ୍ଧ ଏହାର ଦେଖାଦିନ ।

ଅଗଷ୍ଟମାସ ତା ୨୩ ରାତି ପଢ଼ିବାରୁ ଅନୁ-
 ମାନେ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେଥିର ନକମ
 ସମ୍ବାଦର ଜଣାଯାଏ ଯେ ଶ୍ରୀ ବାକୁ କାଳୀପଦ
 ବନ୍ଦୋପାୟାୟ ବଳକଳ ମାଇ ଲାଭକର୍ଷର
 ଅସ୍ତ ବ୍ୟୟ ସରରେ ସାକ ଦେବେ । ପୁନଃ
 ସେହି ସମ୍ବାଦର ଜଣାଯାଏ ଯେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
 ନକର ଅବସ୍ଥାକ ବସ୍ତୁରେ ଦେଲେ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ
 ଅବେଦନ ବରଦା ଅବଗତ ଗ୍ରାସତ ବାକୁ
 ଯେବେ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ କୁଲ ହେବ ତେବେ
 ଅନୁମାନେ କଷ୍ଟରେ ଯେଉଁ ଅବେଦନ ଚନ୍ଦ୍ରାଣ
 ବି ଲକ୍ଷୀ ନ ଲଭିବେ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର ଉପାସ
 ଯହିଁରେ ସେ ଓଡ଼ିଆ ଓ ଉତ୍ତର ଦୈତରଣୀ
 ନଦୀରକ୍ଷ୍ୟ ଗୋଡ଼ାବସ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷରଣ୍ୟ
 ଯେଉଁ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଚନ୍ଦ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣ ସୀମା ଅଛି ଆଉ
 ଏଣେ ସମ୍ବଲପୁର ବର୍ଣ୍ଣଣ ପ୍ରଦେଶକୁ ଚିତାପୋଲ
 ଏମଧ୍ୟରେ ଦେଖିତ ସମ୍ଭାମାନେ କମ୍ପା ପ୍ରତାମାନେ
 ଦେଲେ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଓଡ଼ିଆଦଳ ବସତ ବରନ୍ତି
 ହାୟ ହାୟ ସେମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟର ବସ୍ତୁ ବି
 ବରଦା ଯେ ଓଡ଼ିଆ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ବି ଅଧର ନାହିଁ
 ଅବା ଅକ ନାହିଁ ହବା ଶ୍ରୀ ନାହିଁ । ଅବା
 ଉପା ନାହିଁ ବି ବରଦରଣୀଦ ଅବସ୍ତୁମାନଙ୍କ
 ପରମେଶ୍ଵର ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଏଥିର ଅଧିକ
 ନ ଥିଲେବେ ଓଡ଼ିଆମାନେ ବରୁଣିକରେ
 ବରୁଣିକ ରାଣ୍ୟ ଲେବମାନଙ୍କ ଅଧିକରେ
 ବସନ୍ତ ଅର୍ଥକୁ ବିଦାୟ ଗ୍ରହେତରେ
 ବଢ଼ା, ବଢ଼ା ପ୍ରଦେଶରେ ଦେଲେ, ସହିମ
 ପ୍ରଦେଶ ଲଗାବକୁ ଭଲକୁ ପ୍ରଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ହୁକୁମାତ, ଉପାସ ଦେଲେକ ପ୍ରାକ ମାତ-
 ଗୁଣାର ପ୍ରକାଶୋଦିତ ଶୁଣି ବରଦେ
 ଅଧିକାଂଶରେ ଗୁଣାମତ୍ତର ଭେଦକୁ ପ୍ରାପ୍ୟ
 ପୁଣ୍ୟବାସନା ପୁଣି ପାଇ ନ ପାରିଲ ଏହି ସବାପାକୁ
 ଏବେପାୟ ଦେଲେବ ବ୍ୟକ୍ତି ଭଗମନ୍ତରେ ବି-
 କେତନା ଭଲେ ଯଥା, ବଚେବା ହର୍ମୋଦା
 ସମକର ଉପାକୋ ତୁମବର । 'ଅର୍ଥକ' ଯେବେ
 ଚନ୍ଦ୍ରୋଦୟ ହୁଅନ୍ତି ବଚରେ କମ୍ପା ବକ୍ରରେ
 ମନାକ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବଦରଣ ଚଳନ୍ତ ଦେବେ ସାଗୁର
 ବଦେବ ପ୍ରଭୁର ସମାପରେ ପ୍ରତାମାନେ ଯଦ୍ୟପି
 ଅପଣାର ତୁମ ଅବେଦନ କରନ୍ତେ ସେ ବି
 ନ ପଢ଼ିବେ ଏମନ ଅଭିମତ୍ତରେ କର ସଦ୍ୟ-

ଏହି ମସିହାରେ କବର୍ଣ୍ଣର ସମାପକୁ ବ୍ୟକ୍ତି
 ବସ୍ତୁରେ ଅଧିକାର କରନ୍ତା ନିମନ୍ତେ ବନସ୍ତ
 ତଣାଣ ପଢ଼ିବା ପ୍ରେସ୍‌ର ବରୁଥିଲେ ଯଥା
 ଏହିକ ଗୁଡ଼ା ଓ ପ୍ରତା ଶୁକ ଓଡ଼ିଆ ହୋଇଥି-
 ବାର ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କଠାରୁ ଓଡ଼ିଆ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ
 ବରଦା ପ୍ରାୟ ମଜୁର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ
 ରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଥମାକ୍ଷ୍ୟ ଯେଉଁ ପର
 ଭେଦକା ବଗାରେ ଅଧିକାର ବସତ ଚଳନ୍ତ
 ଦେଲେ ପ୍ରଦେଶରେ ସମ୍ପଦ ବରଦାକୁ
 ଏ ପ୍ରକାରେ ସୁଲରେ ଓଡ଼ିଆମାନ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
 ଅବେଦନ ବରୁଥିଲେ ସେଥିର ଜବରଦସ୍ତ
 ପଦକା ବସ୍ତୁରେ ସୁଲମାନଙ୍କରେ ଓଡ଼ିଆମାନ
 ଲକ୍ଷ୍ୟ ବିଷୟରେ ମାଧ୍ୟ ଅଧିକାର ହୋଇଅଛି
 ଯେମନ୍ତ ମସ୍ତକର ପ୍ରକ ବଦେବର ବସେଷରେ
 ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ବସ୍ତୁରେ ସୁଲଗମ କହୁ ଗୁଣାକାର
 ନାହିଁ ଏହାର ସମ୍ପଦ ଅବଦ୍ୟକ ଚିତାପି ଅନୁ
 ସୁଦୀନାମାରେ ଅପଣମାନଙ୍କ ଅମୋକର ଯେ
 ଓଡ଼ିଆ ସମସ୍ତ ଏକକର ବରଦା ପକ୍ଷକୁ ଦଲେବ
 ଅଦ୍ୟପି ଗୁଡ଼ା ଯେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ
 ଉଦେବ ସେ ପ୍ରତା ସୈନ୍ୟ ଓ ଉପାସାୟ ଫଳ
 ବସ୍ତୁରେ ଅନୁମାନେ ପମାନ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
 ଅର୍ଥକ ଗାଧ ଦେଲେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅନୁ
 ଲଗଣା ବଦ ଯେ ଅଦ୍ୟପି ଉତ୍ତର ମହାପଦ
 ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଉଦେବେତ ଉପାସା ହୋଇଅ-
 ଛନ୍ତି ଏକ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପୋଲ ପରଦୟ ବସନ୍ତ
 ତେବେ ଅଦ୍ୟପି ଅନୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସମସ୍ତ
 ଉତ୍ତରାଧିକାରୀକ ବିମିତ୍ତ ଉତ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ବୁଲ
 ବସ୍ତୁ ଅର୍ଥକୁ ସମସ୍ତ ଦେଲେବର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
 ଓଡ଼ିଆ ବରଦାଗାର ପୁଣି ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର
 ବାଗଜ ପଥକ ମାତ୍ରାଗାରେ ମହତ ବରଦନ
 ସାଇ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ଦଲ ମାତ୍ରାଗାରେ
 ବଦହାର ବରଦାଗାର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମହାବୀର
 ଶ୍ରୀ ମନୁହୋଦା ସଂହତରେ ଅବେଦନ ବର-
 ଦେ ଯଦ୍ୟପି ବି ବରନ୍ତି ଦେବେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
 ଶ୍ରୀ ନଦନ୍ତ ହୋଇ ଅନୁ ପୁଣ୍ୟରେ ବରୁ
 ପ୍ରାସକ ମହାପଦଙ୍କର ଯାଣ ଶୁଭରମ ନାହିଁ ସୁ
 ଉତ୍ତରାଧିକାରୀକ ସର୍ବ ସେହିପ୍ରକାର ସର୍ବ ସେହିପ୍ରକାର
 ସମ୍ପଦର ପ୍ରକୃତ ।

ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ଦେବତାମାନଙ୍କ
 ଉତ୍ତରାଧିକାରୀକ ସର୍ବ ସେହିପ୍ରକାର

ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସର୍ବ ସେହିପ୍ରକାର
 ବରଦା ବିଷୟରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଯାଜପୁର
 ପ୍ରକୃତ ଓ ପ୍ରକୃତ ହେଲୁ ।

ଅଭିଭୂତ ।

ଉତ୍କଳପାଠିକା ତାଳୁଣୀ ଅଭିଭୂତ ମନ ୧୮୭୩

ଗୁରୁଗ୍ରନ୍ଥ ସମ୍ପାଦ ।

ବ୍ୟସ୍ତରେ ମେଳିବୁଣୀ ଏବଂ ଭଲେକ୍ଷଣାଦିଦେଶ
 ଜମିନ୍ଦାରୀ ପାଠକଣ ଓ ଯାହାପୁର ଜମିନ୍ଦାରୀ ଚୁରୁକଣ
 ଭାଇବନ୍ଧୁଙ୍କ ଅବଗ୍ୟର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
 ଉକ୍ତକଣ ଉକ୍ତକଣ କାଣ୍ଡୁଥିବେ । ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ
 ମାନଙ୍କର ଉତ୍କଳ ଅଭିଭୂତ ଓ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ
 ବସ୍ତୁର ଦ ୧୭ ଶତକ ଦ ୨୦ ଶତକରୁ ଥିବ
 ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅପଣାର ପ୍ରଶଂସାପତ୍ର ସହିତ
 ଉକ୍ତ ସ୍ଵାକ୍ଷରକଳ ଉକ୍ତରେ ଅଗାମୀ ନବମୁଦ୍ରା-
 ମାସ ତା ୧୯୧୫ ବର୍ଷରୁ ଉକ୍ତ ଦୁଇ ସ୍ଵୟଂ ଦେ-
 ଶାସ୍ତ୍ର ହେବେ ।

କର୍ମ ଦେବା ସମୟରେ ବାହାରରେକଳୁ ଶୁଭ
 ଉପଯୁକ୍ତ ଭାଇବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ସଦା ବାଧ୍ୟ
 ଅନୁଗ୍ରହଣ କରିବ ।

J. F. STEVENS.

ଏକଟି ମେଳିବୁଣୀ ଓ କଲିକତା

କଲିକତା

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାମ୍ବାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

କାଳ

ସଂଖ୍ୟା

କାଳୀୟ ଅକ୍ଟୋବର ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା । ମୁ । କାର୍ତ୍ତିକ ଦ୍ଵାଦଶୀ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ଗଣକାର

ଅଗ୍ରମ ବାଷ୍ପମୂଲ୍ୟ ୫*

ଦ୍ଵିତୀୟମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭

ମଫସଲ ପାଇଁ ଜାକମାସୁଲ ୫୯୫୮

ରାଜ୍ୟ ଛଡ଼ା ଉଦ୍ଦଳ ବସ୍ତୁରେ ଅନୁମାନେ
 ଲୁଗାବଗାଜି ଅଥ ଗୋଟିଏ ବଥା ଗତ ସପ୍ତା-
 ହରେ ଲେଖି ନାହିଁ । ତାହା ଏହି—ଜମିଦା-
 ରମାନେ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ଯେ ଛଡ଼ା ଦେଇଅଛନ୍ତି
 କାଳେ ଇହିଁ ଉ ଛଡ଼ା ପୁନସ୍ତୁ ଅସୁଲ କରି
 ହେବେ ସରକାର ଏସ୍ତ ଅଗଣା ବରାଅଛନ୍ତି ।
 ଏ ଅଗଣା ଅତି ଅମୂଳକ ଓ ଗବର୍ତ୍ତମେଶ୍ଵ
 ବସ୍ତୁଧାରକର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଏସ୍ତ ଅମୂଳକ ଅଗଣା
 ଦେଇଅଛନ୍ତି କହୁ ଅର୍ଥକ୍ଷେତ୍ର ବସ୍ତୁ ଅଟଇ ।
 ଯେତେବେଳେ ଅଠକର୍ଷ ଲାକ ଗତ ହୋଇ ତମାସା
 ଦିଅଛି ଓ ଜମିଦାରମାନେ ଛଡ଼ା ଦେଖାଇ
 ସନ ୧୮୭୭ ଯାକର ବାଗଜ ଦାବଲ କରି
 ଅଛନ୍ତି ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ବ୍ୟୋଧନ ଦେଇଅଛନ୍ତି
 ପୁଣି ଛଡ଼ା ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ଅପେ ଖାଲୁ ଅଛନ୍ତି
 ତାହା ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ସମ୍ପଦରେ ନେଇ ଅଛନ୍ତି ।
 ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ସମ୍ପଦରେ ନେଇ ଏହି ଯେ ଯେଉଁ
 ବର୍ଷ ସରକାରକୁ ଛଡ଼ା ନ ମିଳଇ ସେ ବର୍ଷ
 ଜମିଦାର ଅପଣା ଛାଡ଼ନ୍ତି କହି ଶୁଦ୍ଧ ବଦଳ ।
 ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଜମିଦାରମାନେ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ
 ଠାକୁ ବରାଅଛନ୍ତି ଅଥ ଛଡ଼ା ନେଇ ନ
 ପାଇବେ ଏକସମ୍ପଦେ ସରକାର କହିବୁ ବସ୍ତୁ ।
 କେଉଁ ଜମିଦାରମାନେ ସନ ୧୮୭୭ ଯାକର
 ମାତେ ବାଗଜ କରି ନାହାନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ
 ବରାଅଛନ୍ତି କହି ନ ପାଇବାର ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ସହାର
 ରୁଅଛି ସେ ଜମିଦାରକୁ ଅପଣା ଛଡ଼ା ବଦ

ପାଇ ନାହିଁ ଏପରି ଜମିଦାରଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଅଧିକ ।

ଅନେକ ଭୋଷ ମାତଲେ ପ୍ରଭୁର ବୃଦ୍ଧି
 କୁଅଇ ଏହା ବିଜ୍ଞାନଗାୟ ସରକାରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ
 ଦୋଇଅଛି ଓ ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ଘଟିଅଛି ।
 ସନ ୧୮୭୫ ମସିହାକୁ ଅଦ୍ୟାବସ୍ତୁ କଳପ୍ରାୟ
 ସୁବମାନଙ୍କରେ ଦେଖାଯାଇଅଛି ଯେ ଯେଉଁ-
 ଦନ ଗ୍ରାଣ ସୁଷ ହୋଇ ଅନେକ ଭୋଷ ଫୁଏଇ
 ହୋଇଅଛି ସେବେଳେ ମୋ ତାହା ବାସିଦନ
 କହୁବୁ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଅଛି । ତୁମ୍ଭେକି ଅଧ
 ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏଥିପ୍ରଦେ ବିପ୍ରାକର-
 ତପେ ଲେଖାଯାଇ ଅଧ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେତୁ ପର୍-
 ଦା ବର୍ଷର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ଧର୍ମର ଦୁର୍ଲଭା ଦେଖି
 ସରକାରଙ୍କ ଅନୁକ୍ଷେପ କୁରନ୍ତି ସେ ଉପସ୍ଥିତ
 ଉପାୟ ବରକାର ଏ ସମସ୍ତ ଅଧୋପକ୍ରମ ଅଧିକ
 ଓ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ଗଳି କଟକଟମ୍ବୁ କଟକପତ୍ତୀର କଟକ
 ଜମିଦାର ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥମ୍ବୁକ୍ଷେତ୍ରୀ ଉକ୍ତ ଉପାୟ
 ବରକାରୀର ଦୁର୍ଗଳିକା ବାବୁମନଙ୍କଠାରେ
 ଅନେକଦିନ କରି ଅଛନ୍ତି ଓ ତହିଁର ଦର୍ଦ୍ଦା
 ନିମିତ୍ତ ୫୦୦୦ ଲା ମାତ ଅଛନ୍ତି । ବାବୁମନ-
 ଠାକୁ ପ୍ରକାଶର ଏକାଦଶ ହଜାରଲକ୍ଷୀ ତେଜ
 ଅନୁମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରାଣୀ ବରାଅଛି ଓ
 ରାଷ୍ଟ୍ରମେଶ୍ଵର ଅନୁକ୍ଷେପ କୁରୁଅଛି ଏବେ ଏ
 ଉପାୟକୁ କହିବୁ ଯଦି ତାହା ସଫଳ ହୁଏ
 ତେବେ ତହିଁର ବଳିକର ଦୁର୍ଲଭ ବରାଅଛନ୍ତି

ଅଥ ଛ ଉପାୟ ହୋଇପାରେ? ଏଥିରେ ଅବ-
 ଗ୍ୟ ଅନେକ ବ୍ୟୟ ହେବ ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶ ରକ୍ଷାର୍ଥେ
 ବୃଦ୍ଧିକର ବ୍ୟୟ ବରକା ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ । କିନ୍ତୁ
 ଦୁର୍ଲଭ ସମୟରେ ସରକାର ଦେଲେ ବ୍ୟୟ ନ
 କଲେ ତେବେ ଯେଉଁ ଉପାୟରେ ଦୁର୍ଲଭ ନ
 ପଡ଼ବ ତହିଁରେ ବ୍ୟୟ ବରକାକୁ କୁଣ୍ଡିତ
 ହେବାର ଉଚ୍ଚତ ନୁହେଏ ଯଦି ରାଷ୍ଟ୍ରମେଶ୍ଵ
 ଶୁଦ୍ଧାନ୍ତ ତେବେ ଜମିଦାର ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ
 ଏ ବ୍ୟୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାଇନ୍ତି ।

ଅନୁମାନେ ପୁଣ୍ୟସିଦ୍ଧାରେ ଅଦାଲତରେ
 ଶ୍ରୀକର ସମ୍ପତ୍ତିର ବିଲମ ଓ ଅମଳମାନଙ୍କର
 ସମ୍ପତ୍ତି ଗରବ ସର୍ବକ୍ଷେତ୍ରେ ହାଇକୋର୍ଟର ବିଶ୍ଵେଷି
 ଅଧିକ ସଂକଳ୍ପ କରଣେ ଲେଖିଅଛି । ଉକ୍ତ
 ବିଷୟମାନ ହେବାର ଉପାୟ ଓ ପଠକମାନେ
 କାଟିବାକୁ ଉଚ୍ଚା କରବେ ଏଥିପାଇଁ ଇହିଁର
 ମନ କହୁକି ଲେଖୁଅଛି ।

ଅନୁମାନଙ୍କର ମାନବର ଲେଖକମ୍ବୁ
 ଗବର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଶାନ୍ତବାରେ ଅପିଲ ଯେ ଏକ
 ଦେଖିନା ମହଲୁମାର ବିଲମ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉକ୍ତ
 ଲୋକ ତଳ ସାହେବଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂକଳ୍ପ
 ରାଷ୍ଟ୍ରଧର ପ୍ରକାଶ ପାଇଲ । ଏକସ ପୁଣ୍ୟାୟ
 ବ୍ୟାପାର ବଦାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲେଖକମ୍ବୁପଦ-
 ଶ୍ଵିର ସାହେବ ହାଇକୋର୍ଟର ସହଜ ସମ୍ପର୍କ
 କରି ଅଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ସଦର ଦୋର୍ଟ
 ଅଦାଲତର ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ସରକାରୀଅଧିକାର

ସମସ୍ତ ବର୍ମଗୁଣକୁ ଅଳ୍ପ ଥିଲା ବି ସେମାନେ
ଯେ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଦଳକୁ କରୁଥିବେ ଓ
ସମସ୍ତ ସମୟରେ ପାତ୍ରା ଅର୍ଜନ କରୁଥିବେ ଉତ୍କଳ
ସମ୍ରାଜ୍ୟ ଅପଣା ଉପସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଦର୍ମଗୁଣକୁ ଦେବ-
ଥିବେ ଉକ୍ତ ବିଧାନ ଅବଧି ପ୍ରବଳ ଅଛି ।
ଏଥି ସଙ୍ଗେ ସମସ୍ତ ଅମଳକୁ ଗାହବ ହୋଇ-
ଅଛି ଯେ ଯେଉଁ ମହଲମାରେ ସେମାନେ ବର୍ମ
କରନ୍ତି ସେ ହୁଏ ଉତ୍କଳ ଅର୍ଥସ୍ତ୍ର ମହଲମାରେ
ଯେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇ ମହଲମା ଗୁଣଧାରୀ ବନ୍ଦୀ
ଯାହା ଉକ୍ତମାତ୍ର ନୁହେଁ କଲମ ହେବାକୁ ଅପଲ
ସେମାନେ ଦୈନିକସମୟେ ତାହା ଚିତ୍ତି ଯାଉଥିବେ
ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଏଥିରୁ ବିପଦକୁ ବ୍ୟବ-
ହାର କରନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍ତିତସ୍ୟ ସମ୍ପ୍ର
ବ୍ୟାପିବ । ସାଇକୋର୍ଟ ସମ୍ପ୍ର ଅଳ୍ପ କିଛି
ଦୂର ଉପଲବ୍ଧିର ବିଷୟାନ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଅଧିକ ବେଶାଯାଏ ଯେ ହାରବୋର୍ଟି ଅ-
ପଣା ମନରୁ ଏସବୁ ନିର୍ଦ୍ଦମ କର ନାହାନ୍ତି ।
ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏ ସବୁ ବିଷୟ ମୁଲ-
ଦୂର୍ତ୍ତି ସମ୍ପ୍ର ଏକ ଏଥି ପାଇଁ ତାହାକୁ ଅନୁ-
ମାନେ ଅନୁସାଧି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ମାନବର
ସବୁ କାମକୁଳ ପରୁ ବିରକ୍ଷଣ ଗାବନକର୍ତ୍ତା
ହେବାର ବୁଝୁଛି । ତାହାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ରୁପିଆଡ଼େ
ଫେରାଅଛି । ଏହି ବକ ଅପାଧାରଣ ସୁଖ ଲାଭ
ତାହାଙ୍କର ଅନେକ ଦୋଷ ପାଇଁ ଯାଉଅଛି ।
ଉପସ୍ଥିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାଧି ସାମାନ୍ୟ ପ୍ରକାର ବିଷୟ
ନୁହଇ । ଅପାଲକରେ ଯେଉଁ ଲେକର
ସଦସ୍ତ ବିଷୟ ଖୁଅଇ ଯେବେ କୌଣସି ବର୍ମ-
ଗୁଣର ଚକାନୁରେ ଉତ୍କଳ ଉପସ୍ତ୍ର ମୁଲ୍ଲ ନ
ଉଠଇ କେବେ ତାହାର ବି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଶ୍ରଦ
ହୁଅଇ ଦୋଳଯାଉ ନ ଥାରେ । ଏକେଇ
ସ୍ଥିତିର ବର୍ମକର ଗାଠି ଚଳେ ୧୦, ଦୁଇପୁଞ୍ଜ
ଉତ୍କଳ ସୁଦା ଉପସ୍ତ୍ର ମୁଲ୍ଲ ଉଠିଲା ନାହିଁ ।
ଯେଉଁ ବର୍ମଗୁଣ ଯୋଗେ ଏହିପରି ଯେ
କେଉଁ କମ୍ପୁରର ତାହାକର ଏଥିରେ ଦେବେ
ନାହିଁ ଓ ଏହିପରି ଲେକ ସଙ୍ଗେ ଯେହୁେ ଚିତ୍ତି
ବ୍ୟବସାୟ ହୁଅଇ ଉତ୍କଳ ସେ ଅବଶ୍ୟ ବିଚାର ।

ସଥକର ଅପାଧାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ।
ଅଗାମୀ ନବମ୍ବରମାସ ତା ୮ ରାତ୍ରେ
ଯେଉଁ ଲାଟକନୀ ଦେବ ସେହିପରି ମଧ୍ୟରେ
ସଥକର ପ୍ରଥମସମ୍ପ୍ର ଧନୀ ଅପାଧୁ ବରବାକୁ
ହେବ ଏହିପରି ବିଷୟର ତାହା ହେବାର ମୋଫ-
ସଲର ଲେକମାନେ ବଡ଼ ହରବରରେ ସତ

ଅଛନ୍ତି । ଉପସ୍ଥିତକର ବିଷୟ ଗବମା ନାହିଁ
ତାହାଙ୍କୁ ଗବମ୍ପ୍ର ଧନୀ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଗବମାତା-
କାକୁ ସଠାକରାକୁ ହେବ ଓ ଉତ୍କଳ ସରକରେ
ପଥକର ଧନୀ ମଧ୍ୟ ପଥକର ଦେଇ ଦିବେ ବନ୍ଦୁ
କାନାପ୍ରକାର ଲଗନକରାରେ ଓ ବାରିବରା-
ମାନକର ବଡ଼ ବିଷୟ ହୋଇଅଛି । ସେମାନଙ୍କୁ
ମଧ୍ୟ ଗବମାତାମାରେ ଧନୀ ଦାଗର କରବାକୁ
ଅଦେଶ ଅଛି ବିଷୟ ଏହା କରବା ସଙ୍ଗେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଯେ କେତେ ବ୍ୟୟ ଓ ତେଜ ସୁଧା-
ର କରବାକୁ ହେବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବର୍ମଗୁଣମାନେ
ବିଷୟ ଅନୁମାନ କର ଥାଉ ନାହାନ୍ତି । ଅନୁ-
ମାନେ ମୋଫସଲରେ ଅନେକ ଚାଷିକ୍ରମାଣ୍ଡଣ
ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ
ଯେ ସେମାନଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ମୋଫ ବାହାର
ଅର୍ଥାବ ଉପସ୍ଥିତବା ବା ବାହାର ଦୁଇ ବୃତ୍ତଧର୍ମୀ
ଅଧିକ ଅଧିକ କାନାର ବର ଦୃଷ୍ଟକାଠାରୁ ୩୦
ବା ୨୦ ହୋଇ ଅଛୁ । ଦୁଇପକ୍ଷୀ ପକ୍ଷୀ
ବରକାରକୁ ଦେବାଲାଗି ରୁପିକର ସଥକ୍ରମ ଓ
ଚଉକନ କରକରେ ଦିବିବାକୁ ହେବ ଓ ଉକ୍ତାନ୍ତ
ପକ୍ଷରେ ଉଦନରେ ସଦସ୍ୟର ଅଗାଧ ଲାଭ
ବ୍ୟାପାର ହେବ ନାହିଁ । ଦୁଇପକ୍ଷୀ ଦେବାଲାଗି
ବାଇଅଣା ଜଳ ସଜକରାପାର ରୁପି ଓ ଏ
ଜଳ କରବାକୁ ଦେବେକେବେର ବିଳ ଅଛି,
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଦେବେଇ ଯାହା ଦେବକୁ ଦେବକ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ବିଷୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପ୍ରଦେ
ବା ତାହାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରୁ ହେଲେ କେବେ କାହିଁକି
ବିଷୟର ତାହା କରବା ସମୟରେ ଏ କଥା ଲୋ
ବାବିମଳର ମନରେ ଉଦୟ ନ ହେଲ ବି
ଏଥିର କୌଣସି ସୁବିଧା କରୁଅଥ ନ ଗଲ ।
ଯେ ହୁଲେ ସବୁର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଯାହା
ଅପାଧୁ ବାସନା ଏକାକି ବସନ୍ତ ରବ ମୋହର
ପକ୍ଷ ଧନୀ ଅପାଧୁ ବର ଅଣ୍ଡ ଅଛନ୍ତି ଦେବେଲେ
ସହରର ଅନେକ ଅନୁରରେ ସୁଦା ଲେକମା-
ନେ କେଉଁ ସୁପରର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ହେଉଁ ସଙ୍ଗେ
ଦେବାପାର ପାହୁଣ୍ଡା ଜଳ କରବାକୁ ବାଧ
ହେଲେ । ତଥା ହାବିମଳର ଏ ବିଷୟ ପ୍ରକ
ପାଦ ଦୃଷ୍ଟି ଗାତ ଦରକାର ଅବଶ୍ୟକ ଯେମନ୍ତ
ବି ଗବମାତା ମୁକ୍ତ ଏଥିର କୌଣସି ବିଷୟ ଉପାଧୁ
ସ୍ଥିର ହୁଅଇ ଓ ଲେକମାନେ ଅପାଧାର ଉପ-
ଧର୍ମକୁ ସାଧୁ ସାଧନ୍ତି ।

ଅନୁମାନକ ଦେବତାରେ ଏ ଧନୀ ଉପକ
ପାଇଁ ସୁକର ଲେକ କମ୍ପୁର କରବା ବନ୍ଦୀ ଉପ-
କ୍ରମରେ କାନୁନଗୋଇକରାକୁ ଏହା ବିଦାଏ

ବସନ୍ତର ଉଚ୍ଚତା । କାନୁନଗୋଇକର ଅଧ୍ୟା-
ମର ମୋଫସଲରେ ବିଷୟ ଏ ଯୋଗୁଁ ଅନୁ-
ମାନେ କୌଣସି ଗୁରୁ ତାହାଙ୍କୁ ଦେବପାର
ହେବା ଅନୁକ୍ରମ କରବାକୁ ଶ୍ରୀ ହେଉଅଛି
ମାତ୍ର ଯାହାଦୃଷ୍ଟକରୁ ବଡ଼ ଅର୍ଥାବ ଅଧ୍ୟାପ-
ରୁ ଗାହାଙ୍କ ଅଧ୍ୟାପର ଉପା ହେବ ଏହି
ବିଷୟ ଦେଉଅଛି । ଏହା ଉପସ୍ଥିତର ଦୁଇ
ତାହାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତକର ଏ ବାର୍ଷିକ ହର
ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଉଗ୍ରମ ହୋଇ ଯାରେ ସେମାନେ
ଅପଣା ଏକତା ଓ ଉତ୍କଳବର୍ତ୍ତୀପ୍ରାନ୍ତ ସକଳ କର
ଅପାଧୁ ବରବେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଗ୍ରମ ସଙ୍ଗେ ବିଜି
ଦିନେ ଦେଲେ ଅଧ୍ୟାପ ଗ୍ରମ ଏ ବାର୍ଷିକ
କରବେ ଦେବେ ନାହିଁ । କେଉଁ ଦୋଲଦେ
ଯେ ଦାହାର ହାରରେ ଏ ଗୁରୁ ଦେଲେ ସେ
ଅବଶ୍ୟ ବିଷୟ ଅଧ୍ୟାପା ଲବ କରନ । ଅନୁ-
ମାନେ ଏହା ସୁଧାକର ବିଷୟ ଓ ମୁକ୍ତବସ୍ତୁରେ
ବସୁଅଛି ଯେ ସାକ୍ଷାତ ଯାହାଦୃଷ୍ଟି ବ ବର୍ଣ୍ଣାପତି
କରବାଲରେ ସୁଧାର ନାହିଁ ସାକ୍ଷାତସମ୍ପ୍ର ଯେ
କୌଣସିସମୟେ ଅପାଧୁ କର ଉଚ୍ଚତ ଦେବୁରି
ବିଷୟ ଅଧ୍ୟାପ ଦେବକୁ ପରବ ଓ ଗବମା-
ତାରେ ଦେଲେ ଯେ ତାହା ଉକ୍ତସିଦ୍ଧି ବସନ୍ତ
ନହଇ । ସେଠା ବର୍ମଗୁଣକର ମଧ୍ୟ ସେଟ
ପାଧୀ ଅଛି ।

ଲେକକର ଓ ଗମନି ଥାଲକମାନ ।

କନକା ବକରର ଲେକକର ମହଲମାର	ସନ ୧୮୭୨/୭୩	ପାଇର	କାର୍ତ୍ତିକ	ଉପୋର୍ଷକ
ପ୍ରକାତ ଯେ ପୂର୍ବ ବର୍ଷାପେକ୍ଷା ସେ ସମୟରେ				
ଲେକକରା ବୁଝି ହୋଇଅଛି ଯଥା—				
				ଲେକକର-କନା ଉପକ
ସନ ୧୮୭୩/୭୪	୨୪୪୨୨୦	୪	୪୨୩୧୧୭	
ସନ ୧୮୭୪/୭୫	୨୯୦୩୦	୪	୪୪୪୨୧୯	

ଉତ୍କଳ
ଉପୋର୍ଷକ ସମୟର ମୋଫ ଗାଠି ୫୦,୦୪୭୮୮/୮
କାର ଦେଲେ ଏକଲକ୍ଷ ସିଦ୍ଧ ହେବାର ଧନୀ
ମହଲକରର ଲବ ହେଉଅଛି । ମାତ୍ର ଏଥିରେ
ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣରାଦେବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଦାହାକୁ
ସେ ଅଧ୍ୟାପ ଲବ କରବାର ଅପା ଲାଖନ୍ତି ।
କରବାର ଦେବେକ ହରରେ ଉପୁମଗୁଣପତି
ବୁଝି ହେବାର ଦେବାଯାଏ । ଚକ୍ରମାମଳରେ
୧୮୭୨-୭୩ରେ ୧୦୧୫୨ ବାବର-
ଗୁଣରେ ୮୮୮୩ ଓ ଉପାଧାରରେ ୨୭୮୮ ପଥା

ସେ ବର୍ଷ ରେଳଖଣ୍ଡ ହୋଇଅଛି । କେବେ-
 ଗର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏପ୍ରକାର ପଟ୍ଟା
 ଅନେକ ରେଳଖଣ୍ଡ ହୋଇଅଛି କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ
 ଜିଲ୍ଲାର ସଂଖ୍ୟା ଏତାଦୃଶ ନୁହେଁ । ସିକାରେ
 ହୁଇବାର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି । ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେ-
 ଶରେ ଏପ୍ରକାର ପଟ୍ଟା ସଂଖ୍ୟା ଅତିଅଳ୍ପ
 ପ୍ରତି ଜିଲ୍ଲାରେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଶେଷରେ ହେବାର
 ଦୃଶ୍ୟ । ଏଥିରେ ହେତୁ ଏହି ଯେ ଓଡ଼ିଶାର
 ଅଧିକାଂଶ ଜମିଦାରୀ ଅଧିକାରୀ ପୁଣି ଅନେକ
 ଜମିଦାରଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଅତିମଳ ସେମାନେ ଲୁପ୍ତ-
 ମଣ୍ଡଳ ପଟ୍ଟା ଦେବାର ଦୂରରେ ଥିବାର କାରଣ-
 ଦାର ରାଜି ନ ପାରୁ ଅପେ ହାତେ ଓପୁଲ
 ଉପସିଲ କରିବୁ ସୁତରାଂ ଏପେଶରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ
 ବିଶେଷତଃ ଲୁପ୍ତମଣ୍ଡଳ ପଟ୍ଟା ଅଳ୍ପ ହୁଏ ।
 ଯେତେ ଉପସିଲ ରେଳଖଣ୍ଡ ହୋଇଅଛି ତହିଁର
 ସଂଖ୍ୟା ୨୫୯୨୯ ଅଟଇ ଓ ସମୁଦାୟ କମ-
 ପ୍ରଦେଶର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହା ଅଳ୍ପ
 ହୋଇ ହେଉଅଛି ।

ସେହି ସମୟରେ ଜନକା ବାଣିକରପୋର୍ଟର
 ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏ ପଦରେ ମଧ୍ୟ ସନ ୧୮୭୧
 ୨୨ ସାଲର ଅପେକ୍ଷା ସରକାରଙ୍କର ଅଧିକ
 ଅଧିକ ହୋଇଅଛି । କିନ୍ତୁ ତହିଁ ପୂର୍ବ ବର୍ଷର
 ଅଧିକ ନୁହେଁ । ଯଥା—

ସେତେ ଲକ୍ଷ ଉପରେ ଶୁଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପସି କଥାଯାଇଅଛି ।	କେତେ ଶୁଳ୍ ବା ଉପସି କଥାଗଲା ।
ସନ ୧୮୭୦-୭୧	୨ ୭୯୫୭୨୯
ସନ ୧୮୭୧-୭୨	୨ ୨୨୭୭୦୫୫
ସନ ୧୮୭୨-୭୩	୨ ୨୭୯୯୫୭୨

ଗତ ମସିହାର ହାତକାରରେ ସରକାରଙ୍କର
 ପ୍ରତିବର୍ଷ ଅନେକକୋଟି ଟଙ୍କାର ଅଧିକ ଅଧିକ
 ହେଉଅଛି ଏ ସାମାନ୍ୟ ମତ ନୁହେଁ । କେ-
 ହରଘର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ୨୨୭୦୦୦୦୦ ଅକାର୍ଯ୍ୟ

ପ୍ରତିଜଣର ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହାତକାରରେ ପ୍ରତିବର୍ଷକୁ
 ସେ ୨୩ କମ୍ପା ପ୍ରତିଦିନ ଏକତୋଳା ପଡୁଅଛି ।
 ମାତ୍ର ପ୍ରତି ଲୋକ ଦିନକି ଏକତୋଳାର ଅଧିକ
 ବ୍ୟବହାର କରିବୁ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
 ସୁତରାଂ ତାହା ଲୋକଲୁଣ୍ଠ ଉଦ୍ଦ୍ୟାଦର ପୂରଣ
 ହେଉଥିବାର ଅନୁମାନ ହେଉଅଛି । ଯଦି
 ସରକାରୀ ଶୁଳ୍ ବା ଉପସି ସୁଦ୍ଧାପେକ୍ଷା ବୃଦ୍ଧି
 ହୋଇଅଛି ତଥାତ ବଜ୍ରବେଶରେ ଲକ୍ଷର ଗୁଣ
 ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରାୟ
 ଅନେକଗୁଣ ଉପସି ଯଥା—

କମ୍ପା	ସେ ୨୫	ସେ ୨୯	ସେ ୨୭	ସେ ୨
କମ୍ପା	ସେ ୨୫	ସେ ୨୯	ସେ ୨୭	ସେ ୨
କମ୍ପା	ସେ ୨୫	ସେ ୨୯	ସେ ୨୭	ସେ ୨
କମ୍ପା	ସେ ୨୫	ସେ ୨୯	ସେ ୨୭	ସେ ୨
କମ୍ପା	ସେ ୨୫	ସେ ୨୯	ସେ ୨୭	ସେ ୨

ଏଠାରେ କାହିଁକି କି ଲକ୍ଷର ଗୁଣ ଏତେ ବୃଦ୍ଧି
 ହେଲା ବହି କୁହାଯାଇ ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶା ଦରମା
 ଦେଶ ଏଠାରେ ଏପରି ବଡ଼ ଜର ଲୋକଙ୍କୁ
 ଅବଶ୍ୟ କଷ୍ଟଦାୟକ ହୋଇଥିବ ମାତ୍ର ଏହା
 ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଟାକ୍ସର ଅଧିକ କଷ୍ଟଦାୟକ ନୁହେଁ ।

କଟକ କଲେକ୍ଟରୀ ।

ଅତି ଦେଶମାନ ଗତ ଦେଲେ ଗ୍ରାସ୍ତୁ
 ମାକ୍ଫର୍ସନ ସାହେବଙ୍କର ବଳତତ୍ତ୍ୱ ଯାହା
 କରଦାର ଏକବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବ ଓ ଏହି ସମୟ
 ମଧ୍ୟରେ କଟକ କଲେକ୍ଟରୀ ମହଲମାରେ ଯେ
 ସମସ୍ତ ଧୁମଧାମ ହୋଇପଲଣି ସେ ସବୁ ମନେ
 ହେଲେ କେବଳ ମାକ୍ଫର୍ସନ ସାହେବ ଯେ
 କେତେ ମହଲ ଲୋକ ଥିଲେ ଏହି ବଥା ପୁନଃ
 ପୁନଃ ସୁଦ୍ଧିଅଥରେ ଅସୁଅଛି । ବାସ୍ତବରେ
 ଉକ୍ତ ମହାତ୍ମା ଏ କଟକରେ ଉପାସ କରା
 ବଳର ଏହା ଗ୍ରାସ୍ତୁ ହୋଇଅଛି ଏଥିରେ

ଅତି ସେ ଗୋଟି ନାହିଁ କର୍ମକାରଙ୍କର ସେ
 ପୁଣି ନାହିଁ କିଲ ଲୋକଙ୍କର ସେ ଗାନ୍ଧି ନାହିଁ
 ଏବେ ଏ କଟକରେ ଉପରେ ଗରଜର ଦୃଷ୍ଟି
 ପଡୁଅଛି ବୋଲି ଯାଇପାରେ ଯାହା ସବୁ ଘଟ-
 ବାର ଦେଖା ଗଲଣି ତାହା ଦେଖି ଲୋକେ
 ବ୍ୟକ୍ତ ଅଛନ୍ତି ଉଦ୍ଦ୍ୟାଦକୁ ଅତି କି ହେବ
 କେ କହୁପାରେ । ମାକ୍ଫର୍ସନ ସାହେବଙ୍କ
 ଉଦ୍ଦାର ମୁକ୍ତ ଲୋକର ସାହେବ ୨ । ୮ ମାତ୍ର
 ଗୁଳ୍ମ କଲେ ଓ ସେ ଯେଉଁଠି ଏ କଟକରେ
 ବାସ୍ୟ ନିବାର କରୁଥିଲେ ତହିଁର ସକଳେଷ
 ପରତପ୍ତ ପାଠକଙ୍କୁ ଦୟା ଯାଇଅଛି କିନ୍ତୁ ପର-
 ମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଏମନ୍ତ ହେଲେ କି ଯେସମ-
 ସ୍ଵରେ ତାହାଙ୍କୁପ୍ରାୟ ଏ କଟକରେ ମଜଲ
 ହେବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ତାରଣ ଜାଲ
 ଠିକ ସେହି ସମୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ଅପହୁଣ୍ଡି ବଳ
 ଓ ଅନୁମାନକର ଯେ କିଛି ଅପା ଲଭା
 ତାହାକଠାରେ କରୁଥିଲା ତାହା ସମସ୍ତ ବିଫଳ
 ହେଲା । ଏହି ସମୟରେ ଗ୍ରାସ୍ତୁ କମସ୍ତ ସାହେବ
 ଏଠାର ବର୍ଷିଂ କମିଶନର ହୋଇ ଆସିବାକୁ
 ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଥମାବସ୍ଥାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଲୋକ-
 ମାନେ ବଡ଼ ଆନନ୍ଦ ହେଲେ ଓ ଖୁବିକ
 ସାହେବ ଏକଟିଂ କଲେକ୍ଟର ହେଲେହେଁ
 କମସ୍ତ ସାହେବ ପ୍ରକୃତ କଲେକ୍ଟରର କାର୍ଯ୍ୟ
 କରବାର ସମସ୍ତେ ଅପା କଲେ ଯେ ଏଣିକି
 ଏ ମହଲମାର କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ ସଜାଡ଼ ହୋଇଯିବ
 ଓ ଅମଳମାନେ ମହାସୁଖରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।
 କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତମାତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେଉଣି ଉକ୍ତମାତ୍ର
 ପ୍ରଥମ ଅମଳକର କର୍ମ ଫାଣିଲଣି “ଅପର-
 ବା ବିଂ ଉଦ୍ଦ୍ୟାଦ” । କଲେକ୍ଟରୀର ହେତୁ
 ବିଶ୍ଵାସୀ ବାବୁ କଲଗୁମ ବୋଷ ନ୍ୟୁନବେଶନରେ
 ବାଲେଶ୍ଵରକୁ ଯିବାର ଓ ସେଠାର ହେତୁ
 ବିଶ୍ଵାସୀ ବାବୁ କଗରୁକୁ ଘୋଷ ଏଠାକୁ ଆସି-
 ବାର ଅଛି ହୋଇଅଛି ଓ ଯିବାରାହ ଓ ମହା-
 ଫିକଙ୍କୁ ଅଛି ହୋଇଅଛି କି ଯେବେ ହେ-
 ମାନେ ଅବଳମ୍ବେ କର୍ମ ଉପାଗସୁଦ୍ଧାକ ସେନୁବନ୍ତ
 ନେବାର ପାର୍ଥନା ନ କରିବେ ତେବେ ତାହାଙ୍କ
 ଉପରେ ବକ୍ରପାଳ ହେବ । ଯେ ହୁଲେ ବଡ଼
 ଅମଳକ ଏତାଦୃଶ ଦୂରତ ସେ ସୁଲେ ଅପର
 ଅମଳକର କଥା କି ବହୁବା ଓ ସେମାନେ
 ଯେ ଏହିସ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଖି ସମାହିତ ଅଛନ୍ତି
 ଏଥିରେ ତତ୍ତତ୍ତ ନାହିଁ । ପୁନଃକାଳିୟା
 ଲୋକମାନେ ବୁଦ୍ଧିକୁ ନିରାଶ ଏହି କଳ
 କର ତାହାଙ୍କର ଉକ୍ତମାତ୍ର କର୍ମକାରୀକୁ

ଅମ୍ଭେମାନେ ମୁକ୍ତମାନ ବି ମରହଟ୍ଟାଙ୍କ
 ଗାମନବାଳ ଦେଖି ନାହିଁ ଏଥିପାଇଁ ଭଲ
 ପ୍ରବାସର ଲୋଭା ଅନୁଭବ କର ନ ପାରି
 ହାତ୍ୟାଧିକ କରୁ ଓ ଇଂରାଜୀ କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏନା
 ଦେଖି ଭଲ ଯେ ସରକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଭେଦକୁ
 ନୁହଇ ମୋ ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟତା ଓ ବିଶ୍ୱାସତା
 ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରବ ଯେ ସମ୍ପର୍କ ଥିବା
 ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମ କର ଅବଶେଷରେ ମୁକ୍ତ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଯେତୁସତୁ ଭେଦ କରବ । କିନ୍ତୁ ବିମୁକ୍ତ ସାହେ-
 ବଙ୍କ ଅନ୍ତେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହତାଶ କରୁଅଛୁ ।
 ଏଥର ଶୁକରକୁ ଭାଲଗରୁର ପର ମଣିବାକୁ
 ହେବ । ଏଥିର କିଛି ପ୍ରତିକା ନାହିଁ । ତାହାମ
 ଭକ୍ତା କଲେ କାହାର କର୍ମ ଥିବ । କାହାର
 ସାଧ ଭଲର ଅନ୍ୟଥା କରପାରେ ? ଅନ୍ୟଥା
 କରବାର ଅବା ବାଟ କାହିଁ ? ଚିତ୍ତ ଏ କଲମ
 ହେଲେକ ମୁକ୍ତରେ କଳ୍ପ ପଦବ । ହେ ପାଠକ-
 ମାନେ ! ଅପମାନେ ଅବା ସମ୍ବରରେ ଯେ
 କାହିଁ ବି କଳ୍ପ ପଦବ କଲୁ ଅମ୍ଭେମାନେ ଏଥିର
 ଭଲର ଦେଇ ନ ପାରି । କାରଣ ଅପମ-
 ମାନଙ୍କ ମତରେ ହାତ୍ୟା କେବଳ ନାହାନ୍ତି ।
 ବିମୁକ୍ତ ସାହେବ ଅତି ବିରକ୍ଷଣ କର୍ମରୁଣ । ଏ
 କଥା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛନ୍ତି
 ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯେ କଲେ ଦେଖି ଯିବା ପ୍ରତି କରବେ
 ଭାଷା ଅବଶ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ ହେବ । ଅନ୍ୟ କେବଳ
 କଥା ସେଠାରେ ହାତ୍ୟା ପାଇବ ନାହିଁ । ପୁଣି
 କଲେକ୍ତରମାନେ ଏହି ସମ୍ବରାଣର ଓ ମହା-
 ଚିତ୍ତକୁ ପୁନଃପୁନଃ ପ୍ରସଂସା କର ସାଧୁଅଛନ୍ତି
 ଓ କଟକର ମହାଚିକିତ୍ସାଳୟରୁ ଯିବା ବ୍ୟତୀତ
 ଶ୍ରୀ ଯାତଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ଦେଲେ ବି ହେବ
 ବିମୁକ୍ତ ସାହେବ ଏମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନ ପାଇଲେ ନାହିଁ
 ପୁରବଂ ଏମାନେ ଅପସାରିତ ହେବେ । ବାବୁ
 ବିକଳମ କୋଷକ ପର ଜଣେ ପ୍ରୟୋଗ ଓ
 ବ୍ୟବହାରକର୍ତ୍ତା କର୍ମରୁଣ ଏପ୍ରକେଶରେ ବୃଦ୍ଧର
 କିନ୍ତୁ କର୍ମରେ ଭ୍ରଷ୍ଟବା ଥାଇ ଏହେ ବୁଝ ଯ-
 ଅଧିକ ନୁହଇ । ଏ ବାବୁ ବିମୁକ୍ତ ସାହେବଙ୍କର
 ମନୋବଳ ନୁହନ୍ତି ସତ୍ୟତା ଏ ସବୁକୁ
 ହେବେ । ଏଥିର ବିଷୟ କାହାର । ଅମ୍ଭେମାନେ
 ବିମୁକ୍ତ ସାହେବଙ୍କର ଏପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟମାନ
 ଦେଖୁ ଅନୁମାନ କରୁଅଛୁ ଯେ ଏପିକ ଯେମନ୍ତ
 କୌଣସି କର୍ମରୁଣ ସଦାକ୍ଷର ଓ ସତ୍ୟତା ସମ-
 କାରେ ସରକାରୀ କର୍ମ କରବାକୁ ପ୍ରକୃତ ନ
 ହେବେ ଏପ୍ରକାରକେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେବା
 କିମ୍ପା କଲଗୁଣା ବିମୁକ୍ତ ସାହେବଙ୍କ ବିଷୟରେ

ବସି ଏ ଦର୍ମମାନ କରୁଅଛୁ । କୋସ୍ତରେ
 ଯେଉଁ ହାତ୍ୟାଙ୍କର ଅନେକ ପ୍ରସଂସା ଅମ୍ଭେ-
 ମାନେ ପୁରୁଣା ହେଲ କର ଅସିଅଛୁ ଓ
 ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମଯୋଗିମାନେ ମଧ୍ୟ କଳ୍ପରେ
 ଯୋଗ ଦେଇଅଛନ୍ତି ତାହାକ ହାତ୍ୟାକ ଏମନ୍ତ
 ଅପ୍ରସଂସନାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ତାହାକ ମୁକ୍ତକୁ
 ଏମନ୍ତ ମାନବକର ବାବୁ ବାହାରବାସ ଅନ୍ୟ
 ବି ବାରଣ ହୋଇପାରେ ?

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମକୁ ଭୁଲକଣ୍ଠ
 ପ୍ରେରଣପତ୍ର ପାଇଅଛୁ । କିଛି ମଧ୍ୟ ଏକ
 ପତ୍ରରେ ଦାମୋଦରପୁରର ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଦେଖି
 ପ୍ରକାର କରବାକୁ ୪୦ କା ଅର୍ଥସତ୍ର ଦେଇ-
 ଥିବା ଓ ଅନ୍ୟ ପତ୍ରରେ ଜଣେ ପୁଲର ସବୁ
 ଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶୁକରପୁର ଦେହେକକୁ ପୁଲର
 ସଲମୁକ୍ତର ଥର ନେଇ ଅପର ଦେହ କଳ୍ପ-
 ଲୋକଙ୍କ ସଦାପେ ପ୍ରସ୍ତୋତନ ଥିବା ତାହାଦେ-
 ଦେବୁ ମଧ୍ୟରେ ଭଲର କର ଦେବାର ଲେଖା
 ଯାଏ । ପତ୍ରକୁ ବାଞ୍ଛୁ ଥିବା ଓ ଦାଧାରଣ
 ପକ୍ଷରେ ଭେଦେ ପ୍ରୟୋଗମାତ୍ର ନ ଥିବାର
 ପ୍ରକାର କରବାକୁ ସାଧୁର ନାହିଁ । ପ୍ରକାର
 କଲେ ଅବା ବି ହେବ ପୁଲର ଅନ୍ୟକର
 ଏକଟ ସମାନ ଦେଖାଯାଏ ତଥାପି କୋହାବମ-
 ମାନେ ତାହାକୁ ଦମନ କରବାକୁ ସମ୍ପର ହୋଇ
 ନାହାନ୍ତି । ସବୁଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ରେଷ୍ଠର ମହାସତ୍ର ନାଲଗ
 କରବାକୁ ଅସୀକ୍ଷିତ ହୋଇ ଭଲ କର
 ନାହାନ୍ତି ।

ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ବକ୍ତିଂ କଲିକ୍ତର ଶୁକର ବିମୁକ୍ତ
 ସାହେବ ବାଲେଶ୍ୱରକୁ ଗମ୍ଭ ଉପକରରେ ଯାଇ
 ଅଛନ୍ତି । କେତେକ ଲୋକ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି
 ଯେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଗମ୍ଭ
 କଲେକ୍ତର ଯାଇ ଉପସ୍ଥୁତ ହିରପ୍ରାକାର ଓ
 ମହାଚିକି ବାଞ୍ଛୁ ଅଶିବା କୋଟିଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ଅର୍ଥର ଅମ୍ଭେମାନେ ଦୋଷକର୍ତ୍ତା ଏ ଅନୁମାନଟି
 କିତାନ୍ତୁ ବିଷୟ ନୁହଇ କାରଣ ଯେମନ୍ତ ପୁର-
 ଉଦର୍ଶରେ ଏକ ସମୟରେ ପକ୍ଷାଧିକ ଗ୍ରାହଣକ
 ହେଉଅବା ଦେହପର ଓଡ଼ିଶାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
 ଦାଲେଶ୍ୱରଅଳର ଗ୍ରାହଣକ ହେବାର ବେଶ
 ଯାଏ । ବାଲେଶ୍ୱର ସମ୍ପାଦକାହାଙ୍କ ମତରେ
 ବିମୁକ୍ତସାହେବଙ୍କ ଗାମନ କାଳରେ ବାଲେଶ୍ୱର
 'ଲୁମକ୍ତ୍ୟ' ହୋଇଅଛି ବୋଧ ହୁଅଇ

ବିମୁକ୍ତସାହେବ କଟକକୁ ସ୍ୱର୍ଗ ମଣି ସମସ୍ତଙ୍କୁ
 ଏଠାକୁ ଦେଇ ଅସିବାର ସତୁ କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ଏକ ଶୁକରୀର ଏ ନଗରସ୍ତ ଅଧାଲକ ବ-
 ଦେଶ ସମ୍ପର୍କ ଯୋଗ୍ୟରେ ଜଣେ ଦେଖାର
 ମୁରଦେହ ଶୁଖିବାର ଦେଖାଗଲା । ତୁମ୍ଭେ
 ଭାବାର ମୁକ୍ତ ହେଲ କିଛି ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଯାତପୁରର ସମ୍ପାଦକା ଲେଖିଅଛନ୍ତି
 ଯେ ଗଲ ପ୍ରସାଦରେ ଯେ ଦୃଷ୍ଟି ଦୋଇଅଛୁ
 ଭର୍ତ୍ତରେ ଧର ଫସଲ ପ୍ରକୃତ ହୋଇସିବ ଅର
 ଦୃଷ୍ଟି ନ ହେଲେ କ୍ଷତ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଜଳର
 ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପର ଅବହା ସେମ୍ପର ନୁହଇ ଅ-
 ନେବ ସୁକରେ ଅବସ୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିର ଲେଖା ଅଛୁ ଓ
 ନ ହେଲେ ଫସଲ ନଷ୍ଟ ହେବ ସତେହ ନାହିଁ ।
 ଦେବକ ଦେଉଳୀର ବନ । ପ୍ରା ମାନବଦଳର,
 ପୁରୁଣା, ଅଗ୍ନିକେଶ୍ୱର, ବାଲୁକିଣୀ, ସାଧନା ଓ
 ଅନ୍ୟ କେତେ ପ୍ରକରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାର ଯେ
 ହାତ ସନ୍ତୁର ଉପକାର ହୋଇଅଛି ।

ଭଲକ୍ଷତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପୁଣି କଲେ
 ଅହେତକ ମାତ୍ରକୁ ଚିତ୍ତକୁ ହୋଇ ଉପସ୍ତ
 ଗୋରୀ ମାତ୍ରକୁ ପଦ ପାଇଅଛନ୍ତି ଯଥା
 କୌରୁକଳୁ ହରତକନ ମାନବିତ ମର୍ଦ୍ଦିକ
 ତୁମରକର ଗୁଣା ପାରିବୁଦ, ତମ୍ପିନାର
 ମହନ୍ତ ନାହିଁସଦାବ

ବାବୁ ଗୁମରୁଦଅତି ଭୋକାନକାର ଓ ଭୁମ-
 ଅନାସ
 ପ୍ରକୃତ ଦେଶପାତ ନାମକ

ଗୋପିନାଥଶିଶୁ ଶିକ୍ଷକ
 କଲକତାର ବାବୁ ତାରକନାଥ ପ୍ରସାଦିତ
 ଅଧୁନୀ ପ୍ରକାଶନ ରୁଅ ଜଗାର ଓ ନବନୀ
 ପ୍ରକାଶନ ପ୍ରାୟ ଦମ ହଜାର କରୁଅଛୁ ମିଠାଇ
 ଓ ପରସା ବିରକ୍ଷଣ ଦରୁଅଛନ୍ତି । କଟକେ
 ଦମ ପରସା ଲେଖି ଏ ପାଇଲେ । ଏହାକର
 ପୂର୍ଣ୍ଣଗୁଣା ସମ୍ପର୍କ ଓ ପ୍ରମଂସନାୟ ସତେହ
 ନାହିଁ ।

ବମ୍ଭେଇ ବଦସ୍ତାସବ ମହର ଦେଖାୟ ମେ-
 ମୁର ନାବୁପୁର ଓ ଯେପୋ ଅପଣା ବ୍ୟୟରେ
 ହରକକୁ ଯାଇ ଭଲକର୍ତ୍ତର ଅଧୁକ୍ୟୁ କଦନ୍ତୁ
 ବମ୍ଭିଟାରେ ସାଧ୍ୟ ଦେବେ । ଏହା ପ୍ରମଂସନାୟ
 ଅଟେ ।

ଏହି ଉତ୍କଳସମିତୀ ସହର କଟକ ଦର୍ଶା-
 ବଜାର ଉପକୃଷ୍ଟ ଶିଳ୍ପୀମାନଙ୍କ ସାଧକସ୍ୱରେ
 ମୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରମୁଦର ଦେଲା ।

କରନ୍ତେ ମାତ୍ର ତାହା ବୁଝି ହୋଇ ନାହିଁ । ସୁନ୍ଦରୀ ଲଳିତାଙ୍କ କଣ୍ଠେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସଙ୍ଗେ ଶ୍ରେୟମାଳେ ସିଦ୍ଧକର ପସିଥିଲେ ମାଲିକବନ୍ଧୁର ନିତ୍ୟା-
 ଗୁଣ ହେବାର ସେ ଜଣେ ଶ୍ରେୟକୁ କୁଣ୍ଠେଇ ଧରି ତାବତମାଲିକ ଓ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷସିନି କେ ଦୌଡ଼ି
 ଅପୁ୍ୟ ଶ୍ରେୟ ତାହା ପେଟା ହିଁଲେ ଓ ଶ୍ରେୟ
 ଦେବାକୁ ବୁଝିଣ ପଞ୍ଚୁ ପାଇଲେ ସେ ଶ୍ରେୟ
 ତାହା ହାତକୁ ନିପାରି ପାଇଲେ ନାହିଁ । କେ-
 ଦେ ତାହାକୁ ମୁକ୍ତକାଳିର ହାତକୁ ନିତ୍ୟାକେତେ
 ପୁଲିକକୁ ସମର୍ପଣ କଲେ । ମୋଦକମା ପୁଲିକ
 ଅନୁମାନରେ ଅଛି ଓ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେୟକୁ ଧରି
 ନା ଶାନ୍ତି ଅସିଷ୍ଟ ମହାଦେୟ ଅଲ୍ଲ ଦେଇଅ-
 ଶୁଣି । ଯାତପୁର ଶ୍ରେୟ ମେଳମାଲିକ ହାନ
 ଅଧିକ ବଠାରେ କେତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବର୍ତ୍ତମାନ-
 ମାନଙ୍କର ରୂପକାର ଜଣକ । ଗତମସ ବାସ-
 ଶୁଣରେ ସେ ଅଧିକରେ ଶ୍ରେୟ ବର୍ତ୍ତା ଦୋଇଅଛି
 ଅଧିକ କଲେ ପଦୋତ୍ତମ ନାହିଁ ଫଳରେ ଅପା
 ପାଇ ଲେକେ ଅନେକେ ଅଧିକ । ବଳାମା-
 ଶିପା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କରେ ସ୍ଥାନରେ
 ଓଲଟାଠାରେ ଲପସିତ ହୋଇଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
 ସମା ମୋଇଅଛି । ବା ଶିଳ କାଳକ୍ରମକାଳ
 ତିନିବାରମାନେ ସ୍ଥାନ ପାଇବାର ଉତ୍କଳଗଣିତା
 ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ରମ ସମସ୍ତେ ଧରଣୀଦି କେଅ-
 ଶୁଣି । ଯାତପୁର ଶ୍ରେୟକେତେ ଉଦ୍ଭିଦିକାର
 ବ୍ୟା ଶୁଣି କେତେ ବସ୍ତୁ ଅଧିକ ।
 ଏ ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପୁର ଏବଂ
 ସତାର ଯାଣ ଗଭାସାକ କରନ୍ତୁ ଓ ସଦାକାମା
 ମା ବଠାରେ ଅଧିକ ବୃତ୍ତତ ବଠାରେ ବଦଳି-
 କର ଉଦ୍ଭିଦିକେ ଅକେତ ଅଧିକ ଦେବ ବସନ୍ତ
 କର କର ବଦଳିକରକୁ ପ୍ରାୟ ଶୁଣିବାର
 ସ୍ଥାନକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କେତେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଏକକ ବୃଦ୍ଧି ଅଧିକ ମନ
 ହେବାର ବୃଦ୍ଧିକର ଅବଧା ହୋଇଅଛି । ବ-
 ଶିଳାବ ପଦ ପଦେ ଯାତା କର ବର୍ତ୍ତା ଦୋଇ-
 ଥିବ କେତେ ମାତ୍ର; ସଦା ଉତ୍କଳ ବର୍ତ୍ତା ନାହିଁ
 ଓ ଧାନକର ବସ୍ତୁ ମାତ୍ର କର ବସ୍ତୁ ଶୁଣି ଗଣନ,
 ଏକତାଳି ଯେ ବର୍ତ୍ତା ଦେବ ତାହାର ଅପା
 ନାହିଁ ଓ ଦେବେ ମଧ୍ୟ ତାହାର ଅଧିକ ଉପ-
 ତାର ଦେବ । ବର୍ତ୍ତା ବର୍ତ୍ତା ଦେବେ ମଧ୍ୟ ସ-
 ବସରେ ବୃଦ୍ଧିକର କେତେ ଦେବ ଓ ସ୍ଥାନ
 ବସେପରେ ଅଠାରେ ଦେବର ଅଧିକ
 କର । ଏହି ସମସ୍ତକୁ ଉଦ୍ଭିଦିକର କର ବୁଝି

ହେବାର ଅଧିକ ଦେବ ଓ ବୃଦ୍ଧିକେତେ
 ବଦଳ ଓ ଦୋଡ଼ି ଉଦ୍ଭିଦିକର ଅବସ୍ଥା ଉତ୍କଳ
 ଦେବ ତାଣିକାର ଓ ପୁଣ୍ୟ ଦେବ ଦେବାର
 ଉଦ୍ଭିଦିକ କେତେ । ଏଥିରେ ଓଡ଼ିଶାର ଗତ
 ବୃଦ୍ଧିକ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କରେ ଦେବ ବସନ୍ତ
 ମଧ୍ୟ ଧାନ ଫଳିତ ନାହିଁ । ବରତକର୍ତ୍ତା ଅ-
 ନ୍ୟାକା ସ୍ଥାନରେ ଫଳେ ବୃଦ୍ଧିକେତେ ଉଦ୍ଭି
 ହୋଇ ନ ଦେବେ ବଦଳାକୁ ସବୁଠାର
 କରକ୍ରମ ଅଧିକ ବାସ ଅଧି ଓ ଯେକେଦେବେ
 ପୁର ବଦଳାକୁ ହୁଅଇ ଯେ ବରତକର୍ତ୍ତା
 ଉଦ୍ଭିଦିକେ ବଦା ବଦଳା ଅଧିକ କେତେ-
 ଦେବେ ତାହାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦେବି ମନ ବଦଳୁଲ
 ହୁଅଇ । ଅନୁମାନ, ଉଦ୍ଭିଦ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସ୍ଥାନରେ
 ଧାନ ଫଳେ ଉଦ୍ଭି ହୋଇଅଛି ଦେବେ ବୃଦ୍ଧିକ
 ଅନୁମାନ ହେବାର ସମ୍ଭବନା କରୁ ଉଦ୍ଭିରେ
 ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଅଧିକ ଦେବ । ଦକ୍ଷିଣ ଉଦ୍ଭିଦିକେ
 ସମ୍ଭାବି ଯାହାଯାଏ ଯେ ବର୍ତ୍ତା ପ୍ରାୟ ଅଧିକ
 ହୋଇଅଛି ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଓ ବନୁରେ ସମ୍ଭା-
 ବନା ଉଦ୍ଭି ଅଧି ଓ ଉଦ୍ଭିଦିକାରେ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଭି
 ଉଦ୍ଭି ହେବାର ଅପା ଅଧି । ଓଡ଼ିଶାରେ ଅଧି-
 ଦାନ ମଧ୍ୟରେ ବସ୍ତୁ ସ୍ଥାନରେ ସୁଦ୍ଧା ଦେ-
 ବାର ସମ୍ଭାବି ଯାହାଯାଏ ଓ ଦେବି ପାଇ
 ବଠାରେ ଉଦ୍ଭି ଉଦ୍ଭି ହେବାର ଅପା ଅଧି
 କେ ଯେପରି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା ଦେବ କରମ୍ଭରେ
 ବୃଦ୍ଧିକାର୍ଥ ଅଧିକ ହୋଇଅଛି ଓ ଯେମନ୍ତ
 ଉଦ୍ଭି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଅଛି ଉଦ୍ଭିରେ ଅନୁମାନ
 ବର୍ତ୍ତ ପର ଏଥିରେ ଫଳେ ଦେବ ନାହିଁ ଓ
 ବଦଳେକରୁ ଉଦ୍ଭିକ ରୂପାକ ଦେବେ ଦେ-
 ଶୁଣିକର ଅଧିକେତେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦେବ ।

ଏ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କେତେକ ଉଦ୍ଭିକ ଅଧିକ
 ମାନେ ବୃଦ୍ଧିକେତେ ଅଧିକ ଦେବେ ଦେ-
 ବକାରେ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ନାହିଁ ଓ
 ଫଳରେ ଅବସ୍ଥା ମନ ସ୍ଥାନକୁ ଉଦ୍ଭି
 ବଦଳୁ କର ଦେବ ଅଧିକ ବଦଳିକେ ବର୍ତ୍ତ-
 ମାନ ଉଦ୍ଭିକ ମଧ୍ୟକେତେ ଶାନ୍ତିକ ହେବେ,
 ଅନୁମାନ କେତେକ ବଦଳିକ ପୁଣ୍ୟ
 ଗଦ୍ୟାକ ଅଧିକ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ସାଧନାକୁ ଧାନ
 ଅଧିକ ଯେ ଦେବ ବର୍ତ୍ତମାନକର ବଦଳିକ ସମ-
 ମାନ କର ଦେବାର ବଦଳିକ ଉଦ୍ଭିକ ଶାନ୍ତିକ
 ଶାନ୍ତିକ ଉଦ୍ଭିକ ଦେବ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ
 ଏଥିରେ ସୁଦ୍ଧା ବଦଳିକେତେ ବୃଦ୍ଧିକ ପ୍ରତ୍ୟ-
 ଦାନଗାହାଧାନ ବଦଳିକା ଶାନ୍ତିକ ବାସନ
 ବାଦେବ ବଠାକୁ ଯାଉଅଛି । ଏଥିରେ ଶୁଣି

ଜଗାଯାଏ ଯେ ବଦଳାରେ ବଦଳିକ ଉଦ୍ଭି ଅଧି-
 କର ଦେବ । ଓଡ଼ିଶାରେ ଫଳରେ ଅଧିକ
 ଉଦ୍ଭିକ ମନ କରୁଇ ବୁଝି ଯେ ଗୁଣେ ବଦ-
 ଲାରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦେବ ସେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଓଡ଼ିଶାକ
 ଅନେକ ବଦଳିକ ରୂପାକ ଦେବାର ସମ୍ଭାବନା ।
 ତାହା ଦେବେ ଉଦ୍ଭି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଉଦ୍ଭିକ ମନ
 ବୁଝି ଦେବ ଓ ବଦଳାକର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଅଧିକ
 ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଉଦ୍ଭିକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବଦଳିକ-
 ବାସନ ଅଧିକ ବାସନ । ଅଧିକ ଅନୁମାନେ
 ବଦଳିକା କର ଯେ ସ୍ଥାନକୁ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ପୁ-
 ବନ୍ତ ଦେବ ଦେବାର ଉଦ୍ଭି ଯେମନ୍ତ ଦ
 ଅଧିକ ରୂପାକରୁ ଏଦେବୀକର ବୋଧି
 ବଦଳିକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନ ହୁଅଇ । ଉଦ୍ଭିକ ରୂପାକ
 ଉଦ୍ଭିରେ ବଦଳିକ ବୁଝି ଉଦ୍ଭିକ ଅଧିକ ।
 ଅଧିକ ବଦଳାକରୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଅଧି-
 କେତେକ ଯେ ଦେବାରୁ ଅଧିକ ବାଦ୍ୟାନ
 ହୋଇ ଯେ ଯାହା ପଦ୍ୟକେତେ ଉଦ୍ଭିକର
 ଗାଦ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁ ନୋହିଲେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ
 କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ।

ବଦଳା ବଦଳିକ ଓଡ଼ିଶାକର
 ମାନକୁ ।

ଗତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଉଦ୍ଭିକରେ ଅନୁମାନକ
 ବଦଳିକ ମନୁରେ ଉଦ୍ଭିକ ବଦଳିକ ଦେବଦେବ
 ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକର ଉଦ୍ଭିକ ଯେ ସେ ବାଦ୍ୟାନ
 ବଦଳିକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଅଧିକ ସ୍ଥାନକ୍ରମେ ବଦଳିକ
 କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ । ଏଥିରେ ଅନୁମାନେ
 ଉଦ୍ଭିକ ଦେବ ଅଧିକ ବଦଳିକାରେ
 ଉଦ୍ଭିକରେ ଓଡ଼ିଶାକର ଉଦ୍ଭିକ ବଦଳିକ ଏକ
 ଓଡ଼ିଶାକରେ ସୁଦ୍ଧା ଦେବୀକ ଅଧିକ ବଦଳିକ
 ବଦଳିକ ଅଧିକ ଗୋତମକୁ ଅଧିକ । ଏଥିରେ
 ଦେବାର ଉଦ୍ଭିକ ଦ ତାହା ଉଦ୍ଭିକ ବଦଳିକ
 ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନୁମାନକର ଉଦ୍ଭିକ ଦେବ କରୁ
 ଓଡ଼ିଶା ଓ ବଦଳିକ ମଧ୍ୟରେ ବସ୍ତୁ ବଦଳି-
 କର ଯେ ଓଡ଼ିଶାକ ଅଧିକକର ଦେବ ଏଥିରେ
 ଅନୁମାନ ବଦଳିକ ନାହିଁ । ବଦଳିକରେ ଯେ
 ଓଡ଼ିଶାକ ଅଧିକକର ଉଦ୍ଭିକ ହୋଇଅଛି ଏହା
 କିଏ ଅଧିକାର କରବ ? ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ବୁଝି
 ଅଧିକ ନାହିଁ । ବଦଳିକାରେ ବଦଳିକ ବୁଝି
 ବଦଳିକ ଏକ ଧରଣେ ଓଡ଼ିଶାକର ଅଧିକ
 ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକରେ ଉଦ୍ଭିକ ଅଧିକ ଶାନ୍ତିକ ବଦଳିକ-
 କୁ ଦେବ ଓ ଦେବ ଯେବେ ସମାନକରେ
 ଅଧିକକାରେ ବଦଳିକକୁ ପ୍ରାୟ ହୁଅଇ ଏହା

ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନକରା ମନୁଷ୍ୟାନ୍ ବଜ୍ରାଲିକାପୁର
 ଓଡ଼ିଶାରେ ମାନ୍ୟା ପଦେବାଲ ପମ୍ପାବତୀ
 ଶ୍ରେଣୀ ପଦମାନଙ୍କ ପ୍ରାକାରର ସମ୍ପାଦନା
 ବାସନା ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା । ପଦ୍ୟାଂ ସେହି
 କବୀମାନଙ୍କ ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା ଅର୍ଥରେ ସେମାନେ
 ଓଡ଼ିଆର ମାନ୍ୟା ପଦ୍ୟାଂ ରଖିଥିଲେ ବୋଲି
 ଜାଣାଉଛନ୍ତି । ଏହି ପଦ୍ୟାଂ ଓଡ଼ିଆର ହୋଇଥିଲେ
 ଏବେ ସେହି ପଦ୍ୟାଂ ଓଡ଼ିଆରେ ନ ହେବା
 ଉଚିତ୍ ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା ହୋଇଛି କବୀମାନଙ୍କୁ
 ଅନୁମୋଦନ କରିବା ପାଇଁ କରୁ ବାଣୀ
 ବଜ୍ରାଲିକା ପଦ୍ୟାଂ ପ୍ରଦାନକୁ ଉଚିତ୍ ବଦ
 ଆଉ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ସହକର ଓଡ଼ିଆରେ
 ଭଲ ବଦାପାଇଁ ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା କରୁ ବଦ
 କୃଷ୍ଣପୁର ଉଦ୍ୟାନ ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା । ବଦ୍ୟାଂ-
 ମେଣ୍ଡା ସେହି ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା ସେହି ପଦ୍ୟାଂ
 ବଜ୍ରାଲିକା ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା ଅର୍ଥରେ ସେହି
 କର୍ମ ଜବାପ ଦେବା ପାଇଁ ପଦ୍ୟାଂ ଏଠା-
 ରେ ଅଛି କେବେ କାହିଁକି ଜାଣେ ନାହିଁ ।
 ଏ ଅପ୍ରାପ୍ତରେ ସେହି ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା ଅପଣା
 ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସର୍ବାଭିମାନୀ ପଦ୍ୟାଂ ଓଡ଼ିଆ
 ଶ୍ରେଣୀର ବେଳେ କେହି ଜାଣନ୍ତି ଉଚିତ୍
 ବଦ୍ୟା ଓ ବଦ୍ୟା ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା ? ଓ
 ତେମନ୍ତ ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା ଅର୍ଥରେ ପଦ୍ୟାଂ
 ବଦ୍ୟା ଓଡ଼ିଆର ଭଲ । ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା
 ପଦ୍ୟାଂ ପ୍ରଥମରେ ଅର୍ଥାଦି ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା
 ଅର୍ଥରେ ମାଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖା ଉଚିତ୍
 ସେମନ୍ତ ବଦ୍ୟା ମହିତା ଏ ଓଡ଼ିଆର
 ବାର୍ତ୍ତାକୁ ବଦ୍ୟାମାଧ୍ୟ ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା
 ସେ ଯାହାଦେଉ ଏଥର ବଦ୍ୟାଳା ଓ ଓଡ଼ିଆ
 ମାନଙ୍କର ଦେହରେ ପଦ୍ୟାଂ ସେହି ଓଡ଼ିଆ
 କେତ୍ରା ଭଲବା ଅବଶ୍ୟକ ଏହି ଏଥୁପାଇଁ
 ଅନୁମୋଦନ ଉଚିତ୍ ପଦ୍ୟାଂ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବଦ୍ୟା-
 ଅର୍ଥରେ ସେ ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା ପାଗୋରୁପାଇଁ ଏହାକୁ
 ବଦ୍ୟା ଓଡ଼ିଆର ଅବଲମ୍ବନ କରିବୁ ।

ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରାୟ ଏକମାସ ହେବ ଲେଖା-
 ହୋଇ ପାଗୋରୁପ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନ ଥିବ ।
 ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଦେଖୁ ଏହି 'ଉତ୍କଳକାବ୍ୟ'
 ଓ 'ଉତ୍କଳକାବ୍ୟ' ମଧ୍ୟରେ ଏହି ବସ୍ତୁ
 ଦେଖି ଉପ ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା ଯାଇଥିଲେ ଓ
 ଭଲ ଓ ବଦ୍ୟାମାଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନରେ ମଧ୍ୟ ଉଚିତ୍
 ହୋଇ ନାହିଁ । ଏକଥା ଅଧିକ ଗୋଚରୀୟ ଅର୍ଥରେ
 ଜାଣିବା ଅନୁମୋଦନକାରୀ ବଦ୍ୟା ହେଉ ଅଥବା

ନ ହେଉ ଅନୁମୋଦନ ପଦ୍ୟାଂ ଓଡ଼ିଆର
 ମଜଲିସମାନା କରୁ ଓ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
 ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା ମାଧ୍ୟମରେ ମାଧ୍ୟମ ପଦ୍ୟାଂ
 ପଦ୍ୟାଂ ହେବାକୁ ନୁହେଁ ଏଥିରେ ଅଧିକ
 ହେବାକୁ ଅଧିକ ସମ୍ପାଦନା । ଅନୁମୋଦନ
 ପଦ୍ୟାଂ ପଦ୍ୟାଂ ଅନୁ ମଜଲିସମାନଙ୍କୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ
 କରୁ ଅର୍ଥରେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଉଚିତ୍ ବଦ୍ୟା
 ଭଲ ବଦ୍ୟାମାଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ଓ ବଜ୍ରାଲିକାମାନଙ୍କ
 ମଧ୍ୟରେ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ ଦେବ ଉଚିତ୍ ବଦ୍ୟାମାନଙ୍କରେ
 ପ୍ରବରତ ହେଉଛି । ମଜଲିସମାନଙ୍କୁ ମଜଲିସ
 ଲେକରୁ ଭଲ ଅବଶ୍ୟକ ଗୋଲପାକୁ ଦେବ
 କରୁ ଅନୁମୋଦନ ଏହି ଅପଣା କରୁ ସେମନ୍ତ
 ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା ମଧ୍ୟରେ ବଦ୍ୟା
 ନ ହୁଅଇ ।

ସାମ୍ବାଦିକସଂବାଦ ।

ଗତ ସୋମବାର ପାଗୋରୁପରେ ଏକଦିନ
 ଗୋଟିଏ ଉତ୍କଳକାବ୍ୟ ସମାଧିବଳୀ ହୋଇ ଯାଇ-
 ଅଛି । ଉକ୍ତ ସମୟରେ ଉତ୍କଳକାବ୍ୟ ଉପରେ
 ଗୋଟିଏ ଗନ୍ତେ କର୍ମରୁପାକୁ ଅପଣା ସ୍ତ୍ରୀ-ଓ
 ମାତାଙ୍କ ପ୍ରାଣନାମ କରିଅଛୁ ଓ ଅପଣା ପ୍ରଥମ
 ଅପଣା ବଦ୍ୟା ମାଧ୍ୟମରେ ହାଇଦର ଅଲ୍ଲୋ
 କାଟି ଯାଇଅଛୁ ଅର୍ଥରେ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏ
 ଦେଖିମାନଙ୍କୁ ଏହି ମଧ୍ୟରେ ହାସି ସହଜାପୁର ।
 ନାହାରକୁ ନାହାରକୁ କେତେ ଅବଧାନ ଭାଗକୁ
 ହାକୁ ବଦ୍ୟାପାଇଁ କେତ୍ରା ଭଲବାକୁ ଭାଗକୁ
 ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା । ସ୍ତ୍ରୀ ଗର୍ଭାଦି
 ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା ଅଛି । ଏପ୍ରକାର ଉଚ୍ଚରେ ହା-
 ମଧ୍ୟ ମହିତା ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା ହାଇଦର ଅପଣା
 ଉଚିତ୍ ବଦ୍ୟା ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା ହେଉଛି ଏକଦିନ
 ଉଚିତ୍ ବଦ୍ୟା ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା ହୋଇ ଯେ ଏହି
 କରୁଅଛି । ଅପଣା ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା ହୋଇ
 ସେହି ଘରେ ବଦ୍ୟା ମହିତା ଅଛି । ପୁଲକ
 ଯାଇ ଏହାକୁ ଗିରପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ । ତୋରୁକାଣୀ
 ହେଉ କେତ୍ରକଳ ଅପଣା ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରଦାନ
 ପଦ୍ୟାଂ ଅଧିକ ସହଜ ଭାଗକୁ ଅଧିକ ଏହା
 ପାଇଁ ସେ ପାଗୋରୁପ ଯାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ
 ଅର୍ଥରେ ।

କିନ୍ତୁ ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା ଜଗତକୁ ଘୋଷ କର୍ମ
 ବଦ୍ୟାମାନଙ୍କର ହେଉ ବଦ୍ୟା ମହିତା ଭାର
 ପ୍ରଦାନକରେ । ପଦ୍ୟାଂ ମହିତାକୁ ସେହିପଦ୍ୟାଂ

କାଳରେ ଏହାକୁ ପାଇଁ ବଦ୍ୟାମାନଙ୍କୁ କର୍ମ
 କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଅଛୁ ମାଧ୍ୟ
 ମାଧ୍ୟମରେ ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା ଜାଣିବା କଲେ ନାହିଁ ।
 ଏତଦନ୍ତରେ ସେହି ବଦ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଭାଗ
 ଦାଣ୍ଡଦେଲେ । ଯୋଗର ବଳ ଏବ କରୁ
 ପାରେ ।

ଶ୍ରୀ ଚରଣାକାଶ୍ୟାଦି ମାତ୍ରାକ ଯାକାଳରେ
 ଉତ୍କଳକାବ୍ୟ କେବଳ ଜି ୨୨ ଶ ପଦ୍ୟାଂ ଯାଇ-
 ଥିଲେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅଧିକେ ଗ ୩୮ ଜି ଲେ-
 ଶ୍ୟାଏ ଲେକ ସିଦ୍ଧ ବଦ୍ୟା ଯାଇଅଛି । ଏତେ
 ଉଚ୍ଚା ହେବାକୁ କାରଣ କ'ଣ ?
 ପୁଣ୍ୟ କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ହେଉଛନ୍ତି ବଦ୍ୟା
 ବଦ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ବଦ୍ୟା କର୍ମ ଜଗତକର ବଦ୍ୟା
 ଓ ଉଚ୍ଚାପୁରକ ଦାନା ଉତ୍କଳକାବ୍ୟ କର୍ମ
 ହେବଳ ବଦ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ହେଉଛୁ ବଦ୍ୟାମାନଙ୍କୁ
 ବାଣୀ ଉଚ୍ଚ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହିଠା କର୍ମରୁ ପଦ୍ୟାଂ
 ନାହାରକୁ ଯାଏତାନ୍ତ ଦେଖିଥିବା ଦେଖି ଭାଗ
 ଜଗତ ବଦ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରଣା ପ୍ରକାଶ କରି ଅଛି
 ହାକିମ ସଦେକି କଲେ ଭାଗକୁ ଅଧିକରେ
 କର୍ମ ଜଗତ ଉଚ୍ଚା ନୁହେଁ ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା
 ଦେବାକୁ ଭଲ କରୁ ଅନୁମୋଦନ ଉଚ୍ଚାପୁର
 ସେ ପଦ୍ୟାଂ କେଶରୀ କଲେକ୍ଟର ଭାଗକୁ
 ପ୍ରତ୍ୟ ଅଧିକ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ବଦ୍ୟା ଭାଗକୁ
 କର୍ମ ଜଗତରେ ବଦ୍ୟାମାନଙ୍କୁ କଲେକ୍ଟର
 ଅଛି ।

ଶ୍ରୀ ଚରଣାକାଶ୍ୟାଦି ଗର୍ଭାଦି ଗର୍ଭାଦି
 ୧୭୧୧ ବାଲର ବଦ୍ୟାମଧ୍ୟ ୧୦ ଅଲ୍ଲୋର ୨୭ ଥାକୁ
 ମଜେ କର୍ମ ଜଗତର ଅନୁଗତ କର୍ମ ଲଜ୍ଜା
 ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସାଗା ପଦ୍ୟାଂ କର୍ମରୁ ମେମ୍ବର
 ଦୋଲ କର୍ମ ଉଚ୍ଚା କର୍ମ ମହିତାକୁ ବଦ୍ୟା କରି
 ଅଛି । ଯଥା—
 ଯାକାଳ । ଶ୍ରୀ ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା
 ମହିତା ଶ୍ରୀ କର୍ମ ମହିତା ମହିତା ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା
 ଶ୍ରୀ କର୍ମ ମହିତା ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା କର୍ମ ମହିତା
 କେ, ସି, ହାତ୍ୟାଦେବ ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା ଓଡ଼ିଆ
 ଉଚ୍ଚା ମହିତା ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା, ବାକୁ ପଦ୍ୟାଂ
 ବଦ୍ୟା ମହିତା, ଶ୍ରୀ ବଦ୍ୟାମାନ ଭାବ, ଶ୍ରୀ କର୍ମ ମହିତା
 ବୋଧେ, ଶ୍ରୀ କର୍ମ ମହିତା ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା, ଶ୍ରୀ କର୍ମ ମହିତା
 ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା କର୍ମ ମହିତାମାନେ, ଶ୍ରୀ କର୍ମ ମହିତା
 ମାଧ୍ୟ ମୋହରାବ, ଶ୍ରୀ ଗ୍ୟାଗୋରୁକ ବିକ୍ର,
 ଗୋପୁର ପ୍ରକାଶନସାହାଯ, ଗୋପୁର ହେବେକ
 ମହାପାତ୍ର, ବାକୁ ମାଧ୍ୟ ମହାପାତ୍ର, ମହିତା
 ଅଧିକ ମହିତା ମହିତା, ମହିତା ପଦ୍ୟାଂ ମହିତା

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶାଫକ } ଶାଫକ ନବମ୍ବର ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା । ମୁ । କାର୍ତ୍ତିକ ବ୍ୟଂଜନ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ଶାଫକର } ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
 ପ୍ରକାଶକ } ମସୃକଲ ପାଇଁ ତାଙ୍କମାଗୁଲ ୫୫୫୦ } ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୫

ଗତ ମହାନବାର ବର୍ଷରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର-
 ଚନ୍ଦ୍ର ହୋଇଥିଲା । ଏ ଛାନ୍ଦର ଗୁଣ ଏ ଖଞ୍ଜା
 ମିଳିତ ସମୟରେ ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ପ୍ରାୟ ୧୫୫୫
 ମିଳିତରେ ମୋକ୍ଷ ହେବା ପ୍ରକାଶ ପ୍ରାୟ ୧୫୫୫
 ଓ ଚନ୍ଦ୍ରମୟର ହୁଇ ଚନ୍ଦ୍ର ଏକଦମା ସର୍ଯ୍ୟକୁ
 ଚନ୍ଦ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଇପେ ଅଜ୍ଞାତର ଥିଲା । ଚନ୍ଦ୍ରଲପାଟି
 ହୁମ୍ବା ବନଳାପାଟିର ଗଣନା କିଛି ହୋଇ
 ନାହିଁ ଚନ୍ଦ୍ର ଗଣନାରେ ବସନ୍ତ ଅନୁର ପତନ
 ଚନ୍ଦ୍ରମୟରେ ଚନ୍ଦ୍ରଲର ଗଣନା ଅପେକ୍ଷକୃତ
 ସଂପାଦ୍ୟ ସମୟର ଚନ୍ଦ୍ର ଥିଲା । ଛାନ୍ଦର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ-
 ପାତ୍ର ଯେମନ୍ତ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଗଣନାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
 ହୁଅଇ ଏମନ୍ତ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଥିରେ ସହଜରେ
 ହୁଅଇ ନାହିଁ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧ ହେବାପି-
 ବାର ଅବଶ୍ୟ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଯେ ଚନ୍ଦ୍ର-
 ଗଣନା ବନା ହୁଇଲେ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ହେବା
 ବଢ଼ିନ ହେଲେଚେ ଏ ଗାନ୍ଧି କ୍ଷୋର ଅନେକ
 ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବାକୁ ବାଧି ଅଛି ।

ବନ୍ଦର ଏହା ଜାଣିବା ଯେ ଲୋକ ଜାଣିକିଲି
 ଗର୍ଭକର ପଦ ପଠାକୁ ବଡ଼ ଅର୍ଥର୍ୟର ବୃଦ୍ଧି
 ସରୁବନ୍ଦର ଏକ ରସୁକର ଅନୁମାନେ
 ଏକକ ପରମର୍ଷ ଦେଇଅଛୁ କି ଯେକେ ଜାଣି-
 କର ଯଥାର୍ଥ ବୃଦ୍ଧି ଆଏ ତେବେ ସୁପରଶ୍ରେ-
 ଶ୍ରେଣୀ ଗତଜାତକ କିଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
 ଅବେଦନ କରନ୍ତୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବସନ୍ତପାତ୍ରର
 ଏକଟି ସୁପରଶ୍ରେଣୀ ଅଛି ଯେ ପ୍ରକାଶ
 ଉପରେ ଅଭ୍ୟାସର ହେବାର ଜାଣିଲେ ଅବ-
 ଶ୍ୟ ମନ ଦେଇ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତେ ।

ବନପ୍ରଦେଶର ଅବସ୍ଥା ଅବସ୍ଥା ଭଲ ହୋ-
 ଈ ନାହିଁ କହା ହେବାର ଅଳ୍ପ ଅବା ନାହିଁ ।
 ତେବେ ବାବୁବନ୍ଧୁ ପ୍ରଭୃତ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ
 ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ସେବୁ ସ୍ଥାନରେ ଫସଲ ଉତ୍ପତ୍ତି
 ହେବ । ବାବୁବନ୍ଧୁ ବନଳାରେ ଗୁରୁଲର
 ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସ୍ଥାନ ଯେଠା ଗୁରୁଲରେ କଲିକତାର
 ଶିଖର ହୁଅଇ ସେପ୍ରାନ୍ତରେ ଯେତେବେଳେ
 ଗୁରୁଲର ଅବା ଅଛି ତେତେବେଳେ ବନଳା-
 ରେ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରସବ ଏମନ୍ତ କୁହାଯାଇ ନ
 ଥାରେ । ଗତ ଏକଦେଶର ଗଲେଟ ଓ ଅନ୍ୟା-
 ନ୍ୟ ଦେଶର ପଦ ଚାର ଏହି ମତ ଅଟଇ ।
 ଅଧିକ ସ୍ଥାନରେ ଭଲ ଫସଲ ନ ହେବାର
 ଗୁରୁଲର ଦର ଦୃଢ଼ ବନ୍ଧିବ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରରେ
 ଦୁର୍ଗନ୍ଧର ଚଳଣ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ମାତ୍ର
 ଗୁରୁଲ ଅପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର କଥା ନାହିଁ । କଲି-

କତାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୁରୁଲ ମହାଶୟ ୫ ୫ ୫
 କି ୫ ୫ ୫ ହୋଇଅଛି ଅଧୁର ଗୁରୁଅଣ
 ଅଠଅଣା ବଢ଼ି ଥାରେ ମାତ୍ର ଏଥିରୁ ଅଧିକ
 ବୃଦ୍ଧି ହେବ ନାହିଁ । ଅନୁମାନେ ଅଗାଧର
 ଯେ ଏହି ଅନୁମାନ ସଫଳ ହେବ । ଏସମୟ-
 ରେ ଗୋଟିଏ ସୁଖରବସ୍ତୁ ଏହି ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 ମେଣ୍ଡ ପ୍ରଥମର ସର୍ବତ୍ର ହୋଇ ଶୁଦ୍ଧ ଅମଳର
 ପ୍ରକାର କରବାକୁ ଉପଯୋଗୀ ହୋଇଅଛି-
 କୁ । ମହାମାନ ଗବର୍ଣ୍ଣର ତେନେରୁଲପାତ୍ରବଦ
 ସିମଲର ଯାପାକର ଗଣନା ଗେଷ୍ଟବନ୍ଧରେ
 କଲିକତାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନେକଲୋକଙ୍କ ସହଜ
 ଏସକୁ ପରମର୍ଷ କରି ଅଛି ଚନ୍ଦ୍ରର ବି କଥା-
 ମାନ ସିବ ହୋଇଅଛି ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
 ଗୋଟିଏ ଚନ୍ଦ୍ରମ ହେବାର ଦେଖା ଯାଉଅଛି ।
 ରେଲଗାଈଦ୍ୱାରା ଜାଦ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ଗଣ୍ୟ ଅଟା
 ପ୍ରଭୃତ ଯାଜାୟାତର ଯେଉଁ ଚନ୍ଦ୍ର ଥିଲା ତାହା
 ଗଲିକତା ଓ ୫ ଛାନ୍ଦର ଗଣା ହୋଇଅଛି
 ଏଥିରୁ ଜାଣିବ ଏହି ଯେ ଅଧିକ ଜାଣା ହେବୁ
 ଯେମନ୍ତ ଏକସ୍ଥାନର ଅଧିକା ଗଣ୍ୟ ଅନ୍ୟସ୍ଥା-
 ନକୁ ପ୍ରେରଣ ହେବାର ବଡ଼ ହେବ ନାହିଁ ଓ
 ଅନ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଗଣ୍ୟ ପ୍ରେରଣ ହୋଇ ପାରଲେ
 କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ ଭଲ ରବେ
 ନାହିଁ । ଏ ଉପାୟ ନିଲ ହୋଇଅଛି ଓ
 ଏହାପୁଣ୍ୟ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଗଣ୍ୟର ଅଧିକ
 ଅବ ବୋଲୁ ବୃଦ୍ଧ ସ୍ଥାନର ମଧ୍ୟ ଗଣ୍ୟ ଅସି-
 ନେ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧିରେ ବୃଦ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ

ମାନବର ଲେଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗବର୍ଣ୍ଣନାପାତ୍ର କେବଳ ଦେଖାଇ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି କଲକତାରୁ ଅପସ୍ତୁତ ହୁଏ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତେକ ଜିଲ୍ଲା କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଭାବେ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ସେଠାରେ ପରମର୍ଶକର ଯାହା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଉହିଁର ବ୍ୟାଧି କରନ୍ତେ । ରାଜ୍ୟର ବନ କରବା ଓ ଶୁଳ୍କର ସହ କରପିତ ଭରଦେବାକୁ ଲୋକେ ଗବର୍ଣ୍ଣନାପାତ୍ର ପ୍ରାଧିକାରୀ କରୁଅଛନ୍ତି । ଅଲକ୍ଷ୍ମୀର ରାଜ୍ୟ-ଶାସକ କର ଦେବଳ ବଠିନ ପ୍ରକରେ ନ୍ୟାୟସିଦ୍ଧି ହୋଇଗାରେ କିନ୍ତୁ ଲଜ୍ଜା ନିର୍ଦ୍ଦୟତାଦେବ ଅବଧି ଉହିଁରେ ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ନାମାନ୍ତ୍ର ସେ ସମସ୍ତ ଉପାୟମାନ କରୁଅଛନ୍ତି ସବୁକୁ ପ୍ରଦୋଷନ ନ ହେଲେ ଦେଖି ଦେବ । ଶୁଳ୍କର ବନ୍ଧୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବ୍ୟୟରେ ତେଲକିମ୍ବଦେ ଛତା ପହଞ୍ଚେଇ କଲକତାରୁ ଯେ ଲେଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗବର୍ଣ୍ଣନା ଟଙ୍କାରେ ସେ ୧୭ ର ଶୁଳ୍କ ବନ୍ଧି ଦେବ ବୋଲି କିମ୍ପା କରବାକୁ ଦେଖା କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଶୁଳ୍କ ନିକଟ କି ନାହିଁ ସନ୍ଦେହର ପ୍ରାୟ ଅର୍ଥର ଶୁଳ୍କ ଚୁକ୍ତିକ୍ରମସ୍ତରେ କିମ୍ପାକରଣଦେବ ଏହିପରି ଅଳ୍ପ ଦେବାକୁ ପ୍ରକୃତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଉହିଁହେତୁର ବ୍ୟୟର ଯେପରି ଶୁଳ୍କ ଅଧିକା ନିଜ ଓ ଲୋକଙ୍କର ସ୍ତୁତ ହେଇ ନକାଳରେ ଉକ୍ତ ଅଳ୍ପ ଦେଲେ ସେପରି ଦିଶିବାର ସମ୍ଭବ ସମ୍ଭାବନା ରହୁଅଛି । ବେତସେଇ ଉପରୁ ପ୍ରକୃତ କରବାକୁ ଲୋକେ ଉପଅଳ୍ପ ଗବର୍ଣ୍ଣନାପାତ୍ର ଅନୁଗ୍ରହ କରୁଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅବଧି ଉହିଁର ନିକଟ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେନିଜେ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଚୁକ୍ତିକ୍ରମସ୍ତରେ ଗବର୍ଣ୍ଣନାପାତ୍ର ଅବେ ସେହିଦେବା ସୁକ୍ତି କରନ୍ତି ।

କେତସେଇ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତରାଜ୍ୟର ସବୁର ଗଜବାଜାମାନଙ୍କୁ କେତସେଇ ଉପରୁ ହେବାର କିମ୍ପାକରଣ ଯେ ଲୋକଙ୍କର ବିପ୍ରର ଛେଦ ଦେବ ତାହା ଅମ୍ବେନିଜେ ପ୍ରକୃତ ଅନୁମାନ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାର୍ଷିକରେ ତାହା ଦେଖା ହୋଇଅଛି ଗଜ ବାଜାମାନଙ୍କ ଗଜବାଜାମାନଙ୍କେ ଯାହା ଲାଗି ରହିଅଛି, କିମ୍ପାକରଣ ବର୍ତ୍ତମାନର ବାର୍ଷିକ ହୋଇ ନ ହେବାକୁ ତାହା କର୍ମରାଶି କିମ୍ପାକରଣ ଅଳ୍ପ ଲାଗି ଲୋକଙ୍କର ସହବର ସାମା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଲୋକେ ପ୍ରକୃତ ଏବ-

କିମ୍ପାକରଣ କରାଯିବ ହେଉଅଛନ୍ତି ଉପରୁ ଉକ୍ତ ଲୋକ ନାହିଁ ଗର୍ଭିଣ କିମ୍ପାକରଣରୁ ବର୍ଷା ପ୍ରାୟ ୨୦,୦୦୦ ହେବ ପ୍ରକୃତ ଏବଂ କିମ୍ପାକରଣ ଲୋକ କିମ୍ପାକରଣ ହେଲେ ମଧ୍ୟ କୋଉଏବଦନ ଉପରେ କିମ୍ପାକରଣ ହେବାର ନୁହେଁ ଏଥିରୁ ଲୋକେ ତା ୮ ଶତର ଲାଭ ନାହିଁ ଅନୁମାନକର ପ୍ରକୃତ ଅଧିକାରୀ ସୁକ୍ତିକ୍ରମ ସାମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଲୋକକୁ ତା ୮ ନର ଉପାସକରେ ରହିବାକୁ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ଉହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ବଳବାନ୍ କିମ୍ପା ପରା ଅଧିକ ବ୍ୟୟ କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଗାଢ଼ କିମ୍ପା ହୋଇ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ବଳବାନ୍ ଉପସକରେ ପତ୍ତି ଲୋକ ଟଙ୍କା ଦେଉଅଛନ୍ତି ଓ ପରାପାତ୍ରକୁ ବୁଝି ଅମଳକୁ ବନ କରବାକୁ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ ନୁହେଇ ତାହା ଅମ୍ବେନିଜେ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ଯେ ଅମଳମାନେ ପରା ଦେବାକୁ ଦେଖା କର ନାମାନ୍ତ୍ର ଓ ଗଜବାଜାମାନଙ୍କ ଉପପ୍ରସ୍ତ ହାତମ ସ୍ତବ୍ଧ ସୁନ୍ଦର ଦୃଷ୍ଟି ରଖୁଅଛନ୍ତି । ସୁନ୍ଦର ହୁଏ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଚଣ୍ଡୀଯାଏ ଓ ହେଉ ପ୍ରାୟ ମୋଦନମା ହୋଇ ଅନାଲକ୍ଷ୍ୟ କିମ୍ପାକରଣରେ ଅଳ୍ପ କିମ୍ପା ପରା ଅଧିକ ବ୍ୟୟରୁ ଲାଭର ପ୍ରକୃତ ଓ ତାହା ଅବଦାର୍ଥ ଅଧିକ । କେତସେଇ ଲୋକମାନେ ଅଧିକବ୍ୟୟ କରୁ ବାକୁଥିଲେ ସେମାନେ କେତସେଇ ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତିକ ଚଣ୍ଡୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଟାକ୍ଟ ଦାମଲ କିମ୍ପାକରଣ ଦେବା ବାଜାମାନଙ୍କୁ ଟାକ୍ଟର ବ୍ୟୟର ବ୍ୟୟ ନା ଅଧିକ ଶକ୍ତି ଦେଉଅଛନ୍ତି । ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେତସେଇ ଟଙ୍କା ନାହିଁ ଓ ମନରେ ବ୍ୟୟ ଅଳ୍ପ ଯେ ଯାହା ପାଖକୁ ଶିବ ସେ କିମ୍ପା ପରା କେଲେ ବାର୍ଷିକ ହେବ ଓ ଯେଉଁଠାରେ ବାର୍ଷିକ ସେଠାରେ ଏମନ୍ତ ଉକ୍ତ ଯେ ଦଣ୍ଡେ ପଢ଼ିବ ଛଡ଼ା ହୋଇ ଗଜ ନର ଦେଖିବାର ପ୍ରକୃତ । ଏହି ଦେଉରୁ ଅଧିକବ୍ୟୟ ବ୍ୟୟ ପ୍ରକୃତ ମଧ୍ୟ ସେ ଯାହା ଲୋକେ ଉପା ଦେଉ ଦୌରାଦିପଦେ ଟାକ୍ଟ ହାତମ ପାଖକୁ ଶୁଣି ହାତକୁ ଅଧିକେ ଅପଣାକୁ ଲାଭବାନ୍ ଶୁଣି କରନ୍ତି । କେତସେଇ ଦେବା ଦନ୍ତୁ ଏକ ଅପସ୍ତୁତ ଯେ ଦୌରାଦି ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଦେଖାଯାନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଅଧିକ ଲୋକ ଅଧିକାରୀ ଦୌରା ପାଠରୁ ପରାପାତ୍ର ପ୍ରାଧିକାରୀ ସବୁଥିରୁ ଉକ୍ତ ଚୁକ୍ତିକ୍ରମ । ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି କିମ୍ପାକରଣ ଟଙ୍କା ଟାକ୍ଟ ଦେବାକୁ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଯାହା କୋଉଏବଦନ ଲୋକମାନେ

ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚବଜାର ଟଙ୍କା ଅଧିକ ଦେବ କିନ୍ତୁ ଏକା ଦେବାପତ୍ର ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରାୟ ପଞ୍ଚବଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ପ୍ରକୃତ ଏପରି ସିଦ୍ଧି ଅଧିକାରୀ ପରାମ ଓ ଏଠାରେ ବନ ହୋଇ ଅପଣା ବାର୍ଷିକ ମାଗୁଅଛନ୍ତି ଲୋକଙ୍କ ଅଧିକ ପ୍ରକାର ଯଦି ଅଳ୍ପ ସେ ସବୁ ଧରଣେ ଅଧିକ ପାଞ୍ଚବଜାର ଟଙ୍କା ଦେବା ଅଧିକାରୀ ହୁଅନ୍ତୁ । ସେଠାର ଯେଉଁ ପାଞ୍ଚବଜାର ଟଙ୍କା ପାଉଁସେ ଉହିଁର ଚଣ୍ଡୀ ପ୍ରାୟ ଚୁକ୍ତିକ୍ରମ ଟଙ୍କା ଦେବ ସୁକ୍ତିକ୍ରମ ଚୁକ୍ତିକ୍ରମ ଟଙ୍କା ସହାୟେ ଲୋକଙ୍କୁ ପରାପାତ୍ର ଟଙ୍କା ଉକ୍ତରେ ପରାପାତ୍ର ଦେବା ! ଗବର୍ଣ୍ଣନାପାତ୍ର ଲୋକ ପ୍ରକାର ଉପରେ ଯେତେ ଦେଖା ଏଥିରୁ ପ୍ରକାର ପାଞ୍ଚବଜାର । କିମ୍ପାକରଣରେ ଅଧିକାଂଶ କର ପ୍ରକାର କରନ୍ତି ବୋଲି ସେମାନଙ୍କର ଶିଳା ବ୍ୟୟରେ ହୋଇଅଛି ଓ ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ର କିମ୍ପାକରଣ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ଉପରୁ କରୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରକାର କରଣ ପଦ ପାଞ୍ଚବଜାର କିମ୍ପା ଏଠାରେ କି ଦେଲେ ବେତସେଇ ଯେତେ କିମ୍ପାକରଣ ଚାନ୍ଦ ଉପରୁ ଦେବାର କିମ୍ପା ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ ଲୋକେ ଟାକ୍ଟ ଉପରେ ଦେଇ ଏକପରା ଗର୍ଭୀ ଦୋଲ ଦିଅନ୍ତୁ ଓ ଉହିଁରେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ନୁହେଁ ଓ ତେଲ କିମ୍ପାକରଣରେ ତାହା ଶୁଣିଲେ କିମ୍ପାକରଣ ନାମରେ ଗୋଟିଏ ଉପାଦାନ ପାଞ୍ଚବଜାର କିମ୍ପାକରଣ ପ୍ରକାର ଅଧିକାରୀ ଉପରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ କରୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି କେହି ନାହିଁ । କେତସେଇ ଉପରୁ ପ୍ରକାର ମନ ମାନଙ୍କର କିମ୍ପା ଅନୁମାନ ଅନୁମାନ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରକାମାନେ ଏକେ ଚଣ୍ଡୀ ଯାଉ ସେ ଏଠାକୁ ଅଧିକ ସହାୟତାରେ ଶୁଣିବ ତେଲେ ଏଥିରେ କିମ୍ପାକରଣରେ କରନ୍ତେ । ଯେ କେତସେଇ ଉପରୁ ବାର୍ଷିକ ବଡ଼ ଶୁଣି ହୋଇଅଛି ପ୍ରକାମାନେ ଅଧିକପ୍ରକାର ଟଙ୍କା ଦେଇ ଗଲେ ଦୌରାଦି ଛେଦ ନାହିଁ ଉହିଁ ଗବର୍ଣ୍ଣନାପାତ୍ର ହାତମାନ କରବାକୁ ଅଧିକାଂଶ ଅଧିକ ଓ ତେଲରେ ପ୍ରକାର ହୋଇଅଛି ଯେ ଅଧିକ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଅଧିକ ହାତମ ଯେମନ୍ତ ସୁକ୍ତିକ୍ରମ ଓ କେତସେଇ ଚୁକ୍ତିକ୍ରମ ପ୍ରକାରରେ କେତସେଇ ଅଧିକାଂଶ ବ୍ୟୟ ଉପରୁ ଉକ୍ତ ଚୁକ୍ତିକ୍ରମ ହେଉଅଛି କିମ୍ପାକରଣ

ପ୍ରେରଣାପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମାତୃକାଙ୍କର କବିତା ନବର ମହାନୀୟ-
 ଅନୁଭବ ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟର ସ୍ୱାଭାବିକ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ-
 ଲିପିକୁ ମଧ୍ୟଦେଶୀୟ କବିମାନଙ୍କ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ-
 କର ମଧ୍ୟଦେଶୀୟ କବିମାନଙ୍କର ପୂର୍ବରୁ
 ଉତ୍କଳ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଏମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ
 ପାଆଉଛି । ବୈଦେଶିକ କବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ
 ଜାଲରେ ପାଇଁ କେବଳୀୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନରେ
 ପ୍ରବୃତ୍ତ ଥାଇ ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟରେ ନାନାଦିଧ୍ୟ
 ବ୍ୟବସାୟ ଏକ ଆଶୁର ପ୍ରଭୃତି ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କବି-
 ମାନଙ୍କୁ ଅବଲୋକନ କରି ସାଧ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ
 ଭାଗ୍ୟାପନ କରୁଅଛୁ । ଏକଦେଶରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ
 ସମ୍ବଲପୁର ମନ୍ତ୍ରଣର ଏକାକୀରୁତ୍ତ ସ୍ୱରୂପର
 ନାମକ ମଗରରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଉପ ଉତ୍କଳ-
 ସାହିତ୍ୟର ଶ୍ରୀମତୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମୋଦିତ କରି ସିଂହ
 ଦେବ ବାହାଦୁରୀ ଶ୍ରୀ ମହାକବୀଙ୍କର ଏକପ୍ରକାର
 ନାମକ ପ୍ରଭୃତି ପ୍ରକାଶ କରି ପରମୋତ୍ତମ
 ହେଲୁ କି ମାତା ପୁତ୍ରାଦି ଅତି ପ୍ରସିଦ୍ଧିର
 ଦାରଣ ଅଟେ । ମାତା ପ୍ରଭୃତିରୁ ଆଶୁ ନ
 ସ୍ୱଳ୍ପସଂଖ୍ୟରେ ଶାନ୍ତିନୀମନାର ଶୋଭାପତ୍ର,
 ନବସୁଖ, ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ହିନ୍ଦୀ ଉତ୍କଳ ନିମନ୍ତେ
 ଯେଉଁ ଚୂର୍ଣ୍ଣାକାର କବିତା ହୋଇଅଛି ଉତ୍କଳ-
 ସାହିତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଯଥାସମର୍ଥ୍ୟରେ
 ଏକମତସଂଖ୍ୟାକମ୍ପନୀରୁ ମାତୃକାଙ୍କରୁ
 ଶ୍ରୀ ଚୂର୍ଣ୍ଣାକାରରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହିନ୍ଦୀ କବୀତା
 କରାଗଲେ ସର୍ବସାଧାରଣ ଜନମାନଙ୍କ ପ୍ରକୃତ
 ଅନୁଗ୍ରହ । କିନ୍ତୁ ଏକଦେଶର ମଧ୍ୟରେ ଅନେକା-
 ନେକ ଶ୍ରୀମତୀମାନଙ୍କ ଅପଣ୍ୟ ଶ୍ରୀମନଙ୍କରେ
 ସମ୍ପ୍ରମାଣ ହିନ୍ଦୀରୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣାକାର ହୋଇଥିବା
 ଉତ୍କଳ କବିମାନଙ୍କର ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ପୂର୍ଣ୍ଣାପରାଧ୍ୟ ସମର୍ଥଣ ଉପା ଉତ୍କଳ ପ୍ରକାଶ
 ବର୍ତ୍ତନ ଉତ୍କଳ ସର୍ବସାଧାରଣ ଧ୍ୟାନରେ ହେଉ
 ଶ୍ରୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋକ୍ଷଦା ଉତ୍କଳରେ
 ଅନୁଗ୍ରହ ହୋଇ ପ୍ରଭୃତି ସହ ସମ୍ପ୍ର ଏକଦେଶ
 ଉତ୍କଳରେ ହେବନି ଅତି କିମ୍ପା ସର୍ବସାଧାରଣ ପ୍ରଧାନ
 ନାନା ଅପରାଧ ବହୁଳ ଶ୍ରୀମତୀମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତିନୀମ୍ନ
 ବୃତ୍ତାନ୍ତରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ପରମୋତ୍ତମ କବି
 ଶ୍ରୀମତୀମାନଙ୍କରୁ ଉତ୍କଳରୁ କରାଯାଇଥିବା
 ବାକୁ ଲାଗୁ । ଏକଦେଶରୁ ପ୍ରକାଶ ହେଉଥିବା
 ହୋଇ ପ୍ରକାଶିତ ମହାକବୀ ସାଧ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ
 କିନ୍ତୁ କବିମାନଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ

ସମ୍ପ୍ରଦେଶପ୍ରଭୃତି ଏକ ଶୋଭାପତ୍ର ପ୍ରଭୃତି
 କର ସେମାନଙ୍କୁ ଲାଗୁ ପୂର୍ଣ୍ଣକୃତ୍ତିରୁ କବିତା
 ବନ୍ଧୁକରେ । ମାତା ହେଉ ଉତ୍କଳପ୍ରକାଶକ
 ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମୋଦିତ କରିବା କଥା କବିମାନଙ୍କର
 ପ୍ରଧାନ ଧର୍ମ ଏକ ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବ । ଉପାଦି
 ସାମୁଦାୟିକ ପୂର୍ଣ୍ଣକୃତ୍ତିର ପରମର୍ଥନ ବନ୍ଧୁ ଅତି
 ପ୍ରଭୃତି । ଅବଶ୍ୟକରେ ଲିପିକୃତ୍ତିର ସମ୍ବନ୍ଧ
 ଏହି କି ଯଦ୍ୟଦି ଉତ୍କଳମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁକୁ
 ଅପେ କେବେ ଏକଦେଶ ଅପଣ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଗତ-
 ବିଖ୍ୟାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକଦେଶରେ ଅଛିତ କରି
 ପ୍ରଭୃତି ବସୁଭବା କହୁଛି । କବିତାରେ ପ୍ରକାଶ
 ହେଉଛି । ଜାତୀୟ ପ୍ରକୃତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
 ମଧ୍ୟ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସମାପତ୍ତି ସମାପ୍ତ
 ସମାପ୍ତ

ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ପାଠକର
 ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିବ ସେ କବିତା ପାଠକ
 ଶ୍ରୀମତୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁମୋଦନ କ୍ରମ-
 ମାନେ ଅନୁଗ୍ରହ ସର୍ବସାଧାରଣକୁ ଉତ୍କଳ ହୋଇ-
 ଅଛିତ ଅର୍ଥକ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ଅପଣ୍ୟ
 ବନ୍ଧୁର ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛୁ । ପ୍ରକାଶକର
 ସହାୟ ନିମନ୍ତେ କବିମାନଙ୍କୁ, ପୁସ୍ତକୀ, ପ୍ରକାଶକ,
 ବେଶୀ ଏପରି ଚୂର୍ଣ୍ଣାକାରମାନଙ୍କର ଉତ୍କଳର
 କବିତାକୁ ଏ ସବୁ କ୍ରମା ଉଚିତ୍ ବନ୍ଧୁର
 ନାମକରଣ ଓ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିବେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ
 ବ୍ୟବହାରମାନ ପ୍ରାପନ କରିଅଛୁ, ଏକଦେଶ-
 ଉତ୍କଳ ମହାମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍କଳ ମାତା-
 ରୁତ୍ତର ବୃତ୍ତାନ୍ତରୁ ଯେଉଁ କବିମାନଙ୍କର
 କଲେକୃତ୍ତି ଓ କବି ବାହେବ ଅନେକ ପ୍ରଧାନ-
 ପ୍ରକାଶକମାନଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
 ପରସ୍ପର ଆଲୋଚନା କରୁଅଛୁ, ଏକଦେଶ ଅତି
 କଲର ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଅଛି ଓ ଉତ୍କଳସା-
 ନକ ପ୍ରକାଶର ଅତି ସେହି ବସୁରେ ଅବଶ୍ୟକ
 ହେମାନେ ଯିବା ପାଇଁ ପାଉଥିବେ ଉତ୍କଳମା-
 ନଙ୍କ ସହର ଅଲୋଚନା ରୁତ୍ତାନ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କ
 ପରି ସେମାନଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟ ମନ ଓ ଉତ୍କଳୀ
 ହୋଇ ଅପଣ୍ୟ ବନ୍ଧୁର ଉତ୍କଳ କେଳକୁ
 ବେଳ ସାଧନ କରିବାକୁ ପାଉଛି ଏଥିରେ କିଛି
 ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏପରି ଯେଉଁ କେତେକ
 କବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍କଳ ଶ୍ରୀମତୀମାନଙ୍କ
 ଉତ୍କଳ ଶ୍ରୀ ମହାକବୀମାନଙ୍କୁ ଅପେ ଉତ୍କଳ ସମ-

ବାସୁ କବିମାନଙ୍କ ଅଲୋଚନା ଅଲୋଚନାରେ
 ଅନୁବାଦ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି ।

ଉତ୍କଳରେ ମଧ୍ୟ ଅତି ଶ୍ରୀମତୀମାନଙ୍କ
 ଅତି କବିତା କ୍ରମେ କବିମାନଙ୍କ ମାନଙ୍କର ଏମାନଙ୍କ
 ନେ କିଛି ଉତ୍କଳ ହେଉଛି, ଅତି ସର୍ବସାଧାରଣ
 ଓ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ପୂର୍ଣ୍ଣକୃତ୍ତି, ମାତୃକାଙ୍କର
 କବିତା ଏହି ଯେ ଉତ୍କଳ କବିମାନଙ୍କ ମାନଙ୍କ
 ଅପଣ୍ୟ କ୍ରମର ବ୍ୟବହାର ଅପେ ନ କୁଛି
 କବିତାକୁ, ମିଥ୍ୟାବାସ ଓ ସର୍ବମାନଙ୍କ ବ୍ୟବ
 ବୋଲି ଯାହାକୁ କହୁ, ଏପରି କବିତା ଗୋଟିକି
 ମଧ୍ୟରୁ ବାହୁ କରୁ ଉତ୍କଳରୁ ଗୋଟିକି ହେଉଥିବେ
 କବିତାକୁ ଯେ ସମର୍ଥଣ କରିଅଛୁ, ଯଦି ଜାହା
 ହେଲେ ଉପାଦି ବାହୁରୁ ଉତ୍କଳ ତରୁ
 ଯାଉଅଛୁ କି ଅତି ବେତୁ ବୋହୁ ପୋଷ
 ଯାଉଅଛୁ ଏଥିର ଅନୁମୋଦନ ନ କରୁ
 ଅତି ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର କେଳି-
 ବେଳେ ଅପଣ୍ୟରେ ଅନେକ ଅତି ବ୍ୟସ୍ତ
 ହେଉଛି । ଯାହାକୁ ପୁଣି ଅପଣ୍ୟର ଅତି ବସୁ
 ପାଏ ହେଉ କବିତା ଉତ୍କଳ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ
 ଥାଉ ଏପରି ପାଏ ଏକଦେଶ କବିତା କର
 ଦୈନିକ ପାଉଛି ଗୋଟିକି ହାତେ ବାହୁରୁ ଏ
 ବେଳେ କିଛି କ୍ରମେ ଦୈନିକ ପାଉଛି ଉତ୍କଳରେ
 ବ୍ୟବହାର ହେଉ ଅତି ହୋଇ ଗୋଟିକି ଅତି ମହା-
 ବ୍ୟବହାର ହେଉ କବିତାରେ ପାଏ ବୋଲି
 ମନମା ସର୍ବସାଧାରଣ ଗୋଟିକି ପାଉଛି ଅତି
 ମହାକବୀଙ୍କୁ ସର୍ବସାଧାରଣ ଉତ୍କଳ ପ୍ରକାଶକ,
 ଫଳଣା ଲୋକର ନାମରେ ଫଳଣା ବୋଧ
 ମହାକବୀଙ୍କୁ ବାହା ପ୍ରକାଶକ ହୋଇ ପାଉଛି
 ବାହୁରୁ ଏ ଧର ଅତିପ୍ରକାଶ ହେଲେ ମୁଁ ପ୍ରମ-
 ରେ ତମା କରୁଅଛି, ଅପଣ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କ୍ରମ
 ଅତି, ସବୁ ବ୍ୟବହାରମାନଙ୍କ ଲୋକ, ଜାତୀୟ
 କ୍ରମ, ମନୁଷ୍ୟରେ କ୍ରମ, ହେଲେ ମହାକବୀ
 ଯେବେ ସର୍ବସାଧାରଣ ବାହା ଦେବାକୁ ହେବେ
 କରଣ ହେବେ ତାହା ହେଲେ ସେ ଯେଉଁଠାକୁ
 ଅପଣ୍ୟକୁ ଜାତୀୟ ହେବେ କି ଯେଠାରେ ବାହୁରୁ
 କବିତାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିବ ଅତି ନାନା ପାଠକ
 ଜାତୀୟ ସବୁ ମୁଖରେ ପାଉନାନ ବାହୁ ଗୋଟିକି
 ଯେଉଁ ଉତ୍କଳ ଅଲୋଚନା ପ୍ରକାଶ କରିଥିବେ
 ଉତ୍କଳ ପ୍ରକାଶକ ।

ଏହି ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କବିତା ସର୍ବସା-
 ଦାରଣ ସର୍ବସାଧାରଣ ଉତ୍କଳ ସମାପତ୍ତିରେ
 ମୁକ୍ତି ଓ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।

ଅତିରିକ୍ତ

ଉତ୍କଳଶାସିନୀ ଗା । ଉପ ମାତେ ବସନ୍ତର ସମ ୧୮୭୦ ମସିହା ।

ମହାଶୟୀ ସେ ବୁଝି ଶୁଣି କର ଉପରେ ଗୋ-
 ଗାବଣରେ ସ୍ଥାନ ଓ ପ୍ରାଣପ୍ରାଣେକମାଦି ନି ସ୍ତ୍ରୀ
 ହରଦାର ଅତି ଜୋରୁଲେ ଜାଗରଣ, ମର୍ଯ୍ୟଦା
 ଗର, ସବୁ ଗରା; ଏସବୁର ସିଦ୍ଧିର ଥାଉ ଅପ-
 ଶକ୍ତି ନେତ୍ରବନ୍ଧୁ ଶାନ୍ତ ମହିରେ ତିଅକର
 ବଦଳେ । ବାହେବ ଅପରାଧ ସମ୍ଭବ ଅନୁ
 କଷ୍ଟସ୍ତୁ କଣ ଦେଲା ହସ୍ତବାର ଅଛ, ତେବେ
 ଅପରା କ୍ରମ ହସ୍ତକ ? ଅପରାଧ ସିଦ୍ଧିରପର
 ସାଠ ଅସୁରକ ? ସେଠାରେ ତିଅହେବା ଉଷ-
 ଶେଜ ଅନାଉ ଦୁଃଖ, ଗୋପାଳ ଗୋପାଏ
 କହଲେ ସାହେବ ଏତେ ଚୁଷ୍ଟ କରବ, ସହରୁ
 ଯାଇକର ଫରୁଅ ହୋଇବା ବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇବ ;
 ମାନ ସିବ, ମହତ ସିବ-ଏସବୁ କଥାକୁ ମନା-
 ଗୁଡାକର ହର । ପ୍ରମୁଦେ ଚରାଗର । ବସ୍ତୁ
 ସାହଠାରୁ ଏ ଯାହାକୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମତାଗୁଣା ଶୁଣି
 ବାର୍ଯ୍ୟ ନିଗ୍ରାସ ପକାଇ ବୋଲନ୍ତି, ଅହୋ ! ଓ
 ଶ୍ରୀହାନ୍ତର ପତ୍ରଣ, ଏଥକୁ ଉପାୟ ବସ ? ଏଥକୁ
 ବହିକ ହୋଇଲେ ଶ୍ରୀ ଯଶନାଥଠାକୁରଙ୍କ ନାନ-
 ରେ ବେଗ ଗୁଣାକ ଉପର୍ଣ୍ଣ କରମାନୁ ଗୁଡା
 ମନରେ ସକଳ କର ପାସକୁ ଏବାନ୍ତ ଜାବ-
 ନେଇ ବାହରେ ଥାଉ ଥାଉ ବର କର ବସନ୍ତି
 ପାସେ । ଏଥକୁ ଯେତେ ପଢ଼ଲେ ପଢ଼ଖଡ଼େ
 ଏକଥାଟି ବଢ଼ିବଅ, ମୋ ମହତ ରୁଣ, ମୋହି-
 ଲେ ସରବଲକ୍ଷି । କଳତାରୁ ଗୋଲଅ ପାଣି,
 ଏପର ବଜାକ ବଚନ ଶୁଣି ପାସେ ବୋଲନ୍ତି
 ମଣିମା ! ବସନ୍ତର ଶୁଣି ବେବାକୁ ମୋ
 ହାତରେ ଅଛି ବି ଏଥକୁ ଅବଗ୍ୟ

ରାଗର ଫିଟିଲେ ହେବ । ପ୍ରଥମେତ ଯୋ
 ପାଇକ ଅସିଲ ସେ କହୁବ ମୋତେ କହୁ ବଅ,
 ସାଧକ ଜାତ ହସ୍ତବେ ଅମ୍ ସମସ୍ତକୁ ଦଣ୍ଡ
 ଜୋଡା ହଅ, ଅଉ କୋରୁଡ଼ିକ ଜାନମୋଡ
 ସକର ଜୋଡା ସେବ ପକାଇବ, ଏପର ହେଲେ
 ଏ ସମସ୍ତକୁ ବାଣ୍ଟି ଦସିଲେ ଅତି ଅଳ୍ପରେ ଦମ
 ହଜାର ଖଟାଟି ଗଣିବ, ରାଗାଉରୁ ଏକଦ ସିଲ
 ହେଉ, ମୋର ସାଧାନପାରେ ଯହୁ କର ଅବଗ୍ୟ
 ଏହର କଥାଟି ବେତେ ଏହାକୁ ଶୁଣି ଦେବ,
 ଏହା ଶୁଣି ମହାଶୟୀ ବସନ୍ତର କାଳ ଉଦ
 ହୋଇ ମନେ ଧାନ କରନ୍ତି ବି “ସବୁ ଯାଉ
 ମହତ ଥାଉ ମହତ ଗଲେ ନ ଅପେ ଅଉ”
 ଅମୃତେ ବସିବ ଗୁଣା ଅମ୍ ମସିବ ଗୁଣାକର
 ନହତ ବସୁ ଜା ଦସନ୍ତରାଉ ଖଟା ବଡ଼, ଏପର
 ବରୁର ପାସ କମା ଟଙ୍କାପତକ ବର ଦଅନ୍ତି
 ଏଣିକ ପାସେ କୌଶଳଟି ଦେଖ ଗୁଣାକ୍ରମାଣି
 ବାସନ୍ତର ନାଲପର ଟଙ୍କା ଶୁଦ୍ଧକ ପରୁ ନେଇ
 ଅସି ଗୋସନ କର ଦଅନ୍ତି ବାଦ ଚୁରୁରୁଦନ
 ପଡ଼ାଇ ଦେଉ ଅତି ମୁନ ବଦନରେ ଗୁଣାକ
 ଉମୁକୁ ଯାଇ କିଶାଣ କର ବୋଲନ୍ତି ମଣିମା
 ଅପରାଣ ଲକ୍ଷ୍ମଣଚାରେ ମମସ୍ତ ବସନ୍ତ କରଳ
 କର ଅସିଅଛ, ହେଲେ ଏପର ବସ୍ତୁ ମୋଜନୁ-
 କେ ମୁ ପାଇ ନାହିଁ, ଅଉ ବି ସମ୍ଭବଅଛ ।
 ମତେତ ଅବାକାବା ଦୁଃଖିଲ ଯମ ଥାଳିଟେ
 ବୋହୁ ପଡ଼ଲ, ବୈବଙ୍କୁ ସୁରଣା କର ମତେ
 ଉଦାର ବର ବୋଲ ଟଙ୍କାପତକ ସେମାନଙ୍କୁ
 ବାଣ୍ଟି ଦେବାକୁ ରାଣାପାର ଅସିଲ, ମହାଶୟୀ

ସେବେ ବଜେ ବସନ୍ତାନ୍ତ ଗାଧା ହେଲେ ଅଉ
 ବି ଶ୍ରୀହାନ୍ତର ସମ୍ଭବଅଛ, ସାହଜଠାରୁ ଏପର
 ବରଣ ଶୁଣି ବଜା କବସ୍ତୁ ଜନମାନଙ୍କୁ ବୋଲନ୍ତି
 ଅହୋ ଏପାସେ ଥୁବାରୁ ମୋ ମହତ ରୁପୁଣା
 ଏତେକାଳକୁ ମୋ ମନ ଜାଣି ପାସଟିଏ ମିଲଇ
 ମୁ ଶୁଭଲ ବୋଧାକର ଲୋକଟେ ସିନା ଏସବୁ
 ଯାକ ପାସ ମୁଲେ ଅଜଠାରୁ ସମର୍ପଣ କରବେଲ
 ଏଥକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାଧା ଦେ ଯାବା କରବେ
 ସେହୁରେ ମୋହର ସନ୍ତତ ଏପର ଅନେକ
 ପ୍ରଶଂସା କର ସରକମାନଙ୍କ ଅପେ ଗୁଣା
 ଗନ୍ତାଇତରୁ ଡକାଇ ବୋଲନ୍ତି ଅହୋ ଗନ୍ତା-
 ଉଡ଼େ, ପାସେ ଉପକାରକୁ ପ୍ରତ ଅମ୍ କି
 ପ୍ରତମାନ ଦେଇପାରୁ ଗନ୍ତାରେ ଅକାର ଅମୁକ
 ନିଶ୍ଚିହାଣ, ଅନୁବ ବନାଉଣା ବୋଧାଣ, ଅଉ
 ସାଧାରୀକ ଶମିତେ କଳତାରୁ ପାଣି ଅଉ ବସ୍ତୁ
 ଟଙ୍କା ଅଣି ସମ୍ଭବନା କର ଏପର ସମ୍ଭବନା
 ପାଇ ଅତି ହୁଷ୍ଟତରେ ପାସେ ଘରୁ ବସାୟ
 ତୁଅନ୍ତି ।

ଗୁଣାମଣ୍ଡଳ କମିବାଇମାନେ ଅପକାଳ
 ଏପର ଚୁରୁବସ୍ତାରେ ପଢ଼ଅଛନ୍ତି; ସେ ଯେତେ
 ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଉଡ଼ି ନେଇ ପାରିଲ ଡାକାର
 ଜାଣି ରାଣ୍ୟ ମାଧି ଗୁଣାକ ଗୁଣେ ଯାଉଣାଦନ୍ତି
 ଅପମାନତ ହୋଇ ଦେଉଟି ଯାବ ଦାନପଣ
 ଏତେ ଯେ ଗୁଣାକ ଦେଗରେ ଦରୁମାନେ
 ଉପକାସରେ ଗୋରୁଥାନ୍ତୁ ପ୍ରଜାମାନେ ନଧାୟ
 ପାଇବାର ଭେଣିବ ଥାଉ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ
 ଯେଉଁ ଲବୁର ଓ ଅନାୟ ବ୍ୟବହାର କର-

ଧାନ୍ୟ ଲାଭା ଉପରେ ବହୁ ନୁହଇ, ଶୁଣିଲେ
 ତହିଁ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଏ ଅବ ପ୍ରତୀକ ଲେଖି-
 ଲେ ବ ପ୍ରଯୋଗନ ଅଥ । ଶ୍ରୀମାନେ ଫୁଲ
 ଲତନ ଶେଳ ହାଏ ବୁଦ୍ଧ ମତରେ ମହିତୀର
 ନାହାଏ ଅନାଦରେ ଅକାରକରେ ବରଦାନ୍ତ
 ଏପରି ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ କେହି-
 ଠାରେ ? ନ୍ୟାୟ, ଧର୍ମ, ପ୍ରଜାତାନ୍ତ୍ରୀକ କେହି-
 ଠାରେ ? ଏପରିକି ଯଦି ସେମାନେ ଏପରି
 ଅବସ୍ଥାକୁ ହୋଇ ମନୋହାର ମାତ୍ର ଅଛନ୍ତି
 ତେବେ ଏପରି ସ୍ଥିତି ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ
 ଏମାନଙ୍କ ଗୁଣସୁରୁଣୀମାନେ ସେମାନୁ ମନୋ-
 ହାର ମାତ୍ର ନ ହେବ । ଯେତେକ ଇଂରାଜୀବା-
 ଦୁର ଲୁଚ୍ୟ କର ନ ଥାନ୍ତି ତେବେ ବୁ ଏପରି
 ବିକାଶମାନେ ବୁଦ୍ଧ ବରଦାନ୍ତର ପ୍ରକାଶନକର
 ହୋଇବୁ ହୁଅନ୍ତା, ବୁ ଅବା ସେମାନେ ବେଗ-
 ରେ ବୁହି ଶାନ୍ତିକୁ ହାସ୍ତ ହାସ୍ତ ! ଏବେ
 ହେଲେ ପ୍ରମିତାମାନେ ବୁଦ୍ଧକୁ ହେଉନ୍ତୁ
 ନକା ଲୁଚ୍ୟର ବ୍ୟବହାର ବୁଦ୍ଧକୁ ଦେବର
 ଶାନ୍ତି ବ୍ୟବହାର ଓ ଅବ ଶାନ୍ତିର ନାହାଏ ଅଇନ
 ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାଅବ ବୁଦ୍ଧ ବୁଦ୍ଧକୁ ହାସ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ
 ପ୍ରଧାନ ଶାନ୍ତିର ବର୍ତ୍ତମାନ ସାହେବମାନଙ୍କ
 ବୁଦ୍ଧ ଅଲୀମ ବୁଦ୍ଧ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପରି
 ଅପା ପ୍ରକାଶ ଓ ଇଂରାଜୀ ହେଉନ୍ତୁ
 ଦୁର୍ଗା ବରଦୁ ଓ ବେଗୀ ଏପରି ପୂର୍ବମା-
 ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ଉପକାର କରନ୍ତୁ କେତେ
 ବ୍ୟବସ୍ଥାସରଣ ସମସ୍ତ କୁଦର୍ଶକ ଲାଗି
 ତର ଅପାପ ବୁଦ୍ଧର ନାଶକାରୀ ଓ ବୁଦ୍ଧ
 ବୁଦ୍ଧ ହେତୁରେ ସ୍ଥାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ
 ହାସ୍ତ ବୁଦ୍ଧ ଏପରି ହେଲେ ସେମାନେ

ପ୍ରଗତି, ନାନା ଓ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ପାଇବେ ବୁଦ୍ଧର
 ସାମ୍ପ୍ରଦାୟ ହୋଇବ, ଅତି ସେମାନେ ହାବନା-
 ନକାରୀ ବୁଦ୍ଧ ନ ଯାଉ ଅବସ୍ଥା ଏପରିକି
 ବୁଦ୍ଧା ପାଇବେ ଏହି ସମସ୍ତ ବୁଦ୍ଧ ବୁଦ୍ଧମାନେ
 କମିତାମାନେ ଅପମା କରଣରେ ଅତି ଓ
 ଭୁତ ବୁଦ୍ଧମାନେ ଯଥାର୍ଥ ବୁ ଅଯଥାର୍ଥ ଜାପା
 ବସେନା ବୁ ଅପମାନଙ୍କର କୁତକାର୍ଯ୍ୟ
 ମୋକ୍ଷ ବୁଦ୍ଧ ଏଥିପାଇଁ ଯେ ବୁଦ୍ଧକୁ
 ଭବେନ କରାଅଛି ।

ପିତାମହାନ୍ତ

ପିତାମହାନ୍ତ ବୁଦ୍ଧ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

ମୂଲ୍ୟପତ୍ରି

ମହନ୍ତ ସମସ୍ତ ବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କର ଉପକାର	ବ୍ୟୟ	୪୦୦
,, ଗୋଷାଳାପଥ ବୋଧାୟୁ ସୁଦ୍ଧ	,,	୪୨୫
ବାବୁ ସୁଭାକାମାଧ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ସହ	,,	୪୫୦
,, ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଯେନା	,,	୪୭
,, ଗୋଷାଳାପଥ	,,	୪୯

ବକ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ

ଯେହେତୁ ମହମାନ୍ତ ବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କର
 ଉପକାର ଯା ୧୦ ରୁ ଲେଖିତ ନ ୧୦୦ ମୁର
 ତା ଓ ସାହେବ ପ୍ରଗତିମାନଙ୍କ ବାବୁ ବିକାଶ-
 ମାଧ୍ୟ ଯା ୧୦ ରୁ ଲେଖିତ ନ ୧୦୦ ମୁର
 ତା ଓ ଉପକାରରେ ହସ୍ତରେ ପହଞ୍ଚି ତା-
 ବାବୁ ବୁଦ୍ଧ କମିତାମାନେ ଲେଖାଗ
 ପାଇଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ
 ସେମାନଙ୍କୁ କମା ଓ ଗାଧିଲବାକା ବାବୁ

ବାବୁ ବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ ଏହା ଲେଖି ବୁଦ୍ଧ ଗବ-
 ଫୁଲେରୁ ବୁଦ୍ଧ ଓ ଲେଖିତ ହେବ ଯଦ୍ୟପି
 ବେ କମା ଓ ଗାଧିଲବାକା ବାବୁ କେତେକ
 ବାବୁ ହୋଇ ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରକାଶ ହୁଏ ତେବେ
 ଅତି ସମାଧାନ ବୁଦ୍ଧର ସାବଧାନ ମାତ୍ର
 ଲେଖାଗ ବାବୁ ହୋଇ ଶୁଦ୍ଧ କଲେ ଓ ଲ-
 ଗାଧିଲବାକା ବୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଶୁଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତୁ
 ବୁଦ୍ଧ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ଯେ ଲେଖାଗମାନେ
 କମା ଓ ଗାଧିଲବାକା ବାବୁର ବାବୁ କରନ୍ତା
 ବାବୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅପମା ହୁଏ ବୁଦ୍ଧାବୁ
 ସନ ୧୯୨୩ ଅଥବା ସନ ୧୯୨୪ ସାଲର ପରି
 ବେଉଣସି ବୁଦ୍ଧ ବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ଉପକାର
 ଦେଉଣସିର ପ୍ରମାଣ ଦେଉଣସିରେ ସେମା-
 ନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଅପକାରର ବାବୁର ବାବୁର ହେ-
 ବୁ ବୁଦ୍ଧ ବୁଦ୍ଧ ଶାନ୍ତିରେ ଯେ କମିତାର
 କୌଣସି ସତ ବାବୁ ବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ଉପକାର
 ଅତି ବେଉଣସି ବେ ଉଚ୍ଚ ସନର ପ୍ରକା
 କେଉଣସି ସନର ବାବୁର ସାହେବ ବୁଦ୍ଧ
 ନାମରେ ନାମକ ଅଥବା ଅପରି ବୁଦ୍ଧାନ୍ତ
 ଅଇନପାନ୍ତ ଅକ୍ଷମ ଅତି ଅତିଏକ କୌଣସି
 କମିତାର ସନ ୧୯୨୪ ଅଥବା ଲେଖି ପରି
 ବେଉଣସି ସନର ବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ଉପକାର
 ଦେଉଣସିର ଯଦି ପ୍ରମାଣ ଦେଉଣସିରେ କେବେ
 ବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କଠାରୁ ବକ୍ତବ୍ୟ ବେଗୀ ଅପରି
 ବୁଦ୍ଧର ଅପମା ହୁଏ ବୁଦ୍ଧ ଲେଖିଲବାକା
 ଉପକାର ବୁଦ୍ଧାବୁ ।

J. F. STEVENS.
Offg. Collector.

୧୯ ମଇସହ ବେଗ ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଦ୍ଵାଦଶ
ସଂଖ୍ୟା

କାଂଗ୍ରେସ ନବମ୍ବର ସଭା ୨୦ମସିହା । ମୁ । ମାର୍ଗଟର ଦ୍ଵାଦଶ ସଂଖ୍ୟା ପାଇଁ ପଠକାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୨
ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗ୍ଣ ୫୧୫୪

ଉତ୍କଳମାନ ମାଗଲରେ ଜଣେ ସାଧାରଣ ସମାପ୍ତ ବା ଭବିଷ୍ୟତର ନିୟନ୍ତ୍ର ହେବାର ସେ ନବଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁଅଛନ୍ତି ତହିଁ ପକ୍ଷରେ କମିତାରମାନଙ୍କର ବି ଅଭିପ୍ରାୟ ଜାଣା ଜାଣିବା ସତ୍ୟରେ ସେ ଉଚ୍ଚା ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି ଏ ଯୋଗୁଁ ଏ ବିଷୟ ବିବେଚନା କରବା ଗ୍ରାମ ଗଣ ରକିଦାର ଓ ପୋମକାର ଉଚ୍ଚଲକ୍ଷ୍ମଣି-ନୀର ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିବ । ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସକ୍ଷରେ ଏଥିର ଅନେକ ଭର ବରଦ ହୋଇ ନବଶ୍ରେଣୀ-ମେଣ୍ଡକ ପ୍ରସ୍ତାବ ମନୋନୀତ ହେଲା କିନ୍ତୁ ଯେପରି ନିୟମରେ ସେ ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରକାଶ ହେଲେ ଅଗ୍ର ପକ୍ଷକୁ ଚିତ୍ତ ଅବିଚ୍ଛାଦନ କ ହେବ ଜାଣା କହି ସ୍ଥିର ହୋଇ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚସିନିଷତ୍ର ଏ ଦେଶର ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏଥିର ନିୟମା-ବଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ନବଶ୍ରେଣୀକୁ ପଠାଇଲେ ସେ ଅବଦ୍ୟ ଭ୍ରମ ପ୍ରତି ହେବେନା କରବେ । ଏ ନିୟମ ପ୍ରକାଶ ହେଲେ ଅନେକ ମହାଲ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ ଉନ୍ନତ ହେବ ଏହିପରି ଅପକା ହେଉଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନର ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଅପକା ଯେପରି ଦୋଷଯୁକ୍ତ ଓ ଅବିଚ୍ଛାଦନ ବାହାରିବୁ ଅବଦନ ନାହିଁ ଅଭବନ ଏଥିପ୍ରକାରେ ଯେ ଅପକା ବାଗୋଧନ କରିବାର ଅବଦ୍ୟ ? ।

ଏଠା ସାଧାରଣରେ କିଛି ଧନ ଲାଭିଅଛି ଏହି କଥା ଅନେକଲୋକ ପ୍ରମୁଖକୁ ଶୁଣାଗଲା ମାତ୍ର ବୁଝିଲେ ଦେଲେ ଜାଣା ଅବଦ୍ୟଧନ କରା-

ଗଲା ଏଥିର ଦୃଢ଼ାନ୍ତ ଏହି ଯେ ବନ୍ଦ ସାହେବ କମିଶ୍ନର ଓ ଏକର ସାହେବ କିଏଣ୍ଡିଓକ୍ସି-୫ର କଠାରେ କେତେକଗଣ ବେତାମା ନିରାଶ୍ରମ ପଡ଼ିଲେ ବି ହାଇସ୍କୁଲର ୪ର୍ଥ ଶିକ୍ଷକ ବାବୁ ସରଦିନିଆର ମୋଟା ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟରେ ବଦାଳା ଓଡ଼ିଆର ପ୍ରଦେଶ-କରନ୍ତ ଓ କୁଳକାନ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ସମାନ ବ୍ୟବହାର ନ କରନ୍ତି । ବଦାଳିମାନଙ୍କ ଦେଖି ଯାଉନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଆ ପିଲଙ୍କୁ ଦେଖି ନ ପାରିନ୍ତୁ ଓ ବ୍ୟତୀରେ ଜାତନା କରନ୍ତୁ । ଏହି ପ୍ରକାର କେତେକ କଥା ଭାବ ନିରାଶରେ ସେ ମରଗାସ୍ତ୍ର ସବୁରେ ଲେଖା ହୋଇଥିବାର କୁହାଯାଏ । ବନ୍ଦ ସ୍କୁଲକମିଟୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାହେବ ସେ ନିରାଶ୍ରମ ସବୁ ଅଗଭବର ଚନ୍ଦ୍ରର ଚନ୍ଦ୍ର କରବାର ସ୍ଥିର କଲେ ଓ ଜଗିମିତ୍ର ଗୋଟିଏ ସବୁ କମିଟୀ ନିୟନ୍ତ୍ର କଲେ ଏକ ଭାବ ପ୍ରସ୍ତାବ ମତେ ସେ ଓ ବୁଦ୍ଧିନ ସାହେବ ଓ ଏକର ସାହେବ ଚନ୍ଦ୍ରର ମେମ୍ବର ହେଲେ । ଦେଶୀୟ ମେମ୍ବର ଜଣେ ସୁଦା କାହିଁକି ଏ ସବୁ କମିଟୀ-ରେ ସ୍ଥାନ ନ ପାଇଲେ କିଛି କୁହା ଯାଉନାହିଁ ଏପରି ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେ ପାଟ ନ ଥିଲେ ? କୋଥ ଟୁବ ଦେ-ଗାୟ ମେମ୍ବର ନିୟନ୍ତ୍ର ନ କରିବାର ବିଷୟ ଅଭି-ପ୍ରାୟ ଥିବ ଯାହା ଦେଉ ଏହା ଅପ୍ରମୋଦନୀୟ ଅଟେ ।

ଏକର ସାହେବ ଏ ମାମଲ ବିଦେଶଦ୍ଵୟେ ଭବନ୍ତୁ କଲେ ଅନେକ ଉପକର ସାଧ୍ୟ ନେଲେ

ଓ ବଦେ ଭଳ ମେମ୍ବରଯାକ ସ୍କୁଲକୁ ଅସି ଉପକର ଲେଖାପଢ଼ା ଭବନ୍ତୁ କଲେ । ତଦାରଖି ଉପୋର୍ଷ ଏକର ସାହେବ ଲେଖୁ ଅଗାମୀ କ-ମିଟୀରେ ଅଗଭ କରବେ ତହିଁ ଏଥିର ଦୃଢ଼ାନ୍ତ ମାମା-ସା ଡେବ । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଶିକ୍ଷକ ମହାସମ୍ପର୍କର ବିଷୟ ଦୋଷ ପ୍ରମାଣ ନ ହେଲା ବି ବନ୍ଦ ସାହେବ ଏହି ପ୍ରକାର ଅଭିମତ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଯେହେତୁ ଏକିଷୟ ଦୃଢ଼ାନ୍ତ-ସ୍ଵୟେ ବିସ୍ତୃତି ହୋଇ ନାହିଁ ଅମ୍ବେମାନେ ମନୁବ୍ୟ ଲେଖିବାକୁ ସାଧ୍ୟ ହେଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ଏକିଷୟ କରବାର ଯେ ଏପରି ଘଟଣା ଅତି ଗୋଚରୀୟ ଅଟେ ।

ଶ୍ରେଣୀଦେୟ ।
(ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରସ୍ତାବ)

ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁ ତହିଁରୁ ପାଠକମାନେ ସପ-କର ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତିକର ବହୁ ବଞ୍ଚ ଓ ଚଳେ ନିରାଶ୍ରମ ଅବଗତ ହୋଇଥିବେ । ଲକ୍ଷକର୍ତ୍ତା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର ଉପକା ଶେଷ ହୋଇ ନ ପାରିଲେ ତାରଣ ଅନେକ ଲୋକ ଏକାବେଳେ ଅଗଭ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଏପରି ଦେବାକୁ ହେତୁ ଏହି ଯେ ଲକ୍ଷକର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟରେ କର ଦାଗଲ ନ ହେଲେ ତୁମ ନିର୍ଲାସ ହୋଇଯିବ ଏହି ବନ୍ଦାସ ଅଭିଜ୍ଞା ବସନ୍ତ କରବାସ୍ତବର ବିଷୟ ଥିଲା ତେଣୁକରି ସେମାନେ ଅପରାଧ ସାଧ୍ୟବଦ୍ଧ ରଖା

କାରଣ ଫସଲ ସମୟରେ ଘରଘାର ଶ୍ରଦ୍ଧ କରଇ ଘେନି ଏଠାକୁ ବହୁଥିଲେ । ଖଜୁଣା- ଗାନାରେ ଅଧିକା କର୍ମରୁଦ୍ଧ ରହୁଥିଲେହେଁ ସେମାନେ ଗାଁକୁ ବଦଳାଇ ଯାଇଲେ ସୁଦୃଢ଼ ଅନେକ ଲୋକ ଲାଜକାମୀ ବାଦ କାମୀ ରହିଲେ ଓ ଅବଧି କର ଉତ୍ତର ଗେଷ ଦୋର ନାହିଁ ବହୁ ପୁଷ୍ୟର ଉତ୍ତା ବା ଚଢ଼ି ନାହିଁ । ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଅନେକ କରଦେବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯେ ନଗରରେ ଚାଲି ପାଞ୍ଚବନ ଅଧିକ ରହଲେ ଏଥିରେ ଅଣମାସ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅନୁମାନକ୍ରମରେ ଅନେକ ଲାଜକାମୀର ଗୃହର କର ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଅଣାଏ ବୁଲିଅଣା ଦେବା ସଦାରେ ଖଜାଏ ବୁଲିଅଣା ଗର୍ଜନା ହେଲେ । ଜମିଦାରମାନେ ସୁବସନ୍ତର ପ୍ରଚଳତ ରାସୁମାସ ରାସୁମାତର କେତାଜ ଦୋଖୀ ହେଲେ ପ୍ରଜାଲକାକ ବା ଲକ୍ଷକ ବୋଲି ଘଣ୍ଟିତ ହେଲେ ଓ କେତେକ ଜମିଦାରଙ୍କର ଜମିଦାରୀ ଛାଡ଼ାଇ ନେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଲେ ଓ ଚାଲିଅଡ଼େ କେତେ ଧୁମଧାମ ଲାଗିଲେ, ଲାଜକାମୀମାନେ ଯେ ସୁବସନ୍ତର ଭୂମି କିସର ଶ୍ରେଣ ବେଧଲେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଣାଏ ବୁଲିଅଣା ବା ସୁକାଏ ବୁଲିଅଣା ନେବା ସଦାରେ ସରକାର ସେମାନଙ୍କୁ ଖଜାଏ ବୁଲିଅଣା ଚାଲାଇଲେ ଏଥିରେ ସରକାରଙ୍କୁ ଜଣ ବୁଝାବିକ । "ସୁର୍ଗକୁ ନିଶ୍ଚୟ ନାହିଁ ବଡ଼ଲେକକୁ ଉତ୍ତର ନାହିଁ" ସରକାର ଯାହା କରବେ ଚାହାନ୍ତି ସାଜବ ।

କରଦେବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯେ କେବଳ ଗର୍ଜନା ଓ ଗସ୍ୟ ସମୟରେ ସମ୍ପଦ ଅଧିକାରୀ ସରକାରୀ ହେଲେ ଏମନ୍ତ ନୂହେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକ ଗୋଷ୍ଠିଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି । ତାହା ଏହି—ଲାଜକାମୀ ସୁଦୃଢ଼ ବୁଲିଅଣା ଗର୍ଜନାଗାନାରେ ଲାଜ କରୁ ହେବାକୁ ଅନେକ ଲୋକ କରଦେବାକଳ୍ୟାଣ ଧନୀ ଓ ବହୁକ ଭୁକାଂସିତ ହୋଇଲେ । ଏଥି ସଦାରେ କର୍ମରୁଦ୍ଧଙ୍କର ଗୋଷ୍ଠି ଦୟାକାର ନ ଥାଏ, ସେମାନେ କରଦେବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଲୋପରେ ବଦାୟ ଦେବାକୁ ଅନେକ ଉପାୟ ବରଣଲେ ଓ ଏକାକୀ ଗାନାରୁ କରପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମରୁଦ୍ଧ ବାକୁ ରକ୍ଷାକାର ବାଦୁର୍ଯ୍ୟା ସୁଦୃଢ଼ ଚାଲିଅଣାକର ଗର୍ଜନାଗାନାରେ ଚିତ୍ରାରେ ଦିବା ଏକାକୀକାହିଁ ସଜ୍ଜା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମରୁଦ୍ଧ କରଦେବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯେପରି ଅପହରଣ ଓ ଅଧିକାରୀଗୁଡ଼ିକ ନ ହୁଅନ୍ତି ତହିଁ ପକ୍ଷରେ ଅନବରତ ପୁଣି ରହିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ

ହେଲେ କିମ୍ପା ହେବା ଲୋକଙ୍କର ଏପରି ଉଚ୍ଚ ହେଲେ ଯେ ପଲପଲ କରଦେବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ଭାଳ ନ ପାରିଲେ ସୁଦୃଢ଼ ବହୁକ ଭୁକାଂସିତ ବିନା ଅଧିକ ଉପାୟ ନ ହେଲେ । ଅନୁମାନେ ଏହା ପ୍ରକୃତ୍ୟ ହେଉ ନାହିଁ କେବଳ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ଗୁଣିଅଛୁ ମାତ୍ର ଧନୀ ମାନବାର ଦେଖିଅଛୁ । ଉତ୍ତର ଅନୁମାନେ ଦେଖାଯାଏ ଅଧିକ ଏସୁଲେ ବହୁକ ଭୁକାଂସିତ ହୋଇଥିବାର ଅସମ୍ଭବ ବା ଅସାଧ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ପଥକର ଦେବାର ଯେ ସବୁ କଷ୍ଟ ବା କ୍ଷତି ଉପରେ ଲୋକାଗମ ଓ ପୂର୍ବେ ଲୋକାଧାର ଅଛି ତାହା ଯେ କର୍ମରୁଦ୍ଧଙ୍କର ବହୁକାମୀ ବାଧ୍ୟହେତୁ ଦିଅନ୍ତି ଏମନ୍ତ ନୂହେ ଗର୍ଜନାଗାନାରେ କର ବାଣଲ ହେବାର ଯେ ଅଧିକ କର୍ତ୍ତାରିତ କିମ୍ପା ଦେଖି ଏତେ ଅଧିକରୁ ମୂଳ କାରଣ ଅଟଇ । ଅନୁମାନେ ଗର୍ଜନାଗାନାରେ ଜମିଦାରଙ୍କରୁ ଲାଜକାମୀଙ୍କର କର ସଂକ୍ରମ ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତଦନ୍ତ କର ଅବଗତ ହେଲେ ଯେ ଜମିଦାରମାନେ ଏ ଲାଭ ନେବାକୁ ଅସମ୍ଭବ ଅଛନ୍ତି ଓ ଅନେକ ଲାଜକାମୀଙ୍କ ଜମିଦାରଙ୍କ ଅଧୀନ ହେବାକୁ ଅସମ୍ଭବ ହେଲେ ।

କରଦେବା ଅନୁଗତ ଲାଜକାମୀ ସମ୍ପର୍କ କର ହେବାପାଇଁ ଲାଜକାମୀ ସଂକ୍ରମ ହେବାର ଦିନୋଦିନ ହୋଇ ଥିବାର ସେଥିରେ କେତେକ ଲାଜକାମୀଙ୍କର ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ ପରକାରରେ କର ଦେବାକୁ ଉଚ୍ଚା ପ୍ରକାଶ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେବାକୁ କେତେକ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଲାଜକାମୀ କରଦେବାକୁ ନ ଦେଇ ଗର୍ଜନାଗାନାରେ ପାଖଲ ହେଲେ । ଜମିଦାରମାନେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ କାହାଣୀ ଗର୍ଜନା ଓ ସୁଦୃଢ଼ ବୁଲିଅଣା ବାଧ୍ୟ ହୁଏ ଓ କେତେକ ପ୍ରକାର ଖୁଲ ହୋଇ ନ ଥାଏ, ଲାଜକାମୀଙ୍କଠାରୁ ସେମାନେ ପଥକର ବଦାୟ ଓ ସୁଦୃଢ଼ କର ନ ଥାଉଥିଲେ ଯାହାହେଉ ଏ କର ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୟାକାର ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ରହି ହୋଇଅଛି । କିନ୍ତୁ କାମେଲମାତ୍ରେ ଏ କରଦେବାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏ କର ଦେଇ ପାରିବୁ । ଦାବପ୍ରାପ୍ତ ସରକାରରେ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ଏ କର ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହେବାର ମାତ୍ରେକ ପ୍ରସଂସିତ ତହିଁରେ ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ ଉଠିଲେ ଯେ ଜମିଦାରମାନେ ଲାଜକାମୀଙ୍କର ଉପରେ ଅଧିକାରୀ ଥାଉଥିଲେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକା କର ସଂକ୍ରମ ହେବେ ଅଧିକା ନେବାର ଦୂର ହୋଇ ରହିଥିବ କର

ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସଂକ୍ରମ ହେବାକୁ ଅଧିକାରୀ ଥିବାର ଜମିଦାରମାନେ ସୀକାର କରୁ ଅଛନ୍ତି । ସଦୃଶ ହେଉ ଅଧିକା କିଅନ୍ତେ କେବେ କେତେ କିଅନ୍ତେ ଉପଦେଶ ବୁଲିବେ ଅଣାକର ଅଧିକା କର ନ ଥାଉଥିଲେ । ଗର୍ଜନାଗାନାରେ କର ବାଣଲ ହେବା କିମ୍ପା କି ପର ସୀକା? ସେ ଅଧିକା ବୁଲିବେ ଅଣା ବା ଲାଜକାମୀ? ନା ତହିଁ ପକ୍ଷରେ ଶ୍ରେଣକର ଉଚ୍ଚ ପଡ଼ିବ ଏକଥା ଚାହାନ୍ତି ଅବଗତ ଅଛି? ସେ ଯାହା ହେଉ ଏକଥା ଏଥିରୁ ପ୍ରକାର କିମ୍ପା କର ବାର ଅବଗତ ।

ଅନୁମାନକର କରଦେବାରେ ଲାଜକାମୀଙ୍କର କର, ପ୍ରମାଣ ବାଦୁର୍ଯ୍ୟାଗୁ ସଂକ୍ରମ ହେଲେ ଅଧିକରୁମ ହେବ ଓ ଉପସ୍ଥିତି କଷ୍ଟ ବା କ୍ଷତି ହେବୁ ନପାରିବ । ଏକ ଭଦ୍ରନଗୋଇ ଏକାକୀରେ କର୍ତ୍ତାରିତ ହେବ ତାହା ଅଧିକ ଗାହାଠାକୁ ପଠା ବିକ ଓ କରଦେବାକୁ ଯେ ଗେଷ ନୋଷ୍ଠିଏ ଦୟାକାର ଲାଜକାମୀରେ ଅଦେଶ ହେବ କି ସେ କିମ୍ପା କର ସମ୍ଭରେ କର୍ତ୍ତାରିତ କର କିମ୍ପା ଗୋଇଠାରେ ବାଣଲ ହେବ । ସେହିମାନେ ନ ଦେବେ ସେମାନଙ୍କର ଲାଜକାମୀ ବାଦୁର୍ଯ୍ୟାକର କରଦେବାପାଇଁ ଲାଜକାମୀଙ୍କୁ ପଠାଇ ଓ ତାହାର ଅଦେଶ ହେଲେ ଅଧିକ କିମ୍ପା ବସୁ ଅନୁପାରେ ବାଦୁର୍ଯ୍ୟାକର ଚଳନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତି କୋରକ ଲାଜକାମୀଙ୍କୁ କର ଅଧିକା କରବ । ବାଦୁର୍ଯ୍ୟାକର ଗୁରେ ବାଦୁର୍ଯ୍ୟାକର ନାଶକୁ ନେଇ ସହୁଧୁଲ ମାତ୍ରେକ ସେ ଯାହା ହୋଇ ଲାଜକାମୀଙ୍କୁ କର ଅଧିକା କରବ ଏଥିରେ କେତେକ ଜାତି । ବାଦୁର୍ଯ୍ୟାକରମାନଙ୍କ ଅଧିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ହେଉ ଅଧିକ ଦେବାର ବ୍ୟଥା ନୂହେ ପଲ୍ୟ ହେଉ ଏଥିରେ ସେମାନେ ତାହୁଣ ଅଧିକାରୀ କର ନ ପାରିବେ, ବଡ଼କଲେ ଅଣାଏ ବୁଲିଅଣା ଅଧିକା ନେବେ କି ଯାହା ଏଠାର ଉପକର ଓ ବହୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ କେତେ ନୂହେ । ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଯଦି ମନୋନୀତ ନ ହୁଏ କେବେ ସହୁଧୁକରରେ କର ପ୍ରକାର ବସୁ ହେଲେ ଲୋକଙ୍କର ଅନେକ ପ୍ରକାର ହେବ ଓ ଏଠାପରି କଷ୍ଟ ନ ହେବ । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଧର୍ମକରସମାନେ ପ୍ରାୟଶ କର କରଦେବାକୁ ଚାଲିଲେ କିମ୍ପା ଏଠା ଅପେକ୍ଷା ଲାଜକାମୀ ହେବ ଉଚ୍ଚକର ହେବ ସହୁଧୁକରରେ କିଅ ଯାଉଥିବା ପଥକର ବାଧ୍ୟକି ଏତେ ମାନବ୍ୟସିଦ ହେବ ଯେ ସଦୃଶ